B I B L I O T H E C A SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM T E V B N E R I A N A

M. TVLLIVS CICERO

SCRIPTA OVAE MANSERVNT OMNIA

FASC. 17

ORATIONES IN L. CATILINAM OVATTVOR

RECENSVIT
TADEUSZ MASLOWSKI

MONACHII ET LIPSIAE
IN AEDIBVS K.G.SAUR MMIII

Bibliographic information published by Die Deutsche Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie; detailed bibliographic data is available in the Internet at http://dnb.ddb.de

© 2003 by K. G. Saur Verlag GmbH, München und Leipzig
Printed in Germany
Alle Rechte vorbehalten. All Rights Strictly Reserved.

Jede Art der Vervielfältigung ohne Erlaubnis des Verlages ist unzulässig.
Gesamtherstellung: Druckhaus "Thomas Müntzer" GmbH, Bad Langensalza
ISBN 3-598-71187-5

PRAEFATIO

Fere omnia quae de textu orationum quas Cicero in Lucium Sergium Catilinam habuit scire opus est, continentur tribus codicum familiis, quos tamen non solum media aetas, ut plerumque fit, nobis concessit sed etiam antiquitas ipsa testatur. Nam inde ab editione Hermanni Nohl a. 1886 Lipsiae in lucem prodita,1 qui copiis Caroli Halm2 in editione Turicensi anni 1854 congestis usus plus triginta huius viri codices satis tumultuarie adlatos ad fere septem eosque primi ordinis redegit, tota Catilinariarum ratio critica in tribus codicum familiis litteris α , β , γ signatis versatur. ipsae autem hae familiae cum papyrorum testimoniis, id quod infra demonstrabitur, ita firmantur ut unam quamque sui iuris esse in propatulo sit, tum singulas sive repertis novis subsidiis sive diligentius excussis iam notis incrementum minime spernendum pedetemptim cepisse videmus, at ut gradus quibus novos eosque primarios testes usque ad nostra tempora singulae familiae acceperint cognoscamus, haec adnotanda.

In editione Nohli testes ad cognoscendum genus α arces- α siti, qui proprietate scripturae a familiis β et γ se seiungunt, adhibiti sunt hi:

¹ H. Nohl, M. T. Ciceronis orationes selectae, 3: De imperio Cn. Pompei oratio, In L. Catilinam orationes IV, ed. H. Nohl, Lipsiae 1886; in universum de Catilinariarum traditione egerunt M. D. Reeve et R. H. Rouse, Texts and Transmission, ed. L. D. Reynolds, Oxford 1983, 61–65.

² C. Halm, M. T. Ciceronis Opera quae supersunt omnia ex rec. I. C. Orelli. Ed. altera emendatior. Opus morte Orellii interruptum continuaverunt I. G. Baiterus et Car. Halmius: 2.1, Turici 1854.

- a cod. Laurentianus 45.2 (a) saec. xii¹ in Gallia vel Anglia vicenorum binorum versuum columnis scriptus; folia 86^r-99^v Catil. 1-4 continent.³
- A cod. Ambrosianus C. 29 inf. (A) saec. x/xi¹ in Gallia meridionali vel Italia tricenorum versuum columnis exaratus; folia 49^r-67^r Catil. 1-4 tenent.⁴ cuius collationem diligentissime factam primus in publicum protulit J. G. Baiter.⁵
- cod. Caroli Stephani (ç) cuius varietas scripturae huius viri editioni operum Ciceronis a. 1554 Lutetiae in lucem emissae ad calcem secundi tomi in indice variarum lectionum ad omnes orationes pertinente addita invenitur paginis 695–698.6
- β Familia β in Nohli editione consistit codicibus qui sunt:
- s cod. Monacensis 15964 (s), olim Salisburgensis, saec. xii^{in.} vicenorum quaternorum versuum columnis in Germania scriptus; Catil. 1–4 continentur fol. 53^r–90^r.⁷
- b cod. Monacensis 4611-III (b), olim Benedictoburanus, saec. xii² vicenorum senorum versuum columnis in Germania scriptus; Catil. 1–4 fol. 170^v–192^v scriptae sunt.⁸
- i cod. Monacensis 7809 (i), olim Indersdorfensis, saec. xii² vicenorum binorum (hic illic ternorum) versuum columnis in Germania confectus; Catil. 1–4 fol. 1^r–40^r continentur ⁹
  - 3 V. B. Munk Olsen, L'étude des auteurs classiques latins aux XIe et XIIe siècles 1 et 2, Paris 1982 et 1985, 173-174 et 323.
  - 4 V. Munk Olsen, L'étude 1, 222-223 et L'étude 3.2, Paris 1989, 34; effigies (fol. 49^r) invenitur ap. Chatelain, tab. 28.3 (E. Chatelain, Paléographie des classiques latins 1 et 2, Paris 1884-1900).
  - 5 J. G. Baiter, Über Handschriften des Cicero. I: Der alte Ambrosianus C 29, Philologus 20, 1863, 335-350.
  - 6 Opera M. Tullii Ciceronis. Tomus secundus operum . . . omnes eius orationes complectens, Lutetiae, cura . . . C. Stephani 1554.
  - 7 V. Munk Olsen, L'étude 1, 235–236 et L'étude 3.2, 37; effigies (fol. 62^r) invenitur ap. Chatelain, tab. 27.3.
    - 8 V. Munk Olsen, L'étude 1, 228-229.
    - 9 V. Munk Olsen, L'étude 1, 231.

Ad agmen traditionis concludendum, ut ita dicam, distinxit γ Nohlius duos codices integros una cum orationum particula in codice mutilato servata. qui quidem codices ut in summa re eandem textus conformationem exhibent eaque se a generibus α et β dilucide disiungunt, ita tertiam familiam quam littera γ notavit, efficiunt. hic igitur in primis adferuntur:

cod. Bruxellensis 10057–10062-III (**u**), olim Egmontanus, **u** saec. xi^{ex.} iussu abbatis Stephani († 1083) vicenorum octonorum versuum columnis confectus, quo Catil. 1–4 fol. 59^v–86^r scriptae sunt.¹⁰

cod. Monacensis 19472-I (t), olim Tegernseensis, saec. t xii¹ vicenorum singulorum versuum columnis in Germania scriptus; Catil. 1–4 fol. 11^r–60^r insunt. 11

particula vero illa qua fere integra quarta Catilinaria E comprehenditur (inde a 4,2,25 a vatibus), exstat foliis 87ra-88va cod. Berolinensis lat. fol. 2° 252 (E), olim Erfurtensis, binis columnis versuum quadragenum septenum saec. xii^{in.} Corbeiae novae conscripti; qui codex propter iacturam 95 foliorum (fuit olim foliorum 298) ut alios Ciceronis libros vel integros vel eorum partes, ita Catilinariarum pleraque amisit.¹²

Pretium porro harum familiarum ita vir d. aestimavit ut $\alpha:\beta:\gamma$ principatum generi α concedere non dubitaret, secundum locum β , ultimum γ . tamen de primis illis duabus familiis quamvis valde inter se discrepantibus utra esset praeferenda ambigi posse ei videbatur. qua in re ipsius Halmi mutata sententia plus iusto commotus esse videtur. hic enim ut in ed. Turicensi ducem in textu constituendo codicem α elegit, ita paulo post in ed. Weidmanniana palmam familiae β con-

¹⁰ V. Munk Olsen, L'étude 1, 158; effigies (fol. 107°) invenitur ap. Chatelain, tab. 55.2. consulendus etiam F. Masai, Le catalogue d'Egmond et le Bruxellensis 10057–62, Scriptorium 5, 1951, 121–123.

¹¹ Munk Olsen, L'étude 1, 237 et L'étude 3.2, 37; cf. Chatelain, tab. 27.2.

¹² Munk Olsen, L'étude 1, 148-150 et L'étude 3.2, 20.

cessit.¹³ postremo neque Halmio nec Nohlio dubium erat quin codices generis γ omnium deterrimi essent habendi. tamen et de familia γ et de universa Halmi Nohlique familiarum aestimatione difficillima quaestio iterum infra erit attingenda. hic vero id quam maxime nostra scire interest quod aliquanto post Gulielmo Peterson contigit ut praestantissimum familiae α testem ex tenebris bibliothecae Holkhamicae protraxerit recteque aestimaverit.¹⁴ qui hodie est

cod. Bibl. Britannicae Addit. 47678 (C),¹⁴ tum temporis Holkhamicus 387, antea vero Cluniacensis 498, saec. ix¹ binis columnis vicenorum quaternorum versuum in urbe Turonum conscriptus; Catil. 1–4 licet mutilatae continentur fol. 1ra–18vb. 15

adde quod idem vir doctus inter alia et codicis **C** vicissitudines, quantum id fieri poterat, accurata diligentia prosecutus est et rationes quae inter **C** et **A** (codice **a** haud neglecto) intercedunt, definire studuit et omnium quas **C** tenet Ciceronis orationum collationem ad editionem C. F. W. Muelleri diligentissime institutam protulit.¹⁶

- 13 ad manum mihi erat ed. Weidmanniana undecima quae vivo Halmio ultima typis impressa est Ciceros ausgewählte Reden. Erklärt von K. Halm. III. Bändchen. Die Rede gegen L. Sergius Catilina und für den Dichter Archias. XI. verb. Aufl., Berlin (1851) 1882. Weidmann.
- 14 W. Peterson, Collations from the Codex Cluniacensis s. Holkhamicus, a ninth-century manuscript of Cicero, now in Lord Leicester's library at Holkham, with certain hitherto unpublished scholia, three facsimiles, and a history of the codex. Anecdota Oxoniensia, Classical Series, Part IX, Oxford 1901. censuram exegit A. C. Clark, Peterson's Cluniacensis Ms. of Cicero, CR 16, 1902, 322–327, cui etiam siglum C debetur.
- 15 Munk Olsen, L'étude 1, 207–208; effigies (fol. 12°) invenitur ap. Chatelain, tab. 27 A.
- 16 in Catilinariis paginae versusque variis lectionibus praefixa referuntur ad M. T. Ciceronis Scripta quae manserunt omnia: Part. II. vol. II continens orationes pro Tullio ..., in Catilinam ..., rec. C. F. W. Mueller, editio stereotypa, Lipsiae (1885) 1896.

Haec subsidia summa tot virorum diligentia collecta ita deinde A. C. Clark editionis suae causa quam Oxoni a. 1905 vulgavit, ^{17} locupletavit ut tribus Nohli familiis hos praeterea testes adiunxerit. Primum familiae a duos codices a qui sunt:

cod. Vossianus Lat. O. 2-II (V) saec. x vicenorum sin- V gulorum versuum columnis in Gallia exaratus; Catil. 1–4 folia 74^r (1^r)–108^r (35^r) tenent.¹⁸

cod. Harleianus 2682 (h) saec. xi² tricenorum senorum h versuum columnis in Lotharingia scriptus, qui postea fuit Basilicae Coloniensis; Catil. 1-4 continentur fol. 115^r-125^v. 19

Familiam β auxit vir d. uno teste aetate sat venerabili qui β est:

cod. Harleianus 2716 (I) saec. x^{ex.} vicenorum quaterno- I rum versuum columnis in Germania (in Rhenano circulo superiore ut vid.) concinnatus, quo Catil. 1–4 fol. 1^r–24^r insunt.²⁰ cuius tamen familiae non nisi tres orationes primae et aliquot versus orationis ultimae sunt.

Ad familiam y addidit editor libros manu scriptos qui sunt: y cod. Laurentianus 50.45 (x) saec. x tricenorum senorum x versuum columnis in Germania confectus; Catil. 1-4 fol. 1^r-24^r continentur.²¹

- 17 M. Tulli Ciceronis orationes pro Sex. Roscio, de imperio Cn. Pompei, pro Cluentio, in Catilinam, pro Murena, pro Caelio, rec. A. C. Clark, Oxonii 1905.
  - 18 Munk Olsen, L'étude 1, 203-204.
- 19 A. C. Clark, Collations from the Harleian Ms. of Cicero 2682 with a Facsimile, Anecdota Oxoniensia, Classical Series, Part VII, Oxford 1891; Munk Olsen, L'étude 1, 211–213.
  - 20 Munk Olsen, L'étude 1, 213; cf. Reeve et Rouse 63.
- 21 Munk Olsen, L'étude 1, 177; effigies (fol. 89^r) invenitur ap. Chatelain, tab. 42.

- cod. Oxoniensis Collegi Corporis Christi 57 (o) saec. xii¹ tricenorum versuum columnis manu Anglica exaratus, ubi fol. 98rb-110rb Catil. 1-4 leguntur.²²
- quos ad testes accedit cod. Harleianus 2716 (I) iam supra adlatus, cuius oratio quarta inde a 1,8 acerbitates alia manu adpicta generis γ est.

Vere igitur promovit vir d. harum orationum emendationem, quippe quae potissimum ex codicibus pendeat.

Hic etiam digna est quae commemoretur editio a P. Reis Lipsiae ap. Teubnerum a. 1927 fasc. 17, a. 1933 volumine VI,1 prolata,²³ non quo editor ignotos aliquos traditionis fontes aperuerit sed quod iam a prioribus usurpatos ita in stemma adfabre compegit ut qua ratione inter se familiae earumque singuli testes cohaererent vel obiter rem examinanti in universum dumtaxat planum fieret. praeterea eminet Reis eo quod tum primum praeter medii aevi codices testis antiquus bilinguis Graeco-Latinus Papyrus Rylands 1.61 (II) saec. v in Aegypto scripta, quae secundae orationis tenet particulam 14,171–15,182 [converterit] / μ[ε]τεστρεψεν ... [ab dis immortalibus] / απο των αθανατων θεω]ν valde ceteroquin lacunis hiantem, adhibita est. quam olim in 'suis scriniis' latentem²⁴ Arturus S. Hunt cum in publicum protraxit, tum qua ratione cum singulis medii aevi familiis coni-

²² Munk Olsen, L'étude 1, 249 et L'étude 3.2, 40; aetas definitur ap. B. C. Barker-Benfield, Classical Latin Authors in Medieval Manuscripts (censura operis Munk Olsen, L'étude 1 et 2), CR n.s. 37, 1987, 293.

²³ M. Tulli Ciceronis Scripta quae manserunt omnia, Volumen VI,2: Orationes in L. Catilinam IV, pro Archia poeta, rec. P. Reis (separatim in fasc. 17, a. 1927). Orationes pro L. Murena, pro P. Sulla, rec. H. Kasten. Oratio pro L. Flacco, rec. L. Fruechtel, Lipsiae 1933.

²⁴ V. M. T. Ciceronis Orationes pro Tullio, pro Fonteio, pro Sulla, pro Archia, pro Plancio, pro Scauro, rec. A. C. Clark, Oxonii 1910. iii.

uncta esse videretur explicare conatus est.25 atque satis prudenter, ut in tanta copiae exiguitate, Π textum mixtum praebere pronuntiavit. feliciter igitur accidit quod nuper Papyrum Vindobonensem L. 127 (Δ) eadem aetate eodemque Δ loco scriptam quo Π, quae fragmina ex 3,15,194-16,205 [religio θρησκια ... ille erat solus / εκινος η[ν μονος servata continet, publici iuris fecit H. Harrauer.²⁶ haud parvi enim est $quod \Delta tam accurate cum scripturis y facit ut quin vetustissi$ mum familiae y testem habeamus, dubitari non possit. itaque non medio aevo sed iam antiquis temporibus codices in diversas familias abiisse patet. accedit quod paulo post $\Pi + \Delta$ H. Maehler certis quibusdam indiciis ductus (in primis simillima utrobique manu et, quantum id fieri potuit, eadem foliorum utriusque a se restituti codicis magnitudine et forma) tantam inter Π et Δ similitudinem deprehendit ut eas ad unum eundemque librum referendas esse statuerit.²⁷ quod si verum est, non solum proles γ et $\alpha\beta$ iam labentis imperi aetate separatas fuisse sed etiam codices generis y non

²⁵ Catalogue of the Greek Papyri in the John Rylands Library, Manchester 1, ed. A. S. Hunt, Manchester-London 1911, Nr. 61, 193–194; The New Palaeographical Society: Facsimiles of Ancient Manuscripts, Ser. 2, Vol. 1, London 1913, Tab. 55; J. K. Schönberger, Neue Funde (Papyri), JAW 167, 1914, 283; C. H. Moor, Latin Exercises from a Greek Schoolroom, CP 19, 1924, 321–322; R. A. Pack, The Greek and Latin Literary Texts from Greco-Roman Egypt, Ann Arbor ²1967, Nr. 2923, 145; C. A. Lowe, Codices Latini Antiquiores (= CLA) 2, Oxford 1972, Nr. 224, 30 et 53; R. Seider, Beiträge zur Geschichte und Paläographie der antiken Cicerohandschriften, BW 13, 1979, Nr. 43, 108–110. cf. etiam R. E. Gaebel, The Greek Word-Lists to Vergil and Cicero, BRL 52, 1970, 284–325, ubi quantum quantulumve in scholis et vulgo lingua latina in orientali imperi Romani parte potuerit quaeritur.

²⁶ H. Harrauer, Éin neues bilingues Cicero-Fragment auf Papyrus (P. Vindob. L 127), WS N.F. 16, 1982, 212-219.

²⁷ H. Maehler, Bemerkungen zu dem neuen Cicero-Fragment in Wien, ZPE 52, 1983, 57-59.

unam duasve Catilinarias sed omnes continentes iam illis temporibus exstitisse dilucide apparet. quod haud parvi interest scire propter ea quae de familiarum nexu ad singulas orationes pertinente disputavit G. B Alberti, qua de re infra dicendum erit.

Utut est, certe ad diversum a fonte IIA antiquum librum Γ redire videtur Papyrus Vindobonensis G. 30885 a+e (Γ) item bilinguis itemque saec. fere iv/v in Aegypto confecta. qua quattuor codicis frustulis servantur orationis primae particulae §§ 15–20 ita: 15.165-166 catilina / $\kappa \alpha \tau [i\lambda i \nu \alpha]$ – [i]ucundus / [η] $\delta \varepsilon a 16,177-179 [quotiens] / <math>o\sigma a \kappa i \varsigma - [et elap$ sa est] / $\kappa ai \dots n$ [; 16,180–183 [initiata] / ... [– [quo debeo] / $[\omega \tau i \nu i \quad \chi] \rho \eta \quad \varepsilon \sigma \tau i \nu; \quad 17,203-204 \quad [concederes] / [- [nihil] /$ ov[δεν]; 17,205–18,209 [neq. aucto]rita[t]e / ovτε $\delta \varepsilon [\sigma \pi \sigma \tau_i a v] - flagitium / a \tau [\sigma \pi \eta \mu a]; 18,211-213 leges / vo \mu o \nu c - [nunc \ vero] / [\nu v] v \delta \varepsilon$; 18,215 [timeri] / $[\tau a \rho \beta] v -$ [consilium] / $[\tau \eta v]$ $\beta o \nu \lambda i v$; 19,231–20,235 [et ad vindican]dum / $\kappa \alpha i \pi \rho o[\varsigma]$ το $\varepsilon \kappa \delta i \kappa i v - [non]$ potes / $o v \kappa [\delta v v a - v]$ σαι]: 20,236 [iusti]s / δ [i]κ[αιαις] – [soli]tudinique / και $\varepsilon[\rho\eta\mu\iota\alpha]$. quem antiquum testem postquam primus H. Gerstinger in publicum emisit, 28 iterum accurata diligentia examinatum multisque prioris editoris mendis purgatum edidit J. Axer. 29

28 H. Gerstinger, Ein neuer lateinischer Papyrus aus der Sammlung "Papyrus Erzherzog Rainer" (Bruchstücke aus Ciceros I. Rede gegen Catilina mit griechischer Parallelübersetzung im Pap. Graec. Vindob. 30885a und 30885e), WS 55, 1937, 95–106. praeterea huc pertinent: Y. Geerts, censura disputationis H. Gerstinger, CE 14, 1939, 181–182; Lowe, CLA 10, Oxford 1963, No. 1519, 23 et 50; Pack, No. 2922, 145; R. Seider, Paläographie der lateinischen Papyri II,1, Stuttgart 1978, 107; Idem, Beiträge, Nr. 42, 107–108.

29 J. Axer, Reedition of the Viennese Fragments of Cicero, *In Catilinam I* (P. Vindob. G 30885 a + e), Festschrift zum 100-jährigen Bestehen der Papyrussammlung der Österreichischen Nationalbibliothek. Papyrus Erzherzog Rainer (P. Rainer Cent.),

Quae quidem particulae Ciceronis studiosis ab Antiquita- B te adhuc concessae cum non nisi ad singula Catilinariarum verba pertineant, non multum inde fructus ad textum emendandum accedere apparet, itaque non mirum quod eas omnes in tenebras compulit splendidissima illa Papyrus Barcinonensis (B) quam ex collectione papyrorum qua Institutum 'Sant Lluc Evangelista' gloriatur, protractam publico usui restituit R. Roca-Puig.³⁰ codex est miscellaneus saec. iv/v in monasterio aliquo in Aegypto confectus qui opuscula graeca latinaque scriptorum profanorum christianorumque amplexus est, unde iam pridem ipse Roca-Puig et Psalmum responsorium (Himne a la Verge Maria) edidit,³¹ et poema Alcesti conditum per dies conventus papyrologorum Oxoniensis a. 1974 primum per scholam accurate exposuit, deinde in eiusdem conventus actis omnia publici iuris fecit.³² quod vero ad Catilinarias attinet, eo papyrus **B** inter antiquos testes eminet quod non particulam orationum sed primis xxiv foliis quibus xlvii paginae efficiuntur, priores duas invectivas vicenorum/vicenorum quinorum versuum columnis scriptas tamquam totas tenet. hoc ita intellegen-

I. Textband; II. Tafelband, Wien 1983, 468–482; Tafel 115–116; Idem, Un' edizione bilingue di *in Catilinam I* di Cicerone della fine del IV secolo: problemi paleografici, Papiri letterari greci e latini – a cura di Mario Capasso. Papyrologica Lupiensia I, Galatina Congedo 1992, 253–264.

³⁰ R. Roca-Puig, Ciceró. Catilinàries (I et II in Cat.). Papyri Barcinonenses, Barcelona 1977; cf. Id., Catilinàries. P. Barc. inv. nº 137 a b, Aegyptus 49, 1969, 92–104.

³¹ Himne a la Verge Maria, "Psalmus responsorius", ed. R. Roca-Puig, Barcelona ²1965; cf. R. Roca-Puig, Sui Papiri di Barcellona. *Anafora greca* secondo la liturgia di san Marco, Aegyptus 46, 1966, 91–92.

³² R. Roca-Puig, New literary Latin texts in the Papyri Barcelonenses (sic!) Collection: "HEXAMETERS ON ALCESTIS", Proceedings of the XIV International Congress of Papyrologists, Oxford, 24–31 July, 1974, London 1975.

dum, ut ex or. 1,1-29 (fol. 1-10, i.e. pp. 1-20, ubi fol. 1-2 et 4 desunt) non nisi pusillae laciniae superesse statuatur. de quibus porro hoc addendum: haud pauca fragmina foliorum 7-10 (pp. 13-20), i.e. §§ 18-29 (usque ad verendum mlihi), quae summam 42 cm.² comprehendunt, usque ad a. 1973 in Helvetia in Bibliotheca Bodmeriana domicilium habuerunt. cognito tamen codice a quo defecerunt iure quodam postlimini a praefectis Bibliothecae Bodmerianae Barcinonensibus reddita sunt.³³ deinde duo frustula foli 5 (pp. 9-10), quibus reliquiae 1,13,143-149 [dubitas - hominum q ui te [non et 14,160-15,166 ruinas] f[ortunarum tuarum - ess[e iucundus] continentur, manent inter papyros a Davido M. Robinson emptas designanturque P. Robinson 201, quam papyrorum collectionem diligenti custodia adservat hodie Duke University.34 reliquae tamen papyri B partes inde a 1.29 usque ad secundae Catilinariae finem integra exstant.

Itaque summam rem adumbratam habes, sequitur ut de singulis familiis earumque testibus paulo accuratius disputemus, nam ex iis quae supra exposuimus novam harum orationum editionem quae subsidia critica teneat omnia haud inutilem esse patet.

C Ac primum quidem catalogum illum bibliothecae Caroli Magni quem in cod. Diez. B Sant. 66 repperisse videtur B. Bischoff,³⁵ verbo saltem attingamus necesse est. hic enim haec inter alia leguntur:

³³ V. Cicero, Catilinaries, ed. Roca-Puig, xii-xiii.

³⁴ V. W. H. Willis, A Papyrus Fragment of Cicero, TAPA 94, 1963, 321–327; Id., Report of Professor W. H. Willis, Duke University: P. Lat. ROB. Inv. 1: CIC. Cat. 1. 13–14, iii/iv, BASP 1, 1963–64, 19–24; cf. etiam Cicero, Catilinaries, ed. Roca-Puig, xiii.

³⁵ B. Bischoff, Sammelhandschrift Diez. B Sant. 66. Grammatici Latini et Catalogus librorum, Graz 1973 (Codices selecti phototypice impressi vol. XLII), 21–3, 39, 219.

In Catelena Ciceronis libri VII. Deiotaro rege. Incipit Verrem actio M. Tulli Ciceronis. Incipit Verrem libri VIII.

vix admonitu opus est haec parum accurate adnotata esse. quae tamen omnia si uno codice comprehensa fuerunt, fieri potest ut inde originem duxerit codex ille Cluniacensis (C) qui nunc mutilatus continet partes invectivarum in Catilinam et Caesarianarum (certe orationum pro Q. Ligario et pro rege Deiotaro habitarum), et Verrinarum.³⁶ nec tamen semper illas tantum partes amplexus est codex, dum integer fuit, nam numeris quaternionum ad calculos vocatis C praeter Catilinarias et omnes Caesarianas et fortasse totum Verrinarum corpus olim exhibuisse probabiliter statuitur.³⁷ quod enim de Verrinis antea credebatur C non nisi II 2 et 3 continuisse,³⁸ id vereor ut stare iam possit. nam ut ultra quaternionum numeros ascendamus, quibus tamen et sic C praeter Verr. II 2-3 etiam div. in Caec. - Verr. II 1 amplexum esse probari videtur, unum codicis C folium ubi II 4.86-92 legitur post Petersoni dissertationem in lucem prodiit.³⁹ quod quidem folium si re vera codicis C est, iam nihil obstat quin hunc testem omnes Verrinas continuisse tam-

³⁶ Reeve et Rouse 61.

³⁷ T. S. Pattie, The Ruling as a Clue to the Make-up of a Medieval Manuscript, The British Library Journal 1, 1975, 15–21; Reeve et Rouse 62 et 68.

³⁸ ipse C non nisi particulas ex actionis secundae libro secundo (Verr. II 2,1-30; 112-117; 151-183) servat, sed cum saec. xv codex Laur. Conv. Soppr. 79 (O, Lagomarsinianus 42) inde transcriberetur, pleno illo codice usus est librarius. unde explicatur quod O licet recentissimus optimas lectiones exhibet summaeque auctoritatis est ad recensendos libros 2 et 3. v. Peterson, Collations from the Codex Cluniacensis xxii-xxx.

³⁹ G. Vaucher, Un fragment de manuscrit de Cicéron aux Archives de Genève, Genava 9, 1931, 120-124.

quam comprobatum habeamus, accedit quod C a pluribus librariis Turonensibus litteris minusculis carolinis scriptus est. 40 ac notum est Turonensibus commercium cum Caroli Magni aula fuisse, quid igitur mirum si inde Turonensibus exemplar codicis C transcribendum bibliothecae custodes tradiderint? porro C nescio quo tempore in coenobium Cluniacense venisse liquido demonstravit iam Petersonius.⁴¹ fol. enim 1 in margine superiore supra alteram textus columnam evanidis sane litteris quae tamen discerni possunt, scriptum est De conventu Clun', porro in catalogo bibliothecae Cluniacensis nr. 498 qui inter aa. 1158 et 1161 confectus esse videtur, sic memoratur codex:42 'Volumen in quo continetur Cicero in Catillina et idem pro Quinto Ligario et pro rege Deiotaro, et de publicis litteris et de actione, idemque in Verrinis', quod vero ad Catilinarias pertinet, quin integer codex C totum corpus continuerit non est dubium. amissis tamen in hac codicis parte duodecim foliis his orationum partibus hodie caremus: 1,5,53-1,17,196 factum esse ... offensum: 2.11.134-2.15.185 ratione ... timeo, 3.1.7-3.9.101 -tutam videtis ... Cornelium ad quem; 3,19,252-3,23,303 imperi ... crudelissimo; 3,27,351-4,8,117 atque condicio ... impiis; 4,15,225 qua virtute usque ad finem.

Sed ut ad singulas codicum familias redeamus, iam supra monuimus familiam α his fere codicibus contineri: codice Cluniacensi C, Ambrosiano A, Vossiano V, Laurentiano a, Harleiano h. quam quamvis satis bene notam habeamus, tamen paucis saltem verbis accuratius definire non ab re esse

⁴⁰ Cf. E. K. Rand, A Survey of the Manuscripts of Tours 1, Cambridge, Mass. 1929, 104-105.

⁴¹ Peterson, Collations from the Codex Cluniacensis vi. oblocutus ei postea est R. Ellis, The Holkham MS. of Cicero, CR 16, 1902, 460–461. at vide quae iterum de his rebus exposuit Peterson, The Cluni Codex of Cicero, CR 16, 1902, 401–406.

⁴² V.L. Delisle, Le cabinet des manuscrits de la Bibliothèque Nationale 2, Paris 1874, 478.

videtur. ac primum quidem eo quod testes CAVah haud raro in apertis corruptelis consentiunt, omnes ad eandem originem quam nota a vocare placet, redire manifesto apparet. cf. enim hos locos: 1.29.339 summi viri et clarissimi cives Bby: summi et clarissimi viri cives (-is CAV) CAVah; 1,30,354 qui non Prisc. **B**By: quin **CAVah**; 1,30,354 esse factam Prisc. **B**By: factam esse **CAVah**; 2,18,218 proferentur Bsiy: proferuntur CAVahb; 2,22,279 vitae B\(\beta y : vita CAVah; \) 3,17,223 tanta in βxu : in tota CAVahto. quod si haec tibi sufficere non videntur, praesertim cum communionem stirpis in posterioribus duabus orationibus non ita frequenter exemplis illustrare liceat, scito id vitio codicis h factum, quem progrediente opere magis magisque a sua stirpe desciscentem atque alterutri reliquarum familiarum se adplicantem videmus. unde factum ut plerumque pro CAVah erroribus menda CAVa passim deprehendantur, velut 1,22,269 ut te Quint. $\mathbf{h}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$: si te CAVa; 3,18,232 nutu atque $\mathbf{h}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$: om. CAVa: 3.19.247 inauratum Arus. hBy: auratum CAVa: 4,13,196 vir clarissimus **h\$0** : clarissimus vir y : viri clarissimi (-umi Aa) CAVa.

Ac codicum CAV fere simplex est causa, testium ah non item. tamen horum ratione non perspecta ne de illis quidem quidquam certi affirmare licet. in primis vero explicatu difficilius qua omnino via **ah** ex α descenderint. tota igitur res in eo versatur ut cognoscatur utrum ah genuina contra CAV praebeant necne.

Ac codices CAV artiore inter se affinitatis vinculo coni- δCAV unctos esse ut multis aliis locis tum his probatur: 1,1,8 tuam $ah\beta y : om. CAV; 1,2,14 nos ah\beta y : om. (in lac. CA) CAV;$ 1,18,208 extitit Quint.; Schem. dian. $\mathbf{ah}\boldsymbol{\beta}y$: extitit / $av\varepsilon\phi av\eta \Gamma$: existit CAV; 1,23,273 si id feceris ah by: fuisse haec verba in B spatio comprobatur: om. CAV: 2,11,130 intus insidiae sunt Bah \(\beta \) : om. CAV; 3,25,322-323 conflagrare sed se (se om. li) in hac urbe (urbe hac o) $h\beta y$: ante neque hanc inseruit a: ante principes posuit f (de hoc cod. v. infra): om. CAV: 4.13.198-199 minueretur ... rei p. $ah\beta y$: om. CAV (in lac. 30 litt. A), itaque hos testes ad commune quoddam ex-

emplar quod signo δ significare placet, redire per se intellegitur.

Ne autem putes codices CAV sua quemque via ex δ des-**FAV** cendisse, id pondus habet, quod haud desunt loci ubi AV contra C in falsis consentiunt, cuius rei illustrandae causa adfero pauca exempla, velut 1.22.262 duint C: duent a: dent $\mathbf{h}$: donent $\mathbf{AV}$: donarent $\boldsymbol{\beta} y$; 1,18,218 sin $\mathbf{Cah} \boldsymbol{\beta} y$: si $\mathbf{AV}$; 1,30,351 imperiti BCahby: imperiosi AV; 4,10,137 decrerit Ca: decreverit AV: decrevit h \(\beta \) v. quorum ratione habita A et V ad unum eundemque parentem quem littera ε denotare nobis libet, redire manifestum est, tamen in universum tanta similitudo inter C et AV (praesertim A) intercedit, ut vix mirandum sit quod ipse Peterson qui de codicis C ratione omnia quae alicuius momenti sunt exposuit, modo A ex C transcriptum, modo eundem uno membro, quippe codicis C gemello ε , intercedente, sua via ex α derivatum esse parum sibi constans contendit.⁴³ recte igitur ei oblocutus est iam Clark qui praeter graviora illa, quales v.c. varietates lectionis sunt, etiam res orthographicas in contentionem vocavit. parum enim probabile est A ex C derivatum esse, si A saepenumero in antiquo scribendi usu conservando codici C vel praestet vel vetustas scribendi formas diversis locis exhibeat. 44 cf. v.c. hos locos: 1,2,13 consili A: -ii CVa; 1,18,216 ferendum BCV: -undum Aa; 1,33,389 imperi A: -ii BCVa; 2,17,198 cur BCVa: quur A; 2,18,223 pertimescendos (B)CVa: -undos A; 3,9,105 capitoli Aa: -ii CV; 3,15,186 civis (acc.) A: -es CVa; 4,10,135 maximis CVa: -umis A; 4.11.152 immanitate CV: in- Aa.

Neque silentio praetermittendum quod A et V (ratione aetatis neglecta) ita ex communi fonte ϵ descendunt ut cum uterque suas habeat lectiones et interpolationes suasque

⁴³ Peterson, Collations from the Codex Cluniacensis viii, xviii et lvi, lxi.

⁴⁴ Clark, Peterson's Cluniacensis 324.

omissiones, neutrum ex altero pendere pateat. sic A tales v.c. errores exhibet qui desunt in V, velut 1,19,225 tulisses] V: tulisses sed A; 1,27,306 ut id] V: om. A; 1,29,342 verendum mihi BCVahby: mihi verendum Al; 2,1,12 geremus Adnot. Lucan. BCVahBy: gerimus Abx; 2,20,249 raedis B: praediis CVfsbi²xt: praesidiis Aai¹uo; 3,14,168 removisset] V: amovisset A; 3,19,246 aera] V: om. A; 4,12,170 vexationem CV: vexantium Aahsl: vexantiam biu; 4,14,216 denique] V: om. A. idem valet de V nisi quod hic multo etiam frequentius sordibus errorum commaculatus est, etenim haec ibi v.c. occurrunt, velut 1,2,17 nos A: om.V; 1,19,230-231 et ad suspicandum ... fortissimum] A: om. V; 2,19,227 potiri] A: potui V: 2,25,319 cogant A: cogitant V: 3,25,321 ea A: illa ea V; 3,26,341 me mutum] A: monimentum V; 4,8,109 poenam] A: om. V; 4,15,227 commemorem] A: commemorarem V; 4,18,276-277 vobis aras penatium] A : om. V; 4,20,299 et scelere] A: om. V.

Longe maxime inter familiae a codices eminet C, quippe C qui quam fidelissime exemplaris sui imaginem reddere videatur, certe ubiubi exstat perpaucis erroribus propriis foedatus est. vix enim talia ibi occurrunt, velut 1,2,14-15 facere rei p.] faceret publice C; 1,3,23 sp. melium AVh\$: spurium aelium $\mathbf{C}y : p$ maelium $\mathbf{a}$; 1,20,240 dicis dices $\mathbf{C}$; 2,26,323 motu **Ββxu**: mutu **C**: metu **AVato**; 3,24,316 calamitate] clamitate C. sed ne nimis exsultes, sicut fere expertem corruptelarum se praebet, ita penuria lectionum quae ei soli genuinae debentur, laborare videtur, nam praeter 1,22,262 duint C quod iam supra commemoravimus, non nisi duo alii loci digni sunt qui huc adducantur, itaque in loco difficillimo 2,4,38 codicis C meritum est quod unus ex omnibus proxime ad veram lectionem quam papyrus B servat, accedit: etiam tum re probata B: etiam tum reprobatam C: etiam tum *** (lac. decem litt.) A : etiam tum rei ·P· probatam V : re etiam tum (dum ut) probata By: etiam tum probata ah. deinde cf. 4.13.190 ubi verum felici coniectura codicis C corrector restituit: lectissimae C^c : electissimae $CAVah\beta\gamma$. tamen haud multo aliter res se habet ubi codicem C cum solis familiae a testibus in comparationem vocamus. nam et hic vix duobus locis soli C palma praestantiae danda: 2,29,368 florentissimam potentissimamque (-amque et potentissimam o) BChy: florentissimamque AVa β ; 3,19,245 cum et h β xt: et cum Cl: et tum AVao (quo loco consentiunt in falsa coniunctionis et collocatione CAVa, sed longius etiam a vero aberraverunt AVa lectione tum). 45 qua in re unum hoc deprecor: cave opineris me haec tam sedulo collegisse ad detractanda codicis C merita. a quo pravo consilio alienus idcirco haec omnia adnotavi ut quo loco cumque deficiat C, reliquos huius familiae testes satis fideliter imaginem exemplaris δ repraesentare demonstretur.

Huc etiam pertinet quod codex C plus semel correctus

C¹ est. pauca ipse librarius C¹ intulisse videtur, praesertim initio primae orationis. unde a prioribus editoribus ita fere adnotatur: 1,2,17 pestem istam (istam sscr. in C) C¹hβγ (C corr. m. 1): pestem C¹AVa; 1,3,27 et grave (sup. lin. in C m. 1) C²C³ C¹ahβγ: om. C¹AV. deinde duae manus correctrices C² et C³ ipsius librarii C¹ ut videtur fere aequales ita textum correxisse videntur ut quod C² mutavit, C³ correctione erasa textum ad pristinam formam C¹ revocaverit. 46 hoc re vera ita factum esse demonstratur iis saltem locis quibus mutatio in rebus orthographicis versetur, velut 1,18,213 ferenda ΓC¹+3Va: -unda C²A; 1,28,328 omnis C²Aa: -es C¹+3V; 2,10,109 libidines BC¹+3V: lu- C²Aa; 2,19,227 exspectant C²:

⁴⁵ Noli nimium iis dare quae de codicis C virtutibus in editionis suae Praef. iv disputat Reis. etenim ex sex locis quibus vir d. codicis C praestantiam illustrare studet, tribus in errorem inductus est manca et huius et aliorum codicum notitia: 1,4,38 vero $\mathbf{CAV}\boldsymbol{\beta}\gamma$: om. ah (Reis: vero $\mathbf{C}\boldsymbol{\beta}\gamma$: om. AVa); 3,18,241 quirites $\mathbf{I}\gamma$: om. $\mathbf{CAV}$ ahsb (de C v. app.) (Reis: Quirites $\mathbf{C}\gamma$: om. cett.); 3,22,295–296 ubi Reis neglegerent ... anteponerent $\mathbf{C}\boldsymbol{\beta}\gamma$ adnotat, codex C omnino deficit (inde a 3,19,252 imperi usque ad 23,303 crudelissimo).

⁴⁶ Cf. Peterson, Collations from the Codex Cluniacensis xiv adn. 1.

exp- $BC^{1+3}AVa$; 3,10,115 aliquid C^2AVa : aliquit C^{1+3} ; 4,10,145 lenissimus $C^{1+3}V$: -umus C^2Aa ; 4,14,209 auris C²Aa: -es C¹⁺³V. alibi tamen tota haec de codicis C correctoribus quaestio multo implicatior esse mihi videtur quam quae sola manu C³ sive corrigente sive silente diiudicari possit. considera enim mihi hos locos: 4,12,179 quo loco editores nihil in adn. cr. adferunt, C exhibet cruciatumque adiecta supra -que particula ac, quod utrum a $\mathbb{C}^1$ an a $\mathbb{C}^2$ factum sit non facile per se distinxeris, hic igitur ex silentio scribae C³ qui supra scriptam voculam intactam reliquit, correctionem ipsi librario C¹, non C² tribuendam esse facile tibi persuaseris, quod si verum esset, hanc ratiocinationem etiam latius adhibere liceret: velut 1,23,276 C praebet concita voce re supra scripta, quam tamen ne contra priores editores manui C² ascribas, prohibet silentium scriptoris C³; similiter 2,2,19 prostratus quirites, quo loco punctis supra quirites positis fere prostratusque est ob silentium correctoris $\mathbb{C}^3$ effecisse videtur $\mathbb{C}^1$, non ut antea $\mathbb{C}^2$. obstat altera ex parte quod praeterea exstant eius modi loci, velut 1,29,337 factu ubi in C littera m erasa factu* legitur: unde 'aliquis correxit' admodum apte ut in re dubia in 'Collatione' adnotavit Peterson, 'factu $\mathbb{C}^2$: factum $\mathbb{C}^{1}$ ' temere in apparatu critico Clark, his igitur similibusque diligenter perpensis nihil firmi hic subesse quo niti possis equidem censeo.⁴⁷ qua- C^c propter mihi, qui codicem ipsum non viderim, tutius visum est exceptis rebus orthographicis correctiones omnes uno siglo C^c complecti. moneo autem me eadem littera comprehendisse etiam locos supra citatos, h.e. 1,2,17 pestem istam C^c: pestem C; 1,3,27 et grave C^c: om. C. ne vero forte arbitreris me in ludendo versari, confer 1,4,30 quo loco in C supra verum eadem prorsus manus ut videtur adscripsit vo-

⁴⁷ Cf. praeterea Peterson, Collations from the Codex Cluniacensis xxxiii.

culam *tamen*, ita ut *verum tamen* legendum sit.⁴⁸ hic qua de causa editores vocem *tamen* correctori $\mathbb{C}^2$ tribuant, ne mente quidem mihi fingere possum.

Iam vero si quaerimus quae ratio inter $\mathbb{C}^c$ singulasque familias codicesve intercedat, in propatulo res mihi esse videtur. etenim iam ex iis locis quos supra adlatos vides, ubi $\mathbb{C}^c$ et in rectis et in falsis modo cum $\beta\gamma$ modo cum solo β congruit, hunc scribam varietates suas ex codice aliquo generis β traxisse non est cur neges.⁴⁹

- A Iam pauca de indole Ambrosiani A et Vossiani V adnotanda. atque A antiquioris rationis scribendi vestigiis satis amplis insignem se praebere iam supra adnotatum. correcturas admodum paucas exhibet nec pro certo autumaveris utrum ab ipso librario an ab alio homine factae sint. cf.: 1,5,51 iam CA²Vahβγ: om. Quint. A¹o¹; 2,4,46 minucium (-tium ah) A¹ah: munatium (-cium ix) Bβγ: monatium CVA² mg.: manucium o; 3,16,204 adipes Schol. Gron. iγ: adipes / [?] Δ: alipes CA in mg.: aliped o: aupes V: in lac. 15 litt. om. A, sine lac. ahβ. quae omnia quin ad exemplar unde A manasse videtur redeant, non est cur dubites.
- V Librarius codicis V veterem dicendi rationem non curavit atque omnia ad vulgarem scribendi normam revocavit. id inde explicatur quod librarii saeculi noni et decimi neglecta orthographia antiqua suum ipsorum plerumque usum secuti sunt. id autem multo maioris est momenti, quod codex V quamvis passim satis fidelem sui generis testem se praebeat, tamen a familia y haud omnino alienus esse videtur; quamquam admodum raro cum ea in erroribus conspirat. sed cf. 3,9,97 data Aal: datas Vhy Clark: datā sb; 3,10,111 linum

⁴⁸ Nec verum est quod asseverat Reis, Praef. iv, tamen testimonio Asconi refutatum esse. qua de re v. testimonia ad h.l. sub textu adnotata.

⁴⁹ quem librum cur codici **b** potius quam **s** affinem fuisse adfirmet Reis, Praef. iv, equidem perspicere non possum.

CAa\beta: lignum **Vhy**. quae cum ita sint, non mirum quod hic illic **V** solus e familiae α testibus lectiones rectas exhibet. cf. 1,20,238 inquis **Vhsby**: inquit (-d A) **CAalx**: inqui]d B; 1,30,351 in **BVh\betay**: om. **CAa**; 2,17,204 si me **BV\betay**: si a me **CAah**; 2,18,215 vastatione **BV\betay**: vastationem **CAah**; 4,13,189 sororis **Vh\betay**: sorori **CAa**. quae tamen si quis coniectura inventa esse contenderit, equidem huaudquaquam repugnabo.

Iam ad Laurentianum $\mathbf{a}$ et Harleianum $\mathbf{h}$ accedendum $\mathbf{ah}$ est, qui non sine causa saepenumero in controversiam trahuntur. tamen inter familiae $\mathbf{a}$ testes non eaedem eorum sunt partes, quamquam enim haud desunt loci quibus probetur ne $\mathbf{a}$ quidem tam sincerum in memoria $\mathbf{a}$ propaganda esse sed tamquam leviter adspersum sive lectionibus $\mathbf{\beta}$ sive $\mathbf{\gamma}$, tamen haec nihili fere ducenda prae contaminatione qua affectus est $\mathbf{h}$, nihilo minus hos duo testes quamvis diversos ad commune quoddam exemplar ex $\mathbf{a}$ oriundum redire haud paucis indiciis colligitur.

Sed primum observandum praeter **a** qui solus adhuc ab **f** editoribus adhibebatur, duos alios libros eundem prorsus textum praebere. qui sunt palimpsestus Edinburgensis, Adv. 18.7.8 (**f**), saec. xi/xii vicenorum quaternorum versuum columnis in Anglia exaratus⁵⁰ et apographon eius cod. Cantabrigiensis, Coll. Trin. 0.8.6 (1381), haud multo post (saec. xii²) procul dubio in eadem regione scriptus.⁵¹ palimpsestus

⁵⁰ Munk Olsen, L'étude 1, 167; N. R. Ker, Medieval Libraries of Great Britain. A List of Surviving Books, London ²1964, 189; Idem, A Palimpsest in the National Library of Scotland, Edinburgh Bibliographical Society Transactions 3, 1948–1955, 171–178 ('s. xi^{ex.'}); I. C. Cunningham, Latin Classical Manuscripts in the National Library of Scotland, Scriptorium 27 1973, 64–90, in primis 88–89 (hic accuratam palimpsesti descriptionem invenies).

⁵¹ Munk Olsen, L'étude 1, 160. cf. etiam L. D. Reynolds, Texts and Transmission, ed. Reynolds, 351. Catilinariae tricenorum ternorum versuum columnis scriptae continentur fol. 38^v-56^r.

f fol. 1^v in calce paginae notam possessoris exhibet: 'liber suctentorie thorney', h.e. abbatiae Thorney. scriptura inferiore saeculi viii partes aliquae ex auctorum Christianorum operibus adservantur, scriptura novicia inter alia fol. 1^v-27^v exhibet Ciceronis Catilinarias.

Hi duo codices **af** ita inter se conspirant ut pateat eos ex eodem fonte ductos esse, ita recentior **a** a **f** dissentit ut ex eo descriptus esse nequeat. cuius propagationis documenta inspice haec.

primum af ad unum eundemque patrem quem littera η significavimus, redire cum permultis aliis locis tum his probatur: 1,10,116 imperatorem] impia af; 1,15,173 quotiens vero AVlγ: quotiens me sb: quotiens h: om. af; 1,32,375 domi suae] domi suo af; 2,26,328 animo meliore CAVhβ: animo meliores af: meliore (-em B) animo Bγ; 3,11,131 itemque]

Quod de codicis Cantabrigiensis (T) origine supra statui, id propria quadam et mira prorsus tamque aequali similitudine inter codices fT intercedente adeo firmatur ut de hac re dubitari non possit. nam recentior T his tantum locis integriorem textum praebet: 1,15,176 adsequeris AV: adsequeris nihil moliris aT\$\beta\$\gamma\$\gamma\$ commino adsequeris nichil moliris f; 2,1,10 pertimescemus (pertimis-B) BaThly: pertimescimus CAVfo\(^1\): perhorrescimus (non -emus) sb; 2,17,204 volent BCAVaTh: volunt f\$\beta\$\gamma\$\gamma\$\gamma\$\gamma\$\text{ata}\tangle AaTl: datas Vhy Clark: dat\(^1\) fsb; 3,16,211 mandarat CAVaTh\$\beta\$\text{o}: mandaverat f\$\gamma\$\gamma\$\gamma\$\text{cavaTh}\(\beta\$\text{o}: mandaverat f\$\gamma\$\gamma\$\gamma\$\text{cavaTh}\(\beta\$\text{o}: mandaverat f\$\gamma\$\gamma\$\text{cavaTh}\(\beta\$\text{o}: mandaverat f\$\gamma\$\gamma\$\text{cavaTh}\(\beta\$\text{o}: mandaverat f\$\gamma\$\gamma\$\text{cavaTh}\(\beta\$\text{o}: mandaverat f\$\gamma\$\gamma\$\text{cavaTh}\(\beta\$\text{o}: mandaverat f\$\gamma\$\gamma\$\text{od} quad moneam. unum illud pronomen ipsam quod desideratur in f\$\text{, exstat in T}\, dubitationem quandam movet. quod tamen unde T traxerit, non una ratione fingi potest.

Accedit alterum: in initio primae orationis librarius **f** hic illic paucis verbis omissis spatia vacua in textu reliquit, quae paulo post manus correctrix pallidiore atramento usa supplevit. aliquot exempla pono: 1,3,28 auctoritas huius ordinis in lac. om. **f**¹**T**: suppl. **f**²; 1,4,30 uti L. Opimius consul videret in lac. om. **fT**: suppl. **f**²; 1,5,48 autem castrorum in lac. om. **f**¹**T**: suppl. **f**². quod vero lacunis illis hiat etiam **T**, id eo explicatur quod **T** descriptus est ex **f** ante quam corrector **f**² in hoc libro grassatus est.

item **af**; 3,16,211 confectum] infectum **af**; 3,24,308 vidistis] audistis **af**; 4,2,24 proponetur] proponeretur **af**; 4,6,84 et $\mathbf{AVh}\beta\mathbf{o}$: ac γ : aut **af**.

Deinde si rationem qua inter se coniuncti sunt a et f spectes, primum adnotare necesse est minorem natu a non ex vetustiore f manasse sed sua via ex communi fonte η descendisse. quod ut planum fiat, inspice v.c. hos locos: 1,20,234 dubitas] a : pergere dubitas f; scilicet pergere pro varia lectione supra abire scriptum adeo genuinam vocem non expulit ut ipsum insuper falsum locum occupaverit; 2,9,103 et fame et (ac $\beta \gamma$) siti] $\bf a$: fame siti $\bf f$; 2,14,163 suo nomine] a : om. f; 2,15,179 horribilis] a : terribilis f; 3,2,9 certa] a: ei certa f; 3,13,158 senatus] a: om. f; 4,3,40 revocat] a : om. f; 4,10,142 dependisse] a : dedisse f quae cum ita sint, neutrius horum codicum in restituendo n carere possumus. quamvis autem palimpsestus f Laurentianum a aetate superet, tamen hunc bonitate praestare ipsa lectionum varietas docet, etenim a omnino quinquaginta ferme locis ubi librarius f in errorem incidit, veram lectionem servavit. qua codicis fide commotus ne nunc quidem pro eo in adnotatione critica librum f substitui. itaque ubi solus a memoratur, memento idem f praebere, ubi a et f inter se discrepant, lectiones a pro huius libri erroribus propriis habendas, unde etiam insuper lucrum redundat. nam codice f adhibito cernitur quam saepe priores editores lectiones a pluris iusto aestimaverint. cf. hos locos (ubique etiam app. cr. inspiciendus): 2,3,33 quam multos ... putarent] f : om. a Halm¹; Madvig¹; 2,10,112 pridem | **f** : pridem deseruit **a** Mueller : pridem defecit x²; 3,13,156 Quirites] f : om. a Halm¹; 3.15.191 patefactis **f**: patefacta **a**, unde patefacta <re> coni. Halm¹.

Iam de Harleiano **h** agendum, quem testem familiae a h esse post Clarki disputationem singularem⁵² inter omnes iam convenit neque in re concessa exemplis adferendis opus

est. cuius in libri rationes cum curiosius inquirerem, mox ζ intellexi eius scripturam redire ad librum quendam ζ – sic enim eum vocare placet - unde praeterea originem traxerit etiam η , sed ita ut cum η maximam partem simpliciter inde transcriberetur, h vel potius eius pater uno illo exemplari non contentus varias lectiones aliunde conquisiverit, ita factum est ut communis illa codicum h et $\eta(= af)$ origo plerumque obscurata evenerit. peropportune autem accidit quod scriptor libri ζ haud raro singularibus prorsus erroribus textum ex a derivatum ita pessum dedit ut sicubi aliqua menda non nisi in his codicibus obvia sunt, ea pro communis originis indiciis habenda mihi esse videantur, nam utrobique plus semel eadem ratione peccatum esse parum verisimile est. quam librari ζ licentiam vel potius codicum nh communionem ut aliquatenus illustremus, haec mihi exempla conferas: 1,4,38 vero CAVBy: om. afh: 1,4,39 eius CAV: huiusce ash: huius By; 1,7,81 te hic hab. AVly: ante contentum ah: om. sb: 1,8.87 mecum tandem BAVBy: tandem mecum afh; 1,12,137 proprium est AVBy: proprium afh; 1,13,144 iam tua $\mathbf{A}\hat{\boldsymbol{\beta}}\boldsymbol{\gamma}$: tua (tu **h**) iam **afh**: plura om. **V**: 1,16,181 putas esse AVBy: [esse putes] / ivai $\lambda oyi[\zeta n \ v]oui\zeta n \zeta$ Γ : putas **afh** (sed in **f** ita: putēs; an levi errore pro putas esse?); 1,17,200 aspectum CAVBy: aspectus afh; 1,17,204 diu nihil te CAV: diu de te nihil afh: de te diu nihil t: diu nihil de te βy : diu nihil te cati|lli | [na **B**: de Γ non liquet; 1.18.211 neglegendas (negleguendas A) CAV\$\beta\$y: vertendas afh; 1,24,280 sciam CAVBy (et B ut vid.): sciam iam afh; 1,27,304 cum Char.; Dosith. CAVBy (et ut vid. B): tum cum Diom. afh; 2,1,7 comparabitur (con- B) Schol. Clun. BAVBy: comparabitur sed bi punctis sscr. notatum in C: comparatur **afh**; 2,6,77 aurelia via **BCAV**_{by}: aureliam viam **afh**; 2,21,270 pereant (periant B) Adnot. Lucan. BCAV by: pereunt afh; 2,23,281 omnes BCAV $\beta\gamma$: om. afh; 3,3,20 quirites AVBy: om. afh; 3,16,209 neque lingua neque manus Schol. Gron. CAVBy: neque manus neque lingua afh: neque manus b; 4,12,167] se CAVlo: om. afh (v. app. cr.); 4,16,250 modo By: nunc modo AV: non modo afh. fac hic illic codices $\eta(=af)$ et h casu in eundem errorem incidisse. sunt tamen loci quibus fieri vix potuerit ut et in η et in h eodem modo peccatum sit. itaque quin hae lectiones ad unum fontem ζ referendae sint non est dubium.

Gravissimum vero quod manifesta indicia exstant quae ducant ad contaminationem quandam qua scriptura a tam in **h** quam in **n** commixta sit aut cum β aut cum γ , ita ut et **h** et η impressa habeant modo manifesta β vestigia modo non minus clara γ , certe ex libro aliquo β – cuius tamen scripturam non ex solo codicum sb consensu (id quod fecit Reis) sed praeter hos ex l et ubi l deficit, ex i cognosci infra demonstratur (i.e. $\beta = \mathbf{sbi}$) – haec v.c. desumpta in **h** inveniuntur: 2,11,129 unius BCAVaiy: unius populi R. hsb; 2,14,176 miserum Ps. Ascon.; Prisc. BAVay: timidum h\betax; 3.21.278-279 contra salutem omnium cogitata AVay: contra senatum salutemque (et salutem h) omnium cogitata hl: cogitata contra senatum salutemque omnium sb (certe additamentum illud senatum ad β pertinet); 3,26,338 memoriam CAVay: memoriam vestram hbx; 4,14,219 sentirent xlo: sentire CAVaut: sentiunt h\beta; 4,20,294 redeo AVaiy: redeam hsb. contra ad genus γ spectant e.g. hi loci: 1,7,76 roma AVaß: rome Char. hy; 2,25,303 rebus Arus.; Schol. Gron. BCAVaß: rebus omnibus hy; 2,27,337 monitos CAVaß: monitos esse Sacerd. B: monitos eos hy; 3,3,31 restitissent AVaß: remansissent hy; 3,8,86 fidem AVaß: fidem ei hy; 3,10,118 conscientia CAVaß: conscientia convictus hy; 3,14,180 hac (ex ac- C^c) CAVa β : vi ac (inac scr. t^1) hiy: in hac t^2 ; 4,7,100 oppetiverunt $\mathbf{A}\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}$: optinuerunt $\mathbf{V}$: appetiverunt (-tierunt o) hy.

In codicibus **af** vestigia lectionum aliunde ductarum minus aperta deprehenduntur. itaque ea quae re vera occurrere videntur, propterea quod plerumque levia sunt, nihili aestimanda esse adfirmat W. Richter.⁵³ nec quidquam refert

⁵³ W. Richter, censura editionis ab A. Haury Parisiis a. 1969 emissae, Gnomon 44, 1972, 764 adn. 4.

quod vir d. codice f nondum in lucem prolato iudicium de solo a tulit, cum eum admodum fideliter communem fontem n reddere supra observarimus, sed vereor ne quod contendit, non probaverit ille vir eruditus, etenim h eo tantum ab $\eta(=af)$ differre mihi videtur quod multo pluribus locis vel β vel y lectiones exhibet, ceterum hi codices eodem modo atque **h** inter β et γ fluctuant, quod fere ita factum esse puto, ut iam in exemplari ζ unde descripti sunt et η et h codices, generis α lectionibus fere alteras sive β sive γ in margine additas fuisse conicio. unde librarii nh suo quisque iudicio usus eam semper quae qualibet de causa placebat vel displicebat, aut elegit aut neglexit. atque codex η multo rarius verba prius scripta modo ad β modo ad γ mutavit, unde multo sinceriorem se testem familae a praebet, nihilominus ne ipse quidem utriusque familiae lectionibus caret, itaque ad β hos locos referas, velut 1,6,65 coniurationis AVy: coniurationis tuae **afh** β ; 1,13,147 delectare **BAV** γ : delectari **afh** β x; 1,25,288 tua ista **CAV** γ : ista tua **afhsb**; 4,13,198 rei γ CAVy: dignitate rei p. hbx: rei ·p· dignitate af (interpolatam vocem ex β sumptam esse liquet). ad γ vero spectant 1,31,364 hic BCAV pxt : quod afhuo (uo ad y redeunt); 2,9,100 catilinae CAVBx: catilinae esse fateatur afhy cui lectioni repugnat praeteritum sodalem fuisse (aliter de h.l. censet Sternkopf, q.v.): om. **B**; 4,2,20 *miserrima* Schol. Gron. AV \(\beta^2 : miseria \(\text{misera t} \) \(\text{afh} \gamma ; \(4,11,160 \) \(\text{moveor CAVsbl}^2 : \) movear (-at t) afhy: admoveor i; 4,13,198 minueretur afy: diminueretur $h\beta$: plura om. CAV. Itaque η eodem modo se gerit quo h, quamquam numero lectionum aliunde desumptarum longe superat h.

Separatim vero commemorandum quod 3,25,322-323 evenit. hic igitur h py praebent neque hanc urbem conflagrare sed se in hac urbe florere voluerunt, codices CAV omissis conflagrare ... urbe transpositoque pronomine se post florere (de hoc v. app. cr.) non nisi partem enuntiati servant neque hanc urbem florere se voluerunt, testes af vero ita codicum CAV textum reddunt ut a verba omissa ante neque inseruerit, f ante principes (v. textum), praeterea et a et f

pronomen se suo loco positum exhibeant. quo de loco duo adnotanda. primum supplementum illud in $\mathbf{h}$ aptissime ipsi orationi intextum in $\mathbf{\eta}$ margini appictum fuisse, deinde eo quod CAV in pronomine se falso loco posito contra $\mathbf{\eta}\mathbf{h}$ consentiunt, demonstari inter patrem familiae a et CAV unum saltem membrum quod supra littera δ significavimus, re vera intercedere. itaque testimonio $\mathbf{\eta}\mathbf{h}$ debetur ut statuere liceat hoc loco in codice δ peccatum esse, errorem non ultra ad patrem familiae a ascendere. quo fit ut etiam non nulli CAV errores initio huius Praefationis adlati ad δ referendi potius quam ad ipsum a videantur.

Itaque ne ζ quidem traditionis α rivulo carere possumus. certe aliquanto plenior inde huius familiae imago effici videtur. quamquam in universum parum in codicibus afh auxili positum. haud multum enim inde lucramur si quidem non nisi haec digna sunt quae laudentur: 1,19,220 ita ut afho²: ut CAVBy, 2,12,142 quid ut afh : qui (quod o1) ut BBy : qui Schol. Gron. AVo²; 3,12,143 quis afhb²o : qui CAV \(\beta\)y. itaque aegre redargui poterit si quis haec omnia coniecturae deberi sibi persuaserit, altera tamen ex parte eius modi loci considerandi sunt, velut 1,22,262 ubi C genuinum duint praebet, quod in AV per donent explicatum esse videtur, By exhibent donarent nimirum e falsa coniectura, summi igitur momenti est quod hic lectiones codicum af duent et h dent proxime a vero abesse liquet. quod aliter explicari non posse videtur nisi eos sua via e fonte α fluxisse statuitur. ad ipsam vero antiquitatem referendus est locus 2,12,143 ubi genuina codicum ash lectio quirites testimonio papyri B firmatur, quae in AV/hy desideratur. praeterea mirandum quod 4,13,202 ex his codicibus solus f nomen proprium cassio exhibet, quod omissum ab CAVahsblut (etiam ab eius apographo) non nisi in ixo servatur, quamquam dubitandum num hinc in f transierit.

Nihilominus equidem non mirabor si quis posthac paucis locis exceptis huius memoriae patrocinium omnino deserendum esse putaverit. quaecumque enim eius fuit origo, in ipso textu constituendo utilitatem fere habet nullam, suspici-

onem plurimam. quod vero ne ipse faciam, prohibet me huius stirpis, praecipue codicis **a** (et **f**), auctoritas quam in conficiendis codicibus mixtis exhibet. quapropter codici **a**, interdum etiam ubi e re videbatur **f** et **h**, locum in adnotatione critica concedere non dubitavi.

Restat ut de quibusdam singulis familiae a testibus qui s libentius ab editoribus usurpantur quam investigantur. pauca hoc loco adnotemus, inter hos agmen ducit codex qui Caroli Stephani nuncupatur, cuius varietatem lectionis postea signo c notatam in editione Lutetiana anni 1554 exhiberi supra monuimus. quamvis autem ç inde ab illa editione usque ad nostram fere aetatem inter Catilinariarum testes saepe numeretur, qua ratione cum reliquis familiae a codicibus cohaereat nemo adhuc editor cognoscere ne conatus quidem est. cuius incuriae ne et ipsi argui possimus, haec animadvertenda, quaerenti enim statim apparet codicem c adeo familiae α esse testem, primum ut proxime ad codicem V accedat, deinde ut non ex hoc ipso sed ex eiusdem generis recentiore aliquo transcriptus esse videatur. hic igitur in v primis in censum vocandus codex Bibl. Britannicae Harleianus 6522 (v) a. 1469 Andegabi (Angers) scriptus, qui re vera cum simillimum codici V textum exhibet, tum a scriptura ς fere non decedit.⁵⁴ cuius congruentiae illustrandae causa ex longa admodum serie pauca adfero exempla: 1,1,9 egeris] gesseris egeris V: gesseris vc; 1,10,111 tu] om. Vvc; 1,29,336 hoc] de hoc Vv : de homine c e Stephani coniectura; 2,3,34 improbitatem] V: infirmitatem vc; 2,26,330 hoc] om. Vvc; 2,27,338 expectavit] spectavit CVvc; 3,2,16 restinximus idemque] om. Vvs; 3,4,32-33 et scelere] om. Vvs; 3,7,82 vidistis] audistis Vvc: 3.22.294 et posse hy : posse Aaß : possit Vv : et

⁵⁴ Adde quod eandem conformationem verborum exhibet cod. Bibl. Britannicae Add. 21242 saec. xii^{ex.} in Anglia vel Gallia exaratus, qui tamen non nisi partem Catilinariarum 1–2,24,302 *presidia* vestra tenet.

possit ς; 3,25,319 atque illae tamen omnes] atque ille tamen (tantum v) Vvς; 3,25,321 in ea] in illa ea Vvς; 4,8,105 id quod] quod Vvς. quibus perspectis testis ς partes omnino deserendas esse manifestum est.

Accedunt duodecim excerpta quae Iacobus Cuiacius, cele-Cuias berrimus apud Gallos iuris consultus, in libro xii 'Observationum et emendationum' anno 1573 Lugduni in publicum emisit. 55 ex his oculos in se vertunt quinque, reliqua septem, utpote quae vel ex libro aliquo generis γ ducta sint vel nihil singulare exhibeant quo nisus cuius familiae sint definire possis, missa facio. 56 ac primum quidem adfero 1,22,261–262 utinam tibi istam mentem di immortales duint ubi duint solus C tuetur, in reliquis varie peccatum est. quae quidem verba quin Cuiacius ex ipso C traxerit non dubitatur. eodem (non

55 ad manum habui Iacobi Cuiacii Iurisconsulti Opera, quae de iure fecit, et edi voluit, Tomi i-iv, Francofurti 1623, ubi Cuiaci excerpta invenies in Tomo iv: Observationum et emendationum libri xxviii, col. 297, Liber xii 32. de anno quo Observationes publici iuris factae sunt consulendus E. Spangenberg, Jacob Cujas und seine Zeitgenossen, Leipzig 1822, 247-248. praeterea adeunda quae de his rebus disseruit Peterson, Collations from the Codex Cluniacensis xxxii-xxxiv.

56 quae sunt:

- a) familiae γ 2,18,221 certare cum usuris et fructibus praediorum (usuris **Baβx**: usuris et Cu.γ); 3,13,156–157 senatum consului de summa Reip. salute (re p. aβ: rei ·p· salute Cu.γ); 3,18,234–235 quod vix videtur humanis consiliis tantam molem rerum gubernatio consequi potuisse (videtur Cu.βx: videretur aγ | humani consili aβo: humanis (om. u) consiliis Cu.γ) | tantarum rerum aβ: tantam molem rerum Cu.γ)
- b) incertae originis 1,11,125 summa salus periclitanda Reip; 1,14,161-165 ad illa venio quae [162-163 non ... sed] ad summam rem publicam [164-165 atque ... salutemque] pertinent (rem p. Cu.Baliy: rei p. sb); 2,10,112 obligurierunt (pro obligaverunt; illud Cuiacio placet ob Firm. math. 5,5,2 faciet audaces, temerarios, obliguritores); 4,24,347-348 de summa salute [vestra] populi[que] Romani).

ad A vel V) spectare videtur 1,29,337 ego si hoc optimum factum iudicarem ubi genuinum factu servant Vahbo. Cuiaci factum exhibet A, exhibuitque ante correctionem C, quae cum ita sint, librum Cluniacensem C diu abditum publicove usui denegatum Cuiacium ad manum habuisse veri simillimum est. contra ad librum quendam codicibus Vv similem. fortasse ad recentiorem illum quo usus est Stephanus nescio an referas 1.22.268-270 neque enim ... revocarit ubi erroribus sis pro is es et si te pro ut te tam CAV quam Cuiaci textus laborat, sed in revocaverit pro revocarit consentit Cuiacius cum V. adde quod ad eundem fontem redire videtur 1,8,85-86 nihil cogitas quod ego non modo non audiam sed etiam non videam ubi item Cuiacius conspirat cum V in non modo non, Aah by praebent non modo, particula non post quod inserta sententiam sanavit Halm¹, fieri autem potest ut illud non ante videam positum eandem ob causam inseruerit ipse Cuiacius, explicatu difficilius unde Cuiacius traxerit 3,20,263 conlocandum consules illi locaverunt ubi genuina lectio locaverunt eaque admodum rara ut nullius integrae familiae propria est, ita singulorum tantum diversae originis codicum testimonio debetur (v. app. cr.).

Quae cum ita sint, in universum nihil fere quod scire operae sit pretium ex Cuiaci excerptis ad Catilinariarum emendationem redundare patet. id potius viri d. in has orationes est meritum quod bonae fidei testimionium ad illustrandam textus historiam praebet, ubi in primis animadvertas velim cod. Cluniacensem C re vera saeculo xvi ex longa oblivione in eruditorum notitiam pervenisse videri. ne tamen plura de hac re disputem multa me prohibent. nam quod in Verrinis adfirmat Peterson,⁵⁷ scripturas varias a Francisco Fabricio Marcodurano⁵⁸ in Dionysi Lambini

⁵⁷ Peterson, Collations from the Codex Cluniacensis xxx-liii.

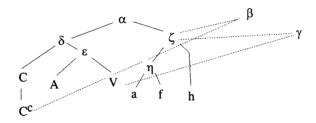
⁵⁸ de huius vita cf. W. Schmitz, Franciscus Fabricius Marcoduranus, Köln 1871; C. Bursian, Geschichte der classischen Philologie in Deutschland, München-Leipzig 1883, 208ff.; Allgemeine Deutsche Biographie 6, Leipzig 1877, 507.

usum enotatas⁵⁹ et eas quas ex schedis Iani Gulielmi,⁶⁰ qui has copias ab Ioanne Matalio Metello acceperat,⁶¹ Ianus Gruterus editioni suae (Hamburgensi a. 1618) inseruit nec non eas quas Petrus Nannius⁶² in libro quodam singulari ex codice aliquo excerpsit,⁶³ ad ipsum Cluniacensem eumque nondum mutilatum redire, id examinatis illis libris ad Catilinarias non pertinere spondeo. sic Petersoni laus est quod post Cuiacium anno demum 1901 codex ille celeberrimus C, quamvis iam mutilatus, iterum e tenebris emersit idque ad perpetuam lucis usuram.

- 59 inveniuntur in editione repetita quae post Lambini mortem prodiit: M. Tullii Ciceronis Opera omnia quae exstant a D. Lambino . . . ex codicibus manuscriptis emendata et aucta. Orationum . . . volumen II, Lutetiae Parisiorum 1573.
- 60 Gulielmum in codicibus enotandis usum esse editione Lambiniana: M. T. Ciceronis Opera omnia quae exstant a D. Lambino ... ex codicibus manuscriptis emendata. Operum Tomus secundus qui continet orationes omneis quae exstant, Lugduni apud Petrum Santandreanum 1577. quod exemplar hodie asservari in Bibl. Univ. Leid. siglo 762. B. 9/10 instructum ostendit P. L. Schmidt, Die Überlieferung von Ciceros Schrift "De legibus" in Mittelalter und Renaissance, München 1974, 218–223. de Gulielmi vita disseruit J. H. von Seelen, De Iani Gulielmi Lubecensis, philologi et poetae celeberrimi, eximiis in litteras humaniores meritis disputatio, Miscellanea 1, Lubecae 1734; cf. etiam Bursian, Geschichte 240–242.
- 61 V. Nouvelle Biographie Générale 34, Paris 1861-, s.v. Matal (Jean); cf. P. Lehmann, Franciscus Modius als Handschriftenforscher. Quellen und Untersuchungen zur lateinischen Philologie des Mittelalters 3.1, München 1905, 13.
- 62 V. Biographie Nationale 15, Bruxelles 1899, s.v. Nanninck (Pierre).
- 63 M. T. Ciceronis Accusationis in C. Verrem liber V Oratio VIII, Cui addita sunt Scholia et castigationes Petri Nannii Alcmariani, in Collegio Buslidiano Latini professoris, in quartum simul et quintum actionum Verrinarum (sc. II 2 et 3), Lovanii 1546; scilicet Nannius omnino a Catilinariis amovendus.

Sed ut finem huic Praefationis parti imponamus, unam rem verbo saltem attingamus necesse est: familiae α deberi scholia quaedam in marginibus codicum et Cluniacensis $\mathbf{C}$ et Ambrosiani $\mathbf{A}$ apposita, quae quin ipsa antiquitas nobis concesserit vix est quod dubites. monendum tamen in codice $\mathbf{A}$ non nisi orationem quartam his scholiis instructam esse, in $\mathbf{C}$ omnes quattuor. quae omnia si accuratius cognoscere vis, adeunda tibi est editio Theodori Stangl (v. 'Testimoniorum editiones').

Quo vero facilius omnia quae adhuc de familia a disputata sunt comprehendantur, tale fere stemma codicum constituendum videtur:

In instruendo vero apparatu critico ne idem codices praeter necessitatem etiam atque etiam iterarentur, rem ita institui ut signo α codices **CAVa** vel ubi **C** deficit, **AVa** comprehendere mihi visum sit. porro codex **h** plerumque non nisi eam ob causam adducitur ut id quod supra de communi ηh origine ζ disputatum est, ante oculos ponatur, praeterea perpaucis locis quibus scriba aliquid memorabile coniectura divinavit. codex **f** tamquam obrussa hic illic adfertur qua fides lectionum **a** ex η ductarum exigatur. reliquos huius familiae testes utpote ad cognoscendam scripturam α non facientes in adnotatione critica laudare nihil attinet.

 β Familiae β testes primarii sunt primum codex Harleianus I et Indersdorfensis i, tum liber Salisburgensis s et Benedictoburanus b. quod vero P. Reis in editione sua codicum I et i fere rationem non habuit, parum commode fecit. in errorem autem vir d. inductus esse videtur eo quod neque codicis I

nec i iustam collationem praesto habuit, nam A. C. Clark quamquam codicis l auctoritatem plurimi aestimavit, tamen pro editionis suae ratione non omnia quae inde enotanda erant rettulit, itaque quod in hoc codice defectu aliquot foliorum nunc desiderantur 2.8.97-24.294 -credibile ... cohortem et 2,27,344-3,3,27 conatumve ... nam tum, ex Clarki ratione adnotandi ubi β est lsb (non soli sb), ne suspicari quidem possis, nam haec v.c. ibi notas textui subjectas invenies. velut 2,10,110 et] ac $\beta \gamma$ pro sb γ ; 2,13,154 in proxima βx pro sbx (quae lectio mihi quoque β est sed aliam ob causam): 2,17,204 volunt By pro sby (v. adn. anteced.), 2,29,368 florentissimam potentissimamque] florentissimamque AVaß pro AVasb (v. adn. anteced.), utut est, certe Clarkio debetur quod inde a 4.1.8 acerbitates codicem I generis v fieri notum est. feliciter igitur accidit quod ubiubi l deficit, testis satis locuples adest codex Indersdorfensis i; quo adhibito defectus libri I plerumque resarciri possunt, itaque iure mireris quod hunc potissimum testem non solum Clark et Reis sed etiam alii editores maximam partem silentio praeterierunt.

Atque apparuit memoriam β duobus quasi rivulis ex antiquis saeculis ad medii aevi studia in Germania renovata⁶⁴ deductam esse, quorum alterius testes sunt codex $\mathbf{l}$ et ubi $\mathbf{l}$ $\mathbf{l}$ (i) deest, i, alterius $\mathbf{s}$ et $\mathbf{b}$. summi autem momenti est in oratis $\mathbf{s}$ onibus 1–3 quattuor testium $\mathbf{lisb}$, in oratione 4 trium $\mathbf{isb}$ menda exstare communia: 1,7,71 ante diem] in ante diem $\mathbf{lisb}$; 1,31,372 vehementius] vehementius $\mathbf{p} \cdot \mathbf{c} \cdot \mathbf{lisb}$; 2,26,327 manum certissimam] manum fortissimam certissimamque $\mathbf{lisb}$; 3,5,55 inter eos] om. $\mathbf{lisb}$; 3,18,239 tam] ita $\mathbf{lisb}$ (quibus se applicat $\mathbf{x}$); 3,22,280 isti] illi $\mathbf{lisb}$; 4,9,129 inter] om. $\mathbf{isb}$; 4,13,204 nefando] tam nefando $\mathbf{isb}$; 4,17,264 etenim] et $\mathbf{isb}$; 4,22,319 quod] quia $\mathbf{isb}$. haec communis originis β certa sunt vestigia. ipsum vero familiae patrem redire ad antiqua tempora cum ex certis testimonii efficitur tum ex singulorum

codicum varietate scripturae. illuc trahas duos locos quos ex Luciferi (floruit ca. aa. 355-361), episcopi Caralitani, opusculo q.i. moriundum esse pro Dei Filio protulit L. Ferreres (v. 'Testimoniorum editiones'), qui sunt moriund. 1,54 (v. ad 4,18,272-274) et ib. 2,1 (v. ad 4,20,297-298); huc pertinet singulorum familiae β codicum cum papyro $\mathbf{B}$ consensus. cf. enim hos locos: 2,5,57 ad curiam $\mathbf{B}_1 \mathbf{a} \mathbf{y}$: in curiam $\mathbf{B}_2 \mathbf{l}$: in curia isbo (de notis B₁B₂ v. app. cr.); hic igitur lisb consentiunt in falsa praepositione in, ablativo curia longius a vero defecerunt isb contra I qui cum B facit. praeterea cf. hos locos: 1,24,285 carere diutius aly: diutius carere Bsbt; 2,3,24 esse omnes aly: omnes esse Bsb; 2,4,41 possetis aly: possitis Bsb; 2,19,239 conscelerata aiy : scelerata Bsbo : deficit I. horum omnium ratione habita familiam β non medii aevi recensionem ullam esse sed ad ipsam antiquitatem referendam probabiliter statuitur.

Quod vero supra de i dictum est, id inde efficitur, quod hic codex et in bonis et in falsis adeo cum I conspirat ut apographon eius praesto nobis esse in propatulo sit. at ut genuinas lectiones missas faciam, inspice paucos locos quibus i fideliter errores I reddit: 1,17,198 agnoscas ay : agnoscis (adg-1) li: agnoscit sb; 3,21,276 eo Prisc. sby: et AVaho: et eo li. conflatam lectionem iam in codicis I exemplari stetisse liquet; 3,21,278-279 contra salutem omnium cogitata ay : contra senatum salutemque omnium cogitata li : cogitata contra senatum salutemque omnium sb; 3,25,323 se post sed hab. asby: post florere hab. CA: se omisso non ante florere hab. V: om. li; 3,25,335 integros incolumesque (incolomesque CAVt) ay: omnes (-is 1) incolumesque li: omnes (ante cives transp. s) incolumes quirites sb. ne longus sim, in universum eo tantum l et i differunt quod i praeter ea quae in I inveniuntur, hic illic suas ipsius vel interpolationes vel coniecturas vel prorsus propria menda exhibet: 1,10,111 salutatum mane $\alpha \beta (= lsb) \gamma$: mane salutatum i; 2,4,46 calumnia om. i e vera coniectura : calumnia Schol. Clun. $\mathbf{B}a\beta (=\mathbf{lsb})\gamma$; 2,27,341–342 portis custos Arus. $\mathbf{Ba\beta}(=\mathbf{lsb})$: custos portis $\mathbf{i}$: portae custos y. summa tamen hic opus est cautione, ne consensu **li** elati codicis **i** fidem pluris iusto aestimemus. quamvis enim in universum **i** fidelissimam codicis **l** imaginem reddat, tamen haud desunt loci quibus indicatur librarium **i** non simpliciter exemplari **l** in transcribendo usum esse sed praeterea codicem aliquem generis γ in auxilium vocasse. unde factum est ut etiam tales lectiones in **i** inveniantur: 1,4,33 avo $\alpha\beta(=\mathbf{lsb})$: om. $\mathbf{i}\gamma(=\mathbf{xuo^1})$: natus e falsa coniectura $\mathbf{to^2}$ mg.; ib. maioribus $\alpha\beta(\mathbf{lsb})$: a maioribus $\mathbf{i}\gamma$; 3,29,379 venerati $\mathbf{alsb^1}$: veneramini $\mathbf{b^2i}\gamma$; ib. in $\alpha\beta(=\mathbf{lsb})\mathbf{o}$: ac in **ut**: et in **ix** scilicet coniectura ob veneramini inventum. nihilominus ubicumque **l** deficit, equidem omnibus rebus perpensis damnum ex **i** suppleri posse confido.

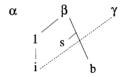
Iam pauca de mutuo codicum sb et I nexu adnotandum. qui cum eius modi sit ut sb saepissime in erroribus contra l consentiant, inter patrem familiae β et sb unum membrum sb interponendum esse manifestum est. ut vero codicum sb communis illa origo aliquot exemplis illustretur, ex permultis locis adfero perpaucos: 1,1,2 nos Pomp.; Schem. dian. Caly: post diu transp. sb: om. Don. Ter.; Iul. Vict. AV (V om. nos eludet); 1,27,316 sentis aly: s[entis **B**: vides sb; 2,1,10 pertimescemus (pertimis- B) Baly: pertimescimus $a(\mathbf{f})\mathbf{o}^1$: perhorrescimus (non -emus) sb; 2,5,56 praetoris Baly: praetoris nostri sb; 2.11,129 unius Baiy : unius populi ·R· sb : desideratur I; 3.5.53 negotium aly: negotia sb; 3.17.226 consiliis occurri aliy: consiliis potuit occurri sb; 4,10,144 posse aiy (= luto) : non posse sb; 4.20.294 redeo <math>aiy (= xluto) : redeam sb; 4,22,320 recepti aiy(=xluto): recepti in amicitiam sb.

Itaque artissime inter se cohaerere **sb** in propatulo est. nec tamen alter ex altero pendet: nam maior **s** haud raro **s** solus peccavit: 1,11,121 *ipsi* $a\beta(=\mathbf{lb})\gamma$: om. **s**; 2,4,37 *viderem* post vobis transp. **s**; 2,13,155 edocui (-it **u**) $ab\gamma$: docui **six**: deest **l**; 2,26,331 eius omnis $a\beta(=\mathbf{lb})\mathbf{t}$: omnes eius $B\gamma$: omnes **s**; 3,16,205 istis $a\beta(=\mathbf{lb})\mathbf{o}$: illis **s**: his γ ; 4,22,326-327 auxilio ... in omnium $abi\gamma$: om. **s**. item ratione temporis neglecta codex **b** contra **s** corruptelas exhibet: 1,16,177 iam **b** tibi $AV\beta(=\mathbf{ls})\gamma$: [iam tibi] / $\lambda oi\pi ov \sigmaoi \Gamma$: tibi iam **ahbt**;

1,19,223 habitare $a\beta(=\mathbf{ls})\gamma$: manere **b**; 2,15,183 levandae Schol. Gron. **Bsixt**: relevandae abuo; 3,16,209 neque lingua neque manus Schol. Gron. **CAV** $\beta(=\mathbf{ls})\gamma$: neque manus neque lingua **ah**: neque manus **b**; 3,25,322 se esse principes **CAa** $\beta(=\mathbf{ls})\gamma$: principes se esse **V**: se esse principes voluerunt **b**; 4,7,94 punctum asiy: ad punctum **b**; 4,13,199 hic asixu: hic lentulus **lto**: om. **b**.

In codicibus **lsbi** textus perraro mutatus est. codex **l** in orr. 1–3 fere nullas correcturas habet. correcturae $\mathbf{s}^2$ ex cod. aliquo familiae γ pendere videntur: 3,6,69 *nihil dum albs*¹: *nihil tum* $\mathbf{is}^2\gamma$: *nihil tale* **J**; 3,17,219 *tanto a*iuo: *tanti* $\mathbf{s}^2\mathbf{x}\mathbf{t}$: plura om. $\beta(=\mathbf{ls}^1\mathbf{b})$. idem de $\mathbf{b}^2$ valere videtur: 3,29,379 *venerati* alsb¹: *veneramini* $\mathbf{b}^2\mathbf{i}\gamma$.

Sic igitur codices familiae β inter se conspirant:

Noli autem putare familiae β non nisi testes **lisb** esse. sunt enim plures quamvis illis vix aequiparandi. quamquam codicis **l** adseclam unum codicem **i** nos repperisse fatemur. ad **sb** vero pertinent complures libri iique omnes in Germania saec. fere xii (praeter Marcianum qui saeculi xi² est) scripti. qui sunt:⁶⁵ Venetus Marcianus lat. XIV 222 (4007)-IV; Admontensis 363-I; Sancrucensis 228; Florianensis XI. 352-

65 Hi codices accurate descripti inveniuntur ap. Munk Olsen, L'étude. quod vero supra in universum de eorum pretio statuitur, memento id ex accuratis orationum collationibus a nobis factis pendere. idem pertinet etiam ad cod. Ven. Marc., licet hic libros sb aetate superet. cf. enim hoc corruptelarum specimen inde desumptarum, quarum et sb et reliqui id genus libri expertes sunt: 1,7,70-71 dicere ... Kal. Nov.] lsb: om. Ven. Marc.; 1,13,149 non metuat nemo qui non oderit] lsb: non oderit nemo qui non metuat Ven.

FDG(f) qui continet fragmentum 2,9,100–12,146 non intimum ... quis salutavit; Monacensis 29220 (1., olim 29001, 1 qui continet 3,22,282–4,10,131 -re conati ... qui se popular; codex Zwettlensis, Stiftsbibl. 313-III, qui tenet 1,1,1–14,160 quo usque ... fortunarum tuarum; Selestadiensis (Sélestat) 93-VIII hic illic mutilatus, in quo particula 2,1,1–13 tandem ... perdi- omnino desideratur.

In apparatu critico signo β denotatur in orr. 1-3 consensus codicum **lsb** vel **ls** vel **lb**, codice desultorio separatim commemorato. ubi **l** deficit non nisi consensus **sbi** par scripturae β habendus. eadem adnotatio valet in or. 4; scilicet solus consensus codicum **sbi** pro lectione β accipiendus. quam rationem adnotandi ob naturam codicis **i** aliquatenus dubitationi obnoxiam esse ubi desideratur **l**, per se intellegitur.

Familiae γ praestantiores testes sunt primum codex Eg- γ montanus $\mathbf{u}$ et Laurentianus $\mathbf{x}$, tum codex Tegernseensis $\mathbf{t}$ et Oxoniensis $\mathbf{o}$. ad hos se adplicat in or. quarta inde a 1,8 acerbitates codex Harleianus $\mathbf{l}$. in codice $\mathbf{x}$ magna orationis 4 pars 1,7-13,197 mihi si haec condicio ... armatus desideratur defectu a librario in margine indicato: 'hic multum abest orationis'.

De hac codicum familia olim dubitabatur num omnino ad recuperandam genuinam textus formam ullam vim haberet. restitit huic opinioni iam Clark in ed. Oxoniensi ubi prae familiae γ virtute ne testimonium quidem familiae β magni faciendum esse pronuntiavit. 66 ac sane hanc familiam iam vergente antiquitate ab $\alpha\beta$ seiunctam fuisse testimonio papy-

Marc.; 2,6,65 Gallicum] **lsb**: agrum gallicum Ven. Marc.; 2,20,251 esse velint] **sbi**: om. Ven. Marc.; 3,24,307 sed eas] **lsb**: om. Ven. Marc.; 4,12,183–184 qui id ... conlocarent] **sbi**: om. Ven. Marc.

66 Ciceronis orationes pro Sex. Roscio, ... in Catilinam ...rec. Clark, Praef. viii. cf. etiam A. C. Clark, The Descent of Manuscripts, Oxford 1918, 310-312.

rorum $\Pi\Delta$ probari supra monuimus. itaque harum orationum textus γ aeque ac codicum β non aliquam medii aevi recensionem praebere sed iam antiquis temporibus ortum esse manifestum est.

Quot tamen gradibus illi distent a parente communi γ qualive inter se sint iuncti cognationis vinculo, quod definire iam non licet, nemini mirum videbitur qui contaminationis qua singuli testes affecti sint, rationem habuerit. accedit quod quamvis hi codices ex communi fonte fluxerint, ita ut saepe et in bonis lectionibus et in falsis consentiant, tamen ceteris in rebus inter se valde discrepant, alio scilicet magis ad α alio magis ad β inclinante, diversam praeterea singulis expertis corruptionem.

Plurimum in hac re peccavit codex o qui etiam eo ab ceteris differt, quod multo saepius quam illi corruptelas familiae a vel potius solius η(= af) proprias exhibeat. miro autem modo ex eodem vel simili fonte haustae esse videntur huius codicis correcturae, ita ut et o¹ et o² multis locis eandem o¹ originem profiteantur. sic ut aliqua id genus exempla ad o¹ pertinentia proferam, cf. hos locos: 2,1,10 pertimescemus (pertimis- B) Baly: pertimescimus a(f)o¹: perhorrescimus (non -emus!) sb; 3,20,260 quae clam essent (clamassent x) βy: quae iam essent ao; 3,23,303-304 et erepti y(= xut): erepti

ao: om. β ; 4,9,129 rem ·p· CAV β y(= lut): re p. (·r·p· scr. f) **ao**: 4,17,265 sustentatur $\mathbf{V}\boldsymbol{\beta}y = \mathbf{lut}$: sustentantur **ao**: sustantur A: sustinetur x. deinde quod ad o^2 attinet, cf. hos locos: o^2 1.29.342 erat $\mathbf{CAVBy}$: erat $\mathbf{B}$: erit $\mathbf{ao}^2$: 2.10.112 pridem $\mathbf{Ba}(\mathbf{f})\mathbf{\beta}\mathbf{v}$: pridem deservit $\mathbf{ao}^2$ mg.: pridem defecit $\mathbf{x}^2$. ne vero putes codicem o a familia β alienum esse, cf. haec exempla: 1,22,265 tua ista $\alpha y = \mathbf{xut}$: ista tua $\beta 0$; 2,5,57 ad curiam $\mathbf{B}_1 a y (= \mathbf{xut})$: in curiam $\mathbf{B}_2 \mathbf{l}$: in curia sho (ad h.l. cf. app. cr.); 4,13,205 crudeles (-is CA) ay(xlu): crudeliores **Bo.** praeterea accedunt loci ita comparati ut istae varietates aliunde ductae adeo scripturam y non expulerint ut ipsae iuxta eas locum in textu occupaverint, quo fit ut haud semel duplices lectiones illic deprehendantur: 2,2,19 prostratus quirites a : quirites punctis sscr. del. Cc; an voluit prostratusque est? : prostratusque est $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\mathbf{y}$: prostratusque est quirites o; 2,13,150 in $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}y$: an Schol. Gron. $\boldsymbol{a}$: an in o; 2,20,253 utrosque **Ba**: quirites βy : quirites utrosque o^2 ; 2,22,278 talaribus tunicis Non.; Serv. Baß: tritis tunicis y: tritis tunicis et talaribus o; 2,26,327 manum certissimam at : manum fortissimam certissimamque **B**: maximam manum et certissimam Bxu: fortissimam manum et certissimam o, i.e. lectio ex ux et β confecta; 3,21,270 per cives $\alpha\beta$: a (om. x) perditis civibus y : per cives l' a perditis civibus o; 3,19,244 in v: de $a\beta$: inde o.

Ac si voluissem facili opera potuissem plura de codicis o vitiis disserere. sed id ago, ut demonstrem plures similis farinae codices, licet magna in singulis sit verborum varietas, exstare quibus a prioribus editoribus (dico aetatem Halmianam) nimium auctoritatis tribuebatur. sunt autem quos ipse inspexi hi:⁶⁷ Rheinaugiensis 127-I saec. xi in Germania (vel Helvetia) scr.; Monacensis 14781-I, olim Emmeranus sive Ratisbonensis, saec. xii² in Germania scr., ubi tantum 1,1,1–2,27,334 quo usque ... illos qui in urbe est; Monacensis 19474-I, olim Tegernseensis, saec. xii in Germania scr., quo

1.1.1-2.17.198 quo usque ... hoste loquimur continetur; Parisinus 18525 saec. xi in Gallia scr., 1,10,115-2,29,370 proficiscere ... defendant continens; Laudunensis 453 bis saec. xii² in Gallia scr. (fuit ecclesiae Laudunensis); Palatino-Vindobonensis 295 saec. xiiex in Gallia ut vid. scr., in quo inest 3.17.215-4.14.214 vigilantem tam in perditis ... ad summum imperium reti-; Harleianus 4927 saec. xiimed in media Gallia scr., qui postea in manus Petrarchae pervenit; Parisinus lat. 6602-II saec. xiii^{2/4} in usum Ricardi de Fournival, cancellarii Ambianensis (circa a. 1250), scr.⁶⁸; Vat. lat. 3251 saec. xi in Italia Sept. scr.; Laur. Strozz. 49 saec. xi/xii in Italia Merid. scriptura Beneventana exaratus; Neapolitanus IV.B.21 saec. xii² in Italia scr.; Gudianus 2 (4306), saec. xiv in Italia Sept. scr.: Trecensis 552, olim Petrarchae, saec, xiv¹ scr.: Laur. Conv. Soppr. 79, saec. xiv²/xv¹ in Italia ut vid. scr.; Laur. S. Crucis 23 sin. 3. saec. xiv²/xv in Italia scr.: Laur. 48.21 saec. xv scr.

Haec ad codicis $\mathbf{o}$ vim naturamque cognoscendam sufficiant. id unum addiderim: huius testis partes in restituendo γ esse exiguas, in constituendo orationum textu nullas: ad cognoscendas codicum mixtorum rationes utilitatem plurimam.

Multo melioris indolis est codex $\mathbf{x}$ quamvis ne ipse quidem contaminationis interpolationisque expers. saepissime autem codex $\mathbf{x}$ in usum suum lectiones recensionis $\boldsymbol{\beta}$ convertit, ita ut eius modi loci inde profecti passim deprehendantur: 1,7,71 ante diem $a\gamma(=\mathbf{uto})$: in ante diem $\boldsymbol{\beta}\mathbf{x}$; 1,33,384 hisce $a\gamma$: his $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\mathbf{x}$; 2,6,67 ad me perlata (ex -as $\mathbf{C}$: prolata $\mathbf{u}$) $a\gamma$: ad me delata (di- $\mathbf{b}$: in $\mathbf{l}$ sentiunt ante delata positum) $\boldsymbol{\beta}\mathbf{x}$: perlata ad me $\mathbf{B}$; 2,14,176 miserum Ps. Ascon.; Prisc. $\mathbf{B}a\gamma$: timidum $\boldsymbol{\beta}\mathbf{x}$; 3,26,338 memoriam $a\gamma$: memoriam vestram $\boldsymbol{\beta}\mathbf{x}$; 4,13,198 rei p. $\mathbf{C}\mathbf{A}\mathbf{V}\gamma(=\mathbf{luto})$: dignitate rei p. $\boldsymbol{\beta}\mathbf{x}$:

⁶⁸ R. H. Rouse, Manuscripts Belonging to Richard de Fournival, RHT 3, 1973, 259-60 no. 31.

rei $\cdot p \cdot dignitate$ **a**; 4.21,307 italia $\alpha y (= \mathbf{luto}) : ex italia \beta x. gra$ vissimum vero corruptelae genus, ubi librarius prudens de consilio textum traditum in melius mutare conatus est. paucos id genus locos adfero: 3.4.44 datas litteras mandatas litteras x. nisi forte litteris mandatisque supra v. 42 obvium in scribae mente haerebat; 3,25,319 atque illae tamen omnes dissensiones CAaby: atque ill(a)e tamen dissensiones V: atque ill(a)e dissensiones x. haec ipse scriba in brevius contraxit, quippe qui repetitioni infra vv. 323-324 obviae succurrere vellet, non intellexit duplicem comparationem inter superiores civium dissensiones modo commemoratas et hanc Catilinae coniurationem fieri isdemque verbis satis apte bis introductam esse; 3,29,381 nocte $a\hat{\beta}y$: nocte fecistis $\hat{x}$; 4,1,5 deponite $\alpha \beta y$: queso deponite x cf. Madvig² 155-157; 4,13,204 nefando $\alpha y = \mathbf{luto}$: tam nefando β : nefario $\mathbf{x}$; 4,13,205 multo ... est] $\alpha\beta\gamma$ (= utlo) : cum multo ... sit x et vulgo; 4,15,231-232 in consulatu confirmatam (-a 1) aiy: confirmatam in consulatu sb : consulatu confirmatam x et idem coni. Fr. Richter¹ 18; 4,15,237 frequentasset aby: frequentes advocavit x, hic glossema potius in codicis x textum penetrasse videtur, quo frequentasset explicaretur; 4,18,277 sempiternum aby: perpetuum ac sempiternum x; 4,20,304 enim $\alpha \beta y$: enim semper x, quod silente app. cr. nescio quo iure (an errore?) in textum recepit Clark.

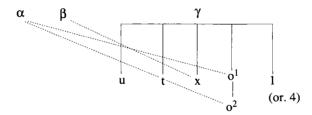
His expositis iure miraberis quod interdum codici $\mathbf{x}$ si non soli, at certe inter alios principi, utpote natu maiori, paucas lectiones genuinas debentur: 2,13,159 sacrarium $\mathbf{Bix}$: sacrarium scelerum $\mathbf{ay}$: scelerum sacrarium $\mathbf{sb}$; 3,20,263 locaverunt $\mathbf{ix}$ Cuiacius: locarunt 'liber vetus' ap. Lb.² mg.: conlocaverunt (con- a) $\mathbf{a\beta}$: statuerunt γ ; 4,13,202 cassio $\mathbf{fixo}$: om. asblut; 4,16,241 cum $\mathbf{fxo}$: om. asblut; 4,23,346 solius $\mathbf{xl}$: solus asuto. haec unde venerint non una ratione explicari potest, ad familiae γ patrem redire vix credibile. ceterum ad verbum fere cum $\mathbf{x}$ consentire codicem Monacensem 22281-III, olim Windbergensem, saec. xii in Germania scr. nescio an operae pretium sit adnotare. alium satellitem sociumve indagare contigit mihi nullum.

Memoriae y fundamentum, ut ita dicam, suppeditatur codicibus Egmontano u et Tegernseensi t, qui et ipsi quidem omnigenus corruptelis referti sunt. ut vero alia omittam, eo etiam hi testes a reliquis (praecipue vero a codice o) se seiungunt quod contaminationis vestigia non ita multa in iis deprehenduntur. saepe tamen sicubi libri ut scripturas quasdam a y alienas exhibent, eas eodem modo quo postea in o factum esse observavimus, ex codice quodam familiae a sumptas esse videmus. id eo explicari potest quod hi testes ad commune aliquod exemplar scripturis a exornatum redire videntur, nam huius familiae codicem x cum libro aliquo u familiae β comparatum esse supra demonstravimus. ut vero paucis exemplis id quod modo de ut statuimus illustretur, primum adfero paucos locos ad codicem **u** pertinentes: 1,4,40 verum tamen (tamen sscr. in C) C^c fxto² prob. Alberti 211 : verum auo¹: 1,15,174 conatus es a : voluisti Bxt : voluisti vel conatus es uo; 1,18,207 agit Quint. CAVβxt : agit/ πραττι Γ : ait ahuo; 2,15,183 levandae Schol. Gron. Bsixt: relevandae abuo: 3,10,109 videretur xt : videri abuo. deinde t quod ad t adtinet, qui graviore contaminatione laborat, inspice hos v.c. locos: 1,18,211-212 ad evertendas uo cf. TLL V 2, 1032,50 : ad evertendas / προσ στρεπ[τεασ dispexit Gerstinger, ad vindas / $\pi\rho o \varsigma$ $vi\kappa\eta\tau[\epsilon a \varsigma]$ (vindas pro vincendas intellegit Axer 478, adn.) Γ : ad vincendas at : ad evincendas Bx: ad devincendas h; 1,20,242 ex urbe Prisc.; Schol. Ter. aβy: de urbe t: de turba CAV, hic in falsa praep. de t consentit cum codd. fam. a; 2,28,358 videtur Boux : videretur ato; 3,3,20 et quam manifesta βy : om. at; 3,17,223-224 tanta in Bxu: in tota ato Clark.

Habes igitur unde de familia γ aliquid certius iudicare liceat. nam in singulis horum codicum corruptelis versari vel propterea non attinet, quod inde ad explicandos affinitatis nexus inter **xuto** intercedentes fere nihil redundat. atque I idem fere de codice I in or. quarta dicendum, h.e. patet cognatio ipsa γ , latet codicum singulorum lut(x)o mutuus nexus. nihilo minus omnium locorum ratione habita eo in hac re inclino, ut codicem I propius ad t accedere affirmem. cf.

Quod ad correctiones attinet, codices **ut** nullas exhibent, codex **x** perpaucis locis correctus est (e.g. 2,10,112 pridem $\mathbf{Ba(f)\beta y}$: pridem deseruit $\mathbf{ao^2mg}$: pridem defecit $\mathbf{x^2}$), in or. 4 codice quodam generis $\boldsymbol{\beta}$ adiutus paucas lectiones intulit corrector $\mathbf{l^2}$: 4,16,241 et $a\mathbf{y} = \mathbf{l^1uto}$: et hoc $\boldsymbol{\beta}(\mathbf{sbi})\mathbf{l^2x}$; 4,17,260 suum $a\mathbf{y}(\mathbf{l^1uto})$: illum suum $\boldsymbol{\beta}(=\mathbf{sbi})\mathbf{l^2x}$.

Ex his quae disputavimus elucet quod in codicis γ textu restituendo principatus dandus codici $\mathbf{u}$, secundus locus tribuendus codici $\mathbf{t}$, tertius $\mathbf{x}$, quartus $\mathbf{o}$. in or. quarta codex $\mathbf{l}$ idem valet atque $\mathbf{u}$. praeterea sumendum codices $\mathbf{utxo}(\mathbf{l})$ non ex ipso γ fluxisse sed ex apographo quodam inde transcripto. fieri enim vix potest ut tot variae lectiones iam in ipso γ steterint. ut vero haec omnia stemmate quodam depingantur, hanc post Reis imaginem adiungo: ^{69}

69 In or. 4 ad familiam γ accedit cod. Berolinensis lat. fol. 2° 252 (E), cuius mentionem initio Praefationis feci, quamquam in apparatu critico rationem eius non habui. exhibere autem hunc codicem textum generis γ vel ex his locis cognoscitur: 4,6,84 et $\mathbf{AV}\beta\mathbf{o}$: ac $\gamma\mathbf{E}$: aut $\mathbf{a}$; 4,7,91 sua $\mathbf{a}\beta\mathbf{o}$: sui $\gamma\mathbf{E}$; 4,7,100 oppetiverunt $\mathbf{Aa}\beta$: optinuerunt $\mathbf{V}$: appetiverunt (-tierunt $\mathbf{o}$) $\gamma\mathbf{E}$; 4,13,196 vir clarissimus $\beta\mathbf{o}$: clarissimus vir $\gamma\mathbf{E}$: viri clarissimi (-umi $\mathbf{Aa}$) $\mathbf{a}$; 4,16,247 hosce ordines atque homines $\mathbf{V}$: hosce ordines hominesque $\mathbf{i}$: huiusce ordinis $\mathbf{q}$ · homines $\mathbf{Aa}$: hosce (hos $\mathbf{x}$) homines ordinesque $\mathbf{sbx}$: huiusce ordinis homines (homines $\mathbf{om}$. $\mathbf{u}$) $\gamma\mathbf{E}$. correctus est vero $\mathbf{E}^1$

In apparatu critico ita rem instituimus ut sicubi plus duo huius familiae testes contra unius vel duorum (in or. quarta) testimonium faciunt, si non ipsius γ , at certe eius apographi scripturam recuperari intellegatur.

Sic de tribus illis familiis $\alpha \beta \gamma$ quibus Catilinariarum traditio continetur, quatenus potuimus, rem absolvisse nobis videmur. restat ut de ipso fonte unde codices aby per tres traditionis ramos ad medii aevi studia renovata descendisse videantur, pauca adnotemus, etenim quin hi codices iam deperditi ad unum librum archetypum quem littera Ω insignire placet, redeant, non est dubium; qua de re aptissime iam Clark disseruit.⁷⁰ vide igitur quam multis locis illius codicis memoria Ciceronis verba non omni ex parte integra servata sint; unde, ut hoc addam, non mirum quod haud raro editoribus officium impositum est textum per divinationem sanandi: 1,3,22 quod C. Muretus 539 : quodque CAa : quod Q. $\nabla \beta y$, 1,13,151 in fama Ant. Augustinus: infamiae (-ae **f**: -a a) αβγ; 1,33,384 ominibus e vera coni. non nulli codd. : omnibus Baßy; 2,4,46 notam marginalem calumnia sensu loci repugnante in textum insertam exhibent Schol. Clun. $\mathbf{B}a\beta\gamma$, quod eam cod. i omisit, id librari incuriae tribuendum esse nescio an recte statuamus; 2,5,50 prae Gallicanis Lambinus¹: ex gallicanis $\alpha\beta\gamma$: ma gallicanis **B** (cf. app. cr.); 2,20,247 <in> insperatis Ernesti: insperatis asiy: disperatis (de-b) **Bb**; 2,21,265-266 < quam> primum Halm¹ : primum **Baβ**y; 3,10,115 recepissent Muretus 619: praecepissent aβy; 3.14.176 Annium Garatoni: manlium (mal- ut) aby: 4.8.113-114 multos una dolores Kayser ap. Halm¹, p. 1447:

a librario $\mathbf{E}^2$ qui cod. Harleiano $\mathbf{h}$ usus est: 4,4,57 id est ilt: $id\bar{e}$ asbu $\mathbf{E}^1$: item o: tale (et initur) $h\mathbf{E}^2$; 4,16,253 communem salutem $\beta \mathbf{x}$: salutem ay $\mathbf{E}^1$: salutem communem $h\mathbf{E}^2$; 4,19,288 paene] $\mathbf{E}^1$: quam paene $h\mathbf{E}^2$; 4,22,320 recepti aiy $\mathbf{E}^1$: recepti in amicitiam sb: recepto $h\mathbf{E}^2$; 4,23,347 conservarit a: conservavit $\beta \mathbf{x}$: conservaverit y $\mathbf{E}^1$: aris conservaverit $h\mathbf{E}^2$.

⁷⁰ Clark, The Descent of Manuscripts 317-319; G. B. Alberti, Problemi di critica testuale, Firenze 1979, 62.

multas uno dolore Schol. Gron. $a\beta\gamma$ (cf. app. cr.); 4,9,126 vincat Schol. Gron; Muretus 643 : vindicat $a\beta\gamma$; 4,12,176 <non> quam Lactantius; Lambinus¹ : quam $a\beta\gamma$.

Sic testimonio medii aevi codicum duce ad aetatem Ro-PAPYRI manam pervenimus, qua haud parvum librorum orationes in Catilinam continentium numerum legentibus praesto fuisse cum per se intellegitur, tum papyri a viris eruditis nostra aetate repertae testantur. quos quidem novos testes, quamvis omnes a suo quisque editore diligentissime excussi sint, ne tamen commoditati legentium deesse videamur, iterum in medium vocare non est cur dubitemus. agitur autem de pap. Barcinonensi $\bf B$, pap. Vindobonensi $\bf \Gamma$, pap. Rylands $\bf \Pi$ + pap. Vindobonensi $\bf \Delta$, quas omnes supra breviter descripsimus.

Ac primum quidem de papyro **B** quaerendum quae ad **B** duas priores orationes pertinet. quamvis autem papyrus **B** nulli familiarum $\alpha\beta\gamma$ praecipue suffragetur sed cum una quaque aliquid commune exhibeat, tamen a huius traditionis exemplo archetypo Ω divelli non potest. satis enim saepe, ut in tanta id genus corruptelarum exiguitate, conspirat in erroribus cum $\alpha\beta\gamma$ (v. supra), ita ut et **B** et $\alpha\beta\gamma$ ad communem fontem primitivum redire nemo negabit. in orationibus 1-2 familiae a, β , γ ita cohaerent ut plerumque $\beta\gamma$ contra α faciant (v. infra p. L-LI). inter hos familiarum nexus papyrus **B** ita se gerit ut modo propius ad $\beta\gamma$ modo ad α accedere videatur. illuc igitur spectant loci ita comparati, velut 1,24,283 confido perniciosam a: perniciosam esse confido $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\gamma$; 1,31,369 biberunt a: biberint (-rent $\mathbf{s}$) $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\gamma$; 1,33,390 atuis a:a tuis (a uis B) aris (sacris o) $B\beta\gamma$; 2,2,19 prostratus quirites a:q quirites punctis sscr. del. C^c ; an voluit prostratusquirites $\mathbf{a}$: quirites puncus ssci. dei. $\mathbf{C}$, an voidi prostratusque est?: prostratusque est $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$: prostratusque est quirites $\mathbf{o}$; 2,12,144 convocavi $\mathbf{a}\mathbf{o}$: vocavi (vosabi $\mathbf{B}$) $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$; 2,22,272–273 ab eo divelli $\mathbf{a}$: divelli ab eo $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$, illic pertinent hi, velut 1,17,204 odit ac $\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$: om. $\mathbf{B}\boldsymbol{\Gamma}\boldsymbol{a}$ (de $\mathbf{B}$ cf. app. cr.). hic patria comparatur cum parentibus. cum vero de his supra dictum sit si te parentes timerent atque odissent tui, vix apte omisso odit ac nunc de solo patriae metu ageretur: [odit ac] metuit,

quod tamen nescio quo iure probavit Kasten; 2,17,203 placare sby: placere Baix.

Gravissimum vero papyri **B** est vitium quod nimium quantum in ea vocabula singula plurave deformantur, omittuntur, adduntur, transponuntur, ita ut librarium et ipsius et exempli archetypi unde transcripta est, hominem parum doctum linguaeque Latinae non nimis peritum fuisse recte statuatur. neque silentio praetereundum id quod accidit 2.5.57-58. hic enim verba hos quos video volitare in foro quos stare ad curiam quos etiam bis scripta leguntur, pri- $\mathbf{B}_1$ mum falso loco post v. 55 maluerunt inserta (= $\mathbf{B}_1$), tum ite- $\mathbf{B}_2$ rum vv. 57-58 suo ordine posita (= $\mathbf{B}_2$). itaque haec in exemplari in margine stetisse patet. id vero summi momenti est quod priore loco additamentum illud quod signo $\mathbf{B}_1$ significavimus, ex puro familiae β libro desumptum esse videtur. quae res varietate quae est ad curiam $\mathbf{B}_1 \mathbf{a} \gamma$: in curiam $\mathbf{B_2l}$: in curia sbio demonstrari videtur, de qua conferas quaeso ea quae iam supra p. XXXVI exposuimus. quae cum ita sint, iam antiquis temporibus familiam β a classibus $\alpha \gamma$ discretam Ciceronis studiosis notam fuisse necessario evincitur. quod si verum est, mirandum quod 2,20,243 ubi testes ita variant iste est α : est ipse $\beta \gamma$: iste ipse est **B**, lectionem papyri satis incaute defendere ausus est Roca-Puig (v. app. cr.). quam scripturam utpote ex α et β compactam minime a papyri natura alienam esse et praeterea nullam auctoritatem habere vix est quod admoneam.

Summa papyri **B** laus est quod haud semel genuina Ciceronis verba servavit iis locis qui editoribus aut iam bene constituti esse viderentur aut ab omni corruptelae suspicione plane immunes. ex sat multis locis tria adfero exempla: 2,3,30 hucusque edebatur res publica, nunc vero papyri auctoritate placet rei publicae utilitas, cuius lectionis in codicibus nec vola nec vestigium est; 2,8,96 loco saepe coniecturis temptato lucem adfert papyrus quae praebet ne in uno quidem angulo, quod genuinum esse persuasum mihi est; 2,20,249 antea legebatur praediis lectis, nunc vero procul dubio recte raedis, lecticis.

Sic de pretio papyri **B** non est dubitandum. itaque ubicumque **B** a reliquis codicibus ita dissentit ut scriptura eius per se spectata probari possit, semper quaerendum est, utra lectio praeferenda sit. quae res numquam auctoritate diiudicatur, sed pretio lectionum. quod accurata interpretatione cognoscitur.

Pap. Vindobonensis Γ ad singula tantum verba particulae Γ 1,15,165–20,236 catilina / $\kappa a \tau [\iota \lambda \iota va]$ ... [soli]tudinique / $\kappa a \iota \varepsilon [\rho \eta \mu \iota a]$ pertinet neque est cur uberius de ea agatur, cum fere nihil fructus inde ad Ciceronis verba melius cognoscenda redundet. tamen animadvertas velim haec : uno loco 1,17,204 odit ac $\beta \gamma$: om. $\Gamma B \alpha Kasten$ ad α propius accedit, quo de loco iam satis supra adnotatum est (p. XLVII). altero loco 1,16,178 eius fide fulcitur scriptura $\beta \gamma$ quotiens vero contra familiae α quotiens. praeterea scatet haud paucis erroribus propriis quos hic commemorare vix attinet.

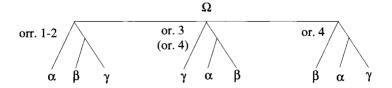
Papyros Rylands Π et Vindobonensem Δ duas ex eodem $\Pi + \Delta$ codice superstites particulas esse haud dissimile veri est. tamen ex his fragmentum II quo 2,14,171-15,182 [converterit] / $\mu[\varepsilon] \tau \varepsilon \sigma \tau \rho \varepsilon \psi \varepsilon v \dots [ab \ dis \ immortalibus] / a \pi o \ \tau \omega v \ a \theta a$ νατων $\theta \epsilon \omega$]ν servantur, nihil in ipsis verbis singulare exhibet quo nisi testem vel ad γ vel ad α vel ad β referre liceat. uno loco 2,15,180-181 Π consentit in errore cum papyro **B** contra $\alpha\beta\gamma$: dum modo $\alpha\beta\gamma$: [modo] / [μ ovo] ν Π (ν . app. cr.): modo B. sed cave ne nimium illi concordantiae tribuas. nam paulo ante v. 179 Π verum contra B tuetur: dum modo $\Pi \alpha \beta \gamma$: modo **B.** idemque factum esse videmus 2,14,172-173, quo loco **B** omittit verba ac perterritus mea diligentia, quae integra in Π exstant. adde quod Π semel sui propriam lectionem praebet, ad quam quod b1 accedit, casui tribuendum est: 2,15,180 esse a me (eiectus ante dicatur transp. s) **Basb**²**i**y: [a me] esse / $a\pi \ \varepsilon \mu o \nu \ \varepsilon i v a \iota \ \Pi$: a me esse $\mathbf{b}^1$.

Multo plus fragmentum Δ nos docet, quod reliquias 3,15,194–16,205 [religio | $\theta \rho \eta \sigma \kappa ia$ ... ille erat solus | $\epsilon \kappa i v o \varsigma$ $\eta [v \mu o v o \varsigma$ tenet. etenim ad verbum fere textum talem exhibet qualis codicum familiae γ proprius est. itaque 3,16,205 Δ cum **xu** exhibet unicum illud erat solus quod editores adhuc

latebat, ceteri vero codices fere erat unus praebent. atque illud totius loci colori etiam aptius esse persuasum mihi est. accedunt tres lectiones genuinae a solis codicibus γ traditae: 3,15,195 C. (·c· $\mathbf{x}: \cdot G\cdot$ ut) γ cf. Schol. Clun.: $[C.] / \Gamma a \tilde{\imath} o \nu \Delta$: om. $a \beta o$; 3,16,204 L. Schol. Gron. $\gamma: L \bar{\imath} / \Lambda o \nu \kappa [iov \Delta:$ om. al (·c· assi scr. l): ·C· (vel ·G·) $a(\mathbf{f}) \beta$; 3,16,204 adipes Schol. Gron. $\gamma: a dipes / [?] \Delta: a lipes CA mg.: a liped <math>\mathbf{o}: a u p e s \mathbf{V}:$ in lac. 15 litt. om. $\mathbf{A}$, sine lac. $\mathbf{a} \beta$.

Itaque non solum novum familiae γ testem tenemus, sed eum quo una nova scriptura eaque genuina adhuc tamquam ignota servetur.

Atque haec hactenus, confido autem nihil me tacuisse unde de restituendis subarchetypis α , β , γ quicquam colligas. officium enim recensendi in eo versatur ut cognoscatur quid fuerit in α , β , γ , praeterea quid inde restituta incrementi ex papyris capiant, quid genuinum sit paulo implicatior est quaestio. nam primum propterea quod ipsi codices ambagibus stirpium implicati sunt, non semper planum fit quid in singularum familiarum fontibus re vera steterit, deinde archetypi scripturam non licet tamquam calculi ratione ita cognoscere ut e tribus familiis duarum consensum sequi satis sit. etenim optimo iure quod Alberti de orr. 1-2 observavit,⁷¹ ad omnes referre licet: quamvis traditionem per tres rivulos fluxisse perspicuum sit, tamen plerumque inter duas, non inter tres, lectiones familias dispertiri, ita ut aut βy contra α aut $\alpha\beta$ contra γ aut etiam, quamvis id rarius fiat, $\alpha\gamma$ contra β consentiant, quae familiarum consonantiae discrepantiaeque tribus diversis stemmatibus depingi possunt:

71 Alberti, Problemi 61-67.

Adde quod prius stemma ad duas priores orationes potissi- orr. mum pertinet codicesque plerumque ita inter se discrepant, 1-2 velut 1,6,60 obsessus a : oppressus By; 1,27,311 diligenter $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$: om. $\boldsymbol{\alpha}$: 2.12.138 quirites $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$: om. $\boldsymbol{\alpha}$: 2.21.262 proscriptione **Ba**: proscriptionibus **B**y vel 1.31.372 vehementius **Ba**y: vehementius $\cdot p \cdot c \cdot \beta$: vehementiusque t; 2,14,176 miserum Ps. Ascon.: Prisc. Bay: timidum Bx vel 1.7.76 roma aB: rome Char. v: 2.22.278-279 talaribus tunicis Non.: Serv. Baß: tritis tunicis y: tritis tunicis et talaribus o. explicari non possunt lineamentaque huius traditionis partis turbant loci ita comparati, velut 2,17,199 quem y: om. **Baßx**; 2,27,344 sed **B**y: sed ne al : sed ne quid o : sed vel sb. sed hi pauci sunt (omnino quinque numeravi) et procul dubio coniecturae tribuendi, quamvis dissimile aliquotiens id veri videatur, utut est, orationum 1-2 quasi communis origo mirabiliter prorsus eo firmari videtur quod in omnibus β_{γ} codicibus secundae orationi praemittitur antiquum ut videtur argumentum quo enarratur quid iam in or. 1 actum sit quidque futurum sit ut agatur in or. 2; quod his verbis conceptum legitur: 'Superiore libro Catilina circumventus eloquentia Ciceronis spontaneum elegit exilium, unde oratori maxima venisse videbatur invidia. sed postero die timore dissimulato processit ad populum fingens se timere quod emiserit Catilinam ut minus sit invidiosum quod in exilium expulerit. proemium sumptum ab exultatione dicentis verbis paene triumphantibus: qui sine damno rei publicae bellum superare potuerit'.72

Alterum stemma ad orationem tertiam spectat illustratur- or. 3 que v.c. his exemplis, velut 3,16,204 adipes Schol. Gron. γ : adipes / [?] Δ : alipes CA^2 mg.: aliped o: aupes V: in lac.

72 Cf. C. Halm, Zur Handschriftenkunde der ciceronischen Schriften, München 1850, 21 adn. 1. quod ap. Chatelain, Paléographie 1, p. 7 pro 'eloquentia' editur 'eloquio', id ex omnibus quos perscrutatus sum codd. in solo Laur. Conv. Soppr. 79, saec. xiv²/xv¹, repperi.

15 litt. om. $\mathbf{A}^1$, sine lac. $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}$; 3,28,367 videndum $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}$: providendum γ vel 3,5,55 inter eos Arus. $\mathbf{a}\gamma$: om. $\boldsymbol{\beta}$; 3,21,278 salutem $\mathbf{a}\gamma$: senatum salutemque $\boldsymbol{\beta}$ vel 3,18,232 nutu atque $\boldsymbol{\beta}\gamma$: om. $\mathbf{a}$; 3,26,349 eiusdem $\boldsymbol{\beta}\gamma$: huius $\mathbf{a}$. haereas in his, 3,18,234 videtur $\boldsymbol{\beta}\mathbf{x}$: videretur $\boldsymbol{a}\gamma$ vel 3,22,295 maximarum $\boldsymbol{a}\mathbf{o}$: amplissimarum $\boldsymbol{\beta}\gamma$.

In oratione quarta vel veloci oculo apparatum criticum percurrenti tres codicum familiae varie inter se cohaerere statim apparet. sed molesta est indigesta turba codicum modo huic, modo illi familiae suffragantium atque omnino in ipsa inconstantia quasdam rationes requirimus, ac re vera codices plerumque ita cohaerent ut aut $\alpha \gamma$ contra β faciant, quod ad tertium stemma spectat, aut $\alpha\beta$ contra γ , quod secundo stemmate exprimitur. huc igitur trahas eius modi locos, velut 4,10,147 se γ : a se **aßo**; 4,12,186 summae γ : summa aβ1²; 4,7,91 sua aβo: sui y; 4,19,289 non modo iy (i ob contaminationem): non modo non (nemo non A) asbo. illuc adducas v.c. 4,12,178–179 dolore ac (et p edd.) cruciatu nocentis suum $\mathbf{b}^2 \mathbf{sil}^2$ (i. $\mathbf{b}$): dolore ac cruciatu $\mathbf{b}^1$: dolore nocentis suum o: om. ay; 4,18,273 voluntate studio virtute Lucif. βx : voluntate αy ; 4,22,330 conjunctionem βx : conductionem ay; 4,8,105 quod salutis ay: salutis quod B; 4.21.307 italia $\mathbf{a}_{\mathbf{y}}$: ex italia $\mathbf{\beta}_{\mathbf{x}}$.

Quae cum ita sint, id nos saltem probavisse putaverim, spem quam fortasse conceperis, fore ut unum stemma aliquod quo inter se iungantur trium familiarum rationes fingi possit, eam compertis iis quae supra exposuimus ad irritum redactam esse. sequitur igitur veras lectiones non secundum stemma ullum inveniri posse neque ex unius codicis aut stirpis fide pendere. in ponderando uno quoque loco opus est ratione, non auctoritate. veritas exsculpatur ex congerie lectionum antiquitus traditarum adhibita accurata interpretatione rationeque Ciceronis usus habita. ac ne tum quidem cum plus una familia contra unius papyri vel familiae lectionem facit, temere pluribus credendum est. fieri tamen non potest ut omnes ubique eadem probaturi sint, nam ipsa interpretationis ratio nonnumquam diversa esse potest.

Sic licet vela contrahere; nam adumbratio casuum quos edd. edd. hae orationes post renatas litteras expertae sunt admodum vett. simplex est: inde ab editione Romana a. 1471 usque ad editionem Orellianam a. 1826⁷³ textus Catilinariarum talis fere fuit qualem exhibet codex Laur. 48.21 saec. xv, i.e. ex y et $\eta(=af)$ generibus compactum, quo de codicum genere supra p. LI-LII egi, eiusdem anni editio Veneta, quae tamen fere nihil apud editores posteriores potuit, propius ad codicem aliquem accedit qui ex n(af) magis pendet. ipsum illum codicem nominare non possum sed similem fuisse cod. Neapolitani IV.B.21 saec. xii² in Italia scripti, cuius item supra p. LII mentionem feci, spondeo. itaque inter editores priscos unus Carolus Stephanus in editione Lutetiana a. 1554 docuit quantum ad veram textus restitutionem profici posset adhibito codice familiae a (v. supra p. XXXI-XXXII). sed surdis cecinit. nam post eum viri docti varietatem Stephanianam aut neglexerunt aut secure in apparatum criticum amandarunt (sic Orelli). deinde quaerenti quid Catalinariis post Orellium factum sit adeundum est huius Praefationis principium.

In rebus orthographicis discessi a vetere meo instituto ut res quid uno quoque loco antiquitus traditum esse videretur, in orth. textum reciperem. sed ne quid omitteretur quod ad efficiendam plenam traditionis imaginem faceret, omnes formas antiquas quae maximam partem in codd. Cluniacensi C, Ambrosiano A, Laurentiano a papyroque B adservantur, in Appendice exhibui. itaque differentiis librorum neglectis in ipso textu constituendo omnia ad unam scribendi normam redigere ausus sum.

Iam desinere placet. restat ut eos qui me in hoc opusculo conficiendo adiuverint, grata memoria recolem. Richardus F. Thomas, vir doctissimus, qui olim ipse novam Catilinariarum editionem apud Teubnerum proferre in animo habuit,

⁷³ M. Tullii Ciceronis Opera quae supersunt omnia, ed. I. C. Orellius, Vol. II Pars II, Turici 1826.

aliis litterarum studiis districtus mihi in lucem suscipiendam tradidit. Ramón Roca-Puig, vir omni doctrinae et humanitatis laude instructus, exemplum editionis papyri Barcinonensis a se evulgatae frustra emere mihi laboranti benigne commodavit. Carolus Donovan collega optimus Catalauniensis linguae ignorantiam meam summa doctrina promptissimoque animo sublevavit. hanc ipsam Praefationem perlegit Heinz-Günther Nesselrath, clarissimus Universitatis Gottingensis professor, maculasque quas humana fudit incuria, benignissime sustulit. Michele uxor piissima indefessa comitate indulgentiaque hanc editionem fovit.

Dabam mense Sextili anno MMII

T.M.

INDEX LIBRORVM

ET COMMENTATIONVM

- Adkin¹, N., *Hieronymus Ciceronianus*: the *Catilinarians* in Jerome, Latomus 51, 1992, 408-420
- Adkin², N., Cicero, *Catilinarians*, 2,11: *intus insidiae sunt*, L'antiquité classique 62, 1993, 213-217
- Alberti, G. B., Lectio longior nelle prime due Catilinarie di Cicerone, Filologia e forme letterarie. Studi offerti a Francesco della Corte, Vol. II, Urbino Ed. Quattro Venti 1987, 209–215
- Ammon, G., censura ed. Halm-Sternkopf anni 1916, BPhW 37, 1917, 1017-1021
- Anliker, K.-Mayer, K., Cicero, Cat. I 5. Zu H. Vesters Beitrag Gymnasium 95, 1988, 15ff. (sic!), Gymnasium 96, 1989, 110-112 Augustinus, Ant. v. Ursinum
- Axer, J., Reedition of the Viennese Fragments of Cicero, *In Catilinam I* (P. Vindob. G 30 885a + e), Festschrift zum 100-jährigen Bestehen der Papyrussammlung der Österreichischen Nationalbibliothek. Papyrus Erzherzog Rainer (P. Rainer Cent.), I: Textband; II: Tafelband, Wien 1983, 468-482; Tafel 115-116
- Benecke, C., M. T. Ciceronis In Catilinam orationes IV, Leipzig 1828
- Binsfeld¹, J. P., Beiträge zur Kritik und Erklärung lateinischer Prosaiker, Rein. Mus. 26, 1872, 302-313
- Binsfeld², J. P., Adversaria critica, Festschr. zu dem 300jährigen Jubiläum des Kgl. Gymn. zu Coblenz, 1882, 1–18
- Bloch, S. N. I., M. T. Ciceronis Orationes S. Rosc., Manil., Catil., ed. S. N. I. Bloch, Hafniae (11811) 21829
- Boot, I. C. G., M. T. Ciceronis Epistolarum ad T. Pomponium Atticum libri xvi, rec. et adn. ... I. C. G. Boot, Amstelodami (1865–66) 1886
- Bornecque, H., Cicéron, Discours X, Catilinaires. Texte établi par H. Bornecque et trad. par É. Bailly, Paris 1926
- Bücheler, F., Coniectanea critica, Rhein. Mus. 13, 1858, 587-602
- Busche, K., censura editionis Halm-Sternkopf anni 1916, WKPh 34, 1917, 433-438

- Clark, A. C., M. Tulli Ciceronis orationes pro Sex. Roscio, de imperio Cn. Pompei, pro Cluentio, in Catilinam, pro Murena, pro Caelio rec. A. C. Clark, Oxonii 1905
- Cuiacius, I., Iacobi Cuiacii Iurisconsulti Opera, quae de iure fecit, et edi volvit, Tomi i-iv, Francofurti 1623; Tomus iv: Observationum et emendationum libri xxviii, col. 297, Liber xii 32
- Drumann, W., (ed. P. Groebe), Geschichte Roms 5, Hildesheim 1964 (repet. ed. Lipsiensis a. ²1919), 527-8
- Eberhard, A., Ciceros catilinarische Reden, ed. Fr. Richter-A. Eberhard, Leipzig ⁶1897
- Eichler, E., Kritische und exegetische Miscellen, Iglau 1875
- Emlein, F., De locis quos ex Ciceronis orationibus in Institutionis Oratoriae duodecim libris laudavit Quintilianus, Karlsruhe 1907
- Ercole, P., Ancora di un passo dubbio nella III Catilinaria (IX, 22). (V. Riv. di Filol. Class., XX, 1-3, pp. 144-147), RFIC 21, 1893, 137-141
- Ernesti, J. A., M. Tullii Ciceronis Opera omnia ex recensione Jo. Aug. Ernesti, Voluminis secundi prima pars. Orationes, Oxonii 1810
- Ernout, A., censura editionis Reis anni 1927 (Fasc. 17), ³RPh 2, 1928, 74-75
- Eussner, A., Adversaria, Bayerische Blätter für das Gymnasialschulwesen 20, 1884, 261-270
- Ferreres¹, L., Tulliana: *CATIL*. 4,18 et 4,20, REL 70, 1992, 35-36 Ferreres², L., Un par de pasajes ciceronianos en Lucifer de Cálaris, Faventia 14/2, 1992, 99-102
- Fuchs, H., Eine Doppelfassung in Ciceros Catilinarisches Reden, Hermes 87, 1959, 463-469
- Garatoni, G., M. T. Ciceronis Opera ex rec. I. G. Graevii ... cum notis variorum: 7.5, Neapoli 1777
- Gerstinger, H., Ein neuer lateinischer Papyrus aus der Sammlung "Papyrus Erzherzog Rainer" (Bruchstücke aus Ciceros I. Rede gegen Catilina mit griechischer Parallelübersetzung im Pap. Graec. Vindob. 30885a und 30885e), WS 55, 1937, 95–106
- Graevius, M. T. Ciceronis Orationes ex rec. J. G. Graevii ... Tomi ii Pars i, Amstelodami 1699
- Greef, A., Zu Ciceros Catilinarien, Jahrb. f. class. Philol. 149, 1894, 76-77

- Gruter, M. T. Ciceronis Opera omnia quae exstant, ex sola fere codd. mss. fide emendata studio atque industria J. Gulielmii et J. Gruteri: M. T. Ciceronis Operum tomus II. qui continet orationes omneis, quae exstant, Hamburgi 1618
- Gulielmius, J., M. Tullii Ciceronis Opera omnia quae exstant a D. Lambino ... ex codicibus manuscriptis emendata. Operum tomus secundus qui continet orationes omneis, Lugduni apud Petrum Santandreanum 1577, ubi inter alia Gulielmi copiam lectionum ex variis codd. ductam eiusdemque coniecturas invenies (hoc exemplar servatur Lugduni in Bibliotheek der Rijksuniversiteit, 762.B9/10)
- Hagen, H., Zu Cicerso Catilinarien, Jahrb. f. class. Philol. 99, 1869, 312
- Halm¹, C., M. T. Ciceronis Opera quae supersunt omnia ex rec.
  I. C. Orelli. Ed. altera emendatior. Opus morte Orellii interruptum continuaverunt I. G. Baiterus et Car. Halmius: 2.1, Turici 1854
- Halm², K., Ciceros ausgewählte Reden. Erklärt von K. Halm. III. Bändchen. Die Rede gegen L. Sergius Catilina und für den Dichter Archias. XI. verb. Aufl., Berlin 1882. Weidmann
- Halm-Sternkopf v. Sternkopf
- Haury, A., Cicero, Orationes in Catilinam, Cicéron, Catilinaires, ed., introd. et comm. de Auguste Haury, Paris: Presses Universitaires de France 1969 (coll. Érasme)
- Heine, O., M. Tullii Ciceronis Orationes Selectae xiv: Pars 2: Orationes catilinariae iv, Pro Licinio Archia poeta, Pro L. Murena, ed. O. Heine, Halis ²²1895
- Heumann, Ch. A., M. T. Ciceronis Arch., Catil ..., ed. Ch. A. Heumann, Isenaci 1735
- Hirschfelder, W., censura ed. ab Halm-Laubmann a. 1900 apud Weidmann. emissae, WKPh 18, 1901, 427-429
- H.-S., Hofmann, J. B., Szantyr, A., Lateinische Syntax und Stilistik, München 1965 (ed. corr. 1972)
- Kasten, H., Cicero, Staatsreden I, lateinisch und deutsch, von H. Kasten, Berlin 1969
- Kayser, C. L., M. T. Ciceronis Opera quae supersunt omnia, ed. J. G. Baiter-C. L. Kayser. Orationes rec. C. L. Kayser: 4.2, Lipsiae 1862
- Kimming, O., Spicilegium criticum, Friburgi 1887

- Klotz, A., censura editionis Reis in vol. VI, 2 anni 1933, PhW 54, 1934, 571-572
- Klotz, R., M. T. Ciceronis Scripta quae manserunt omnia, recogn. R. Klotz, partis ii vol. ii, Lipsiae (1852) ²1872
- Klussmann, R., Tulliana, Gera 1877
- Kornitzer¹, A., censura ed. C. F. W. Mueller a. 1885, Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 38, 1887, 624–633.
- Kornitzer, A., M. Tulli orationes selectae. Scholarum in usum edidit Aloisius Kornitzer, Vindobonae: M. Tulli Ciceronis in L. Catilinam orationes quattuor. Scholarum in usum septimum edidit Aloisius Kornitzer, Vindobonae (1888) 1910
- Kornitzer², A., censura editionis Nohli² anni 1912, WKPh 30, 1913, 207-211
- Kornitzer³, A., censura editionis Halm-Sternkopf, ¹⁵1916, Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 68, 1917, 539–543
- Kornitzer⁴, A., Zur Kritik der Reden Ciceros gegen Catilina, Zeitschr. f. d. österr. Gymn., 1918, 649-653
- Kraffert, H., Beiträge zur Kritik und Erklärung lateinischen Autoren, Aurich 1883
- Kratz, H., Zu Ciceros Catilinarischen Reden, Jahrb. f. class. Philol. 87, 1863, 114-120
- K.-S. v. Kühner, Stegmann
- Kübler, B., Recisamenta critica, Philologus 55, 1896, 154-159
- Kühner, R., Stegmann, C., Ausführliche Grammatik der lateinischen Sprache: II 1 et 2, Hannover ²1912
- Kumaniecki, K. F., De numeris Tullianis et arte critica factitanda observationes aliquot, Ciceroniana n.s. 1, 1973, 69–82
- Lambinus¹, D., M. T. Ciceronis Opera omnia quae exstant a D. Lambino ... ex codicibus manuscriptis emendata et aucta: 2, Lutetiae ¹1565
- Lambinus², M. T. Ciceronis Opera omnia quae exstant a D. Lambino ... ex codicibus manuscriptis emendata et aucta: 2, Lutetiae Parisiorum ²1573
- Levi, L., Di un luogo dubbio della III Catilinaria (9. 22), RFIC 20, 1892, 144-146
- Lindsay, W. M., (suppl. D. Bains), Notae Latinae, Cambridge 1915 Luterbacher¹, F., Ciceros Reden. 1885–1886., JPhV 13, 1887, 218–243
- Luterbacher², F., Ciceros Reden. 1903-1905., JPhV 31, 1905, 247-292
- Luterbacher³, F., Ciceros Reden, JPhV 32, 1906, 185-231

- Luterbacher⁴, F., Ciceros Reden, JPhV 34, 1908, 211–292 Luterbacher⁵, F., Ciceros Reden. 1913–1916., JPhV 43, 1917, 115–128
- Madvig¹, J. N., M. T. Ciceronis Orationes selectae duodecim, ed. J. N. Madvig, Hauniae ⁵1867
- Madvig², J. N., Opuscula academica, Hauniae (ed. prima duabus partibus constitit quae separatim a. ¹1834 et ¹1842 in lucem prodierunt) ²1887
- Madvig³, J. N., Adversaria critica: 2, Hauniae 1873
- Madvig⁴, J. N., M. T. Ciceronis De finibus bonorum et malorum libri v, ed. J. N. Madvig, Hauniae (1838, 21839) 31876
- Manutius, P., M. T. Ciceronis Orationum volumen secundum, Venetiis 1541
- Manutius, P., Commentarius M. T. Ciceronis Orationes, ed. Ch. G. Richter, Lipsiae 1783 (paginas cito)
- Marastoni, A., censura ed. a Roca-Puig a. 1977 curatae, Aegyptus 58, 1978, 310-315
- Matthiae, A., M. T. Ciceronis orationes vii: pro S. Roscio, pro lege Manilia, in Catilinam iv, pro Murena, ed. A. Matthiae, Lipsiae (1818) 31831
- May¹, J., Bericht über die Literatur zu Ciceros Reden aus den Jahren 1903-1906, JAW 134, 1907, 123-195
- May², J., Rhythmen in Cineros katilinarischen Reden, Karlsruhe 1909
- Mayer, K., v. Anliker-Mayer
- Mayhoff, K., Zu erster Catilinaria, Jahrb. f. class. Philol. 99, 1869, 799-800 et 881
- Methner, R., Dum, dummodo und modo, Glotta 1, 1907, 245-261
- Meyer, W., Zu Cicero, Rhein. Mus. 25 ser. 3, 1870, 175-176
- Mommsen, Th. ap. Halm¹
- Mueller, C. F. W., M. T. Ciceronis Scripta quae manserunt omnia: Part. II. vol. II continens orationes pro Tullio ..., in Catilinam ..., rec. C. F. W. Mueller, Lipsiae (1885) 1896
- Münscher, F. W., Zu Cicero in Cat. or. IV, 24 u. 7, Philologus 56, 1897, 725-727
- Muther, H., Zu Ciceros erster und zweiter Rede gegen Catilina, Jahrb. f. class. Philol. 81, 1860, 766-767
- Muretus, M. A., M. Antonii Mureti in Ciceronis Catilinarias commentarius in: M. Antonii Mureti Opera omnia 2, ed. D. Ruhnken, Lugduni Batav. 1789, 521-648

- Naegelsbach, K. R., Lateinische Stilistik, Nürnberg 91905
- Nauck., Ann. nov. 67, 375 (non vidi)
- Nohl¹, H., M. T. Ciceronis orationes selectae, 3: De imperio Cn. Pompei oratio, In L. Catilinam orationes IV, ed. H. Nohl, Lipsiae 1886
- Nohl², H., Ciceros Catilinarische Reden, post Fr. Richter et A. Eberhard ed. H. Nohl, Leipzig-Berlin ⁷1912
- Nohl³, H., censura disputationis Nordeni Aus Ciceros Werkstatt et Sonnenburgi De Ciceronis officina, WKPh 30, 1913, 286-289 et 1189-1190
- Norden, E., Aus Ciceros Werkstatt. Sonderdruck aus dem 1. Heft der Sitzungsberichte der Preuß. Akademie 1913, Berlin, G. Reimer
- Novák, R., M. Tullii Ciceronis in L. Catilinam orationes quattuor. Scholarum in usum iterum edidit Robertus Novák. Pragae 1893
- Peterson, W., Collation from the Codex Cluniacensis s. Holkhamicus, a ninth-century manuscript of Cicero, now in Lord Leicester's library at Holkham, with certain hitherto unpublished scholia: Anecdota Oxoniensia, Oxford 1901, Classical Series, pt. 9
- Pluygers, W. G., C. G. Cobet, 'Απομνημονεύματα G. G. Pluygers ad Ciceronis orationes, Mn. n. s. 9, 1881, 131–148
- Polle¹, F., Zu Ciceros Reden, Jahrb. f. class. Philol. 133, 1886, 431
  Polle², F., Zu Ciceros Catilinarien, Jahrb. f. class. Philol. 143, 1891, 280
- Primmer, A., Historisches und Oratorisches zur ersten Catilinaria, Gymnasium 84, 1977, 18-38
- Rau, S. J. E., Variarum lectionum, ad Ciceronis orationes, liber alter, Lugduni Batav. 1842
- Reis, P., M. Tulli Ciceronis Scripta quae manserunt omnia, Volumen VI,2: Orationes in L. Catilinam IV, pro Archia poeta, rec. P. Reis (separatim in Fasc. 17, a. 1927). Orationes pro L. Murena, pro P. Sulla, rec. H. Kasten. Oratio pro L. Flacco, rec. L. Fruechtel, Lipsiae 1933
- Richter¹, Fr., Bemerkungen und Verbesserungen zu einigen Reden des Cicero, Rastenburg 1861
- Richter², Fr., M. T. Ciceronis Orationes in Catilinam, Lipsiae 1869 Richter³, Fr., Zu Ciceros Catilinarien, Jahrb. f. class. Philol. 105, 1872, 288
- Richter, W., censura editionis ab A. Haury Parisiis a. 1969 emissae, Gnomon 44, 1972, 762-771

- Roca-Puig¹, R., Ciceró. Catilinàries (I et II in Cat.). Papyri Barcinonenses, Barcelona 1977
- Roca-Puig², R., Ciceronis I et II in Catilinam. Varianten in den Papyri Barcinonenses, Akten des XIII. Internationalen Papyrologenkongresses, Marburg/Lahn, 2. bis 6. August 1971, hrsg. von E. Kießling und H. A. Rupprecht, Münchener Beiträge zur Papyrusforschung und antiken Rechtsgeschichte, 66. Heft, München 1974, 373–379

Romana ed., Romae 1471

Rumpf, H., Tres commentationes: ... II. Quaestio critica de locis quibusdam Ciceronianis ..., Frankfurt am Main 1868

Sedlmayer, H. St., Zu Cicero in Catilinam I 20, WS 34, 1912, 428
Shackleton Bailey, D. R., Onomasticon to Ciceros' Speeches, Stutt-gart-Leipzig 1992

Sonnenburg, P. E., De Ciceronis officina, Rhein. Mus. 68, 1913, 459-461

Stangl¹, Th., Cicero in Catil. II 8, Philologus 45, 1886, 721

Stangl², Th., censura ed. a Nohl¹ a. 1886 curata, DLZ 7, 1886, 702-703

Stephanus, C., Opera M. Tullii Ciceronis. Tomus secundus operum ... omnes eius orationes complectens, Lutetiae 1554

Sternkopf, W., Ciceros Reden gegen L. Sergius Catilina und für den Dichter Archias. In Anlehnung an die Ausgabe von K. Halm, erklärt von W. Sternkopf, Berlin 1916

Sydow, R., Kritische Beiträge zu Ciceros Reden, Philologus 92, 1937–1938, 223–238

Tittler, A., Zu Cicero und Livius, Jahrb. f. class. Philol. 75, 1857, 800

TLL, Thesaurus Linguae Latinae, Lipsiae 1910-

Ursinus, F., In omnia opera Ciceronis notae (coniecturae Ant. Augustini ex cod. Vat. lat. 3391 sumptae), Antverpiae 1581 (repetitae ap. Lambinum, ed. Genevae 1584)

Veneta ed., Venetiis 1471

Vester, H., Eine oft gelesene, aber auch manchmal mißverstandene Cicerostelle, Gymnasium 95, 1988, 17-20

- Watt, W. S., Enim Tullianum, CQ N.S. 30 (74), 1980, 120-123
- Weiske, B., M. T. Ciceronis Orationes tredecim selectae: S. Rosc., Manil., Catil., Arch., p. red. ad Quir., p. red. in sen., Mil., Marcell., Lig., Deiot., Lipsiae 1807
- Wesenberg, A. S., Emendationes M. T. Ciceronis epistolarum, Hauniae 1840
- Wuest, G., De clausula rhetorica, Argentorati 1881 (= Dissertationes philologicae Argentoratenses selectae 5, Argentorati 1881, [227-328])

Zielinski, T., Das Clauselgesetz in Ciceros Reden, Leipzig 1904

TESTIMONIORVM EDITIONES

- Adnot. Lucan. = Adnotationes super Lucanum, ed. I. Endt, Lipsiae 1909
- Arus. = Arusianus Messius, Exempla elocutionum, rec. A. Della Casa, Mediolani 1977
- Ascon. = Q. Asconius Pedianus, Orationum Ciceronis sex enarratio, St. p. 6-72
- Ps. Ascon. = Pseudasconii scholia Sangallensia Ciceronis quattuor in Verrem orationum primarum, St. p. 185-264
- Audax gramm. = Audax, de Scauri et Palladii libris excerpta, GLVII, 1880, p. 320-362
- Aug. gramm. = Aurelius Augustinus, Regulae, GLV, Lipsiae 1868, p. 496-524
- Aug. c. Iulian. op. imperf. = Aurelius Augustinus, Contra Iulianum <opus imperfectum>, ed. M. Zeller, Corp. Vind. 85,1, Vindobonae 1974 (Iuliani verba = Iulian. Aug. c. Iulian op. imperf.)
- Aug. rhet. = Aurelius Augustinus, de rhetorica, RhL, p. 137-151 (cf. Giomini *in* Filologia e forme letterarie, Studi ... della Corte IV, 1987, p. 285-294)
- Beda = Beda, Liber de orthographia, GLVII, 1878, p. 261-94
- Cassiod. inst. = Cassiodorus Senator, Institutiones, ed. R.A.B. Mynors, Oxonii 1937 (correct. 1961)
- Char. ars = Flavius Sosipater Charisius, artis grammaticae quae exstant, rec. C. Barwick (corr. F. Kühnert), Lipsiae (11925) 21964
- Cledon. = Cledonius, ars grammatica, GLV, 1868, p. 9-79
- Diom. = Diomedes, Ars grammatica, GL I, 1857, p. 299-529
- Diodor. = Diodorus Siculus, Bibliotheca historica, rec. Fr. Vogel-C. Th. Fischer, Lipsiae 1888–1906 (vide J. von Ungern-Sternberg, Ciceros erste Catilinarische Rede und Diodor XL 5a, Gymnasium 78, 1971, 47–54)
- Don. Ter. = Aelius Donatus, commentum Terentii, rec. P. Wessner,
   Lipsiae 1902. 1905 (cf. O. Zwierlein, der Terenzkommentar des Donat, Berlin 1970; indicem loc. praebet Mountford-Schultz)
- Dosith = Dositheus, Ars grammatica, rec. I. Tolkiehn, Lipsiae 1913 Explan. in Don. = Sergius vel Servius q.d., Explanationes in artem Donati, GL IV, 1864, p. 486-562
- Fest. = Sex. Pompeius Festus, De verborum significatu quae supersunt cum Pauli epitome, ed. W. M. Lindsay, Lipsiae 1913

Fortun. = Consultius Fortunatianus, Ars rhetorica, ed. L. Calboli Montefusco, Bologna 1979

GL = Grammatici Latini, rec. H. Keil, Lipsiae 1857–1878

Hier. adv. Rufin. = Hieronymus, epistula adversus Rufinum, P. Lardet, Corp. Christ. 79, Turnholti 1982, p. 73-116

Hier. epist. = S. Eusebius Hieronymus, Epistulae, ed. I. Hilberg, Corp. Vind. 54–56, Vindobnae-Lipsiae 1910, 1912, 1918

Isid. orig. = Isidorus episcopus Hispalensis, Etymologiae sive Origines, rec. W. M. Lindsay, Oxonii 1911

Isid. iun. = Isidor iunior q.v., De vitiis et virtutibus orationis liber apud U. Schindel, Die lateinischen Figurenlehren des 5. bis 7. Jahrhunderts und Donatas Vergilkommentar, Abhandlungen der Akademie der Wissenschaften in Göttingen, Philolog.-Hist. Klasse, Dritte Folge Nr. 91, Göttingen 1975, p. 204-241

Iul. Ruf. = Iulius Rufinianus, de figuris sententiarum et elocutionis RhL, p. 38-47

Iul. Sev. = Iulius Severianus, Praecepta artis rhetoricae, RhL, p. 355-370

Iul. Vict. = C. Iulius Victor, Ars rhetorica, R. Giomini-M. S. Celentano, Lipsiae 1980

Iulian. v. Aug. c. Iulian.

Lucif. moriund. = Lucifer, moriendum esse pro dei filio, G.F., Diercks, Corp. Christ. 8, Turnholti 1978, p. 265-300

Lact. ira = Lactance, La colère de Dieu, rec. Ch. Ingremeau, Parisiis 1982, Sources Chrétiennes 289

Mar. Victorin. = C. Marius Victorinus, Explanationes in rhetoricam Ciceronis (i. inv.), RhL, p. 155-304

Mart. Cap. = Martianus Capella, De nuptiis Philologiae et Mercurii, ed. J. Willis, Lipsiae 1983

Mountford, J. F.-Schultz, J. T., Index rerum et nominum in scholiis Servii et Aelii Donati tractatorum, New York, Cornell University, 1930

Non. = Nonius Marcellus, De compendiosa doctrina, ed. W. M. Lindsay, Lipsiae 1903 (Merc. = in locis adferendis editores editionem secundam Mercerianam sequuntur)

Oros. hist. = Paulus Orosius, Historiae adversum paganos, C. Zangenmeister, Vindobonae 1882

Phoc. = Phocas, Ars sive de nomine et verbo, GLV, 1868, p. 410–439 (cf. etiam Foca, De nomine et verbo, ed. F. Casaceli, Napoli 1974)

Pomp. = Pompeius (Maurus), Commentum artis Donati, GLV, 1868, p. 95-312

Porph. = Pomponius Porphyrio, Commentum in Horatium Flaccum, rec. A. Holder, Ad Aeni Pontem 1894

- Prisc. inst. = Priscianus, Institutiones grammaticae, rec. M. Hertz, GL II-III, 1855-1859
- Prob. cath. = M. Valerius Probus, Catholica nominum et verborum, GL IV, Lipsiae 1864, p. 3-43
- Prob. inst. = M. Valerius Probus, instituta artium, GL IV, Lipsiae 1864, p. 47-192
- Quint. inst. = M. Fabius Quintilianus, Institutiones oratoriae, rec. M. Winterbottom, Oxonii 1970
- RhL = Rhetores latini minores, rec. C. Halm, Lipsiae 1863
- Rufin. = Rufinus, Commentarii in metra Terentiana et De numeris oratorum, GLVI, 1874, p. 554-578
- Sacerd. = Marius Plotius Sacerdos, Artes grammaticae, GL VI, Lipsiae 1874, p. 427-546
- Sall. = C. Sallusti Crispi Catilina, Iugurta, Fragmenta ampliora, ed. A. Kurfess, Lipsiae ³1957
- Schem. dian. = Anonymus Ecksteinii. Scemata Dianoeas quae ad rhetores pertinent, ed. U. Schindel, Nachrichten der Akademie der Wissenschaften in Göttingen. I. Philologisch-Historische Klasse 1987, p. 153-169
- Schol. Bob. = Ciceronis duodecim orationum Scholia Bobiensia, St. p. 77-179
- Schol. Clun. = Scholia Cluniacensia et Ambrosiana ac Vaticana, St. p. 269-271
- Schol. Gron. = Scholia Lugdunensia sive Gronoviana, St. p. 281-290
- Schol. Hor. = Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora, 2 vol., rec. O. Keller, Lipsiae 1902–1904
- Schol. Ter. = Scholia Terentiana, ed. Fr. Schlee, Lipsiae 1893
- Serg. = Sergius, De littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, GL IV, p. 475-485
- Sen. contr./suas. = L. Annaeus Seneca, Oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores, rec. L. Hakånson, Lipsiae 1989 (p. 1-330: contr.; p. 331-373: suas.)
- Serv. Aen. al. = Servius grammaticus, In Vergilii carmina commentarii, v. 1-3, ed. G. Thilo-H. Hagen, Lipsiae 1884-1923 (ind. loc. praebet Mountford-Schultz)
- Serv. auct. Aen. al. = additamenta alterius recensionis quae Servius Danielis sive auctus vocatur eduntur apud Thilo litt. inclinatis
- Serv. gramm. = Servius grammaticus, Scripta grammatica varia, GL IV, 1864, p. 405–472
- St. = Ciceronis Orationum scholiastae: Asconius, Scholia Bobiensia, Scholia Pseudasconii Sangallensia, Scholia Cluniacensia et recentiora Ambrosiana ac Vaticana, Scholia Lugdunensia sive

LXVI

TESTIMONIORVM EDITIONES

Gronoviana et eorum excerpta Lugdunensia, rec. Th. Stangl, Hildesheim 1964 (Reprogr. Nachdr. d. Ausg. Wien 1912)

- Thuc. = Thucydides, Historiae, rec. H. Stuart-Jones (corr. J. E. Powell), Oxonii 1958–63 (vide D. Tabachovitz, Thuk. II 35,1 ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι und Cic. In Catil. I 5,11 in uno homine summa salus periclitanda, Eranos 47, 1949, 129–137, in primis 136–137)
- titulus = titulus saec. iii-iv basi statuae aeneae magistrum Gallicum repraesentantis impressus: M. Passelac, Le bronze d'applique de Fendeille, Rev. arch. de Narbonnaise 5, 1975, 185-190

M. TVLLI CICERONIS ORATIONES IN L. CATILINAM OVATTVOR

CONSPECTVS SIGLORVM

- **B** Papyrus Barcinonensis saec. iv/v in Aegypto scripta continet orr. 1-2, sed ex 1,1-29 non nisi frustula servantur, inde a 1,29 usque ad finem omnia fere integra exstant
- Fapyrus Vindobonensis G. 30885 a+e saec. iv/v in Aegypto scripta continet fragmentum 1,15,165-20,236 catilina / κατ[ιλινα] ... [soli]tudinique / και ε[ρημια] misere laceratum
- Π Papyrus Rylands 1.61 saec. v in Aegypto scripta continet particulam 2,14,171-15,182 [converterit] / μ[ε]τεστρεψεν ... [ab dis immortalibus] / απο των αθανατων θεω]ν passim lacunis foedatam
- A Papyrus Vindobonensis L. 127 saec. v in Aegypto scripta continet reliquias 3,15,194-16,205 [religio / θρησκια ... ille erat solus / εκινος η[ν μονος
   (Π et Δ duas eiusdem codicis particulas esse videntur; v.

Familia a

Praef. XI)

- C cod. Bibl. Britannicae, Addit. 47678, olim Holkhamicus 387, saec. ix¹ in urbe Turonum scriptus, postea in monasterium Cluniacense translatus; aliquot foliis (duodecim ut vid. in hac codicis parte) amissis desunt 1,5,54-1,17,196 factum esse ... offensum; 2,11,134-2,15,185 ratione ... timeo, 3,1,7-3,9,101 -tutam videtis ... Cornelium ad quem; 3,19,252-3,23,303 imperi ... crudelissimo; 3,27,351-4,8,117 atque condicio ... impiis; 4,15,225 qua virtute usque ad finem
- A cod. Ambrosianus C. 29 inf. saec. x/xi¹ in Gallia meridionali vel Italia scriptus
- V cod. Vossianus Lat. O. 2-II saec. x in Gallia exaratus
- a cod. Laurentianus 45.2 saec. xii¹ in Gallia vel Anglia scriptus
- f cod. Edinburgensis, Adv. 18.7.8, saec. xi/xii in Anglia scriptus
- h cod. Harleianus 2682 saec. xi² in Lotharingia scriptus

consensus codd. CAVa vel AVa (alii huius fam. codd. singillatim adferuntur)

Familia B

- l cod. Harleianus 2716 saec. x^{ex} in Germania (in Rhenano circulo superiore ut vid.) scriptus (huius fam. fere orr. 1-3 sunt, inde a 4,1,8 acerbitates generis γ est)
- s cod. Monacensis 15964, olim Salisburgensis, saec. xii^{in.} in Germania scriptus
- b cod. Monacensis 4611-III, olim Benedictoburanus, saec. xii² in Germania scriptus
- i cod. Monacensis 7809, olim Indersdorfensis, saec. xii² in Germania scriptus
- β consensus codd. **Isb** vel **Is** vel **Ib**; ubi **I** deficit, **sbi** (codd. degeneres singillatim adferuntur)

Familia y

- x cod. Laurentianus 50.45 saec. x in Germania scriptus esse videtur; 4,1,7-4,13,197 mihi si haec condicio ... armatus desideratur
- u cod. Bruxellensis 10057-10062-III, olim Egmontanus, saec. xi^{ex.} iussu abbatis Stephani († 1083) in Germania/Belgia scriptus
- t codex Monacensis 19472-I, olim Tegernseensis, saec. xii¹ in Germania scriptus
- o cod. Oxoniensis Collegi Corporis Christi 57 saec. xii¹ manu Anglica exaratus
- l cod. Harleianus 2716, or. 4 (v. supra ad β)
- p locis quibus plus duo huius fam. testes contra unius vel duorum (in or. 4) testimonium faciunt; codd. degeneres separatim adferuntur

Aliquotiens adferuntur:

- j cod. Laudunensis 453 bis saec. xii² in Gallia scriptus cod. Parisinus lat. 6602-II saec. xiii²/4 in Gallia scriptus
- r cod. Rheinaugiensis 127-I saec. xi in Germania (vel Helvetia) scriptus
- e cod. Monacensis 14781-I, olim Emmeranus sive Ratisbonensis, saec. xii² in Germania scriptus continet 1,1-2,27,334 qui in urbe

- G cod. Vaticanus lat. 3251 saec. xi in Italia sept. scriptus.; deficit in verbis 3,21,272 suscepta esse
- N cod. Neapolitanus IV.B.21, saec. xii², in Italia scriptus
- g cod. Gudianus 2 (4306), saec. xiv in Italia sept. scriptus (cf. P.L.Schmidt, IMU 28, 1985, 48ff.)
- R cod. Trecensis 552, saec. xiv¹ scriptus
- **D** cod. Laurentianus 48.10 a. 1416 Florentiae a Ioanne Arretino scriptus
- J cod. Laurentianus 48.11 ca. aa. 1410-1420 Florentiae a Poggio scriptus
- Z cod. Laurentianus 48.21, saec. xv scriptus correctiones secundum manum¹ et manum² (e.g. x¹, x²) exhibuntur excepto C et C^c (= cod. Clun. correctus)
- ed. R. ed. Romana 1471
- ed. V. ed. Veneta 1471
- Lb.1 Lb.1 ed. Lambiniana a. 1565 (paulo correctior ed. R.)
- Lb.² Lb.² ed. Lambiniana a. 1573 (plerumque ob notas marginales laudatur)

TESTIMONIA

Cic. Att. 2,1,3 oratiunculas autem et quae postulas et pluris etiam mittam, quoniam quidem ea quae nos scribimus adulescentulorum studiis excitati te etiam delectant. fuit enim mihi commodum, quod in eis orationibus quae Philippicae nominantur enituerat tuus ille civis Demosthenes et quod se ab hoc refractariolo iudiciali dicendi genere abiunxerat, ut σεμνότερός τις et πολιτικώτερος videretur, curare, ut meae quoque essent orationes quae consulares nominarentur. quarum una est in senatu Kal. Ian., altera ad populum de lege agraria, tertia de Othone, quarta pro Rabirio, quinta de proscriptorum filiis, sexta cum provinciam in contione deposui, septima qua Catilinam emisi, octava quam habui ad populum postridie quam Catilina profugit, nona in contione quo die Allobroges †invocarunt†, decima in senatu Non. Dec. sunt praeterea duae breves quasi ἀποσπασμάτια legis agrariae. hoc totum σῶμα curabo ut habeas.

Cic. Pis. 5 ego L. Catilinam, caedem senatus, interitum urbis non obscure sed palam molientem, egredi ex urbe iussi, ut a quo legibus non poteramus, moenibus tuti esse possemus. ego tela extremo mense consulatus mei intenta iugulis civitatis de coniuratorum nefariis manibus extorsi.

Vell. 2,34,3 M. Cicero ... consul Sergi Catilinae Lentulique et Cethegi et aliorum utriusque ordinis virorum coniurationem singulari virtute, constantia, vigilia curaque aperuit. Catilina metu consularis imperii urbe pulsus est; Lentulus consularis et praetor iterum Cethegusque et alii clari nominis viri auctore senatu iussu consulis in carcere necati sunt.

Tac. dial. 37 nec Ciceronem magnum oratorem P. Quinctius defensus aut Licinius Archias faciunt: Catilina et Milo et Verres et Antonius hanc illi famam circumdederunt.

Adnot. Lucan. 1,267 Gracchi quorum Cicero meminit in invectivis (cf. 1,3; 4; 29 et 4,4; 13)

M. TVLLI CICERONIS IN L. CATILINAM ORATIO PRIMA

TESTIMONIA

Cic. orat. 128 duo sunt quae bene tractata ab oratore admirabilem eloquentiam faciant. quorum alterum est quod Graeci $\dot{\eta}\theta\iota\kappa\dot{\rho}\nu$ vocant, ad naturas et ad mores et ad omnem vitae consuetudinem accommodatum; alterum quod idem $\pi a\theta\eta\tau\iota\kappa\dot{\rho}\nu$ nominant, quo perturbantur animi et concitantur, in quo uno regnat oratio. illud superius come, iocundum, ad benivolentiam conciliandam paratum; hoc vehemens incensum incitatum, quo causae eripiuntur; quod cum rapide fertur, sustineri nullo pacto potest. quo genere nos mediocres aut multo etiam minus, sed magno semper usi impetu saepe adversarios de statu omni deiecimus: ... a nobis homo audacissimus Catilina in senatu accusatus ommutuit (cf. 1,8).

Ascon. Pis. p. 14,8 St. hic non subtilis computatio annorum facta est, verum summatim tempus comprehensum est. ... haec consuetudo in ipsius orationibus est. itaque idem Cicero in ea quoque quam habuit in Catilinam in senatu, licet octavus decimus dies esset post factum S.C., ut viderent consules ne quid res publica detrimenti caperet, dixit vicesimum diem habere S.C. tamquam in vagina reconditum (cf. 1,3-4).

Plutarch. Cic. 15,3-4 ἐπεὶ δὲ καὶ Κόϊντος Ἄρριος ... ἀπήγγελλε τοὺς ἐν Τυρρηνία καταλοχισμούς, καὶ Μάλλιος ἀπηγγέλλετο σὺν χειρὶ μεγάλη περὶ τὰς πόλλεις ἐκείνας αἰωρούμενος ἀεί τι προσδοκᾶν καινὸν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, γίνεται δόγμα τῆς βουλῆς παρακατατίσεσθαι τοῖς ὑπάτοις τὰ πράγματα, δεξαμένους δ΄ ἐκείνους ὡς ἐπίστανται διοικεῖν καὶ σώζειν τὴν πόλιν. τοῦτο δ΄ οὐ πολλάκις, ἀλλ΄ ὅταν τι μέγα δείση, ποιεῖν εἰώθεν ἡ σύγκλητος (cf. 1,3-4).

ib. 16,3 προελθών δ΄ ὁ Κικέρων ἐκάλει τὴν σύνκλητον εἰς τὸ τοῦ Στησίου Διὸς ἱερόν, ὂν Στάτορα Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, ἱδρυμένον ἐν ἀρχῷ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, πρὸς τὸ Παλάτιον ἀνιόντων. ἐνταῦθα καὶ τοῦ Κατιλίνα μετὰ τῶν ἄλλων ἐλθόντος ὡς ἀπολογησομένου, συγκαθίσαι μὲν οὐδεὶς ὑπέμεινε τῶν συγκλητικῶν, ἀλλὰ πάντες ἀπὸ τοῦ βάθρου μετῆλθον. ἀρξάμενος δὲ λέγειν ἐθορυβεῖτο, καὶ τέλος ἀναστὰς ὁ Κικέρων προσέταξεν αὐτῷ τῆς πόλεως ἀπαλλάττεσθαι. δεῖν γὰρ αὐτοῦ μὲν λόγοις, ἐκείνου δ΄ ὅπλοις πολιτευομένου μέσον εἶναι τὸ τεῖχος. (cf. 1,10, 16, 33. 2,12).

Cass. Dio 37,31,2 δεύτερα δὲ τὰ ἀπὸ τῆς Τυρσηνίδος, καὶ προσεψηφίσαντο τοῖς ὑπάτοις τὴν φυλακὴν τῆς τε πόλεως καὶ τῶν ὅλων αὐτῆς πραγμάτων, καθάπερ εἰώθεσαν. καὶ γὰρ τούτω τῷ δόγματι προσεγράφη τὸ διὰ φροντίδος αὐτοὺς σχεῖν ὥστε μηδεμίαν ἀποτριβὴν τῷ δημοσίω συμβῆναι (cf. 1,3-4).

ib. 37,32,4 οὕτως αὐτοὺς (sc. Catilinae socios) καὶ ἐπέρρωσε καὶ παρώζυνεν ὥσθ΄ ὑποσχέσθαι δύο τινὰς ἔς τε τὴν τοῦ Κικέρωνος οἰκίαν ἄμα τῆ ἡμέρα ἐσάζειν κἀνταῦθα αὐτὸν φονεύσειν (cf. 1,9).

Quo usque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? 1 quam diu etiam furor iste tuus nos eludet? quem ad finem ¹ sese effrenata iactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium Palati, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil conscruss bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi se-

1-3 quo usque ... nos (nos om. Iul. Vict.) ... audacia Iul. Vict. p. 94,4; Schem. dian. l. 34 (cf. l. 235) | 1 quo usque ... (Catelina titulus) ... nostra Sen. suas. 7,14; Quint. inst. 9,2,7; titulus; Rufin. GL VI 573,20; Prisc. inst. GL III 89,1; 139,9; 320,14; Adnot. Lucan. 9,263: cf. Lucif. moriund. 12,38 quo usque tandem abuteris dei patientia, Constanti | quo usque ... Catilina Don. Ter. Phorm. 231,4; Pomp. GL V 133,15 | (quo usque ... Catilina) cf. verba ap. Sall. Catil. 20,9 Catilinae tributa commiseranti omnium prae paucorum potentia miseram vitae condicionem quae quo usque tandem patiemini, fortissumi viri | quo usque ... abutere Ouint. inst. 4,1,68; Diom. GL I 453,11 | abutere ... nostra Arus. 12 (cf. Quint. inst. 9,2,8 diu abuteris patientia nostra) 2 quam ... tuus eludet Don. Ter. Eun. 55,2 | 2-3 quam diu iste furor ... sese iactabit audacia Pomp. GL V 133,16 quem ... impudentia effrenata iactabit Iulian. Aug. c. Iulian. op. imperf. 1,22 | (quem ... audacia) cf. Hier. adv. Rufin. 3,25 quo non erumpat semel effrenata audacia | 3 (effrenata audacia) cf. effrenata libertatis audacia Oros. hist. 7.33.1 | 3-6 nihilne ... concursus (consensus Quint.) ... habendi senatus (senatus habendi Diom.) ... vultusque moverunt Quint. inst. 9,3,30; Diom. GL I 444,16 | nihilné ... locus Pomp. GL V 282,12

Inscr. ORATIONES C(iceronis) i(n) catilinam C: IN LVCIVM CATILINAM INCIPIT LIBER PRIMVS FELICITER ...... A: Incipit Liber Primus Invectivarum Marcii Tullii Ciceronis Contra Catilinam f: Invectio tullii i(n) catilina(m) Incip(it) lib(er) ·i (manu rec.) a: Marci Tullii Ciceronis Invectivaru(m) Liber Primus In Catilinam I: M·TVLLII CICERONIS INVECTIVARVM LIBER ·I· s: Incipit tulli(us) invectivarum in catilina(m) b: Incipiunt Invectivae i: ·M·TVLLII CICERONIS INVECTIVARU(m) LIBER PRIMVS IN CATILINAM xt: Incipit liber .M. T. Ciceronis invectivarum in Catilinam u: om. Vo: (Cicero) in Catilinam Quint. multique alii testes: Cicero I sqq. invectivarum Prisc.: Cicero in Catilinam lib. Non.: nude Cicero vel Tullius reliqui testes: deficit B

2 nos eludet om. V | nos Pomp.; Schem. dian. Caly: post diu transp. sb: om. Don. Ter.; Iul. Vict. A (de V v. supra) || 4-5 concursus] consensus Quint. prob. Emlein 20-23

natus locus, nihil horum ora voltusque moverunt? patere tua consilia non sentis, constrictam iam horum omnium scientia teneri coniurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, 2 quid consili ceperis quem nostrum ignorare arbitraris? o 10 tempora, o mores! senatus haec intellegit, consul videt; hic tamen vivit. vivit? immo vero etiam in senatum venit, fit publici consili particeps, notat et designat oculis ad caedem unum quemque nostrum. nos autem fortes viri satis facere rei publicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. ad 15 mortem te, Catilina, duci iussu consulis iam pridem oportebat, in te conferri pestem istam quam tu in nos omnis iam 3 diu machinaris. an vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex

3-5 nihilne ... nihil omnium bonorum concursus Serg. GL IV 484,32 | 3-4 nihilne ... Palatii Pomp. GL V 133,17 | 5-6 nihil hic ... locus Prisc. inst. GL II 410,11; 425,26. III 233,28 | munitissimus ... locus Prisc. inst. GL II 411,7 | 6-7 patere ... sentis Quint. inst. 9,2,7; Iul. Ruf. 21 RhL p. 44,9; Schem. dian. l. 236 | 8-9 quid proxima ... egeris Prisc. inst. GL III 363,17 | 10 quem ... arbitraris Iul. Ruf. 21 RhL p. 44,10 | 10-11 o tempora, o mores Sen. suas. 6,3; Quint. inst. 9,2,26; Don. Ter. Ad. 304,1; Prisc. inst. GL III 89,7 | 11 senatus ... videt Mart. Cap. 5.517 | consul videt Mart. Cap. 5.521 | 11-12 hic ... vivit immo vero (vivit immo vero om. Schem. : vero om. Cassiod. : vivit et vero pr. l., immo vero post. l. om. Isid.) ... venit Quint. inst. 9,3,44; Schem. dian. l. 282; Cassiod. inst. 2,2,13; Isid. orig. 2,9,11 et 2,21,3 | 12 vivit vivit immo etiam ... venit Isid. iun. l. 190 | 13 notat ... oculis Serv. Aen. 3,515 et 5,317; Adnot. Lucan. 8,55 | 15 si ... vitemus Diom. GL I 470,12 | 18-22 an vero vir amplissimus (vir a. om. Mar. Victorin.) ... incendiis (incendio Quint.) ... perferemus Quint. inst. 8,4,13; Mar. Victorin. 1,28 RhL p. 227,26 | P. Scipio ... perferemus Mart. Cap. 5,496

6 movent a $\parallel$ 7 iam $a\mathbf{I}\gamma$: om. sb $\mid$ horum omnium $a\mathbf{I}$: bonorum omnium $\mathbf{o}$: omnium horum sb $\gamma \parallel$ 8 tuam $a\beta\gamma$: om. CAV $\parallel$ 9 egeris] gesseris egeris V $\parallel$ 13 et] ac V $\parallel$ 14 nos $a\beta\gamma$: om. (in lac. CA) CAV $\mid$ fortes viri a: viri fortes $\beta\gamma \parallel$ 14-15 facere rei p.] faceret publice C $\parallel$ 15 vitemus Diom. $a\beta\gamma$ cf. Ernout: vitamus CAV $\parallel$ 17 pestem istam (istam sscr. in C) C° $\beta\gamma$ prob. Alberti 211: pestem $a \mid$ nos om. V $\parallel$ 17-18 omnis (-is A) iam diu $a\mathbf{lo}^2$: iam diu γ : om. sb

- maximus, Ti. Gracchum mediocriter labefactantem statum 20 rei publicae privatus interfecit: Catilinam orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem nos consules perferemus? nam illa nimis antiqua praetereo, quod C. Servilius Ahala Sp. Maelium novis rebus studentem manu sua occidit. fuit, fuit ista quondam in hac re publica virtus ut viri 25 fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum quam acerbissimum hostem coercerent. habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave; non deest rei publicae consilium neque auctoritas huius ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus.
- Decrevit quondam senatus uti L. Opimius consul videret 2 ne quid res publica detrimenti caperet: nox nulla intercessit; interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo, maioribus, occisus est cum liberis M. Fulvius consularis; simili senatus consulto 35 C. Mario et L. Valerio consulibus est permissa res publica: num unum diem postea L. Saturninum tribunum plebis et C. Servilium praetorem mors ac rei publicae poena remorata est? at vero nos vicesimum iam diem patimur hebescere
  - 22-24 nam illa nimis ego (ego altero loco om.) antiqua ... quod (quaeque codd.) Servilius ... occidit Pomp. GL V 299,29; 300,16 || 22 nam ... praetereo Serv. Aen. 8,483 || 24 fuit fuit ... virtus Prisc. inst. GL III 82,12; 109,8 || 28-29 nos nos ... nos consules desumus Mart. Cap. 5,533; Prisc. inst. GL III 157,15 || 37-38 Servilium ... remorata est Schol. Gron. p. 284,25 St. || 38-41 (vicesimum ... reconditum) cf. Ascon. Pis. p. 14,13 St. Cicero dixit vigesimum diem consules habere S.C. tamquam in vagina reconditum
  - **20** Catilinam *Quint.*; *Mar. Victorin.*; *Mart. Cap.* **AVa**: catilinam vero $C\beta\gamma$ *prob. Alberti* 211 || 21 incendio *Quint.* || 21–22 perferremus $C\parallel$ 22 quod C. *Muretus* 539: quodque CAa: quod C. CAa: quod C

aciem horum auctoritatis, habemus enim eius modi senatus consultum, verum tamen inclusum in tabulis, tamquam in 40 vagina reconditum, quo ex senatus consulto confestim te interfectum esse. Catilina, convenit, vivis, et vivis non ad deponendam sed ad confirmandam audaciam. Cupio, patres conscripti, me esse clementem, cupio in tantis rei publicae periculis me non dissolutum videri, sed iam me ipse inertiae 45 5 nequitiaeque condemno. castra sunt in Italia contra populum Romanum in Etruriae faucibus conlocata, crescit in dies singulos hostium numerus; eorum autem castrorum imperatorem ducemque hostium intra moenia atque adeo in senatu videtis intestinam aliquam cotidie perniciem rei pu- 50 blicae molientem. si te iam, Catilina, comprehendi, si interfici iussero, credo, erit verendum mihi ne non potius hoc omnes boni serius a me quam quisquam crudelius factum esse dicat, verum ego hoc quod iam pridem factum esse

42–43 vivis et (sed *non nulli codd.*) ... audaciam *Quint. inst.* 9,3,29 || **47–48** crescit ... numerus *Arus.* 331 | crescit ... singulos *Diom. GL I 412,11* || **51–54** si te Catilina ... dicat *Quint. inst.* 9,3,19

39 eius modi senatus ob membranae mutilationem deest in C | eius CAV (de C v. Peterson xi adn. 1): huiusce ah: huius $\beta y \parallel 40$ verum tamen (tamen sscr. in C) C° β xto² prob. Alberti 211: verum auo¹ $\parallel$ 41-42 te interfectum esse α : interfectum te esse (esse te o) $\beta y \parallel 45$ me non $\beta \gamma$: non α : me non modo o^2 | iam α : etiam $\beta \gamma$ | ipse α : ipsum $\beta y \parallel 50$ videtis α : videmus $\beta y \parallel 51$ iam $\alpha \beta y$: om. Quint. A^1o^1 prob. Emlein 23-24 | 51-52 interfici Quint. apx: te interfici y | 52-54 credo ... dicat] credo per ironiam dictum, non non nisi ad priorem sententiae partem, non ad alteram pertinere adfirmat Anliker 110. non potius coniunctim legendum intellegendumque 'non magis' vel 'non plus' vel, si Germanice Angliceve reddas, 'non minus', itaque vereri Ciceronem ne prius illud ei accidat non minus quam ne alterum censet Mayer 110-112 (cf. K.-S. II 2,252 et 483, et, quod ad credo attinet, K.-S. II 2,161). cf. etiam Rumpf; Mayhoff; Eichler; Mueller, Praef. lxv; Vester | 52 ne non] x^2 : ne x^1zRJ | potius hoc Quint. $a\beta y$: potius o: hoc potius egZ (et alii) edd. vett. et (per errorem?) Clark | 54-196 factum esse ... offensum deficit C

55 oportuit certa de causa nondum adducor ut faciam. tum denique interficiere, cum iam nemo tam improbus, tam perditus, tam tui similis inveniri poterit qui id non iure factum esse fateatur. quam diu quisquam erit qui te defendere au-6 deat, vives, et vives ita ut nunc vivis, multis meis et firmis 60 praesidiis obsessus, ne commovere te contra rem publicam possis. multorum te etiam oculi et aures non sentientem, sicut adhuc fecerunt, speculabuntur atque custodient.

Etenim quid est, Catilina, quod iam amplius exspectes, si 3 neque nox tenebris obscurare coeptus nefarios nec privata 65 domus parietibus continere voces coniurationis potest, si inlustrantur, si erumpunt omnia? muta iam istam mentem, mihi crede, obliviscere caedis atque incendiorum. teneris undique; luce sunt clariora nobis tua consilia omnia, quae iam mecum licet recognoscas. Meministine me a.d. XII. Kal. 70 Nov. dicere in senatu fore in armis certo die, qui dies futurus esset a. d. VI. Kal. Nov., C. Manlium, audaciae satelli-

65-66 si lustrantur ... mentem Non. p. 335,33 Merc. | si inlustrantur ... omnia Char. ars p. 293,14; Diom. GL I 227,3 et 392,29; Dosith. 53,1 || 67 obliviscere ... incendiorum Serv. Aen. 1,203; Arus. 398 || 69-71 meministine me in a.d. XII Kalendarum Novembrium ... in a.d. VI Kalendarum Novembrium Prisc. inst. GL III 370,9 || 70-71 qui dies ... Kalendarum Novembrium Prisc. inst. GL III 315,26

56 interficiere $\mathbf{As}$: interficiere $\mathbf{Vlb}$: interficieris $\mathbf{a}$: interficiam te $\gamma \parallel 56-57$ tam perditus $\mathbf{a}\beta\gamma$: nemo tam perditus $\mathbf{AV} \parallel 57$ poterit $\mathbf{al}\gamma$: possit $\mathbf{sb} \parallel 59$ sed vives Weiske; $Madvig^2$ $151 \mid$ nunc $\mathbf{ao}$: om. $\beta\gamma \parallel 60$ obsessus $\mathbf{a}$ cf. 7.79 circumclusum: oppressus $\beta\gamma$ | te $\beta\gamma$: om. $\mathbf{a} \parallel 61$ aures] $\mathbf{f}$: vires $\mathbf{a} \parallel 63$ catilina $\beta\gamma$: om. $\mathbf{a} \parallel 64$ coeptus $\beta\gamma$ cf. fin. 4.41: coetus $\mathbf{a} \mid$ nec $\mathbf{al}\gamma$: neque $\mathbf{sb}$ Lb. $\mathbf{l} \mid 65$ coniurationis $\mathbf{AV}\gamma$: coniurationis tuae $\mathbf{a}\beta$ (etiam ob clausulam spernendum) $\mathbf{l} \mid 65-66$ lustrantur Non. $\mathbf{l} \mid 67$ teneris $\mathbf{at}$: teneberis (tenebris $\mathbf{l} \mid \mathbf{o} \mid \beta \mathbf{xuo} \mid 68$ nobis clariora $\mathbf{V} \mid$ iam $\mathbf{auo}$: etiam $\mathbf{\beta xt} \mid 69$ ante (anti $\mathbf{B}$) diem $\mathbf{Ba}\beta\mathbf{o}$: in ante diem Prisc. $\mathbf{h}$: ante $\gamma \mid 69-70$ Kl' novembris $\mathbf{al}\gamma$: K' noū] $\mathbf{sb}$: Kalendarum Novembrium Prisc. $\mathbf{l} \mid 71$ ante diem $\mathbf{a}\gamma$: in ante diem $\mathbf{\beta x}$: in (altero loco om.) a. d. Prisc. $\mathbf{l} \mid VI$. Prisc. $\mathbf{at}$ cf. Sall. Catil. 30,1: III $\mathbf{u}$: VIII $\mathbf{lxo}$: VIIII $\mathbf{sb} \mid$ Kl' novembris $\mathbf{al}\gamma$: K' Noū] $\mathbf{sb}$: Kalendarum Novembrium Prisc. : kalenda] $\mathbf{l}$ rum $\mathbf{l}$ [o]vemb[rium $\mathbf{B}$]

tem atque administrum tuae? num me fefellit, Catilina, non modo res tanta, tam atrox tamque incredibilis, verum, id quod multo magis est admirandum, dies? Dixi ego idem in senatu caedem te optimatium contulisse in a.d. V. Kal.Nov., 75 tum cum multi principes civitatis Roma non tam sui conservandi quam tuorum consiliorum reprimendorum causa profugerunt. num infitiari potes te illo ipso die meis praesidiis, mea diligentia circumclusum commovere te contra rem publicam non potuisse, cum tu discessu ceterorum nostra ta-80 men qui remansissemus caede contentum te esse dicebas?

8 Quid? cum tu te Praeneste Kal. ipsis Nov. occupaturum nocturno impetu esse confideres, sensistin illam coloniam meo iussu meis praesidiis, custodiis, vigiliis esse munitam? nihil agis, nihil moliris, nihil cogitas quod <non> ego non 85

74–75 dixi ego in senatu ... contulisse Diom. GL 1389,30 || 76–77 tum ... Romae ... conservandi Char. ars p. 302,20 || 85 nihil agis ... cogitas Schem. dian. l. 308; Isid. orig. 2,21,6; Isid. iun. l. 246 || 85–86 non solum videam sed etiam audiam planeque sentiam (libere) Don. Ter. Andr. 470,2

72 num me] n[u]m non [me B || 73 tam atrox By: habuisse vid. B: om. $a \parallel 74$ idem $a\beta y$: in $| d\bar{e} | o$: idem diem V: diem idem A: om. Diom. | 75 te optimatium (optu- a) aly: te optimati] | um B: optimatium te sb | 76 roma $\alpha\beta$: rome Char. γ | 77 ca usa reprimendorum **B** | 78 ipso aly : om. sb | 79 commovere te (te om. o^1) aby : commoveri te AV : B non liquet | contra re p aby : habuisse vid. B : om. AV | 80 tu aly: te sbx | 81 te hic hab. AVly: ante contentum (sscr. h) ah: om. sb: B non liquet | 82 tu te \(\beta \cdot prob. \) Alberti 211: te \(\alpha : \tau \) **u** | 83 sensistin α : sensistine βy | 84 vigiliis α : vigiliisque βy : **B** non liquet | 85-86 quod <non> ego non modo Halm1; cf. TLL VIII 1320,24 sqq.: quod ego non modo Aaby prob. W. Richter 768 auxilium ab ἀπὸ κοινοῦ usu particulae non petens, cuius cum alii tum Verg. Aen. 6,92 praebet exempla, quas gentes ... aut quas non oraveris urbes (cf. H.-S. 835 g), quae quidem figura male mihi cum hoc loco convenire videtur, nam nisi fallor ex non alterum non illi praecedens audiri debet, quod quo modo hic fieri possit non intellego. certe apud Cic. ne unum quidem eius modi exemplum invenire potui : quod ego non modo non gnosce mecum tandem noctem illam superiorem: iam intelleges multo me vigilare acrius ad salutem quam te ad perniciem rei publicae. dico te priore nocte venisse inter falcarios 90 – non agam obscure – in M. Laecae domum; convenisse eodem compluris eiusdem amentiae scelerisque socios. num negare audes? quid taces? convincam, si negas. video enim esse hic in senatu quosdam qui tecum una fuerunt. o di importales! ubinam gentium sumus? quam rem publicam hases bemus? in qua urbe vivimus? hic, hic sunt nostro in numero, patres conscripti, in hoc orbis terrae sanctissimo gravissimoque consilio, qui de nostro omnium interitu, qui de huius urbis atque adeo de orbis terrarum exitio cogitent. hos ego video consul et de re publica sententiam rogo et 100 quos ferro trucidari oportebat eos nondum voce volnero.

89 dico ... falcarios Serv. Aen. 12,437; Prisc. inst. GL III 310,3 || 92 convincam si negas Don. Ter. Phorm. 390,1 || 93-96 o dii ... nostro in ... conscripti Mart. Cap. 5,505 || 93-95 pro dii ... vivimus Don. Ter. Ad. 685,2 || 93-94 o (om. Schem.) dii ... sumus Schem. dian. l. 349; Explan. in Don. GL IV 510,10; Isid. orig. 2,21,19 || 94 ubinam gentium sumus Explan. in Don. GL IV 558,22 || 95-96 hic hic sunt nostro in numero Schol. Gron. p. 281,2 St. || 95 hic hic sunt nostro Sacerd. GL VI 443,2 || 97-98 qui de huius ... cogitant Schem. dian. l. 115

V, cui B favere vid.: quin ego non modo $Madvig^2$ 114-116 || 87 mecum tandem $BAV\beta\gamma$: tandem mecum $ah \parallel 88$ me] me ma[gis B dubitanter restituit editor || 91 plures B || 93 hic in senatu aly: in senatu hic sb || 94-95 quam rem p. habemus in qua urbe vivimus Don. Ter.; Mart. Cap. $B\beta\gamma$ Zielinski 202: in qua urbe vivimus quam rem p. habemus a || 95 hic hic Sacerd.; Mart. Cap.; Schol. Gron. $a\beta$: hic (hi x: hii o^2) γ | nostro in (in sscr. in I) Mart. Cap.; Schol. Gron. (etiam Sacerd.?) Bly: in nostro $asb \parallel 96$ terrarum B || 97 e]t gravissimo B cf. Roca-Puig\(^1\), p. 53 ad 6,15 | nostro Aa cf. 4,4,53-54 ad vestram omnium caedem: nostrum $V\beta\gamma \parallel 98$ de\(^2 Schem. dian. a:om. $\beta\gamma$ at cf. Cluent. 79 C. Iunium de foro atque adeo de civitate esse sublatum; cf. etiam S. Rosc. 113 is inter honestos homines atque adeo inter vivos numerabitur | cogitent Aa\(\beta\gamma\gamma\); cogitant Schem. dian. $V \parallel 99$ hos a: hosce $\beta\gamma \mid$ consul ego vi]deo B || 100 quos] quos iam dudum e quod coll. 5,54 prob. Klussmann 18-19

fuisti igitur apud Laecam illa nocte, Catilina, distribuisti partis Italiae, statuisti quo quemque proficisci placeret, delegisti quos Romae relinqueres, quos tecum educeres, discripsisti urbis partis ad incendia, confirmasti te ipsum iam esse exiturum, dixisti paulum tibi esse etiam nunc morae, quod ego 105 viverem. reperti sunt duo equites Romani qui te ista cura liberarent et se illa ipsa nocte paulo ante lucem me in meo 10 lecto interfecturos esse pollicerentur. haec ego omnia vixdum etiam coetu vestro dimisso comperi; domum meam maioribus praesidiis munivi atque firmavi, exclusi eos quos 110 tu ad me salutatum mane miseras, cum illi ipsi venissent quos ego iam multis ac summis viris ad me id temporis venturos esse praedixeram.

Quae cum ita sint, Catilina, perge quo coepisti, egredere aliquando ex urbe; patent portae: proficiscere. nimium diu 115 te imperatorem tua illa Manliana castra desiderant. educ tecum etiam omnis tuos, si minus, quam plurimos; purga urbem. magno me metu liberabis, modo inter me atque te murus intersit. nobiscum versari iam diutius non potes; non feram, non patiar, non sinam.

101-102 fuisti ... Italiae dixisti quocumque proficisci placeret Schem. dian. l. 79 et 129 || 101 fuisti ... Catilina Fortun. 2,18 || 107-108 me ... lecto Prob. cath. GL IV 29,32; Sacerd. GL VI 481,1 || 114-115 quae cum ... proficiscere Quint. inst. 9,3,45 || 115-116 et 245 quid exspectas (haec ex 245) proficiscere nimium iam diu ... desiderant Iul. Ruf. 27 RhL p. 45,18 || 118 magno ... liberabis Arus. 360 || 119-120 non feram ... sinam Schem. dian. l. 309; Isid. orig. 2,21,6; Isid. iun. l. 247

103 romae α uo: roma β xt: B non liquet | discripsisti Bücheler 601: de- $\alpha\beta\gamma\parallel$ 104 partes urbis x | esse om. b || 105 paulum α : paululum (paulolum b) $\beta\gamma\parallel$ nunc $\alpha\beta\gamma$: num A: tū nū V | quod] quoad Hirschfelder ap. Eberhard. at cf. May² 8 || 107 se α : sese $\beta\gamma\parallel$ 108 lecto Prob.; Sacerd. AVt cf. 4,2,14 lectus. at Sull. 52 lectulo: lectulo $\alpha\beta\gamma\parallel$ esse AV $\beta\gamma$: om. a Mueller || 109 meam $\alpha\beta\gamma$: om. AV || 111 tu om. V | cum ... venissent om. ed. V. idemque proposuit Eberhard || 112 id temporis ad me o || 113 esse al γ : om. sb || 116 imperatorem (in-t) AV $\beta\gamma$: impia a || 118 me¹ Arus. $\alpha\beta\gamma$: om. AV | liberabis Arus. $\alpha\beta\gamma$: liberaberis AV: liberaveris con. Lb.¹ in adn. | modo α v. Methner 249: dum modo $\beta\gamma$

Magna dis immortalibus habenda est atque huic ipsi Iovi 11 Statori, antiquissimo custodi huius urbis, gratia, quod hanc tam taetram, tam horribilem tamque infestam rei publicae pestem totiens iam effugimus. non est saepius in uno homi-125 ne summa salus periclitanda rei publicae. quam diu mihi consuli designato, Catilina, insidiatus es, non publico me praesidio sed privata diligentia defendi. cum proximis comitiis consularibus me consulem in campo et competitores tuos interficere voluisti, compressi conatus tuos nefarios 130 amicorum praesidio et copiis nullo tumultu publice concitato. denique, quotienscumque me petisti, per me tibi obstiti, quamquam videbam perniciem meam cum magna calamitate rei publicae esse conjunctam, nunc jam aperte rem publi- 12 cam universam petis; templa deorum immortalium, tecta ur-135 bis, vitam omnium civium, Italiam denique totam ad exitium et vastitatem vocas. qua re, quoniam id quod est primum et quod huius imperi disciplinaeque maiorum proprium est, facere nondum audeo, faciam id quod est ad severitatem lenius, ad communem salutem utilius, nam si te in-140 terfici iussero, residebit in re publica reliqua coniuratorum manus; sin tu, quod te iam dudum hortor, exieris, exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna et perniciosa sentina

124–125 (non est ... rei p.) obversari Ciceroni videtur Thuc. II 35,1 καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι (ν. Tabachovitz) || **133–134** rem p. ... petis Iul. Sev. 21 RhL p. 367,23 || **142–143** Cicero ... sentinam rei publicae dixit Quint. inst. 8,6,15

121 ipsi om. s || 122 quod] terribilem quod A || 123 horribilem (orribilem A) Aa βy : terribilem V (cf. A supra 122; sc. terribilem in mg. exemplaris fuit) || 135 denique βy prob. Alberti 212: om. a || 136 et a: ac βy || 138 est¹ om. ah || 139 lenius (levius V) a: lenius et βy || 140 coniuratorum] coniuratorum comitum t || 142 tuorum comitum (etiam ex urbe Kimmig 29) ut glossema quo infra sentina rei p. explicatur secl. Halm²: tuorum omnium coni. Binsfeld² 5. at re vera tuorum comitum gen. explicativus est paulo inusitatiorem imaginem explicans (cf. Eussner 261, Naegelsbach 436 et 600-603)

- 13 rei publicae. quid est, Catilina? num dubitas id me imperante facere quod iam tua sponte faciebas? exire ex urbe iubet consul hostem. interrogas me, num in exsilium? non iubeo 145 sed, si me consulis, suadeo.
  - 6 Quid est enim, Catilina, quod te iam in hac urbe delectare possit? in qua nemo est extra istam coniurationem perditorum hominum qui te non metuat, nemo qui non oderit. quae nota domesticae turpitudinis non inusta vitae tuae est? 150 quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama? quae libido ab oculis, quod facinus a manibus umquam tuis, quod flagitium a toto corpore afuit? cui tu adulescentulo quem corruptelarum inlecebris inretisses non aut ad audaciam fer-
- 14 rum aut ad libidinem facem praetulisti? quid vero? nuper 155 cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuefecisses, nonne etiam alio incredibili scelere hoc scelus cumu-

150-153 quae nota ... turpitudinis quod privatarum ... rerum dedecus quae libido ... a manibus quod flagitium a tuo corpore afuit *Isid.* iun. l. 130

143-147 num dubitas ... Catilina om. V | 143-144 num dubitas ... facere haec mutilatione papyri ablata infra post 147 Catilina per dittographiam a scriba repetita (postea partim sublata) servantur in B, ubi tamen plura iterata fuisse ex spatio conclusit editor | 143 num (ex \(\bar{n}\)\(\bar{o}^2\)] non Bo¹ | 143-144 me imperante (in-t) Aaly: me imperante B: imperante me sb | 144 tua (tu h) iam ah | faciebas | imperf. de conatu, unde facere volebas e | 145 exilium Aaly: -o sb | 147-148 delectare **BAV**_y: -ari $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}\mathbf{x} \parallel \mathbf{148}$ istam hanc $\mathbf{A} \parallel \mathbf{149}$ non $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}\mathbf{y}$: te non th 150 inusta (iniusta a) vitae tuae α : in ista vita tua γ : ista vita tua β 151 haeret in fama Ant. Augustinus: heret infamiae (-ae f: -a a) αβγ: inheret infamiae h cf. Mil. 68, May² 9, Kratz 115: inhaeret in fama Madvig² 116-17 | 153 a toto aly: ab toto sb: ab eo t | afuit Isid. Iun. AV : ab- $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}y \parallel 154$ ad audaciam $\boldsymbol{\alpha}y$: audaciam is : audacie $\mathbf{b} \parallel$ 154-155 ferrum <praebuisti> (vel <porrexisti>) Kübler 158 | 155 ad libidinem aly : libidinem s : libidinum b | 156 domum βy : locum a Clark. at cf. Sall. Catil. 15,2 pro certo creditur necato filio vacuam domum scelestis nuptiis fecisse; Liv. 1,46,9 L. Tarquinius et Tullia ... cum domos vacuas novo matrimonio fecissent | 156-157 vacuefecisses AVBy: vacuum fecisses a cf. infra 16,189

lasti? quod ego praetermitto et facile patior sileri, ne in hac civitate tanti facinoris immanitas aut exstitisse aut non vin-160 dicata esse videatur, praetermitto ruinas fortunarum tuarum quas omnis impendere tibi proximis Idibus senties: ad illa venio quae non ad privatam ignominiam vitiorum tuorum, non ad domesticam tuam difficultatem ac turpitudinem sed ad summam rem publicam atque ad omnium nostrum vitam 165 salutemque pertinent, potestne tibi haec lux, Catilina, aut 15 huius caeli spiritus esse iucundus, cum scias esse horum neminem qui nesciat te prid. Kal. Ian. Lepido et Tullo consulibus stetisse in comitio cum telo, manum consulum et principum civitatis interficiendorum causa paravisse, sceleri ac 170 furori tuo non mentem aliquam aut timorem tuum sed fortunam populi Romani obstitisse? ac iam illa omitto – neque enim sunt aut obscura aut non multa commissa postea -: quotiens tu me designatum, quotiens vero consulem interficere conatus es! quot ego tuas petitiones ita coniectas ut 175 vitari posse non viderentur parva quadam declinatione et,

160-161 praetermitto ... senties Schol. Hor. epod. 2,69 | praetermitto ... impendere proximis tibi (t. pr. var.l.) idibus sentiet Arus. 275 || 160 praetermitto ... tuarum Schem. dian. l. 101 || 167 pridie Kalendas Ianuarias Prisc. inst. GL III 44,23 || 174-176 quot ... vitari nullo modo possent parva ... effugi Serv. Aen. 9,437

157-158 cumulavisti numeros heroic. vitandi gratia Wuest 72-3; Clark || 158 sileri ao : om. $\beta\gamma$ || 160 ·K· (= Kaput) ante praetermitto hab. V cf. 23,270 || 161 impendere tibi proximis idibus $\beta\gamma$ et sic fere Arus.; Schol. Hor.: tibi impendere proximis idibus BV Haury: proxumis idibus tibi inpendere Aa || 163 tuam a $\beta\gamma$ cui lect. favet spatium in B: om. AV || 164 rem ·p· Baly: rei ·p· sb || 165-236 catilina ... [soli]tudinique hic illic exstat Γ || 166 esse² a β xu: om. to || 167 qui nesciat (ex sciat A) AV $\beta\gamma$; quin sciat a: qui non sciat h | pridie om. A || 169 ac] aut o || 170 tuum AV β xto²: om. auo¹ || 171 ac iam] ac tamen coni. Boot ad Att. 6,1,2 || 172 enim aly: om. sb || 173 quotiens vero AV β y: quotiens me sb: quotiens h Mueller: om. a || 174 conatus es a: voluisti β xt prob. Zielinski 202; cf. supra 11,129: voluisti vel conatus es uo

- ut aiunt, corpore effugi! nihil agis, nihil adsequeris neque 16 tamen conari ac velle desistis. quotiens iam tibi extorta est ista sica de manibus, quotiens vero excidit casu aliquo et elapsa est! tamen ea carere diutius non potes. quae quidem quibus abs te initiata sacris ac devota sit nescio, quod eam 180 necesse putas esse in consulis corpore defigere.
- Nunc vero quae tua est ista vita? sic enim iam tecum loquar, non ut odio permotus esse videar quo debeo, sed ut misericordia quae tibi nulla debetur. venisti paulo ante in senatum. quis te ex hac tanta frequentia, tot ex tuis amicis 185 ac necessariis salutavit? si hoc post hominum memoriam contigit nemini, vocis exspectas contumeliam, cum sis gravissimo iudicio taciturnitatis oppressus? quid, quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt, quod omnes consulares qui tibi persaepe ad caedem constituti fuerunt, simul atque 190 adsedisti, partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt, quo tandem animo hoc tibi ferendum putas?

180-181 quod ... defige<re> Arus. 148 et libere Aug. gramm. GL V 523,29

176 nihil agis auo² mg.: om. β xto¹ | adsequeris AV: adsequeris nihil moliris afy prob. Alberti 212 (moliris primus del. Heumann) post moliris legitur in to²h quod me (mihi t) latere valeat (possit h) in tempore | 177 iam tibi AVIsy : [iam tibi] / $\lambda o \pi o \nu \sigma o \nu \Gamma$: tibi iam ahbt | 177-178 [ista] [extorta es]t [sica] / ταυτη απεσπασθη η μαχαιρα Γ | ista sica (sicca V) a huc spectare vid. Γ (v. supra) : sica (sicca x) ista $\beta \gamma \parallel 178$ quotiens vero $\beta \gamma$: [quotiens v]ero $/ \sigma \sigma \alpha \kappa [i] \zeta \delta \varepsilon \Gamma$: quotiens α | casu aliquo α ly : [casu aliquo] / $\tau \nu \chi \eta \tau \iota \nu [\iota] \Gamma$: aliquo casu sb Zielinski 202 | 179 tamen ... potes ut sumptum ex 24,285 del. Heumann, ut genuinum acriter defendit Kratz 116 : habuisse Γ ex spatio collegit Axer 478 adn. ad fol. IA, 11-16 | diutius diem unum Reis coll. Verr. II 5,38 | 180 ac $\mathbf{a}\mathbf{\beta}\mathbf{y}$: [ac] / $\kappa a \iota \Gamma$: aut $\mathbf{A}$: ut $\mathbf{V}$ | 181 putas esse $\mathbf{AV}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$: [esse putes] / ivai $\lambda o \gamma i [\zeta \boldsymbol{\eta} \ v] o \mu i \zeta \boldsymbol{\eta} \zeta \Gamma$: putas $\mathbf{ah} \parallel 182-183$ [loquor] $/ \lambda a \lambda \omega \Gamma \parallel 183$ quo debeo $Aa\beta y$: quod debeo $Vx \parallel 185$ hac (hanc x) aly: om. sb | tot ex AVhβy: totque a Mueller | 186 hominum aly: hominis sb || 189 vacue facta $AV\beta xto^1$: vacua facta auo^2 || 191 adsedisti ... atque om. $V \parallel$ 192 hoc tibi βy cf. Manil. 12 in ed. Oxon. 21908 ab A.C. Clark curata: tibi Aa: te V servi me hercule mei si me isto pacto metuerent ut te me- 17 tuunt omnes cives tui, domum meam relinquendam puta195 rem: tu tibi urbem non arbitraris? et si me meis civibus iniuria suspectum tam graviter atque offensum viderem, carere
me aspectu civium quam infestis omnium oculis conspici
mallem: tu cum conscientia scelerum tuorum agnoscas odium omnium iustum et iam diu tibi debitum, dubitas quorum
200 mentis sensusque volneras eorum aspectum praesentiamque
vitare? si te parentes timerent atque odissent tui neque eos
ratione ulla placare posses, ut opinor, ab eorum oculis aliquo concederes. nunc te patria quae communis est parens
omnium nostrum odit ac metuit et iam diu nihil te iudicat
205 nisi de parricidio suo cogitare: huius tu neque auctoritatem

193-195 servi ... quo te ... arbitraris Iul. Sev. 21 RhL p. 368,10 | servi mei me hercule si ... hoc pacto ... omnes metuunt cives ... putarem Schem. dian. l. 269 | servi ... putarem Quint. inst. 8,4,10 || 193 servi ... metuerent Sacerd. GL VI 469,3 || 195-196 et si ... suspectum atque ... viderem Sacerd., GL VI 469,7 || 201 si te ... tui Prisc. inst. GL III 246,10 || 203-207 (patria ... loquitur) cf. Prisc. inst. GL III 437,32 conformatio vero, quam Graeci προσωποποιίαν nominant, est quando rei alicui contra naturam datur persona loquendi, ut Cicero patriae et rei publicae in invectivis dat verba

195 arbitraris Iul. Sev. $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}\gamma$: arbitrare $\mathbf{V}$: arbitraris .e. i.e. duplici exemplaris lect. coniuncta scr. $\mathbf{A} \parallel 196$ suspectum Sacerd. $\mathbf{Va}\boldsymbol{\beta}\gamma$: suspectum esse $\mathbf{A} \parallel 196-197$ tam graviter ... aspectu om. $\mathbf{V} \parallel 196$ tam graviter $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}\gamma$: graviter $\mathbf{A}$: om. Sacerd. | viderem accedit $\mathbf{C} \parallel 197$ omnium oculis a: oculis omnium $\boldsymbol{\beta}\gamma \parallel 198$ tu cum $a\gamma$: tecum $\boldsymbol{\beta} \mid$ agnoscas $a\gamma$: -is (adg-1) 1: -it $\mathbf{sb} \parallel 200$ aspectus $\mathbf{ah} \parallel 201$ neque eos $\mathbf{CAal}\gamma$: neque eo]s $\mathbf{B}$: nec eos $\mathbf{sb}$: neque illos $\mathbf{V} \parallel 202$ ratione ulla a cf. 2,18,219: ulla ratione $\boldsymbol{\beta}\gamma \mid$ tu, opinor Cobeto auct. Kayser $\parallel 203-204$ parens hic $\mathbf{B}\Gamma a\boldsymbol{\beta}\gamma$: post nostrum transp. $\mathbf{A}^1\mathbf{t} \parallel 204$ odit ac $\boldsymbol{\beta}\gamma$: om. Γa Kasten: haec defuisse in $\mathbf{B}$ spatiis comprobari videtur | diu nihil te $\mathbf{CAV}$: diu de te nihil $\mathbf{ah}$: diu (diu sscr. $\mathbf{o}$) nihil de te $\boldsymbol{\beta}\gamma$: de te diu nihil $\mathbf{t}$: diu nihil te cati]lli | [na $\mathbf{B}$: (in Γ non nisi haec servantur, [iam diu nihil] / [$\eta\delta\eta$] $\pi a\lambda a[\iota]$ ov[$\delta\varepsilon\nu$] itaque non liquet) $\parallel 205$ parricidio $a\mathbf{l}\gamma$: parricida $\mathbf{sb}$ | neque auctoritatem (auto- $\mathbf{C}$) $a\mathbf{l}\gamma$: [neq aucto]rita[t]e (sic) / ov $\tau\varepsilon$ $\tau\eta\nu$ $\delta\varepsilon[\sigma\pi o\tau \iota a\nu]$ Γ : auctoritatem neque $\mathbf{sb}$

- 18 verebere nec iudicium sequere nec vim pertimesces? quae tecum, Catilina, sic agit et quodam modo tacita loquitur: 'Nullum iam aliquot annis facinus exstitit nisi per te, nullum flagitium sine te. tibi uni multorum civium neces, tibi vexatio direptioque sociorum impunita fuit ac libera. tu non so-210 lum ad neglegendas leges et quaestiones verum etiam ad evertendas perfringendasque valuisti. superiora illa, quamquam ferenda non fuerunt, tamen ut potui tuli. nunc vero me totam esse in metu propter unum te, quicquid increpuerit, Catilinam timeri, nullum videri contra me consilium ini-215 ri posse quod a tuo scelere abhorreat non est ferendum. quam ob rem discede atque hunc mihi timorem eripe; si est verus, ne opprimar, sin falsus, ut tandem aliquando timere desinam.'
- Haec si tecum ita ut dixi patria loquatur, nonne impetrare 220 debeat, etiam si vim adhibere non possit? Quid, quod tu te in custodiam dedisti, quod vitandae suspicionis causa ad M'.

203-204 si tibi patria quae communis omnium parens est (libere) Serv. Aen. 3,341 || 206-208 quae tecum ... per te Quint. inst. 9,2,32 || 208 nullum ... per te Schem. dian. l. 31 || 220 (haec ... loquatur) cf. Serv. auct. Aen. 12,95 si patriam loqui posset fieri || 222-224 quod vitandae ... Marcum Lepidum ... ausus es Audax GL VII 354,27

206 [n]eque vim/οντε την δυνα[μιν] Γ | pertimesces aly: -is sb: pertimesceas Γ || 207 agit Quint. CAVβxt: agit/πραττι Γ: ait ahuo (h hoc ordine, sic ait catilina) | locuitur/λαλι Γ || 208 extitit Quint.; Schem. dian. aβy: extitit/ανεφανη Γ: existit CAV | per ted/δια $\sigmao[v]$ Γ || 211 neglegendas (negleguendas A) CAVβy: vertendas ah || 211-212 ad evertendas uo cf. TLL V 2, 1032,50: ad evertendas /προσ στρεπ[τεασ dispexit Gerstinger, ad vindas /προς νικητ[εας] (vindas pro vincendas intellegit Axer 478, adn.) Γ: ad vincendas at: ad evincendas βx Reis: ad devincendas h || 214 me] urbem a | quicquid Vaβy: quidquid CAt || 218 sin Caβy: si AV || 220 ita aho² cf. Sull. 43: om. CAVβy: de B res dubia | loquitur V || 221 quod Audax aly: om. sb | tu te Audax CAVb: tu te ipse aβy prob. Alberti 212 || 222 ad Serv.; Cledon.; Pomp.; Explan. in Don.; Audax a: apud (aput l) βy | M'. Manutius 445: M· aβy

Lepidum te habitare velle dixisti? a quo non receptus etiam ad me venire ausus es atque ut domi meae te adservarem 225 rogasti. cum a me quoque id responsum tulisses, me nullo modo posse isdem parietibus tuto esse tecum qui magno in periculo essem, quod isdem moenibus contineremur, ad Q. Metellum praetorem venisti. a quo repudiatus ad sodalem tuum, virum optimum, M. Metellum, demigrasti quem 230 tu videlicet et ad custodiendum te diligentissimum et ad suspicandum sagacissimum et ad vindicandum fortissimum fore putasti. sed quam longe videtur a carcere atque a vinculis abesse debere qui se ipse iam dignum custodia iudicarit?

Quae cum ita sint, Catilina, dubitas, si emori aequo ani- 20 235 mo non potes, abire in aliquas terras et vitam istam multis suppliciis iustis debitisque ereptam fugae solitudinique mandare?

'Refer', inquis, 'ad senatum'; id enim postulas et, si hic ordo placere sibi decreverit te ire in exsilium, obtemperatu-

222–223 ad Marcum Lecam te ... velle (velle om. Pomp.) dixisti Serv. Aen. 1,24; Cledon. GL V 77,7; Pomp. GL V 273,20; Explan. in Don. GL IV 517,22 | ad M. Laecam te habitare Serv. gramm. GL IV 442,15 || 225–226 me² isdem ... tecum Mart. Cap. 5,512 || 228–229 a quo ... optimum Metellum demigrasti Quint. inst. 9,2,45 || 238–254 (refer ... circumstant senatum) cf. Diodor. XL 5a "Οτι Λεύκιος Σέργιος ...

223 habitare] manere **b** || 224 ut om. **x** || 225 tulisses] tulisses sed **A** || 226 qui $\beta\gamma$: quia α || 228 praetorem venisti] **f**: pervenisti **a** || 229 ·M· $\beta\gamma$: om. Quint. α | Metellum Quint. α : marcellum $\beta\gamma$ prob. R. Klotz, at cf. v.c. Sternkopf: **B** non liquet || 230 te om. **a** || 230–231 et ad suspicandum ... fortissimum om. **V** | supplicandum **x** || 233 [hic qui] se vel [qui se]se / ovt[o]ç ootic eautov auctore Axer, [qui] se / ootic eautov auctore Gerstinger Γ | ipse α : [ipse] / aut[o]ç Γ : ipsum $\beta\gamma$ | iudicarit $\alpha\beta\gamma$: iu | di[car]it **B**: -averit **h**: [iudica]verit / expivev Γ || 234 dubitas $\alpha\beta\gamma$: [dubi]tas **B**: [debeb]as / $\omega\phi_1$ [$\lambda\varepsilon\varsigma$]) Γ | si emori $\alpha\beta\gamma$: [si em]ori / $\varepsilon\alpha\nu$ $\alpha[\pi o\theta aveiv]$ Γ : mo[ri **B** || 236–237 mandare deficit Γ || 238 refert **V** | inquis **Vsb**y: inquit (inquid **A**) **CAalx**: inqui]d **B** | ad senatum $\alpha\beta\gamma$: in se | [natu **B** || 239 placere sibi **CAV**: sibi (tibi **Ib**) placere $\beta\gamma$ (i.e. sollemnis ordo verborum) Bornecque: s]ibi | [placere **B**: placere a Mueller

rum te esse dicis. non referam, id quod abhorret a meis 240 moribus, et tamen faciam ut intellegas quid hi de te sentiant, egredere ex urbe, Catilina, libera rem publicam metu. in exsilium, si hanc vocem exspectas, proficiscere. Quid est? ecquid attendis, ecquid animadvertis horum silentium? patiuntur, tacent. quid exspectas auctoritatem loquentium, 245 21 quorum voluntatem tacitorum perspicis? at si hoc idem huic adulescenti optimo, P. Sestio, si fortissimo viro, M. Marcello, dixissem, iam mihi consuli hoc ipso in templo senatus iure optimo vim et manus intulisset, de te autem, Catilina, cum quiescunt, probant, cum patiuntur, decernunt, cum tacent, 250 clamant, neque hi solum quorum tibi auctoritas est videlicet cara, vita vilissima sed etiam illi equites Romani, honestissimi atque optimi viri, ceterique fortissimi cives qui circumstant senatum, quorum tu et frequentiam videre et studia perspicere et voces paulo ante exaudire potuisti, quorum 255 ego vix abs te iam diu manus ac tela contineo, eosdem faci-

ἀνεχώρησεν ubi res re vera in senatu actae dictaeque referri videntur, non postea editionis gratia a Cicerone retractatae || 242 egredere ... Catilina iubet consul (consul iubet Schol.) Prisc. inst. GL III 288, 4; Schol. Ter. p. 55,34 || 243-244 quid est ... silentium Don. Ter. Eun. 456,4 || 249-251 de te ... clamant Diom. GL I 388,25 || 250-251 cum tacent clamant Porph. Hor. epist. 1,11,28; Schol. Hor. epod. 7,15; Don. Ter. Eun. 243,5 || 255 et voces ... potuisti Prisc. inst. GL III 330,11

240 dices C $\parallel$ 240–251 non referam ... clamant] v. quae ad h.l. de orationis forma primitiva in ipsa pronuntiatione habita et postea (a. 60 ut vid.; sed cf. W.C. McDermott, Philologus 116, 1972, 277–284) edendi causa retractata adnotat Primmer 36-38 $\parallel$ 240–241 a more maiorum coni. Sedlmayer $\parallel$ 241 et tamen a : sed (si u) tamen βy : sed o $\parallel$ 242 ex urbe Prisc.; Schol. Ter. $a\beta y$: de urbe t: de turba CAV $\parallel$ 243 est Don. Ter. a : est catilina $\beta \gamma$ an recte? cf. 6,63; 13,143 et 147 $\parallel$ 244 ecquid¹ edd. : et quid α : quid (quod o) $\beta \gamma$ | ecquid² edd. : et quid (quod o) CAa $\beta \gamma$: quid V $\parallel$ 246 at α : ac (hac α) $\alpha \beta \gamma$ $\parallel$ 248–249 senatus hic α : post optimo $\beta \gamma$ $\parallel$ 253–254 circumstant α : stant circum (circa l) $\beta \gamma$ $\parallel$ 254 tu et $\alpha \beta \gamma$: et tu CAV : tu delendum susp. Clark

le adducam ut te haec quae vastare iam pridem studes relinquentem usque ad portas prosequantur.

Quamquam quid loquor? te ut ulla res frangat, tu ut um260 quam te conligas, tu ut ullam fugam meditere, tu ut ullum
exsilium cogites? utinam tibi istam mentem di immortales
duint! tametsi video, si mea voce perterritus ire in exsilium
animum induxeris, quanta tempestas invidiae nobis, si minus
in praesens tempus recenti memoria scelerum tuorum, at in
265 posteritatem impendeat. sed est tanti, dum modo tua ista sit
privata calamitas et a rei publicae periculis seiungatur. sed
tu ut vitiis tuis commoveare, ut legum poenas pertimescas,
ut temporibus rei publicae cedas non est postulandum. neque enim is es, Catilina, ut te aut pudor a turpitudine aut
270 metus a periculo aut ratio a furore revocarit, quam ob rem. 23

263-265 si minus ... tempus at in ... impendeat *Prisc. inst. GL III* 295,1 || 268 ut temporibus ... cedat ... postulandum *Don. Ter. Ad.* 238,2 || 268-270 neque ... pudor umquam a turpitudine ... ratio furore revocaverit *Quint. inst.* 9,3,62 || 270-271 quam ob rem ... dixi discede *Prisc. inst. GL III* 32,9

257 vastare *hic* **Ba**: post pridem $\beta \gamma \parallel 259$ loquor $a\mathbf{u}$: loquar $\beta \gamma \parallel 260$ colligas CAV v. Nohl² adn. crit. et TLL III 1614,69: corrigas **aby** acriter defendit Kornitzer⁴ 649-650. at se corrigere, id quod Nohl² demonstravit, ab usu Ciceronis alienum esse videtur (tamen cf. TLL IV 1038,81). cf. etiam Luterbacher⁴ et 5 253 et 123 nec non Stern $kopf \mid meditere CVay : me dicere A\beta \mid ullum ab : om. <math>\beta y \parallel 262$ duint C cf. Deiot. 21 et Schol. Clun. 269,14 St. (ad Catil. 2,1) ut ipse pro Deiotaro 'di te perduint, fugitive'; Tac. ann. 4,38,2 : duent a : dent h : donent AV hoc in a s.l. scr. fuisse arbitratur A.C. Clark, CR 16, 1902, 324 : donarent β_y | tametsi αo^2 : etsi β_y | video si αuo : iubeo si Bxt | 265 tua ista ay cf. 25,288 : ista tua **\(\beta 0 : mea ista \) Stangl²** 703; cf. Luterbacher 223: ista Poggio; Kornitzer 650-653 | 267 ut ut ut A | 269 is es (isses x) Quint. By: sis CAV v. Peterson xxxiii: scis a | ut te Ouint. By : si te a | pudor a aby prob. W. Richter 768 : pudor umquam a Quint.; cf. Emlein 61: umquam afuisse a B spatio comprobatur | 270 revocarit CAalbxt : revocaverit Quint. Vsuo at cf. Wuest 71 $(=2^{2}$ ap. Zielinski 72, quam claus. Cic. vitabat) | K quam ob rem (K = Kaput) scr. C (cf. supra 14,160) v. Peterson xii adn. 1 et A.C. Clark, CR 16, 1902, 326-27, praeterea cf. Lindsay 27

ut saepe iam dixi, proficiscere ac, si mihi inimico, ut praedicas, tuo conflare vis invidiam, recta perge in exsilium: vix feram sermones hominum, si id feceris; vix molem istius invidiae, si in exsilium iussu consulis ieris, sustinebo. sin autem servire meae laudi et gloriae mavis, egredere cum im- 275 portuna sceleratorum manu, confer te ad Manlium, concita perditos civis, secerne te a bonis, infer patriae bellum, exsulta impio latrocinio, ut a me non eiectus ad alienos, sed invi- 24 tatus ad tuos isse videaris. quamquam quid ego te invitem, a quo iam sciam esse praemissos qui tibi ad Forum Aureli- 280 um praestolarentur armati, a quo sciam pactam et constitutam cum Manlio diem, a quo etiam aquilam illam argente- am quam tibi ac tuis omnibus confido perniciosam ac funestam futuram, cui domi tuae sacrarium constitutum fuit.

279 quamquam ... invitem *Dosith.* 55,6 $\parallel$ **280–281** qui tibi ... armati *Arus.* 430; *Don. Ter. Eun.* 975,1 $\mid$ qui tibi ... praestolarentur *Prisc. inst. GL II* 379,1; *III* 274,12

271 proficiscere] discede Prisc. | 272 recta AVau : rectā (-am scr. 1) **C** β **xt**: recte **o**: recta via **h** | 272–274 vix feram ... exsilium in mg. inferiore suppl. C° | 273 si id feceris aby: fuisse haec verba in B spatio comprobatur: om. CAV || 274 iveris Zielinski 202. at cf. May1 132 | 276 mallium propter 24,282 et 30,353 restituit editor in B: mallium t | concita auo : concita re (re sscr. in C) C sbxt : concita ** 1 (sc. re cum perditos iungendum) $\parallel$ 277 perditos civis **CAa\beta \gamma**: perditos cives tuos **V**: perditos [civis] May^1 p. 10. at c]iv[es etiam in **B** servatur $\parallel$ 279 isse ao^2 : esse $\beta y \parallel 281$ a (ad levi errore) quo **B** prob. Roca-Puig¹, p. 53-54 ad 17,7 : cum aby : cui Gulielmius; defendit Marastoni 313 | sciam CAVBy (idem habuisse videtur B) : sciam iam ah ed. V. : unde iam sciam Mueller ob v. 280 | 282 mal | [lio B cf. infra 30,353 | 283 confido perniciosam α : perniciosam esse confido $\mathbf{B}\beta\gamma$ Eberhard | 284 s | a crarium exhibuisse mihi videtur s | ascrarium scelerum restituit Roca-Puig1, cui lectioni spatium favere videtur. nihil tamen obstat quin scelerum omissum sumamus, ita ut papyri v. 12 ascrarium constitutum fluit sciam eiusdem fere longitudinis fuerit qua infra v. 18 (288-289) p[ridem tua ista cupiditas] effre est. hoc veri similius mihi videtur cum propter alias causas tum auod in Gloss. L II 285 sciam esse praemissam? tu ut illa carere diutius possis quam venerari ad caedem proficiscens solebas, a cuius altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti? ibis tandem aliquando quo te iam pridem tua ista cupiditas 10 effrenata ac furiosa rapiebat; neque enim tibi haec res ad- 25 290 fert dolorem sed quandam incredibilem voluptatem, ad hanc te amentiam natura peperit, voluntas exercuit, fortuna servavit, numquam tu non modo otium sed ne bellum quidem nisi nefarium concupisti, nactus es ex perditis atque ab omni non modo fortuna verum etiam spe derelictis confla-295 tam improborum manum. hic tu qua laetitia perfruere, qui- 26 bus gaudiis exsultabis, quanta in voluptate bacchabere, cum in tanto numero tuorum neque audies virum bonum quemquam neque videbis! ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui, iacere humi non solum ad ob-300 sidendum stuprum verum etiam ad facinus obeundum, vigilare non solum insidiantem somno maritorum verum etiam bonis otiosorum, habes ubi ostentes tuam illam praeclaram

288 ibis tandem aliquando *Prisc. inst. GL III 82,19* $\parallel$ **288–289** cupiditas effrenata *Quint. inst. 8,6,41*

Philox., ubi in primis orationes 1-2 satis copiose excerptae inveniuntur, quamquam vox sacrarium omnino ter apparet (SA 10, 14, 22), tamen scelerum omnino praetermissum videtur, quod si quis nihili esse aestimaverit, non recte faciat, nam in hoc libro auctor plerumque non tam abreptas e contextu voces ex his orationibus adtulit quam unum quodque totius enuntiati verbum in glossarium transtulit. iure igitur mireris quod, si sacrarium adtributo scelerum in eius textu instructum fuisset, id unum secure neglegeret: sacrarium scelerum a cf. infra 2,13,159, fort. etiam Mil. 90 templum sanctitatis: sacrarium scelerum tuorum By: sacrarium sceleratum Clark coll. Liv. 39,15,13 obsceno sacrario, quod prob. Bornecque et Haury: sacrarium scelestum Luterbacher³ 226 coll. S. Rosc. 37 | 285 carere diutius alv: diutius carere sbt: diutius clarere B | 287 dexteram Calby: dextram AVst | 288 tua ista CAVIy cf. 22,265: ista tua asb | 291 amentiam natura $\alpha s^2 o$: amentia non natura βy | **293** es αt : om. $\beta y \parallel$ **298** ad (at x) βy : K (sscr. C) ad α (cf. 23,270) $\parallel$ 299-301 ad obsidendum ... non solum Baby : om. CAV | 302 otiosorum $alb^2 y$: occisorum sb^1

- patientiam famis, frigoris, inopiae rerum omnium quibus te 27 brevi tempore confectum esse senties. tantum profeci, cum te a consulatu reppuli, ut exsul potius temptare quam con- 305 sul vexare rem publicam posses atque ut id quod esset a te scelerate susceptum latrocinium potius quam bellum nominaretur.
- Nunc, ut a me, patres conscripti, quandam prope iustam patriae querimoniam detester ac deprecer, percipite, quae- 310 so, diligenter quae dicam et ea penitus animis vestris mentibusque mandate. etenim si mecum patria quae mihi vita mea multo est carior, si cuncta Italia, si omnis res publica <sic> loquatur: 'M. Tulli, quid agis? tune eum quem esse hostem comperisti, quem ducem belli futurum vides, quem 315 exspectari imperatorem in castris hostium sentis, auctorem sceleris, principem coniurationis, evocatorem servorum et civium perditorum, exire patiere, ut abs te non emissus ex urbe sed immissus in urbem esse videatur? nonne hunc in

304–305 tantum ... cum (tum cum Diom.) te a (a om. Dosith.) consulatu reppuli Diom. GL I 392,11; Char. ars p. 292,22; Dosith. 52,2 $\parallel$ 312–314 etenim ... patria mea quae ... sic loquatur ... agis Quint. inst. 9,2,32. cf. etiam 12,10,61 | etenim ... patria mea quae ... carior loqueretur Schem. dian. l. 416; Isid. orig. 2,13,1 et 2,21,45 $\parallel$ 313–314 (si omnis ... loquatur) cf. Quint. inst. 5,10,99 si res publica vocem haberet $\parallel$ 318–319 ut abs ... urbe Arus. 217 | non emissus ... videatur Quint. inst. 9,3,71

302-303 tuam illam a: illam tuam $\beta \gamma$: tuam post patientiam transp. o || 304 esse Baly: om. sb ob claus. prob. Zielinski 202 | cum Char.; Dosith. CAV $\beta \gamma$ (hoc potius habuisse vid. B): tum cum Diom. ah Mueller || 306 posses aly: possis sb | ut id om. A | esset CAaly: est Vsb | a a: abs $\beta \gamma$ || 311 diligenter B $\beta \gamma$: om. a || 312 patria $\alpha \beta \gamma$: p]atr[ia legisse B ex spatio concluditur: patria mea Quint.; Schem. dian.; Isid. || 314 sic Quint. prob. Zielinski 202; cf. supra 18,207 sic agit. v. etiam Emlein 61: om. $\alpha \beta \gamma$ (huc spectare vid. B) defendit W. Richter 768 || 316 expectari (exsp-it) $\alpha \beta \gamma$: exp[ectari B: spectari CAV | imperatorem (in-t) $\beta \gamma$ (et sic potius scr. B): imp·scr. CAV: imperium a | sentis al γ : s[entis B: vides sb || 317 et] ac B || 318 perditorum auo¹: [perdi]toru[m B: perditorem $\beta \times to^2$ || 318-319 ex u|rb[e em]issu[s B || 319 nonne] non Lb.¹

- 320 vincla duci, non ad mortem rapi, non summo supplicio mactari imperabis? quid tandem te impedit? mosne maiorum? 28 at persaepe etiam privati in hac re publica perniciosos civis morte multarunt. an leges quae de civium Romanorum supplicio rogatae sunt? at numquam in hac urbe qui a re publi-325 ca defecerunt civium iura tenuerunt. an invidiam posteritatis times? praeclaram vero populo Romano refers gratiam qui te, hominem per te cognitum, nulla commendatione maiorum tam mature ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit, si propter invidiam aut alicuius periculi 330 metum salutem civium tuorum neglegis. sed si quis est invi- 29
- diae metus, non est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia quam inertiae ac nequitiae pertimescenda. an, cum bello vastabitur Italia, vexabuntur urbes, tecta ardebunt, tum te non existimas invidiae incendio conflagraturum?'
- His ego sanctissimis rei publicae vocibus et eorum homi- 12 num qui hoc idem sentiunt mentibus pauca respondebo.
   Ego, si hoc optimum factu iudicarem, patres conscripti, Catilinam morte multari, unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem. etenim si summi viri et clarissimi
   cives Saturnini et Gracchorum et Flacci et superiorum com-

321–323 quid tandem ... perniciosum hostem ... leges *Schem. dian. l.* 97 || **332–334** an cum ... existimas *Diom. GL I 392,16; Char. ars p. 292,29; Dosith.* 52,4 || **338–339** unius ... isti non dedissem *Don. Ter. Ad. 981.1*

320 vincla a: vincula $\mathbf{B}\beta\gamma\parallel 321$ imperabis (om. u) quid tandem te abuo: imperabis quid ta]mdem te $\mathbf{B}:$ om. Isxt | mosne (-me x) $\mathbf{Ca}\beta\gamma:$ mo[s]ne $\mathbf{B}:$ nonne (none scr. A, none V) AV || 322 at $\mathbf{Ca}\beta\gamma:$ ac AV | perniciosum hostem Schem. dian. || 323 an] aut Schem. dian. || 324 qui a: hi(i) qui $\beta\gamma:$ B non liquet || 326 refers a: referes $\beta\gamma\parallel 329$ invidiae Matthiae coll. 2,3,36; cf. etiam Luterbacher 223; Kornitzer 210 || 331 vehementius auo: vehementior β xt | ac] et $\mathbf{B}\parallel 335$ ego $\mathbf{CAa}\beta\gamma:$ ergo $\mathbf{Vo}\parallel 336$ hoc $\mathbf{CAa}\beta\gamma:$ h]oc $\mathbf{B}:$ de hoc $\mathbf{V}\parallel 337$ factu Vabo: factu (m eras. vid.) $\mathbf{C}:$ factum A Cuiacius: facto $\beta\gamma\parallel 339-340$ summi viri et clarissimi cives $\mathbf{B}\beta\gamma:$ summi et clarissimi viri cives (-is $\mathbf{CAV}$) α

plurium sanguine non modo se non contaminarunt sed etiam honestarunt, certe verendum mihi non erat ne quid hoc parricida civium interfecto invidiae in posteritatem redundaret, quod si ea mihi maxime impenderet, tamen hoc animo fui semper ut invidiam virtute partam gloriam, non invidiam 345 30 putarem. Quamquam non nulli sunt in hoc ordine qui aut ea quae imminent non videant aut ea quae vident dissimulent, qui spem Catilinae mollibus sententiis aluerunt coniurationemque nascentem non credendo conroboraverunt. quorum auctoritatem secuti multi non solum improbi verum 350 etiam imperiti, si in hunc animadvertissem, crudeliter et regie factum esse dicerent. nunc intellego, si iste quo intendit, in Manliana castra pervenerit, neminem tam stultum fore qui non videat coniurationem esse factam, neminem tam improbum qui non fateatur. Hoc autem uno interfecto intel- 355 lego hanc rei publicae pestem paulisper reprimi, non in perpetuum comprimi posse, quod si se eiecerit secumque suos eduxerit et eodem ceteros undique conlectos naufragos adgregarit, exstinguetur atque delebitur non modo haec tam

352–354 nunc ... factam *Prisc. inst. GL III 246,12* || **356–357** hanc ... posse *Quint. inst. 9,3,71*

342 verendum mihi BCVa $\beta\gamma$: mihi verendum Al | erat CAV $\beta\gamma$: erat B: erit ao² || 343 interfecto om. s | invidiae Ba: invidiae mihi $\beta\gamma$ || 344 impenderet $\beta\gamma$: inpendere[t B: inpenderent (im-V) a || 345 fui (fuit B) semper Ba: semper fui $\beta\gamma$ | paratam Bg || 347 imminent ... aut ea quae om. B | videant ex vident C° | vident Ba β o²: videant γ || 350 auctoritatem secuti multi $\beta\gamma$ coll. Lig. 25; Phil. 3,38; 10,21; 11,20, al. prob. Alberti 213: auctoritatem multi (sc. secuti om.) B: auctoritate multi a || 351 imperiti BCa $\beta\gamma$: imperiosi AV | in BV $\beta\gamma$: om. CAa | hunc] uno B | animadvertissem (-issent lxut) B $\beta\gamma$: amimo advertissem (-issent V) a || 351–352 et regie a $\beta\gamma$: et aegragiae B: non egregie h || 352 tendit B || 354 qui non Prisc. B $\beta\gamma$: quin a Bornecque || esse factam Prisc. B $\beta\gamma$: factam esse a || 355 qui non] quin auctore L. Havet Bornecque || 357 se Ba $\beta\gamma$: sese CAV || 358 eodem BAV $\beta\gamma$: eosdem (eosdem scr. C) Ca || 358–359 adgregarit a: adgrega | [rit B: -averit (aggraeverit t) $\beta\gamma$ || 359 tam] iam Pluygers 134

360 adulta rei publicae pestis verum etiam stirps ac semen malorum omnium. etenim iam diu, patres conscripti, in his peri- 13 culis coniurationis insidiisque versamur, sed nescio quo pac- 31 to omnium scelerum ac veteris furoris et audaciae maturitas in nostri consulatus tempus erupit, hic si ex tanto latrocinio 365 iste unus tolletur, videbimur fortasse ad breve quoddam tempus cura et metu esse relevati, periculum autem residebit et erit inclusum penitus in venis atque in visceribus rei publicae, ut saepe homines aegri morbo gravi cum aestu febrique iactantur, si aquam gelidam biberunt, primo relevari 370 videntur, deinde multo gravius vehementiusque adflictantur, sic hic morbus qui est in re publica relevatus istius poena vehementius reliquis vivis ingravescet, qua re secedant im- 32 probi, secernant se a bonis, unum in locum congregentur, muro denique, quod saepe iam dixi, secernantur a nobis; 375 desinant insidiari domi suae consuli, circumstare tribunal praetoris urbani, obsidere cum gladiis curiam, malleolos et faces ad inflammandam urbem comparare, sit denique inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat.

368–369 ut saepe ... iactantur *Mart. Cap. 5,487* || **375–376** (circumstare ... urbani) *cf. Schol. Gron. p. 287,26 St. (in or. obl.)* || **377–378** insit denique ... sentiat *Arus. 280*

360–361 malorum omnium $a\gamma$: malorum hominum β : malor[u]m B prob. Roca-Puig¹, p. 54 ad 22,2 || 364 erumpit B | hic BCAV β xt cf. div. in Caec. 58 hic tu si laesum te a Verre esse dices, patiar et concedam; Font. 21 hic si ... existimatis: quod ahuo: nunc (hoc in app.) coni. Clark || 365 tollitur B || 365–366 quoddam (quod tam i) tempus Baly: tempus quoddam sb: tempus o || 369 biberunt a: biberint (-rent s) B β y at agitur de effectu rei praeteritae fieri solitae || 370 vehementius Bay: vehementius ·p·c· β : vehementiusque t || 371 hic om. B || 372 reliquis vivis Bauo: vivis reliquis β xt | ingravescet Bax²to: ingravescit β x¹u || 373 bonis] nobis B || 374 quod α : id quod β y | iam om. B | secernantur Bato: discernantur β xu | a nobis del. May² 11 || 375 domi suo a || 376 praetoris (-torii Schol.) urbani Schol. Gron. B β y: pr. urbis A: $\bar{P}$ · $\bar{R}$ ·urb'· scr. C: $\bar{P}$ · $\bar{R}$ · Va: om. t || 377–378 scriptum B || 378 unius om. B

polliceor hoc vobis, patres conscripti, tantam in nobis consulibus fore diligentiam, tantam in vobis auctoritatem, tantam 380 in equitibus Romanis virtutem, tantam in omnibus bonis consensionem ut Catilinae profectione omnia patefacta, inlustrata, oppressa, vindicata esse videatis.

33 Hisce ominibus. Catilina, cum summa rei publicae salute. cum tua peste ac pernicie cumque eorum exitio qui se te- 385 cum omni scelere parricidioque iunxerunt, proficiscere ad impium bellum ac nefarium. tu, Iuppiter, qui isdem quibus haec urbs auspiciis a Romulo es constitutus, quem Statorem huius urbis atque imperi vere nominamus, hunc et huius socios a tuis ceterisque templis, a tectis urbis ac moenibus, a 390 vita fortunisque civium omnium arcebis et homines bonorum inimicos, hostis patriae, latrones Italiae scelerum foedere inter se ac nefaria societate coniunctos aeternis suppliciis vivos mortuosque mactabis.

388 statorem Schol. Clun. p. 269,2 St. || 392-393 (scelerum ... coniunctos) cf. Prisc. inst. GL III 290,20 nefario scelere inter se coniunctos | 393-394 aeternis ... mactabis Iul. Ruf. 28 RhL p. 45,23

379 hoc vobis **Bab**: vobis hoc $\beta \gamma \parallel 379-380$ consulibus ... in vobis om. s | 381 bonis Baly: om. sb | 382 conventsilonem B | 383 videantur B | 384 hisce ay: his Bfx | ominibus cod. Paris. 15138 in mg. G²: omnibus $\mathbf{B}\mathbf{\alpha}\mathbf{\beta}\mathbf{y} \parallel 385$ cum tua α : et cum tua $\mathbf{B}\mathbf{\beta}\mathbf{y} \parallel 387$ tu α : tum tu **B**By: tu tu Stangl² 703 || 388-389 auspiciis ... urbis om. x || 388 a Romulo secl. Tittler; Kayser | 389 urbis atque om. B | vere om. u May² 8 | 390 a tuis α : a tuis (a uis B) aris (sacris o) $\mathbf{B}\beta\gamma$ | a tectis $\mathbf{B}\mathbf{a}\beta\gamma$: ac tectis CAV | 391 omnium Bao²: om. By

Subscr. IN LVCIVM CATILINA(m) LIBER PRIMVS EXPLICIT C: IN L CATILINA(m) EXPLICIT LIBER PRIMUS ..... A: M. TVLLI CICERONIS IN CATILINAM LIBER PRIMVS EXPLICIT a: Explicit liber primus invectivarum f: EXPLICIT LIBER PRIMVS Isxu: M.T.C. Liber i finit o: om. Vbit: subscr. caret B

M. TVLLI CICERONIS IN L. CATILINAM ORATIO SECVNDA

Tandem aliquando, Quirites, L. Catilinam furentem audacia, 1 scelus anhelantem, pestem patriae nefarie molientem, vobis 1 atque huic urbi ferro flammaque minitantem ex urbe vel eiecimus vel emisimus vel ipsum egredientem verbis prosescuti sumus. abiit, excessit, evasit, erupit. nulla iam pernicies a monstro illo atque prodigio moenibus ipsis intra moenia comparabitur. atque hunc quidem unum huius belli domestici ducem sine controversia vicimus. non enim iam inter latera nostra sica illa versabitur; non in campo, non in foro, non 10 in curia, non denique intra domesticos parietes pertimesce-

1-3 tandem ... nobis atque ... ferro flammasque minitantem Isid. iun. l. 217 || 1 tandem ... Catilinam Prisc. inst. GL III 82,20 | tandem ... Quirites Non. p. 405,33 Merc. | tandem aliquando Fest. p. 494,29 et 495,11 | furentem Schol. Clun. p. 269 St. || 2 nefarie molientem Sacerd. GL VI 442,27 || 3-4 (vel eiecimus vel emisimus) cf. Schol. Clun. p. 269,7 St. metuens ne asperius populus Romanus sumeret eiectum esse Catilinam, posteaquam eiectum dixit, intulit leniorem. 'eicitur' invitus, 'emittitur' cupiens || 5 abiit excessit (abscessit Isid.) evasit erupit (erupit evasit Quint.) Quint. inst. 9,3,46 et 77; Hier. epist. 109,2,5; Iul. Vict. p. 94,3; Serv. Aen. 2,128; Isid. orig. 1,35,16; Isid. iun. l. 241 || 7 comparabitur Schol. Clun. p. 269,10 St.

3 ferro flammaque $\mathbf{B}a$: ferrum flammamque $\beta\gamma$ | minitantem $\mathbf{CAa}$: mintantem $\mathbf{B}$: minantem $\mathbf{V}\beta\gamma$ | 5 abit $\mathbf{BC}$ | 7 comparabitur (con- $\mathbf{B}$) Schol. Clun. $\mathbf{BAV}\beta\gamma$: comparabitur sed bi punctis sscr. del. $\mathbf{C}^c$: comparatur $\mathbf{ah}$ | 10-11 pertimescemus (pertimis- $\mathbf{B}$) $\mathbf{Bal}\gamma$: pertimescimus $a(\mathbf{f})\mathbf{o}^1$: perhorrescimus (non -emus!) $\mathbf{sb}$

mus. loco ille motus est, cum est ex urbe depulsus. palam iam cum hoste nullo impediente bellum iustum geremus. sine dubio perdidimus hominem magnificeque vicimus, cum illum ex occultis insidiis in apertum latrocinium coniecimus.

- 2 quod vero non cruentum mucronem ut voluit extulit, quod 15 vivis nobis egressus est, quod ei ferrum e manibus extorsimus, quod incolumis civis, quod stantem urbem reliquit, quanto tandem illum maerore esse adflictum et profligatum putatis? iacet ille nunc prostratus, Quirites, et se perculsum atque abiectum esse sentit et retorquet oculos profecto sae- 20 pe ad hanc urbem quam e suis faucibus ereptam esse luget. quae quidem mihi laetari videtur, quod tantam pestem evomuerit forasque proiecerit.
- Ac si quis est talis qualis esse omnis oportebat, qui in hoc ipso in quo exsultat et triumphat oratio mea me vehemen- 25 ter accuset, quod tam capitalem hostem non comprehenderim potius quam emiserim, non est ista mea culpa, Quirites,

11 loco ... depulsus (pulsus Don.) Don. Ter. Phorm. 32,3; Arus. 385; Serv. Aen. 7,333 | loco ille motus est Serv. Aen. 8,653 | motus est Schol. Clun. p. 269,11 St. || 12 bellum iustum geremus Adnot. Lucan. 2,540 || 13 perdidimus hominem Schol. Clun. p. 269,14 St. || 18–19 quanto ... putatis Arus. 57 | adflictum ... putatis Schol. Clun. p. 269,16 St. (cf. Schol. Gron. p. 281,5 St. afflictus ponebatur aliquando pro 'flatu fulminis tactus'; profligatus 'subversus') || 20–21 retorquet ... luget Serv. georg. 3,228; Adnot. Lucan. 3,4 || 22–23 quae quidem ... proiecerit Don. Ter. Hec. 515,2 | evomuerit Schol. Clun. p. 269,14 St. || 27–28 non est ... Ouirites culpa sed temporum Schem. dian. l. 57

11 est ex urbe depulsus (pulsus Don.) Don. Ter.; Arus.; Serv. $\mathbf{Bay}$: ex (ex sscr. in 1) urbe est expulsus $\boldsymbol{\beta} \parallel 12$ iustum Adnot. Lucan. $\mathbf{Baly}$: om. $\mathbf{sb} \mid$ geremus Adnot. Lucan. $\mathbf{BCVa\beta y}$: gerimus $\mathbf{Abx} \parallel 17$ quod stantem] et constante[m $\mathbf{B} \parallel 18$ et profligatum om. $\mathbf{B} \parallel 19$ prostratus quirites $\boldsymbol{a}$: quirites punctis sscr. del. $\mathbf{C^c}$; an voluit prostratusque est? : prostratusque est $\mathbf{B\beta y}$: prostratusque est quirites $\mathbf{o} \parallel 21$ esse Serv.; Adnot. Lucan. $\mathbf{Baly}$: om. $\mathbf{sb} \parallel 22$ mihi laetari Don. Ter. $\mathbf{Ba}$: laetari mihi $\boldsymbol{\beta y} \parallel 24$ at $\mathbf{A} \mid$ esse omnes $\mathbf{aly}$: omnes esse $\mathbf{Bsb} \parallel 27$ culpa] cura $\mathbf{B} \mid$ Quirites Schem. dian. $\mathbf{Bat}$: om. $\boldsymbol{\beta y}$

sed temporum. interfectum esse L. Catilinam et gravissimo supplicio adfectum iam pridem oportebat, idque a me et 30 mos maiorum et huius imperi severitas et rei publicae utilitas postulabat, sed quam multos fuisse putatis qui quae ego deferrem non crederent, quam multos qui etiam defenderent, quam multos qui propter stultitiam non putarent, quam multos qui propter improbitatem faverent? ac si illo 35 sublato depelli a vobis omne periculum iudicarem, iam pridem ego L. Catilinam non modo invidiae meae verum etiam vitae periculo sustulissem, sed cum viderem, ne vobis 4 quidem omnibus etiam tum re probata si illum, ut erat meritus, morte multassem, fore ut eius socios invidia oppressus 40 persegui non possem, rem huc deduxi ut tum palam pugnare possetis cum hostem aperte videretis. Quem quidem ego hostem, Quirites, quam vehementer foris esse timendum putem, licet hinc intellegatis, quod etiam illud moleste fero quod ex urbe parum comitatus exierit, utinam ille omnis 45 secum suas copias eduxisset! Tongilium mihi eduxit quem

45-46 quem ... calumnia coeperat Schol. Clun. p. 269,21 St.

28 et gravissimo] gravissimoque B | 29 adflictum B | 30-31 rei publicae utilitas **B** prob. Roca-Puig¹, p. 55 ad 25,19 : res p. aby | 33 quam (quam multos om. B) ... putarent (-rint C) hic Ba(f): post 32 crederent hab. By: om. a (i.e. error proprius) Halm¹; Madvig¹ (cf. May² 12 et Sternkopf) | 34 quam (om. uo) ... faverent Baßy : qui inprobitatem faverent t: del. Bloch; Madvig1. de his enuntiatis quae quibusdam edd. delenda videntur consulendus Zielinski 202 | 36 · L (lucium B) BCAVIy: om. asb | 37 viderem post vobis hab. s | 37-38 ne vobis quidem omnibus **Ba**βy: rem quidem omnibus vobis **CAV** | 38 etiam tum re probata **B** Clark; cf. Roca-Puig¹, p. 55 ad 26,6-7: etiam tum reprobatam C: etiam tum*** (lac. decem litt.) A: etiam tum rei ·P· probatam V: re etiam tum (dum ut) probata βy : etiam tum probata ah | si illum om. B || 40 possim B | huc (ex hoc) rem B | 41 possetis aly: possitis Bsb | videretis ao: videritis $B\beta y \parallel 42$ hostem quirites (in $\dot{V}$ quirites latet in sequentis quamquam priore quam-) BCAV $\beta \gamma$: quirites hostem h : hostem a | quam (quamquam scr. V v. supra) Bay : qui β : quamquam o || 43 quod Z: qui Baby | illud ay: om. Bbx Eberhard | 45 suas copias Baly: copias suas sb

amare in praetexta [calumnia] coeperat, Publicium et Minucium quorum aes alienum contractum in popina nullum rei publicae motum adferre poterat; reliquit quos viros, quanto 3 aere alieno, quam valentis, quam nobilis! itaque ego illum exercitum prae Gallicanis legionibus et hoc dilectu quem in 50 agro Piceno et Gallico Q. Metellus habuit et prae his copiis quae a nobis cotidie comparantur magno opere contemno conlectum ex senibus desperatis, ex agresti luxuria, ex rusticis decoctoribus, ex iis qui vadimonia deserere quam illum exercitum maluerunt; quibus ego non modo si aciem exercitus nostri verum etiam si edictum praetoris ostendero, concident. Hos quos video volitare in foro, quos stare ad curiam, quos etiam in senatum venire, qui nitent unguentis, qui fulgent purpura, mallem secum suos milites eduxisset; qui si

53 ex agresti luxuria *Prob. inst. GL IV 124,22* || **54** (decoctoribus) *cf. Schol. Gron. p. 281,7 St. in explicatione* decoctores || **58–59** qui fulgent purpura *Schol. Clun. p. 270,5 St.*

46 praetexta Schol. Clun. Ba(etiam A) by: Schol. Clun. ad praetexta adnotat in expl. 'praetextatam', aliqui legunt 'calumniam', non 'praetextam' | calumnia om. i : calumnia Schol. Clun. Baby ut notam marginalem huius criminis propulsandi causa adscriptam quae in textum penetravit del. Lb.1, Peterson xii adn. 1, A.C. Clark, CR 16, 1902, 326-327; cf. etiam Velius Longus, GL VII 53,6 qui k expellunt notam dicunt esse magis quam litteram, qua significamus kalumniam kaput kalendas : calumniatum coni. Reis coll. 1,13; 2,8. Sall. Catil. 16,1-2: catamitum Withof ap. Stangl p. 269 adn.: alumnum Sternkopf | 45-46 minucium (-tium ah) A^1 ah : munatium (-cium ix) $B\beta\gamma$ $Halm^2$: monatium CVA^2 mg.: manucium o | 48 motum) motum periculum B | 50 prae Lb.1 (pro cod. Lb.): ex aby: ma B (exsercitum m a distinxit editor, ubi m repetita littera terminationis -um intellegitur): fretus Sternkopf: lac. post exercitum proposita expletaque prae nostro exercitu codd. scripturam defendit Sydow 226 | dilectu (-o a) BAVa : delectu Cby | 51 prae his Mueller, Praef. lxx: u his **B**: ex his (iis **CA**) a Sydow: his $\beta y \parallel 54$ iis **CAo**: his **BVa** $\beta y \parallel 55$ post maluerunt in **B** inseruntur verba hos ... etiam (= **B**₁) quae etiam infra vv. 57-58 suo ordine posita (= $\mathbf{B}_2$) cernuntur, ut haec bis in papyro legantur | 55-56 nostri exercitus B | 56 praetoris Baly: praetoris nostri sb | 57-58 ad curiam B_1ay : in curiam B_2l : in curia sbo | 58 etiam $\mathbf{B}_2 a \beta y$: equam $\mathbf{B}_1 \parallel 59$ suos milites ut ex 4,45 suas copias ductum del. Fr. Richter², Eberhard

- 60 hic permanent, mementote non tam exercitum illum esse nobis quam hos qui exercitum deseruerunt pertimescendos. atque hoc etiam sunt timendi magis, quod quid cogitent me scire sentiunt neque tamen permoventur. video cui sit Apu-6 lia attributa, quis habeat Etruriam, quis agrum Picenum,
- 65 quis Gallicum, quis sibi has urbanas insidias caedis atque incendiorum depoposcerit. omnia superioris noctis consilia ad me perlata esse sentiunt. patefeci in senatu hesterno die. Catilina ipse pertimuit, profugit: hi quid exspectant? ne illi vehementer errant, si illam meam pristinam lenitatem per-70 petuam sperant futuram.

Quod exspectavi iam sum adsecutus, ut vos omnes factam 4 esse aperte coniurationem contra rem publicam videretis; nisi vero si quis est qui Catilinae similis cum Catilina sentire non putet. non est iam lenitati locus; severitatem res ipsa 75 flagitat. unum etiam nunc concedam: exeant, proficiscantur, ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere. demonstrabo iter: Aurelia via profectus est; si accelerare volent, ad vesperam consequentur. O fortunatam rem publi- 7 cam, si quidem hanc sentinam urbis eiecerit! Vno me 80 hercule Catilina exhausto levata mihi et recreata res publica videtur. quid enim mali aut sceleris fingi aut cogitari potest

68-69 ne illi (isti *Don. 939,1*) ... errant *Diom. GL I 394,22; Don. Ter. Andr. 17,1; 324,2; 772,1; 939,1. Ad. 540,2; Char. ars p. 295,17; Dosith. 56,7*

62 timendi magis] pertimiscendi $\mathbf{B} \mid \text{cogitant a} \parallel 63$ video om. $\mathbf{B} \mid \text{cui}]$ qui $\mathbf{B} \parallel 64$ habeat $a\mathbf{k}\mathbf{x}$: habet $\mathbf{B}\mathbf{s}\mathbf{b}\mathbf{u}\mathbf{o} \parallel 65$ quis¹] et $\mathbf{B} \mid \text{quis sibi } \mathbf{B}a\gamma$: qui $(ex \text{ si qui } corr. \mathbf{x})$ sibi $\beta\mathbf{x} \parallel 66$ depoposcerit $\mathbf{B}a\mathbf{l}\gamma$: deposcerit $\mathbf{s}\mathbf{b} \parallel 67$ ad me perlata $(ex \text{ -as } \mathbf{C} : \text{prolata } \mathbf{u}) \alpha\gamma$: ad me delata $(di \text{-} \mathbf{b} : in \mathbf{l} \text{ sentiunt}$ ante delata insertum) $\beta\mathbf{x}$: perlata ad me $\mathbf{B} \mid \text{hesterno } \mathbf{C}\mathbf{A}\beta\gamma$: $\mathbf{m}^a$ estemo $\mathbf{B}$: -a Vab $\parallel 68$ hi quid $\beta\gamma$: quit hii $\mathbf{B}$: quid $\alpha \mid \text{ne illi } om$. $\mathbf{B} \parallel 71$ omnes vos $\mathbf{B} \parallel 72$ coniurationem aperte $\mathbf{B} \parallel 73$ si del. del.

quod non ille conceperit? quis tota Italia veneficus, quis gladiator, quis latro, quis sicarius, quis parricida, quis testamentorum subiector, quis circumscriptor, quis ganeo, quis nepos, quis adulter, quae mulier infamis, quis corruptor iuventutis, 85 quis corruptus, quis perditus inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? quae caedes per hosce annos sine illo facta est, quod nefarium stuprum non 8 per illum? iam vero quae tanta umquam in ullo iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? qui alios ipse amabat turpissi- 90 me, aliorum amori flagitiosissime serviebat, aliis fructum libidinum, aliis mortem parentum non modo impellendo verum etiam adiuvando pollicebatur, nunc vero quam subito non solum ex urbe verum etiam ex agris ingentem numerum perditorum hominum conlegerat! nemo non modo Ro- 95 mae sed ne in uno quidem angulo totius Italiae oppressus aere alieno fuit quem non ad hoc incredibile sceleris foedus 5 asciverit. atque ut eius diversa studia in dissimili ratione perspicere possitis, nemo est in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior qui se non intimum Catilinae, nemo in 100 scaena levior et nequior qui se non eiusdem prope sodalem

84-85 quis ganeo quis adulter ... iuventutis Non. p. 119,9 Merc. || 84 quis ganeo quis nepos Sacerd. GL VI 455,6; Explan. in Don. GL IV 538,14 | nepos Schol. Gron. p. 281,12 St.

84 quis nepos Sacerd.; Explan. in Don.; cf. Schol. Gron. $a\beta\gamma$: om. Non. Br $\parallel$ 86–87 se cum catilina non AV $\beta\gamma$: secum catilinam (·k· scr. f) non Cai: se non cum catillina B $\parallel$ 87 vixisse] iunxisse B $\parallel$ 89 ullo a: illo B: ullo (ex illo corr. sio) homine $\beta\gamma$ $\parallel$ 90 ipse amabat Ba γ : amabat ipse β $\parallel$ 91–92 libidinis B $\parallel$ 93–95 nunc vero ... hominum de h. l. in B v. Roca-Puig¹, p. 49–50 $\parallel$ 95–96 Romae om. B $\parallel$ 96 ne in uno quidem angulo B v. Roca-Puig¹, p. 55–57 ad 30,2 et TLL VIII 1319,72. adde e.g. 1,25,292; 4,19,289. quod ad unus i.q. aliquis, ullus attinet, cf. K.-S II 1, 657–8 et, ut exemplum ponam, Att. 9,10,2 tamquam unus (i.e. aliqui) manipularis: ne ullo (illo x) in angulo $a\beta\gamma$: ne ullo quidem in (in sscr.) angulo r Halm¹; cf. etiam Stangl¹: ullo in angulo Mommsen ap. Halm¹: vel ullo in angulo coni. (sine causa) Kasten $\parallel$ 97–294 -credibile sceleris ... cohortem om. l, accedit i $\parallel$ 99 perspicere om. B $\parallel$ possetis B $\parallel$ 100 catilinae CAV β x: catilinae esse fateatur ay: om. B $\parallel$ 101 ac nequior B

fuisse commemoret. atque idem tamen stuprorum et scelerum exercitatione adsuefactus frigore et fame et siti et vigiliis perferendis fortis ab istis praedicabatur, cum industriae 105 subsidia atque instrumenta virtutis in libidine audaciaque consumeret. Hunc vero si secuti erunt sui comites, si ex ur- 10 be exierint desperatorum hominum flagitiosi greges, o nos beatos, o rem publicam fortunatum, o praeclaram laudem consulatus mei! non enim iam sunt mediocres hominum libi-110 dines, non humanae et tolerandae audaciae. nihil cogitant nisi caedem, nisi incendia, nisi rapinas, patrimonia sua profuderunt, fortunas suas obligaverunt; res eos iam pridem, fides nuper deficere coepit: eadem tamen illa quae erat in abundantia libido permanet, quod si in vino et alea comissa-115 tiones solum et scorta quaererent, essent illi quidem desperandi, sed tamen essent ferendi; hoc vero quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari, stultissimos prudentissimis, ebriosos sobriis, dormientis vigilantibus? qui mihi accubantes in conviviis, complexi mulieres impudicas, vi-120 no languidi, conferti cibo, sertis redimiti, unguentis obliti, debilitati stupris eructant sermonibus suis caedem bonorum

106–107 hunc ... greges *Schem. dian. l.* 38 || **107–109** o nos ... consulatus mei *Mart. Cap.* 5,431 || **107–108** o nos felices *Diom. GL I* 330,1 || **118–119** qui mihi ... conviviis *Serv. georg.* 1,45; *Aen.* 1,258; 3,477; 5,391 (in conviviis *om.* 5,391) || **121** eructant ... bonorum *Serv. Aen.* 3,576 et *Serv. auct. Aen.* 3,632 | eructant sermonibus caedem *Schol. Hor. ars* 457

102-109 fuisse ... mei om. B || 102 commemoraret V || 103 et² ati : ac sby || 106 consumeret (ex -rent corr. in o) ao : consumerentur $\beta\gamma$ || 108 beatos] felices Diom. || 110 et Ba : ac $\beta\gamma$ || 111 caedem Ba : caedes (ex concedes x^2) $\beta\gamma$ at cf. 6,65; 10,121; Sall. Catil. 32,2 || 112 fortunas suas obligaverunt om. B | eos (in o etiam eos (ex eas) pro eos iam) Bax¹to : eorum sb : eis ix²u | pridem Ba(f) $\beta\gamma$: pridem deseruit ao² mg. : pridem defecit x^2 || 114 permanet $\alpha\gamma$: manet $\alpha\gamma$: manet $\alpha\gamma$: manet $\alpha\gamma$: quidem (ex equidem x) illi $\alpha\gamma$ illi B $\alpha\gamma$ || 115 et scorta om. B | illi quidem $\alpha\gamma$: ebrios a at sobriis esse solitis opponuntur semper bibentes potius quam non nisi ad tempus. de notione cf. TLL V 2, 11,77 || 118-119 mihi Serv. Bay : om. $\alpha\gamma$ || 121 stupris debilitati B

- 11 atque urbis incendia. quibus ego confido impendere fatum aliquod et poenam iam diu improbitati, nequitiae, sceleri, libidini debitam aut instare iam plane aut certe appropinquare, quos si meus consulatus, quoniam sanare non potest, 125 sustulerit, non breve nescio quod tempus sed multa saecula propagarit rei publicae, nulla est enim natio quam pertimescamus, nullus rex qui bellum populo Romano facere possit; omnia sunt externa unius virtute terra marique pacata: domesticum bellum manet, intus insidiae sunt, intus inclusum 130 periculum est, intus est hostis; cum luxuria nobis, cum amentia, cum scelere certandum est. huic ego me bello ducem profiteor, Quirites; suscipio inimicitias hominum perditorum. quae sanari poterunt quacumque ratione sanabo; quae resecanda erunt non patiar ad perniciem civitatis ma- 135 nere, proinde aut exeant aut quiescant aut, si et in urbe et in eadem mente permanent, ea quae merentur exspectent.
- At etiam sunt qui dicant, Quirites, a me eiectum in exsili-12 um esse Catilinam. quod ego si verbo adsequi possem, istos

130-131 intus inclusum est periculum intus est hostis et non nisi hic hostis intus inclusus est in aperta Ciceronis imitatione Hier. epist. 14,6,3 et 22,8,2 || 135-136 quae resecanda ... manere Schol. Gron. p. 281,14 St. (explicatur vulnus ... semper manat sine curatione) || 138 at ... dicant Schol. Gron. p. 281,17 St. || 139 si ... possem Schol. Gron. p.281,19 St.

122 incendia urbis $A \parallel 122-123$ aliquod fatum $B \parallel 124$ et libidinis $B \mid$ debitam Baiy: deditam $sbo \parallel 126$ nescio $Ba\beta xo$: scio ut $\parallel 127$ est enim $BV\beta y$ cf. $TLL\ V\ 2$, 574,78; $Watt\ 120-121$: enim est CAa: enim $f \parallel 128$ facere] inferre $o \parallel 129$ unius Baiy: unius populi R: $sb \parallel 130$ intus insidiae sunt $Ba\beta y$ cf. 6,65-66 urbanas insidias caedis atque incendiorum; 3,3,26 in tantis et tam absconditis insidiis. cf. etiam $Mur.\ 78$ intus, intus ... est equus Troianus; ib. 79 qui Catilinae exercitum deseruisse videntur ab illo in speculis atque insidiis relicti in capite atque in cervicibus nostris restiterunt: om. CAV cf. Hier. prob. $Adkin^1\ 418-419$ et $Id.^2 \parallel 131$ hostis post luxaria (sic) transp. $B \parallel 133$ suspicio $B \parallel 134-185$ ratione ... timeo deficit $C \parallel 135$ patior $B \parallel 135-136$ manare ed. R. et post Manutium Eberhard ob explicationem Schol. Gron. vulnus ... manat $\parallel 136$ si (siin t) et in urbe et R quirites R in urbe et R in urbe et R in urbe et R in urbe et R ante eiectum R com. R clark R 139 esse R 139 esse R 131 in exsilium hic R 2 ante eiectum R 201 com. R 139 esse R 139 esse R 130 esse R 130 esse R 131 in exsilium hic R 2 ante eiectum R 201 com. R 132 esse R 233 esse R 244 in exsilium hic R 245 com. R 256 com. R 265 com. R 266 com. R 267 com. R 268 com. R 269 com. R 269 com. R 279 com. R 270 com. R 271 com. R 271 com. R 272 com. R 273 com. R 274 com. R 275 com. R 275 com. R 275 com. R 275 com. R 276 com. R 276 com. R 277 com. R 277 com. R 277 com. R 278 com. R 279 com. R

- 140 ipsos eicerem qui haec locuntur. homo enim videlicet timidus aut etiam permodestus vocem consulis ferre non potuit; simul atque ire in exsilium iussus est, paruit. Quid ut hesterno die, Quirites, cum domi meae paene interfectus essem, senatum in aedem Iovis Statoris convocavi, rem omnem ad 145 patres conscriptos detuli: quo cum Catilina venisset, quis eum senator appellavit, quis salutavit, quis denique ita aspexit ut perditum civem ac non potius ut importunissimum hostem? quin etiam principes eius ordinis partem illam subselliorum ad quam ille accesserat nudam atque inanem reli-
- 150 querunt. Hic ego vehemens ille consul qui verbo civis in 13 exsilium eicio, quaesivi a Catilina, in nocturno conventu apud M. Laecam fuisset necne. cum ille homo audacissimus conscientia convictus primo reticuisset, patefeci cetera: quid ea nocte egisset, ubi fuisset, quid in proximam constituisset, 155 quem ad modum esset ei ratio totius belli descripta edocui.

142-143 qui hesterno die Schol. Gron. p. 281,21 St. | 150-151 hic ego ... Catilina Prisc. inst. GL III 207,9 | 151-152 quaesivi ... Catilina nocturno ... necne Prisc. inst. GL III 249,17 et 275,11 | 151 quaesivi a Catilina Schol. Gron. p. 281,23 St. | 151-152 an nocturno ... Laecam Schol. Gron. p. 281,24 St. | 152-155 cum ille ... egisset quid proxima ... descripta Prisc. inst. GL III 249,24 | 152-153 cum ille ... primo (primo om. Char.; Dosith.) ... patefeci Diom. GL I 392,22; Char. ars p. 293.5: Dosith, 52.5

141 suffere B | 142 quid ut ah prob. Busche 435 : qui (quod o¹) ut Bby fort. recte: qui Schol. Gron. AVo2: ivit Graevius. at cf. Zielinski 202: quin R. Klotz | 143 quirites Bah: om. AV by | 144 convocavi ao: vocavi (vosabi B) $\mathbf{B}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma} \parallel \mathbf{147}$ ac] et B $\parallel \mathbf{148}$ illam] istam B $\parallel \mathbf{150}$ ille consul (-li a) aby: consul ille o: consul B | 151 in Bby: an Schol. Gron. a: an in o: om. Prisc. | 152 Laecam | f: om. a | 154 ubi fuisset Baby ex 1,1,9 ubi fueris huc irrepsisse plerique edd. adfirmant : om. Prisc. six | in proximam (-umam A) aut : in proximam noctem o : in proxima βx : proxima Prisc. B || 155 ei Prisc. Bab²iy : rei sb¹ | edocui (-it u) aby : docui six Bornecque: lo | qui B prob. Roca-Puig1 (p. 57 ad 33,5-6), ita ut post descripta plenae interp. signo posito loqui cum haesitaret ... legi iubeat. vix recte, nam haesito cum inf. non nisi ab inferioris aetatis auctoribus usurpatur (v. TLL VI 3, 2512,45 et H.-S. 347) et, quod maius pondus habet, loqui dilucide ex docui perperam dispecto originem trahit

cum haesitaret, cum teneretur, quaesivi quid dubitaret proficisci eo quo iam pridem pararet, cum arma, cum securis, cum fascis, cum tubas, cum signa militaria, cum aquilam illam argenteam cui ille etiam sacrarium domi suae fecerat

- 14 scirem esse praemissam. in exsilium eiciebam quem iam in- 160 gressum esse in bellum videbam? etenim, credo, Manlius iste centurio qui in agro Faesulano castra posuit bellum populo Romano suo nomine indixit, et illa castra nunc non Catilinam ducem exspectant, et ille eiectus in exsilium se Massiliam, ut aiunt, non in haec castra confert.
  - 7 O condicionem miseram non modo administrandae verum etiam conservandae rei publicae! nunc si L. Catilina consiliis, laboribus, periculis meis circumclusus ac debilitatus subito pertimuerit, sententiam mutaverit, deseruerit suos, consilium belli faciendi abiecerit, et ex hoc cursu sceleris ac 170 belli iter ad fugam atque in exsilium converterit, non ille a me spoliatus armis audaciae, non obstupefactus ac perterritus mea diligentia, non de spe conatuque depulsus sed indemnatus innocens in exsilium eiectus a consule vi et minis

156-157 (quaesivi ... eo) cf. Diom. GL I 393,18; Char. ars p. 294,5; Dosith. 55,1 interrogavi num dubitaret eo proficisci || 160-161 in exilium ... ingressum iam in ... videbam Diom. GL I 470,6

156-157 proficisci ... pararet om. B || 158-159 illam om. B || 159 etiam ille B | sacrarium Bix v. supra 1,24,284 : sacrarium scelerum ay : scelerum sacrarium sb || 160 scirem (-re V) esse premissam (pro- sb) a $\beta\gamma$: praemissam esse sciebam B || 161 videbam Diom. Ba $\beta\gamma$: videram AV Clark, quod ob clausulam prob. Kumaniecki 70 | manlius post Lb.\frac{1}{2} del. Eberhard || 163 non BAa β xt : om. Vuo || 165 massiliam a β x : in massiliam B γ sic nomina Graeca a Plauto tractantur, v.c. Poen. 87 in Anactorium devehit; ib. 94 in Calidonem; Bacch. 591 in Elatiam; ib. 170 in Ephesum, al. v. K.-S. II 1, 477 | confert BAVb : conferet (-ferret u) asi γ || 169 sententiamque mutaberit B | suos deseruerit h Ma γ 2 13 || 170 adiecerit B | et ex auto\frac{2}{2} : ex B β x : et o\frac{1}{2} | ac Ba : et $\beta\gamma$ || 171 in exilium BV $\beta\gamma$: exilium Aa prob. Ma γ 2 14 | converterit accedit Π || 172-173 ac perterritus mea diligentia om. B (habet Π)

175 esse dicetur; et erunt qui illum, si hoc fecerit, non improbum sed miserum, me non diligentissimum consulem sed crudelissimum tyrannum existimari velint! Est mihi tanti. 15 Quirites, huius invidiae falsae atque iniquae tempestatem subire, dum modo a vobis huius horribilis belli ac nefarii 180 periculum depellatur, dicatur sane eiectus esse a me, dum modo eat in exsilium, sed mihi credite, non est iturus, numquam ego ab dis immortalibus optabo, Quirites, invidiae meae levandae causa ut L. Catilinam ducere exercitum hostium atque in armis volitare audiatis, sed triduo tamen au-185 dietis; multoque magis illud timeo ne mihi sit invidiosum aliquando quod illum emiserim potius quam quod eiecerim. sed cum sint homines qui illum, cum profectus sit, eiectum esse dicant, idem, si interfectus esset, quid dicerent? Quam- 16 quam isti qui Catilinam Massiliam ire dictitant non tam hoc 190 queruntur quam verentur, nemo est istorum tam misericors qui illum non ad Manlium quam ad Massiliensis ire malit. ille autem, si me hercule hoc quod agit numquam antea co-

175-177 et erunt ... velint Ps. Ascon. Verr. II 1,41, p. 235,1 St.; Prisc. inst. GL III 246,15 || 177-178 est ... Quirites Schol. Gron. p. 281,25 St. || 182-183 invidiae meae levandae Schol. Gron. p. 282,1 St. || 184-185 sed ... audietis Prisc. inst. GL III 318,2 || 188-189 quamquam ... Massiliam Schol. Gron. p. 282,3 St. || 189-190 non tam ... verentur Schol. Gron. p. 282,6 St.

gitasset, tamen latrocinantem se interfici mallet quam exsu-

175 esse $\mathbf{B}\Pi \mathbf{ab}^2 \mathbf{i} y : om. \mathbf{sb}^1 \parallel 176 \text{ miserum } Ps. Ascon.; Prisc. \mathbf{Ba} y : \text{timidum } \beta x \parallel 177 \text{ crudelissimum } om. \mathbf{V} \mid \text{ mihi } \mathbf{Baiy} : \text{enim } \mathbf{s} : om. \mathbf{b} \parallel 178 \text{ iniquam } \mathbf{A} \parallel 179 \text{ dum modo } \Pi \mathbf{a} \beta y v. Methner 248 : \text{modo } \mathbf{B} \parallel 180 \text{ esse a me (eiectus } ante \text{ dicatur } transp. \mathbf{s}) \mathbf{Ba} \beta (\mathbf{b}^2) y : [a \text{ me}] \text{ esse } / a\pi \in \mu ov \in \iota vai \ \Pi : a \text{ me esse } \mathbf{b}^1 \parallel 180 - 181 \text{ dum modo } a\beta y v. Methner 247 : [modo] / [\mu ovo] v \ \Pi \text{ dispexit } Roca-Puig^1 \text{ (v. p. } 88 \text{ ad } 34,18, cui equidem imagine papyri \ \Pi \text{ inspecta assentior)} : \text{modo } \mathbf{B} \parallel 182 \text{ ab } a : a \mathbf{B} \beta y : [?] / a\pi o \ \Pi \parallel 183 \text{ levandae } Schol. \text{ Gron. } \mathbf{Bsixt} \text{ cf. } 7,80; \text{ Verr. } II \ 1,5 \text{ ad invidiam iudiciorum levandam; } TLL \ VII \ 2,1228,60 : \text{ relevandae } abuo \mid \text{ exercitum ducere } \mathbf{B} \parallel 185 \text{ ne mihi sit } accedit \ \mathbf{C} \parallel 186 \text{ potius } \mathbf{Ba} \beta y : om. \ \mathbf{CAV} \parallel 187 \text{ sed cum ... eiectum } om. \ \mathbf{t} \parallel 190 \text{ querentur } \mathbf{B} \parallel 192 \text{ antea} \text{ ea } \mathbf{V} \parallel 193 \text{ quam} \text{ quamquam } \mathbf{B}$

lem vivere. nunc vero, cum ei nihil adhuc praeter ipsius voluntatem cogitationemque acciderit nisi quod vivis nobis 195 Roma profectus est, optemus potius ut eat in exsilium quam queramur.

Sed cur tam diu de uno hoste loquimur et de eo hoste qui iam fatetur se esse hostem et quem, quia, quod semper volui, murus interest, non timeo: de his qui dissimulant, qui 200 Romae remanent, qui nobiscum sunt nihil dicimus? quos quidem ego, si ullo modo fieri possit, non tam ulcisci studeo quam sanare sibi ipsos, placare rei publicae, neque id qua re fieri non possit, si me audire volent, intellego. exponam enim vobis, Quirites, ex quibus generibus hominum istae 205 copiae comparentur; deinde singulis medicinam consili atque orationis meae, si quam potero, adferam.

18 Unum genus est eorum qui magno in aere alieno maiores etiam possessiones habent quarum amore adducti dissolvi nullo modo possunt. horum hominum species est honestissi- 210 ma – sunt enim locupletes – voluntas vero et causa impudentissima. tu agris, tu aedificiis, tu argento, tu familia, tu rebus omnibus ornatus et copiosus sis, et dubites de possessione detrahere, adquirere ad fidem? quid enim exspectas?

198 sed cur ... loquimur Schol. Gron. p. 282,9 St. || 201-203 quos quidem ... posset ... sanare Schol. Gron. p. 282,14 et 15 et 17 St. || 206-207 deinde ... adferam Schol. Gron. p. 282,19 St. || 208 unum genus eorum est Schol. Gron. p. 282,16 St. || 209 quarum amore adducti Schol. Gron. p. 282,25 St. || 213-214 et dubitas ... detrahere Arus. 142

196 optemus $\mathbf{Baiy}$: optamus $\mathbf{sb}$ | quam] qui $\mathbf{V}$ || 199 fateatur $\mathbf{B}$ | esse om. $\mathbf{B}$ | quem $\mathbf{y}$ cf. fam. 12,2,2 qui quia quae; Ac. 1,6 quam quibusnam quisquam: om. $\mathbf{Ba\beta x}$ | semper] saepe $\mathbf{B}$ || 200 interest] est $\mathbf{B}$ || 200-201 qui Romae om. $\mathbf{B}$ || 201 quos] quod $\mathbf{B}$ || 202 ullo] volo $\mathbf{B}$ || possit $\mathbf{Ba}$: posset Schol. Gron. $\beta \mathbf{y}$ || 203 quam] qui $\mathbf{V}$ || sanari $\mathbf{B}$ || placare $\mathbf{sby}$: placere $\mathbf{Baix}$ | rem publicam $\mathbf{B}$ || 204 si $\mathbf{BV\beta y}$: si a $\mathbf{CAa}$: si iam $\mathbf{Clark}$ || volent $\mathbf{Ba}$: volunt $\mathbf{\beta y}$ | intellegent $\mathbf{B}$ || 206 conparantur $\mathbf{B}$ || 207 meae om. $\mathbf{B}$ || 208 in om. $\mathbf{B}$ || 209 habent $\mathbf{Basbx^2to^2}$: habeant $\mathbf{ix^1uo^1}$ || 211-212 inprudentissima $\mathbf{t}$ coni. Muther; Greef || 212 tu familia] et familia $\mathbf{B}$ || 214 adquirere om. $\mathbf{B}$ | finem $\mathbf{B}$

- 215 bellum? quid ergo? in vastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? an tabulas novas? errant qui istas a Catilina exspectant. meo beneficio tabulae novae proferentur, verum auctionariae. neque enim isti qui possessiones habent alia ratione ulla salvi esse possunt, quod si 220 maturius facere voluissent neque, id quod stultissimum est, certare cum usuris fructibus praediorum, et locupletioribus his et melioribus civibus uteremur, sed hosce homines minime puto pertimescendos, quod aut deduci de sententia possunt aut, si permanebunt, magis mihi videntur vota facturi 225 contra rem publicam quam arma laturi. Alterum genus est 9 eorum qui, quamquam premuntur aere alieno, dominationem tamen exspectant, rerum potiri volunt, honores quos quieta re publica desperant perturbata se consequi posse arbitrantur, quibus hoc praecipiendum videtur, unum scilicet 230 et idem quod reliquis omnibus, ut desperent se id quod con
  - in bonis viris, magnam concordiam maxima in multitudine,

antur consequi posse: primum omnium me ipsum vigilare, adesse, providere rei publicae; deinde magnos animos esse

227 rerum potiri volunt *Diom. GL I 319,25; Arus. 420; Prisc. inst. GL II 503,2. III 281,16; 297,15; 333,27; Schol. Ter. p. 67,12*

215 ergo Baiy : om. sb | vastatione BV β y : -em CAa || 216 putas B β y : putes (a supra e scr. $\mathbb{C}^c$) α | an (in $\mathbf{o}^1$) $\mathbf{B}\beta\gamma$: om. α | tabulas expectant $\mathbf{B}$ cf. supra 214 et infra 217 | errant vehementer **B** cf. 6,69; 4,6,81; leg. agr. 1,23 errastis ... vehementer. v. Roca-Puig¹, p. 58 ad 36,22 | 218 proferentur Bsiy: proferuntur ab | 219-220 quod si maturius om. B | 221 usuris **Baßx**: usuris et y | praediorum **BCAV** β y: praesidiorum **a** cf. ad 20,249 praediis || 223 pertimescendio | s puto B || 227 potiri CAaby: perfrui B: potui V | 228 rei publicae B | se consequi a : consequi se By : consequi B | 229-231 arbitrantur ... consequi posse | f : om. a | 230-231 se (si t) hic By: se ante consequi a(f): om. Bo: ([se] id ... [consequi posse] Eberhard) | 233 concordiam <ordinum> Clark: concordiam <omnium civium, adesse omnium ordinum> Fr. Richter 17 | maxima in multitudine ego: maximam multitudinem (-ē] scr. CAV) BCAV\$\(\rho_1 \) prob. Nohl^2: maxima multitudine a : maximam <adesse> multitudinem Nohl1 : maxumam <esse eorum> multitudinem Reis : <in> maxima multitudine Halm¹ prob. Busche 436; W. Richter 768; secl. Halm²

magnas praeterea militum copias; deos denique immortalis huic invicto populo, clarissimo imperio, pulcherrimae urbi 235 contra tantam vim sceleris praesentis auxilium esse laturos. quod si iam sint id quod cum summo furore cupiunt adepti, num illi in cinere urbis et in sanguine civium, quae mente conscelerata ac nefaria concupiverunt, consules se aut dictatores aut etiam reges sperant futuros? non vident id se cu- 240 pere, quod si adepti sint, fugitivo alicui aut gladiatori conce-20 di sit necesse? Tertium genus est aetate iam adfectum, sed tamen exercitatione robustum. quo ex genere iste est Manlius cui nunc Catilina succedit. hi sunt homines ex iis coloniis quas Sulla constituit, quas ego universas civium esse opti- 245 morum et fortissimorum virorum sentio, sed tamen hi sunt coloni qui se <in> insperatis ac repentinis pecuniis sumptuosius insolentiusque iactarunt. hi dum aedificant tamquam beati, dum raedis, lecticis, familiis magnis, conviviis appara-

234 militum copias $\mathbf{B}\boldsymbol{\alpha}$: copias militum $\beta \gamma \parallel 235$ clarissimoque $\mathbf{B} \parallel$ 236 esse αiy : est $\mathbf{B}$: om. sb || 237 cum summo $\mathbf{B}y$: *** (cum eras. $\mathbf{C}^c$) summo C: summo AVaß || 238 num || non B || in² om. B || 239 conscelerata air : scelerata Bsbo | concupiverunt (-puerunt V) asit²o : concupierunt bxt1: concuperunt (concup<iv>erunt restituit ed.) B: cupiverunt **u** | consules se (esse **B**) $\mathbf{B}a$: se consules $\beta y \parallel 240$ videant **B** | se id **B** $\parallel$ 241 adepti sint (sent t) CAaby: adepti sunt BV || 241-242 concedi (-ere β) sit $\hat{\mathbf{B}}\beta\gamma$ sic potior clausula efficitur (V3 $\beta\varepsilon$ contra V3 $\delta\varepsilon$ v. Zielinski 93-95) : sit concedi $\alpha \parallel 243$ iste est α : est ipse βy : iste ipse est **B** cf. K.-S II 1, 628; Roca-Puig¹, p. 58 ad 38,18 || 244 hi (his u) ay: om. **B** βx ex iis **D**: ex his $\alpha\beta y$: de istis **B** || 245 quas βa : quas faesulas (fesulis i) β_{y} (cf. 3,14,175) | 246 et ... virorum om. B | 246-247 hi sunt coloni insunt [coloni] Eberhard (cf. Busche 437) | 246 hi] isti B | 247 <in> insperatis Ernesti: insperatis asiy: disperatis (de- b) Bb | ac| et B || **249** beati dum **Bao²**: beatitudinum β : beatitudinem (-e **tu**) y | raedis **B** prob. Roca-Puig¹ et ², pp. 58-60 ad 39,3 et 377-379 coll. Att. 6,1,25,7-8 hic Vedius mihi obviam venit cum duobus essedis et raeda equis iuncta et lectica et familia magna. cf. ib. 5,17,1,3; Phil. 2,58. vide etiam ne huc pertineat Gloss. L II Philox. RE 64 redis, auod editor ad Hor. sat. 1,5,86 refert : praediis CVfsbi²xt : praesidiis Aai¹uo : prandiis Kraffert 117 | lecticis (-iis B) Bby Gloss. LE 3; prob. Roca-Puig ib. (etiam Kraffert 117): lectis a

250 tis delectantur, in tantum aes alienum inciderunt ut, si salvi esse velint, Sulla sit iis ab inferis excitandus, qui etiam non nullos agrestis homines tenuis atque egentis in eandem illam spem rapinarum veterum impulerunt. quos ego utrosque in eodem genere praedatorum direptorumque pono, 255 sed eos hoc moneo, desinant furere ac proscriptiones et dictaturas cogitare, tantus enim illorum temporum dolor inustus est huic civitati ut iam ista non modo homines sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur. Quartum ge- 10 nus est sane varium et mixtum et turbulentum, qui iam pri- 21 260 dem premuntur, qui numquam emergunt, qui partim inertia, partim male gerendo negotio, partim etiam sumptibus in vetere aere alieno vacillant, qui vadimoniis, iudiciis, proscriptione bonorum defetigati permulti et ex urbe et ex agris se in illa castra conferre dicuntur. hosce ego non tam milites acris 265 quam infitiatores lentos esse arbitror, qui homines <quam> primum, si stare non possunt, conruant, sed ita ut non modo civitas sed ne vicini quidem proximi sentiant, nam illud

259–260 qui semper premuntur *et* numquam emergunt *Don. Ter. Ad.* $302,2 \parallel 264–265$ hosce ... arbitror *Prisc. inst. GL II 593,4 \preceq 265* infitiatores lenti *in explicatione Schol. Gron. p. 282,26 St.* \preceq 266–267 si stare ... sentiant *Schol. Bob. p. 98,28 St.* \preceq 269–270 aut cur ... quam soli ... arbitrabantur *Adnot. Lucan. 7,654*

non intellego quam ob rem, si vivere honeste non possunt, perire turpiter velint aut cur minore dolore perituros se

250 si om. **Ba** || **251** iis $\mathbf{CAV}\beta\gamma$: illis $\mathbf{B}$: om. **at** || **253-254** utrosque $\mathbf{B}\alpha$: quirites $\beta\gamma$ R. Klotz: quirites utrosque $\mathbf{o}^2$: utrosque Quirites $\mathbf{RZ}$ ed. R. || **254** direptorumque $\mathbf{B}\beta\gamma$: de- α || **255** ac $\mathbf{B}\alpha$: et $\beta\gamma$ || **256** excogitare $\mathbf{B}$ || **256-257** inustus est (iniustus bi) abi γ : est inustus (iniustus s) $\mathbf{B}s$: iustus est t || **257** huic $\mathbf{B}$ prob. Marastoni 312: om. $\alpha\beta\gamma$ | iam| etiam $\mathbf{B}$ || **259** sane om. $\mathbf{V}$ | viarum $\mathbf{B}$ || **260** deprimuntur Busche 437 | emerunt $\mathbf{B}$ || **261** male ... partim om. $\mathbf{B}$ || **262-263** proscriptione $\mathbf{B}\alpha$: proscriptionibus $\beta\gamma$ || **263** defetigati $\mathbf{A}^1\mathbf{six}^1\mathbf{ut}$ cf. TLL V 1, 286,10: defaetigati $\mathbf{a}$: defatigati $\mathbf{B}$ C $\mathbf{A}^2$ V $\mathbf{fbx}^2\mathbf{o}$ | et $\mathbf{B}$ ai γ : om. sbo | se om. $\mathbf{B}$ || **264** hos $\mathbf{B}$ | non tam| iam non $\mathbf{B}$ || **265** quam add. Halm (om. etiam $\mathbf{B}$) || **267** sentiat $\mathbf{B}$

- 22 cum multis, quam si soli pereant, arbitrentur. Quintum ge-270 nus est parricidarum, sicariorum, denique omnium facinerosorum. quos ego a Catilina non revoco. nam neque ab eo divelli possunt et pereant sane in latrocinio, quoniam sunt ita multi ut eos carcer capere non possit. Postremum autem genus est non solum numero verum etiam genere ipso at-275 que vita quod proprium Catilinae est, de eius dilectu, immo vero de complexu eius ac sinu. quos pexo capillo nitidos aut imberbis aut bene barbatos videtis, manicatis et talaribus tunicis, velis amictos, non togis. quorum omnis industria vi-23 tae et vigilandi labor in antelucanis cenis expromitur. in his 280
- gregibus omnes aleatores, omnes adulteri, omnes impuri impudicique versantur. hi pueri tam lepidi ac delicati non solum amare et amari neque saltare et cantare sed etiam sicas vibrare et spargere venena didicerunt. qui nisi exeunt, nisi pereunt, etiam si Catilina perierit, scitote hoc in re publica 285 seminarium Catilinarum futurum. verum tamen quid sibi isti

278–279 manicatis et (ac *Non.*) ... tunicis *Non. p. 536,18 Merc.; Serv. Aen. 9,613* || **279** velis amictos, non togis *Porph. Hor. epist. 1,18,30; Schol. Hor. epod. 4,8; Non. p. 406,14 Merc.* || **280** <ante> lucana cena *in explic. Schol. Gron. p. 282,28 St.* || **280–282** in his bonis gregibus ... aleatores omnes impuri ... versantur *Don. Ter. Ad. 362,2* || **284** et spargere ... didicerunt *Serv. Aen. 2,98; 4,486; 7,753*

270 pereant (periant B) Adnot. Lucan. BCAV $\beta\gamma$: pereunt ah | arbitrentur Bato: arbitrantur β xu: -bantur Adnot. Lucan. || 271–272 facineros<or>
um B: facinorosorum (-norosum h) $a\beta\gamma$ || 272 nam om. B || 272–273 ab eo divelli a: divelli ab eo $B\beta\gamma$ || 273–274 ita sunt B || 276 eius dilectu BCa β i : eius delectu As²i² γ : eidem lecto V || 278 bene] belle $Polle^1$ || 278–279 talaribus tunicis Non.; Serv. Ba β : tritis tunicis γ : tritis tunicis et talaribus o || 279–280 vitae $B\beta\gamma$: vita α || 280 vigilanti labore B | expromitur Ba β t: exprimitur γ || 281 omnes¹ Ba $\beta\gamma$: om. ah || 282 non Ba β : qui non γ || 283 et¹] sed etiam B: vel s | saltare et cantare Basi: cantare et saltare (sallere t) b γ $Halm^2$: cantare et psallere R ed. R; cf. Sall. Catil. 25,2 psallere et saltare || 284–285 exeant ... pereant B || 286 catilinarum (-anū] t) $a\beta$ xu¹t cf. Att. 4,3,3 omnes Catilinas: catilinarium (-ll-B) Biu²o | isti] illi B

miseri volunt? num suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? quem ad modum autem illis carere poterunt, his praesertim iam noctibus? quo autem pacto illi Appenninum 290 atque illas pruinas ac nivis perferent? nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant, quod nudi in conviviis saltare didicerunt.

O bellum magno opere pertimescendum, cum hanc sit ha- 11 biturus Catilina scortorum cohortem praetoriam! instruite 24 295 nunc, Quirites, contra has tam praeclaras Catilinae copias vestra praesidia vestrosque exercitus, et primum gladiatori illi confecto et saucio consules imperatoresque vestros opponite; deinde contra illam naufragorum eiectam ac debilitatam manum florem totius Italiae ac robur educite, iam 300 vero urbes coloniarum ac municipiorum respondebunt Catilinae tumulis silvestribus. neque ego ceteras copias, ornamenta, praesidia vestra cum illius latronis inopia atque egestate conferre debeo. Sed si omissis his rebus quibus nos 25 suppeditamur, eget ille, senatu, equitibus Romanis, populo

287 miseri volunt Schol. Gron. p. 282,29-30 St. | 288-289 his ... noctibus Sacerd. GL VI 446,3 || 294 cohors praetoria in explic. Schol. Gron. p. 282,32 St. | instruite Schol. Gron. p. 283,3 St. || 296-297 gladiatori ... saucio Don. Ter. Eun. 926,1 | 300 respondebunt Schol. Gron. p. 283,4 St. || 303-304 sed si ... eget ille Arus. 512 omissis ... suppeditamur Schol. Gron. p. 283,6 St. | 304 (eget ... populo) cf. Schol. Verg. Bern. georg. 2,28 egent. Cicero: eget ille senatu et populo | eget ille senatu Serv. Aen. 1.599

287 mulieres B | 287-288 sunt in castra ducturi] in castris ducere B | 288 autem om. B | poterunt (oterunt scr. B) BCAasiy: potuerunt Vb | 288-290 his ... facilius male pessum data exhibet B | 290 perferent perferre poterint **B** || 293-294 habiturus om. **B** || 294 scortorum] istorum B | praetoriam accedit I, non laudatur i | 297 sauciato B | 300 urbes arces Garatoni: vires Muretus 601 | respondebunt catilinae Baly: catilinae respondebunt sb | 301 tumulis | cumulis B ut voluit Muretus 601 | 303 debeo] debet B : debebo J coni. Ammon 1018 | rebus Arus; Schol. Gron. Baß: rebus omnibus y | 304-305 equitibus romanis populo romano B quod firmari videtur locis Sest. 122 cum ... senatum, equites Romanos, universum populum Romanum accusaret; cf. praete-

Romano, urbe, aerario, vectigalibus, cuncta Italia, provinciis 305 omnibus, exteris nationibus, si his rebus omissis causas ipsas quae inter se confligunt contendere velimus, ex eo ipso quam valde illi iaceant intellegere possumus. ex hac enim parte pudor pugnat, illinc petulantia; hinc pudicitia, illinc stuprum; hinc fides, illinc fraudatio; hinc pietas, illinc scelus; 310 hinc constantia, illinc furor; hinc honestas, illinc turpitudo; hinc continentia, illinc libido; hinc denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia, virtutes omnes certant cum iniquitate, luxuria, ignavia, temeritate, cum vitiis omnibus: postremo copia cum egestate, bona ratio cum perdita, mens 315 sana cum amentia, bona denique spes cum omnium rerum desperatione confligit, in eius modi certamine ac proelio nonne, etiam si hominum studia deficiant, di ipsi immortales cogant ab his praeclarissimis virtutibus tot et tanta vitia superari? 320

Quae cum ita sint, Quirites, vos, quem ad modum iam antea dixi, vestra tecta custodiis vigiliisque defendite; mihi

308–317 ex hac parte ... confligit *Schem. dian. l. 297; Isid. orig. 2,21,5; Isid. iun. l. 250* || **308–309** ex hac ... pugnat *Schol. Gron. p. 283,8 St.* || **309** petulantia *Schol. Gron. p. 283,10 St.* || **321** quae cum ... quem ad modum *Schol. Gron. p. 283,11 St.* || **322–323** mihi ut huic urbi *Schol. Gron. p. 283,13 St.*

rea Phil. 5,49, al. prob. Roca-Puig¹, p. 60-61 ad 42,22-43,1. aliter de h.l. censet Marastoni 314: equitibus (-te b) ·R· populo by certe populo firmari etiam videtur Schol. Verg., quem locum protulit Hagen: equitibus (-eq· scr. Afl: -te s: -tes ai) ·R· (-R· sscr. C) a β : equitibus populo Romano e Sternkopf || 305-306 omnibus provinciis B || 307-308 eo ... possumus ex om. B || 309 pudicitia illinc in textu omissum in mg. suppl. C° || 311-312 furor ... continentia illinc om. B || 312 hinc denique Schem. dian.; Isid.; Isid. iun. Ba β : denique γ || 313 fortitudo Isid. Bal γ : om. sb || 315 copia (capia B) Isid. Bbh: copiae a $\beta\gamma$ || 317 confligit Schem. dian.; Isid. a β t: confligunt B γ || 317 in om. B || 318 nonne] non B || etiam si $\beta\gamma$: etiam (i. levi errore pro etiam si) B: si a || 319 cogant] cogitant V || 321 quirites om. V || 321-322 ad modum ... tecta custodiis (i.e. legebatur custodiis vigiliisque) om. u || 322 ante B Muretus 601 |
dixi del. Muretus 601 (i.e. ante(a) eadem significatione qua 3,29,381 ae-

ut urbi sine vestro motu ac sine ullo tumultu satis esset praesidi consultum atque provisum est. coloni omnes muni325 cipesque vestri certiores a me facti de hac nocturna excursione Catilinae facile urbis suas finisque defendent. gladiatores, quam sibi ille manum certissimam fore putavit,
quamquam animo meliore sunt quam pars patriciorum, potestate tamen nostra continebuntur. Q. Metellus quem ego
330 hoc prospiciens in agrum Gallicum Picenumque praemisi
aut opprimet hominem aut eius omnis motus conatusque
prohibebit. reliquis autem de rebus constituendis, maturandis, agendis iam ad senatum referemus quem vocari videtis.

Nunc illos qui in urbe remanserunt atque adeo qui contra 27 335 urbis salutem omniumque vestrum in urbe a Catilina relicti sunt, quamquam sunt hostes, tamen, quia nati sunt cives, monitos etiam atque etiam volo. mea lenitas adhuc si cui solutior visa est, hoc exspectavit ut id quod latebat erumpe-

325–326 excursionibus *Schol. Gron. p. 283,15 St.* || **328** quam pars patriciorum *Schol. Gron. p. 283,17 St.* || **334** nunc ... remanserunt *Schol. Gron. p. 283,19 St.* || **336–337** tamen ... monitos esse etiam ... volo *Sacerd. GL VI 445,15* || **337–338** si cui ... visa est *Schol. Gron. p. 283,19 St.*

que ac priore nocte fecistis) at cf. Sternkopf | custodiis vigiliisque \gamma cf. 3,29,381; cf etiam app. cr. ad 1,8,84: custodiis vigiliis **B** (sc. ad y spectat): vigiliis custodiisque aβ || 323 urbi Baβy: huic urbi Schol. Gron.; Wesenberg 19; an recte? cf. supra 20,257 huic civitati | motu Bsxu: mutu C: metu AVato at cf. infra 28,350 minimo motu ... nullo tumultu | ac ... tumultu om. B | satis] ut satis B | 324 consulatum B | 327 manum certissimam at: manum fortissimam certissimamque B: maximam manum et certissimam Bxu : fortissimam manum et certissimam o 328 animo meliore (-es a) αβ: meliore (-em B) animo By || 329 continebuntur] cura contenebuntur (sic) B || 330 hoc (om. V) prospiciens aby: hoc providens **B** || 331 conprimit **B** || eius omnis $\alpha \beta t$: omnes eius **B**y : omnes s | 332 constituendis $\mathbf{B}a\boldsymbol{\beta}$: construendis $\boldsymbol{\gamma}$ | 333 deferemus $\dot{\mathbf{B}}$ | quem ... videtis om. B | 335 salutem omniumque] salutemque omnium **B** | vestrum **Ba**\$\beta\$: nostrum \$y \| 336 nati Sacerd. **BCAV**\$y: om. **a**\$\beta\$ Halm\beta\$ 337 monitos $\alpha \beta$: monitos esse Sacerd. **B**: monitos eos γ cf. K.-S. II 1,713-714 | 338 expectavit (-bit B) BAasy: spectavit CV Haury

ret. quod reliquum est, iam non possum oblivisci meam hanc esse patriam, me horum esse consulem, mihi aut cum 340 his vivendum aut pro his esse moriendum. nullus est portis custos, nullus insidiator viae: si qui exire volunt, conivere possum; qui vero se in urbe commoverit, cuius ego non modo factum sed inceptum ullum conatumve contra patriam deprehendero, sentiet in hac urbe esse consules vigilantis, 345 esse egregios magistratus, esse fortem senatum, esse arma, esse carcerem quem vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum majores nostri esse voluerunt.

Atque haec omnia sic agentur, Quirites, ut maximae res minimo motu, pericula summa nullo tumultu, bellum intesti- 350 num ac domesticum post hominum memoriam crudelissimum et maximum me uno togato duce et imperatore sedetur. quod ego sic administrabo, Quirites, ut, si ullo modo fieri poterit, ne improbus quidem quisquam in hac urbe poenam sui sceleris sufferat. sed si vis manifestae audaciae, si 355 impendens patriae periculum me necessario de hac animi

341–342 nullus est portis custos *Arus.* 105 $\parallel$ **342–343** si qui exire velint conivere (-bere var. l. Sacerd.) possum *Prob. cath. GL IV 35,23; Sacerd. GL VI 487,13* $\parallel$ **342** conivere *Schol. Gron. p. 283,21 St.*

340 me horum $\mathbf{B}\alpha\beta\sigma^2$: meorum $\gamma\parallel 341-342$ portis custos $\mathit{Arus}.\ \mathbf{B}\alpha\beta$: portae custos $\gamma\parallel 342$ conivere (commovere x) possum Prob ; $\mathit{Sacerd}.\ (\mathit{cf. Schol. Gron.})\ \gamma$: conhibere possunt $\mathbf{B}\ de\ scriptura\ cf.\ TLL\ IV\ 320,41$: consulere sibi possunt $\mathit{a}\beta\sigma\parallel 343$ post possunt $\mathbf{B}\ addidit$ exeant nemo prohibet $\mathit{quod}\ placet\ Roca-Puig^1$, $p.\ 61\ ad\ 45,6-7$; $\mathit{coll.}\ S.\ Rosc.\ 138\ hoc$ fecissem. facias licet; nemo prohibet. $\mathit{adde}\ quod\ prohibet\ etiam\ Gloss.^L\ II\ Philox.\ PR\ 308\ habet,\ quamquam\ ignoratur\ num\ ad\ h.l.\ referendum\ sit\ \parallel 344\ sed\ \mathbf{B}\gamma\ cf.\ K.-S\ II\ 2.2,\ 60;\ TLL\ VIII\ 1316,30$: sed ne al : sed ne quid o : sed vel sb et sine causa $\mathit{Clark},\ alii\ \parallel 344-3,3,27$ conatumve ... nam tum $\mathit{uno}\ folio\ amisso\ deficit\ l,\ accedit\ i\ \parallel 344\ consulum unumup B\ \parallel 345-346\ consules ...\ esse^1\ om.\ B\ \parallel 346\ egregios\ magistratus\ Baiy: magistratus\ egregios\ sb\ \parallel 349\ quirites\ B\beta\gamma:\ om.\ a\ \mid\ maxumae\ res\ a\beta$: res maxima $B\gamma\parallel 351-352$ maximum et crudelissimum $B\ \mathit{cf.}\ 3,25,327$ maximo crudelissimoque bello\ \mathbe{l}\ 353\ ut\ Ba\betat:\ om.\ \gamma\parallel 354\ possit\ B

lenitate deduxerit, illud profecto perficiam quod in tanto et tam insidioso bello vix optandum videtur, ut neque bonus quisquam intereat paucorumque poena vos omnes salvi esse 360 possitis. quae quidem ego neque mea prudentia neque hu- 29 manis consiliis fretus polliceor vobis, Quirites, sed multis et non dubiis deorum immortalium significationibus quibus ego ducibus in hanc spem sententiamque sum ingressus. qui iam non procul, ut quondam solebant, ab externo hoste at- 365 que longinquo sed hic praesentes suo numine atque auxilio sua templa atque urbis tecta defendunt. quos vos, Quirites, precari, venerari, implorare debetis ut, quam urbem pulcherrimam florentissimam potentissimamque esse voluerunt, hanc omnibus hostium copiis terra marique superatis a per- 370 ditissimorum civium nefario scelere defendant

360 quae quidem ego Schol. Gron. p. 283,22 St.

357 lenitate **Bai**y: levitate **sb** | eduxerit **B** || 358 videtur **B\$\textit{\rho}xu**: videretur **ato** | ut sscr. **C** || 358-359 neque bonus quisquam **a\$\theta\$**t: nequis bonus (-is **B**) **B**y || 359 vos **a\$\theta\$**: ut vos **B** fort. recte; cf. Madvig \(^4\textit{fin}\), p. 415 ad 3,43: vos iam y || 360 possitis (ex possetis **C**\(^c\)) **CAa\$\theta\$**y: possetis **BV** || 366 defendunt **ait**: defendent **Bsy**: defendant **b** || 367 precari] praecibus **B** | implorare **a\$\theta\$**: atque (ad- **B**) implorare (in- **Bt**) **By** || 368 florentissimam potentissimamque (-amque et potentissimam o) **BChy**: florentissimamque **AVa\$\theta\$** ita saepe vel in bonis codd. peccatum est (v. A. Klotz, Cic. Verr., ed. Lipsiae 1923, Praef. xxiv, adn. 1) || 369 superatis] superatissimorum **B** ||

subscr. IN L. CATILINA(m) LIBER II. EXPLICIT. C: IN L. CATILINA(m) EXPL(icit) LIBER SECVNDUS ...... A: M. tvlli ciceronis in catilina(m) lib(er) ii. explic(it) a: EXPLICIT LIBER II. s: MARCI TVLLII. CICERON(is) IN CATILINA(sic) LIBER II. EXPLICIT. x: Explicit liber secundus Invectivarum u: om. Vfbito: in B colophon: filiciter/ dorotheo/ utere felix dorothee

M. TVLLI CICERONIS IN L. CATILINAM ORATIO TERTIA

TESTIMONIA

Plutarch. Cic. 17,4 χρησμοὺς ἄδοντες (sc. falsi vates), ὡς ἐκ τῶν Σιβυλλείων, προδηλοῦντας εἰμαρμένους εἶναι τῷ Ῥώμη Κορνηλίους τρεῖς μονάρχους, ὡν δύο μὲν ἤδη πεπληρωκέναι τὸ χρεών, Κίνναν τε καὶ Σύλλαν, τρίτῳ δὲ λοιπῷ Κορνηλίῳ ἐκείνῳ (sc. P. Lentulo) φέροντα τὴν μοναρχίαν ἤκειν τὸν δαίμονα (cf. 3,9).

ib. 18,3 καὶ γράμματα μὲν αὐτοῖς (sc. legatis Allobrogum) πρὸς τὴν ἐκεῖ βουλήν, γράμματα δὲ πρὸς Κατιλίναν ἔδοσαν (sc. Lentulus eiusque socii), τῆ μὲν ὐπισχνούμενοι τὴν ἐλευθερίαν, τὸν δὲ Κατιλίναν παρακαλοῦντες ἐλευθερώσαντα τοὺς δούλους ἐπὶ Ῥώμην ἐλαύνειν

(cf. 3,4).

ib. 18,5 ἔγνω (sc. Cicero) τὴν πρὸς τοὺς ζένους κοινολογίαν καὶ νυκτὸς ἐνεδρεύσας ἔλαβε τὸν Κροτωνιάτην (Τ. Volturcium dicere debuit) καὶ τὰ γράμματα, συνεργούντων ἀδήλως τῶν ἀλλοβρίγων (cf. 3,5-6).

ib. 19,1 αμα δ' ήμέρα βουλην άθροίσας εἰς τὸ τῆς Όμονοίας ἱερὸν ἐξανέγνω τὰ γράμματα καὶ τῶν μηνυτῶν διήκουσεν (cf. 3,7 sqq.).

Cass. Dio 37,34,3-4 καὶ ταῦτα καὶ τῷ δήμῳ ὁμοίως ἤρεσε, καὶ μάλιστ΄ επειδή, τοῦ Κικέρωνος δημηγοροῦντός τι περὶ αὐτῶν, τὸ ἄγαλμα τὸ τοῦ Διὸς ἔς τε τὸ Καπιτώλιον παρ΄ αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἐκκλησίας ἀνιδρύθη καὶ κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν μάντεων πρός τε τὰς ἀνατολὰς καὶ πρὸς τὴν ἀγορὰν βλέπον ἀνετέθη. ἐπειδὴ γἀρ ἐκεῖνοί τε συνωμοσίαν τινὰ ἐξελεγχθήσεσθαι ἐκ τῆς τοῦ ἀγάλματος στάσεως εἰρήκεσαν, καὶ ἡ ἀνάθεσις αὐτοῦ τοῖς φωραθεῖσι συνέβαινε, τό τε θεῖον ἐμεγάλυνον καὶ τοὺς τὴν αἰτίαν λαβόντας δι' ὀργῆς μᾶλλον ἐποιοῦντο (cf. 3,20 et 21).

ARGVMENTVM SCHOLIASTAE GRONOVIANI

Deprehensi sunt coniurati ad pontem Mulvium, deducti ad senatum. Vulturcius cum litteris et Galli sollicitati ad hoc bellum, qui tunc forte legati venerant Romam, deprehensi sunt. Omnia celebrata sunt in senatu, purgatus est ipse Cicero. Novimus enim quia propter invidiam sedandam processit ad populum et allocutus est: iam ergo purgatus est, iam non timet. Narrat modo populo quid actum sit in senatu vel insultat. Tantum in hac oratione brachylogia hac arte utitur: quid actum sit in senatu narrat.

- 1 Rem publicam, Quirites, vitamque omnium vestrum, bona, ¹ fortunas, conjuges liberosque vestros atque hoc domicilium clarissimi imperi, fortunatissimam pulcherrimamque urbem, hodierno die deorum immortalium summo erga vos amore, laboribus, consiliis, periculis meis e flamma atque ferro ac 5 paene ex faucibus fati ereptam et vobis conservatam ac re-2 stitutam videtis, et si non minus nobis iucundi atque inlustres sunt ii dies quibus conservamur quam illi quibus nascimur, quod salutis certa laetitia est, nascendi incerta condicio et quod sine sensu nascimur, cum voluptate servamur, pro- 10 fecto, quoniam illum qui hanc urbem condidit ad deos immortalis benivolentia famaque sustulimus, esse apud vos posterosque vestros in honore debebit is qui eandem hanc urbem conditam amplificatamque servavit. nam toti urbi, templis, delubris, tectis ac moenibus subiectos prope iam 15 ignis circumdatosque restinximus, idemque gladios in rem publicam destrictos rettudimus mucronesque eorum a iugu-3 lis vestris deiecimus, quae quoniam in senatu inlustrata, patefacta, comperta sunt per me, vobis iam exponam breviter,
  - **1–2** rem p. ... vestrum (vestrorum *Isid.*) ... vestros *Schem. dian. l. 401; Isid. orig.* 2,21,40 $\parallel$ **1** rem p. ... vestrum *Schol. Gron. p.* 284,1 St. $\parallel$ **7–9** et si non minus iucundi ... dies quibus nascimur *Mart. Cap.* 5,497 $\parallel$ **7** et si ... iucundi *Schol. Gron. p.* 284,5 St.

Inscr. INCIPIT LIBER III FELICITER Cx: INCIPIT LIBER TERTIVS FELICITER ..... A: INCIPIT III su: Or(ati) Tercia i: om. Vafbt

4 hodierno CVasby: -a Ai || 5 e a β uo: et x: om. t || 7-101 -tutam videtis... Cornelium ad quem deficit C || 7-8 et si... illi quibus suppl. in mg. i || 7 et si $\beta\gamma$: K. et si a (·K. = Kaput) cf. ad 2,4,46 calumnia | nobis Schol. Gron. ai γ : vobis bx: om. Mart. Cap. s || 8 ii Mart. Cap. x: hi a $\beta\gamma$ || 11 condidit asb: condidit romulum i γ || 14 toti a γ : totae β R. Klotz || 15 ac moenibus a β o: omnibus γ || 16 restinximus idemque om. V | idemque Aasit: itemque b γ || 17 rettudimus a cf. Cluent. 123; Sull. 83; dom. 63; : retudimus AVfix: retrudimus sb γ : retrusimus ex retro- h² May² 21 || 18 deiecimus a β t: reiecimus γ

20 Quirites, ut et quanta et quam manifesta et qua ratione investigata et comprehensa sint vos qui et ignoratis et exspectatis scire possitis.

Principio ut Catilina paucis ante diebus erupit ex urbe, cum sceleris sui socios, huiusce nefarii belli acerrimos duces, 25 Romae reliquisset, semper vigilavi et providi, Quirites, quem ad modum in tantis et tam absconditis insidiis salvi esse possemus. nam tum cum ex urbe Catilinam eiciebam - 2 non enim iam vereor huius verbi invidiam, cum illa magis sit timenda, quod vivus exierit -, sed tum cum illum extermi-30 nari volebam, aut reliquam coniuratorum manum simul exituram aut eos qui restitissent infirmos sine illo ac debilis fore putabam. atque ego ut vidi, quos maximo furore et 4 scelere esse inflammatos sciebam, eos nobiscum esse et Romae remansisse, in eo omnis dies noctesque consumpsi ut 35 quid agerent, quid molirentur sentirem ac viderem, ut, quoniam auribus vestris propter incredibilem magnitudinem sceleris minorem fidem faceret oratio mea, rem ita comprehenderem ut tum demum animis saluti vestrae provideretis cum oculis maleficium ipsum videretis. Itaque, ut comperi 40 legatos Allobrogum belli Transalpini et tumultus Gallici excitandi causa a P. Lentulo esse sollicitatos eosque in Galliam ad suos civis eodemque itinere cum litteris mandatisque ad Catilinam esse missos comitemque iis adiunctum esse T. Volturcium atque huic esse ad Catilinam datas litteras.

20 quirites (q· scr. V) AV $\beta\gamma$: om. ah Clark | et quam manifesta $\beta\gamma$: om. at $Halm^1 \parallel 21$ qui et abiu : qui $s\gamma \mid$ et expectatis $a\beta$ uo : ex (et x) actis xti² mg. $\parallel 27$ cum ex urbe accedit $\parallel$, non laudatur $\parallel 31$ restitissent $a\beta$: remansissent $\gamma \parallel 32$ ut $\beta\gamma$: om. al $\parallel 32-33$ et scelere om. V $\parallel 38$ saluti A $\beta\gamma$: salutis Va $\parallel 41$ eosque $a\beta$: eosdemque (eos denique x: eosdem u) $\gamma \parallel 42$ cum litteris mandatisque ut supra $a\beta\gamma$, post 42 ad suos civis transp. Noht¹ coll. quae sequuntur, unde apparet solum Volturcium litteras ad Catilinam datas habuisse (§§ 8; 12), Gallos vero nonnisi ad suam gentem (§ 9). at hic litterae illae Gallis commissae expressis verbis ad Catilinam esse datae non dicuntur : del. ut iam Meyer, ita nuperrime W. Richter 768-9 $\parallel$ 43-44 esse T. (esset A) $A\beta$: esse Vay: om. o $\parallel$ 44 ad Catilinam hic aly: ante esse hab. sb: del. Fr. Richter² et 3 | datas | mandatas x

facultatem mihi oblatam putavi ut, quod erat difficillimum 45 quodque ego semper optabam ab dis immortalibus, ut tota res non solum a me sed etiam a senatu et a vobis manifesto 5 deprehenderetur. itaque hesterno die L. Flaccum et C. Pomptinum praetores, fortissimos atque amantissimos rei publicae viros, ad me vocavi, rem exposui, quid fieri place- 50 ret ostendi, illi autem, qui omnia de re publica praeclara atque egregia sentirent, sine recusatione ac sine ulla mora negotium susceperunt et, cum advesperasceret, occulte ad pontem Mulvium pervenerunt atque ibi in proximis villis ita bipertito fuerunt ut Tiberis inter eos et pons interesset. eo- 55 dem autem et ipsi sine cuiusquam suspicione multos fortis viros eduxerant, et ego ex praefectura Reatina compluris delectos adulescentis quorum opera utor adsidue in rei pu-6 blicae praesidio cum gladiis miseram, interim tertia fere vigilia exacta cum iam pontem Mulvium magno comitatu le- 60 gati Allobrogum ingredi inciperent unaque Volturcius, fit in eos impetus, educuntur et ab illis gladii et a nostris, res 3 praetoribus erat nota solis, ignorabatur a ceteris, tum interventu Pomptini atque Flacci pugna quae erat commissa se-

51-52 qui omnia ... sentirent Arus. 532 || 55 ut Tiberis ... interesset Arus. 283 || 59-60 (vigilia) cf. Schol. Gron. p. 284,6 St. || 62-63 res erat praetoribus solis nota ... ceteris Pomp. GL V 294,12 | res erat praetoribus nota solis Serv. Aen. 1.409

45 oblatam $a\gamma$: allatam (ab-1) $\beta \parallel$ 46 ab $a\beta xt$: a uo | ut tota $a\beta to$ prob. Kornitzer\(^1\) 626; cf. Madvig\(^4\) fin. p. 415 ad 3,43 et Sternkopf: tota $xu \parallel$ 50 rem $a\beta$: rem omnem $\gamma \parallel$ 53 negotium $al\gamma$: negotia $sb \parallel$ 55 bipertito fuerunt $a\beta$: bipertiti fuerunt $b\gamma$: bipertito latuerunt $Polle^2$ | inter eos Arus. $a\gamma$: om. $\beta \parallel$ 57 eduxerant $a\beta$: eduxerunt $\gamma \parallel$ 58-59 rei ·p· γ : re·p· (r·p· scr. b) $a\beta o$ prob. Mureus 615, Halm\(^1\), al., ita sententiam intellegentes, re p., praesidio \(\preceq\$ 59-60 vigilia \) noctis vigilia A \(\preceq\$ 61 allobrogum (allogobrum i) γ cf. TLL VII 2, 1119,7: allobroges $a\beta \parallel$ 62 educuntur et rN al.: et educuntur uo: educuntur xt cf. inv. 2,4; Mil. 29: ducuntur et (et om. \(\preceq\$1\)) $a\beta$ cf. ad. h.l. TLL VI 2, 2020,27 et 30 \(\preceq\$ 63 pretoribus erat $a\beta$: erat pretoribus Serv.; Pomp. $\gamma \parallel$ 64 quae erat commissa del. Halm\(^1\)

65 datur. litterae quaecumque erant in eo comitatu integris signis praetoribus traduntur; ipsi comprehensi ad me, cum iam dilucesceret, deducuntur. Atque horum omnium scelerum improbissimum machinatorem, Cimbrum Gabinium, statim ad me nihil dum suspicantem vocavi. deinde item ac-70 cersitus est L. Statilius et post eum C. Cethegus. tardissime autem Lentulus venit, credo quod in litteris dandis praeter consuetudinem proxima nocte vigilarat. Cum summis et cla-7 rissimis huius civitatis viris qui audita re frequentes ad me mane convenerant litteras a me prius aperiri quam ad sena-75 tum deferri placeret, ne, si nihil esset inventum, temere a me tantus tumultus iniectus civitati videretur, negavi me esse facturum ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem. etenim, Quirites, si ea quae erant ad me delata reperta non essent, tamen ego non arbi-80 trabar in tantis rei publicae periculis esse mihi nimiam diligentiam pertimescendam. Senatum frequentem celeriter, ut vidistis, coegi. atque interea statim admonitu Allobrogum 8 C. Sulpicium praetorem, fortem virum, misi qui ex aedibus Cethegi si quid telorum esset efferret. ex quibus ille maxi-85 mum sicarum numerum et gladiorum extulit.

71–72 praeter ... vigilaverat *Schol. Gron. p. 285,2 St.* || **86–87** fidem ... dedi *Isid. orig. 11,1,67*

66-67 ipsi ... deducuntur om. $\mathbf{t} \parallel 67$ dilucesceret γ : de- (deluceret $\mathbf{b}^1$) $a\beta \parallel 68$ improbissimum (-bitissimum $\mathbf{t}$) $a\gamma$: improbissumorum (-imorum $\mathbf{b}$) $\beta \parallel 69$ nihil dum $a\beta$: nihil tum $\mathbf{s}^2\gamma$: nihil tale $\mathbf{J} \parallel 69$ -70 accersitus est $a\beta$ de forma cf. TLL II 448,33; F. Bücheler, RhM 39, 1884, 414-15: arcessitur (arcesitur $\mathbf{t}$: accersitur $\mathbf{u}$) $\gamma \parallel 70$ · L. $a\beta\mathbf{t}$: · P. $\mathbf{uo}$: $\mathbf{x}$ non liquet | C. edd.: om. $a\beta\gamma$ Clark, alii $\parallel 71$ <P.> Lentulus Eberhard | dandis $a\beta$: his $\mathbf{xt}$: his dandis $\mathbf{uo} \parallel 72$ vigilarat $a\beta$: vigilaret $\mathbf{b}$: -averat (-averit $\mathbf{o}$) Schol. Gron. γ R.Kl. at cf. Zielinski 202: evigilarat Kraffert 117 $\parallel 73$ -74 ad me mane $a\beta\mathbf{t}$: mane ad me $\mathbf{xu}$: ad me $\mathbf{o} \parallel 74$ prius aperiri quam $a\beta\mathbf{t}$: aperiri priusquam $\gamma \parallel 75$ deferri $a\beta\mathbf{o}$: referri $\mathbf{t}$: referrem $\mathbf{x}$: *** $\mathbf{r}$ deferri $\mathbf{u}$: deferrem $\mathbf{Halm}^1$; at cf. Att. 2,20,2 addit etiam se prius occisum iri ab eo quam me violatum iri $\parallel 82$ vidistis] audistis $\mathbf{V} \parallel 84$ ex] e $\mathbf{A} \parallel 85$ et $\mathbf{V}\gamma$: om. $\mathbf{Aa}\beta \mid$ extulit $\mathbf{al}\gamma$: extulerat $\mathbf{s}\mathbf{b}$

- Introduxi Volturcium sine Gallis, fidem publicam iussu senatus dedi. hortatus sum ut ea quae sciret sine timore indicaret, tum ille dixit, cum vix se ex magno timore recreasset, a P. Lentulo se habere ad Catilinam mandata et litteras, ut servorum praesidio uteretur, ut ad urbem quam primum 90 cum exercitu accederet; id autem eo consilio ut, cum urbem ex omnibus partibus, quem ad modum discriptum distributumque erat incendissent caedemque infinitam civium fecissent, praesto esset ille qui et fugientis exciperet et se cum 9 his urbanis ducibus coniungeret. Introducti autem Galli ius 95 iurandum sibi et litteras ab Lentulo, Cethego, Statilio ad suam gentem data esse dixerunt atque ita sibi ab his et a L. Cassio esse praescriptum ut equitatum in Italiam quam primum mitterent; pedestris sibi copias non defuturas. Lentulum autem sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis haruspicum- 100 que responsis se esse tertium illum Cornelium ad quem regnum huius urbis atque imperium pervenire esset necesse; Cinnam ante se et Sullam fuisse, eundemque dixisse fatalem hunc annum esse ad interitum huius urbis atque imperi qui esset annus decimus post virginum absolutionem, post Capi- 105 10 toli autem incensionem vicesimus, hanc autem Cethego cum ceteris controversiam fuisse dixerunt quod Lentulo et aliis Saturnalibus caedem fieri atque urbem incendi placeret, Cet-5 hego nimium id longum videretur. Ac ne longum sit, Quirites, tabellas proferri iussimus quae a quoque dicebantur da- 110
  - 86 fidem $a\beta$: fidem ei $\gamma \parallel 87$ timore] metu $t \parallel 92$ discriptum Kayser; cf. 1,9,103: de- $a\beta\gamma \parallel 96$ ab Lentulo $Halm^1$: a $\cdot p$ lentulo $a\beta uo$: a lentulo (linculo t) $xt \parallel 97$ data Aal cf. infra ad 10,116 deprehensa: datas $V\gamma$ Clark: datā $sb \parallel 99$ mitterent $V\gamma$: mitteret $Aa\beta \parallel 100$ ex fa*tis s: ex fastis (ex factis V) $a\beta t$ Kasten: ex libris $\gamma \parallel 101$ se esse $a\beta uo$: esse se t: esse $x \mid$ tertium illum $al\gamma$: illum tertium $sb \parallel 101-102$ regnum accedit $C \parallel 104$ annum (animum V) esse alo: esse annum (annuum v) sby $v \parallel 105$ annus decimus $v \parallel 106$ edecimus annus $v \parallel 106$ annum decimus $v \parallel 106$ et] atque $v \parallel 108$ saturnalibus caedem $v \parallel 109$ videretur $v \parallel 108$ saturnalibus caedem $v \parallel 109$ videretur $v \parallel 109$

tae. Primo ostendimus Cethego; signum cognovit. nos linum incidimus; legimus. erat scriptum ipsius manu Allobrogum senatui et populo sese quae eorum legatis confirmasset facturum esse; orare ut item illi facerent quae sibi eorum legati 115 recepissent, tum Cethegus, qui paulo ante aliquid tamen de gladiis ac sicis quae apud ipsum erant deprehensa respondisset dixissetque se semper bonorum ferramentorum studiosum fuisse, recitatis litteris debilitatus atque abiectus conscientia repente conticuit. Introductus est Statilius; cognovit 120 et signum et manum suam. recitatae sunt tabellae in eandem fere sententiam: confessus est. Tum ostendi tabellas Lentulo et quaesivi cognosceretne signum, adnuit. 'Est vero', inquam, 'notum quidem signum, imago avi tui, clarissimi viri, qui amavit unice patriam et civis suos; quae quidem 125 te a tanto scelere etiam muta revocare debuit.' leguntur ea- 11 dem ratione ad senatum Allobrogum populumque litterae. si quid de his rebus dicere vellet, feci potestatem, atque ille primo quidem negavit. post autem aliquanto, toto iam indicio exposito atque edito, surrexit, quaesivit a Gallis quid 130 sibi esset cum iis, quam ob rem domum suam venissent, itemque a Volturcio, qui cum illi breviter constanterque res-

111 primo $a\beta$: primum γ | Cethego signum; cognovit sic ab edd. distinguebatur ante Muellerum | linum $CAa\beta$: lignum V_γ || 114 ut item illi $a\beta$ to: ut etiam illi x: etiam ut illi u | eorum legati (legati om. u^1) $al\gamma$: legati eorum sb || 115 recepissent Muretus 619; cf. Q. Cic. pet. 19 horum in causis ad te deferendis quid tibi eorum sodales receperint et confirmarint, scio; Phil. 5,51 promitto, recipio, spondeo; fam. 5,8,5 quae tibi promitto ac recipio; ib. 1,9,9 quidque sibi is de me recepisset in memoriam redegit: praecepissent $a\beta\gamma$ || 116 sicis (sic his o) $a\beta$ to: de sicis xu | ipsum] se R prob. $Madvig^2$ 153 | deprehensa $a\beta$ 0: deprehensae xu: deprehensi t || 118–119 conscientia $a\beta$: conscientia convictus γ || 119 introductus est γ : introductus $a\beta$ || 120 et signum et manum suam $a\beta$ to: manum et signum suum xu || 122 adnuit $CAa\beta\gamma$: adnuit quidem Vo || 123 quidem signum $CAa\betau$: signum $V\gamma$ || 128 aliquanto $a\beta$ 0: aliquando γ || 130 iis CA: his (hiis a) $Va\beta\gamma$ || 131 item a || 132 quem γ : q: C: qu(a)e (quae sscr. C^c) $a\beta$ | quotiens t

pondissent per quem ad eum quotiensque venissent, quae-

sissentque ab eo nihilne secum esset de fatis Sibyllinis locutus, tum ille subito scelere demens quanta conscientiae vis esset ostendit. nam, cum id posset infitiari, repente praeter 135 opinionem omnium confessus est. ita eum non modo ingenium illud et dicendi exercitatio qua semper valuit sed etiam propter vim sceleris manifesti atque deprehensi impudentia 12 qua superabat omnis improbitasque defecit. Volturcius vero subito litteras proferri atque aperiri iubet quas sibi a Lentu- 140 lo ad Catilinam datas esse dicebat, atque ibi vehementissime perturbatus Lentulus tamen et signum et manum suam cognovit. erant autem sine nomine, sed ita: 'Quis sim scies ex eo quem ad te misi. cura ut vir sis et cogita quem in locum sis progressus: et vide quid tibi iam sit necesse et 145 cura ut omnium tibi auxilia adiungas, etiam infimorum.' Gabinius deinde introductus cum primo impudenter respondere coepisset, ad extremum nihil ex iis quae Galli insimula-13 bant negavit. Ac mihi quidem, Quirites, cum illa certissima visa sunt argumenta atque indicia sceleris, tabellae, signa, 150

143-146 (qui sim ... infimorum) cf. Sall., Catil. 44,5 qui sim, ex eo quem ad te misi, cognosces. fac cogites, in quanta calamitate sis, et memineris te virum esse. consideres, quid tuae rationes postulent. auxilium petas ab omnibus, etiam ab infumis || 144 cura ... sis Prisc. inst. GL III 237,23 || 148-149 nihil eorum quae ... negavit Don. Ter. Phorm. 359,1

133 fatis (fa*tis s) sx: factis lt: fastis abuo Kasten: libris supra fastis scr. i || 135 infitiari a β xo: infirmari u: vel inficiari infirmarique t || 138 sceleris hic aly: post deprehensi sb || 140 iubet a β o: iussit γ || 142 tamen| tandem Eberhard: statim Binsfeld\|^1 305 | signum et manum suam a β to: signum suum et manum xu || 143 autem a β o: autem scriptae γ | quis ahb\|^2o: qui CAV β γ fort. recte. cf. Sall. prob. A. Klotz 572 (cf. E. Löfstedt, Syntactica 2, Lund 1933, 84 adn. 1 et K.-S. II 1,655-656) || 144 ex eo alb\|^2i \gamma cf. Sall. Catil. ex eo ... cognosces: ex hoc sb\|^1 || 145 et vide quid γ : vide et quid a β o: vide quid Nov\(\hat{a}k\): vide ecquid Halm\|^1; at cf. Sall. Catil. consideres quid tuae rationes postulent | tibi iam alo: iam tibi sb\gamma || 146 infimorum C^cAa\beta\gamma: infirmorum CVu\|^1 || 147 inprudenter V || 148 ex iis D: ex his a\beta\gamma: eorum Don. Ter. || 149 Quirites a\gamma: om. β || 150 visa sunt a\beta0: sunt visa γ

manus, denique unius cuiusque confessio, tum multo certiora illa, color, oculi, voltus, taciturnitas. sic enim obstupuerant, sic terram intuebantur, sic furtim non numquam inter sese aspiciebant ut non iam ab aliis indicari sed indicare se 155 ipsi viderentur.

Indiciis expositis atque editis, Quirites, senatum consului 6 de summa re publica quid fieri placeret, dictae sunt a principibus acerrimae ac fortissimae sententiae, quas senatus sine ulla varietate est secutus, et quoniam nondum est perscrip-160 tum senatus consultum, ex memoria vobis, Quirites, quid senatus censuerit exponam. Primum mihi gratiae verbis am- 14 plissimis aguntur, quod virtute, consilio, providentia mea res publica maximis periculis sit liberata, deinde L. Flaccus et C. Pomptinus praetores, quod eorum opera forti fidelique 165 usus essem, merito ac iure laudantur, atque etiam viro forti, conlegae meo, laus impertitur, quod eos qui huius coniurationis participes fuissent a suis et a rei publicae consiliis removisset. atque ita censuerunt ut P. Lentulus, cum se praetura abdicasset, in custodiam traderetur; itemque uti 170 C. Cethegus, L. Statilius, P. Gabinius qui omnes praesentes erant in custodiam traderentur, atque idem hoc decretum est in L. Cassium qui sibi procurationem incendendae urbis depoposcerat, in M. Caeparium cui ad sollicitandos pastores

168–169 Lentulus ... abdicasset *Arus. 13* | cum se ... traderetur *Schol. Gron. p. 284,22 St.* || **172–173** qui sibi ... depoposcerat *Schol. Gron. p. 284,11 St.*

152–153 obstupuerant (obsti- a) ay: -erunt (obsti- bs¹) $\beta t \parallel 154$ sese alxu: se sbto $\parallel 154$ –155 indicare se ipsi $a\beta o$: ipsi a se $\gamma \parallel 156$ Quirites $a(f)\beta\gamma$: om. ao $Halm^1 \parallel 157$ re publica $a\beta$: rei p· h: rei p· salute $\gamma \parallel$ placeret $a\beta to$: liceret xu $\parallel 161$ exponam ay: exponamus $\beta \parallel 163$ maxumis periculis $a\beta o$: periculis maximis $\gamma \parallel 167$ a² $a\beta o$: om. sy $\parallel 168$ amovisset A $\parallel 169$ in Schol. Gron. a βto : tum in xu $\parallel 170$ ·C· (vel ·G·) a βo : om. $\gamma \parallel$ statilius (stalius b) a βo : om. $\gamma \parallel$ qui γ : om. a $\beta \parallel 172$ est om. A $\parallel 173$ depoposcerat Schol. Gron. als² γ : deposcerat s¹b $\parallel$ caeparium xu Lb.¹; cf. Sall. Catil. 46,3–4, al.; fam. 9,23: ceparium a βto

Apuliam attributam esse erat indicatum, in P. Furium qui est ex iis colonis quos Faesulas L. Sulla deduxit, in 175 Q. Annium Chilonem qui una cum hoc Furio semper erat in hac Allobrogum sollicitatione versatus, in P. Vmbrenum, libertinum hominem, a quo primum Gallos ad Gabinium perductos esse constabat, atque ea lenitate senatus est usus, Quirites, ut ex tanta conjuratione tantaque hac multitudine 180 domesticorum hostium novem hominum perditissimorum poena re publica conservata reliquorum mentis sanari posse 15 arbitraretur, atque etiam supplicatio dis immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est, quod mihi primum post hanc urbem conditam togato contigit, et his 185 decreta verbis est: 'quod urbem incendiis, caede civis, Italiam bello liberassem. quae supplicatio si cum ceteris supplicationibus conferatur, hoc interest quod ceterae bene gesta, haec una conservata re publica constituta est. Atque illud quod faciendum primum fuit factum atque transactum est. 190 nam P. Lentulus, quamquam patefactis indiciis et confessi-

179 lenitate senatus Schol. Gron. p. 284,14 St. || 183-184 atque etiam ... immortalibus et decreta est pro singulari ... nomine Schol. Gron. p. 284,15 et 19 St. || 186-187 (urbem ... liberassem) cf. Cic. fam. 5,2,8 eum qui curiam caede, urbem incendiis, Italiam bello liberasset || 191 nam Publius Lentulus Schol. Gron. p. 284,22 St.

174 attributam esse $a\beta$: tributam esse o: esse attributam γ | in om. V || 175 iis D: his $a\beta\gamma$ | colonis (aegre liquet) || $Lb.^2mg$.: coloniis asby cf. 2,20,244-245 ex iis coloniis quas Sulla constituit || quos u: quas $a\beta\gamma$ || 176 Annium Garatoni; $Halm^1$; cf. Sall. Catil. 17,3; 50,4. consulas etiam Q. Cic. pet. 10 qui (Catilina) ex curia Curios et Annios ... sibi amicissimos comparavit: manlium (mal- ut) $a\beta\gamma$: Magium $Lb.^1$ ex Sylvi coni. (cf. fam. 4,12,2) || 179 est usus aly: usus est sbt || 180 hac (ex ac C^c) $a\beta$: vi ac γ || 182 sanari $a\beta$ xo: sanare ut || 184 horum V | est $a\beta$: est quirites (quirini o) γ || 185 hanc $a\beta$ uo: om. xt | iis A || 188 conferatur $a\beta$: conferatur quirites γ | interest $a\beta$ to: intersit xu | gesta (ex -e ||) $CA\beta$ xo cf. 4,20,304: gesta ·R·P· (sscr. in u) ut: geste (-e a) Va || 189 re·P·] C: rei $\overline{p}$ · C^c || 191 patefactis| f: -a a: patefacta <re> coni. Halm¹: manifestis particula et omissa (v. infra) coni. cum Eberhard tum W. Richter 769 | et γ : om. $a\beta$

onibus suis iudicio senatus non modo praetoris ius verum etiam civis amiserat, tamen magistratu se abdicavit, ut quae religio C. Mario, clarissimo viro, non fuerat, quo minus 195 C. Glauciam de quo nihil nominatim erat decretum praetorem occideret, ea nos religione in privato P. Lentulo puniendo liberaremur

Nunc quoniam, Quirites, consceleratissimi periculosissimique belli nefarios duces captos iam et comprehensos tenetis, 16 200 existimare debetis omnis Catilinae copias, omnis spes atque opes his depulsis urbis periculis concidisse. quem quidem ego cum ex urbe pellebam, hoc providebam animo, Quirites, remoto Catilina non mihi esse P. Lentuli somnum nec L. Cassi adipes nec C. Cethegi furiosam temeritatem perti-205 mescendam. ille erat solus timendus ex istis omnibus, sed tam diu dum urbis moenibus continebatur. omnia norat,

193-194 ut quae religio G. Mario Schol. Gron. p. 284,25 St. || 194 C. Mario clarissimo viro Schol. Clun. p. 270,8 St. || 194-196 (quo minus C. Glauciam ... occideret) cf. Schol. Clun. p. 270,9 St. in explic. quamquam de Gaio Glaucia nihil esset nominatim decretum, praetorem tamen eum interemit || 196-197 ea nos religione liberaremur Schol. Gron. p. 284,31 St. || 203 somnum. alii somnium, alii somnum habent cum explic. Schol. Gron. p. 285,1 St. || 203-204 nec ... adipes Schol. Gron. p. 285,5 St.

194 religio accedit $\Delta \parallel$ 195 C. (·c· x : ·G· ut) γ cf. Schol. Clun. : [C.] / Γ auov Δ : om. a β o | nominatim (·um io) erat a $\beta\gamma$: erat nominatim t cf. Schol. Clun. || 198 consceleratissimi (cum- V) a β x : sceleratissimi γ | periculosissimi V || 201 his V $\beta\gamma$: *is (i eras. vid.) C: iis Aal¹ || 202 pellebam a β o: depellebam γ || 203 post Lentuli t adiecit: quo dicebat imperatorem se esse anno illo cum interitu urbis futurum | somnum Schol. Gron. b¹: somnium a $\beta\gamma$ cf. Schol. Gron. : [so]mn[/[?] Δ | nec a β to: [nec]/[ov δ e] Δ : om. xu || 204 L. Schol. Gron. γ : Lī/ Λ ov κ [iov Δ : om. al (·c· assi scr. l): ·C· (vel··G·) a(f) β | adipes Schol. Gron. γ : adipes /[?] Δ : alipes CA² mg.: aliped o: aupes V: in lac. 15 litt. om. A¹, sine lac. a β |·C· (vel··G·) a $\beta\gamma$: om. Δ || 205 erat solus / η [v μ ovo ζ Δ : erat solus xu: erat (ex erit C) unus alto: unus erat b: enim erat s | timendus deficit Δ | istis a β o: illis s: his γ || 206 urbis moenibus a β o: moenibus urbis γ

omnium aditus tenebat, appellare, temptare, sollicitare poterat, audebat, erat ei consilium ad facinus aptum, consilio autem neque lingua neque manus deerat, iam ad certas res conficiendas certos homines delectos ac descriptos habebat. 210 neque vero, cum aliquid mandarat, confectum putabat: nihil erat quod non ipse obiret, occurreret, vigilaret, laboraret; 17 frigus, sitim, famem ferre poterat, hunc ego hominem tam acrem, tam audacem, tam paratum, tam callidum, tam in scelere vigilantem, tam in perditis rebus diligentem nisi ex 215 domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem dicam id quod sentio, Quirites -, non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem. non ille nobis Saturnalia constituisset neque tanto ante exiti ac fati diem rei publicae denuntiavisset neque commisisset ut signum, ut lit- 220 terae suae testes manifesti sceleris deprehenderentur, quae nunc illo absente sic gesta sunt ut nullum in privata domo furtum umquam sit tam palam inventum quam haec tanta in re publica coniuratio manifesto inventa atque deprehensa

207–208 poterat et audebat *et* **208–209** consilio neque lingua ... deerat *Schol. Gron. p.* 285,6 *St.* || **211–212** nihil erat ... obiret *Arus.* 412

208 et audebat Schol. Clun. | ei γ : et als: om. b || 209 neque lingua neque manus Schol. Gron. CAV $\beta\gamma$: neque manus neque lingua ah: neque manus b | certas a β to: ceteras xu || 210 discriptos Stangl² 703; sine causa, nam codicum descriptos, i.e. constitutos ('bezeichnet', 'bestimmt' ap. Germanos) satis sententiae facit; aliter res se habet v.c. 1,9,103 || 211 mandarat a β o: mandaverat γ | infectum a || 214 tam audacem tam paratum a β o: tam paratum tam audacem γ || 218 cervicibus vestris al γ : vestris (ex nostris s²) cervicibus sb prob. Zielinski 202 || 219-220 neque tanto ... commisisset om. β : inferiore mg. suppl. s² || 219 tanto auo: tanti s²xt || 220 denuntiavisset (A²: -visset in ras. x) as² γ : denuntiasset A¹o || 221 testes a β o: testes denique γ | deprehenderetur At || 223-224 tanta in β xu: in tota ato Clark || 224 manifesto CAa β xo: -t: -a Vb¹u || 224 inventa atque deprehensa $\beta\gamma$: inventa comprehensa (con-CVa) a: inventa atque comprehensa o: compertum atque deprehensa Novák coll. Cluent. 43 facinus manifesto compertum atque deprehensum: comprehensa Nohl¹ coll. Cael. 62 et 64; Flacc. 38 et 68

225 est. quod si Catilina in urbe ad hanc diem remansisset, quamquam, quoad fuit, omnibus eius consiliis occurri atque obstiti, tamen, ut levissime dicam, dimicandum nobis cum illo fuisset, neque nos umquam, cum ille in urbe hostis esset, tantis periculis rem publicam tanta pace, tanto otio, tan-230 to silentio liberassemus.

Quamquam haec omnia, Quirites, ita sunt a me administrata ut deorum immortalium nutu atque consilio et gesta et provisa esse videantur. idque cum coniectura consequi possumus, quod vix videtur humani consili tantarum rerum 235 gubernatio esse potuisse, tum vero ita praesentes his temporibus opem et auxilium nobis tulerunt ut eos paene oculis videre possemus. nam ut illa omittam, visas nocturno tempore ab occidente faces ardoremque caeli, ut fulminum iactus, ut terrae motus relinquam, ut omittam cetera quae tam 240 multa nobis consulibus facta sunt ut haec quae nunc fiunt canere di immortales viderentur, hoc certe, Quirites, quod sum dicturus neque praetermittendum neque relinquendum est. nam profecto memoria tenetis Cotta et Torquato consulibus compluris in Capitolio res de caelo esse percussas, 245 cum et simulacra deorum depulsa sunt et statuae veterum

231 quamquam ... Quirites *Schol. Gron. p. 285,9 St.* || **238** ab occidente faces *Schol. Gron. p. 285,13 St.* || **243–244** Cotta ... consulibus *Schol. Gron. p. 285,14 St.* || **245–246** statuae ... deiectae *et* legum ... liquefacta *Schol. Gron. p. 285,23 et 22 St.*

226 consiliis occurri aly: consiliis potuit occurri sb || 228 cum ato cf. Madvig² 153-154: dum βxu || 228-229 esset $\alpha \beta o$: fuisset γ || 232 nutu atque $\beta \gamma$: om. α || 233 cum om. Vu || 234 videtur βx : videretur $\alpha \gamma$ | humani consili (-i A) $\alpha \beta o$: -is -iis xt: consiliis u | tantarum rerum $\alpha \beta$: tantam molem rerum γ || 235 esse (esset I) $\alpha \beta$: consequi γ || 237 possemus γ : possimus $\alpha \beta$ Clark || 239 relinquam ut omittam cetera $\alpha \beta o$: ceteraque (cetera x) γ | tam $\alpha \gamma$: ita βx R. Klotz || 241 quirites βy : om. asb (in C lac. trium litt. exstat, ubi qui vel βc 0, i.e. quirites dispexerunt Peterson (in collatione) et Clark; nimirum ipse scriba se correxit) || 244 in γ : de $\alpha \beta$: inde α 0 || 245 cum ... sunt om. α 1 || cum et α 2 || cum et α 3 || cum et α 4 || cum et α 5 || cum et cum et

hominum deiectae et legum aera liquefacta et tactus etiam ille qui hanc urbem condidit Romulus, quem inauratum in Capitolio, parvum atque lactentem, uberibus lupinis inhiantem fuisse meministis, quo quidem tempore cum haruspices ex tota Etruria convenissent, caedis atque incendia et legum 250 interitum et bellum civile ac domesticum et totius urbis atque imperi occasum appropinquare dixerunt, nisi di immortales omni ratione placati suo numine prope fata ipsa flexis-20 sent. itaque illorum responsis tum et ludi per decem dies facti sunt neque res ulla quae ad placandos deos pertineret 255 praetermissa est. idemque iusserunt simulacrum Iovis facere maius et in excelso conlocare et contra atque antea fuerat ad orientem convertere, ac se sperare dixerunt, si illud signum quod videtis solis ortum et forum curiamque conspiceret, fore ut ea consilia quae clam essent inita contra salu- 260 urbis atque imperi inlustrarentur, ut populoque Romano perspici possent. atque illud signum conlocandum consules illi locaverunt; sed tanta fuit operis tarditas ut neque superioribus consulibus neque nobis ante

246–247 tactus etiam (etiam Serv. Aen. : est etiam var. l. Serv. ecl.) ille ... Romulus Serv. auct. Aen. 2,649 et Serv. ecl. 1,17 || 247–249 quem ... lactantem (lactentem var. l.) ... meministis Arus. 259 || 253–254 suo ... flexissent Schol. Gron. p. 285,25 St. || 256–257 simulacrum ... maius ... collocare Schol. Gron. p. 285,31 St.

246 legum Schol. Gron. $a\beta$: regum γ | aera om. A | liquefacta Schol. Gron. $a\beta$ o: liquefacta sunt γ | et abo: om. $\beta\gamma$ || 246-247 etiam ille Serv. Aen. as: est (var. l. Serv.) etiam ille Serv. ecl. by: ille etiam I || 247 inauratum Arus. $\beta\gamma$: auratum a || 248 lactentem (var. l. Arus.) Arus. Vhu: lactantem Arus. CAa $\beta\gamma$ || 251 et² $a\beta$ uo: ac xt || 252-303 imperi... crudelissimo deficit C || 253 fata Schol. Gron. Aaxt: facta V β uo || 254 per decem dies alto: decem per dies xu: per dies decem sb || 257 in excelso V $\beta\gamma$: in celso Aax | antea AV β t: ante $a\gamma$ || 259 curiamque $\beta\gamma$: curiam Aa: et curiam V || 260 clam $\beta\gamma$: inter ao || 262 populoque R β uo: om. xt || 263 collocandum β to: ita collocandum (con-u) xu: collocatum α | locaverunt ix Cuiacius: locarunt 'al. lib. vet.' ap. Lb.' β β : conlocaverunt (con-a) $\alpha\beta$: statuerunt γ || 264 neque ... consulibus om. Is | superioribus at: a superioribus by | nobis $\alpha\beta$: a nobis γ

265 hodiernum diem conlocaretur. hic quis potest esse, Quirites, tam aversus a vero, tam praeceps, tam mente captus qui 21 neget haec omnia quae videmus praecipueque hanc urbem deorum immortalium nutu ac potestate administrari? etenim cum esset ita responsum, caedis, incendia, interitum rei 270 publicae comparari, et ea per civis, quae tum propter magnitudinem scelerum non nullis incredibilia videbantur, ea non modo cogitata a nefariis civibus verum etiam suscepta esse sensistis. illud vero nonne ita praesens est ut nutu Iovis Optimi Maximi factum esse videatur, ut, cum hodierno die 275 mane per forum meo iussu et coniurati et eorum indices in aedem Concordiae ducerentur, eo ipso tempore signum statueretur? quo conlocato atque ad vos senatumque converso omnia et senatus et vos quae erant contra salutem omnium cogitata inlustrata et patefacta vidistis, quo etiam maiore 22

280 sunt isti odio supplicioque digni qui non solum vestris domiciliis atque tectis sed etiam deorum templis atque delubris sunt funestos ac nefarios ignis inferre conati. quibus ego si me restitisse dicam, nimium mihi sumam et non sim ferendus: ille, ille Iuppiter restitit; ille Capitolium, ille haec tem-

265 sqq. (quis potest esse ...) cf. Quint. inst. 5,11,42 ponitur a quibusdam et quidem in parte prima deorum auctoritas ... id rarum est, non sine usu tamen. utitur eo Cicero ... in contione contra Catilinam, cum signum Iovis columnae inpositum populo ostendit || 265-266 quis tam aversus a vero Prisc. inst. GL III 277,11 | tam aversus a vero Arus. 3 || 273-277 illud vero ... statueretur Prisc. inst. GL III 87,21

265 quis $Prisc. \ \gamma: \text{qui} \ a\beta \mid \text{quirites} \ \beta\gamma: om. \ a \parallel 266 \text{ aversus } \mathbf{A}\beta\gamma: \text{adversus} \ \mathbf{Vax} \parallel 268 \text{ ac} \ a\beta to: \text{atque} \ \mathbf{xu} \parallel 269 \text{ interitum} \ a\beta: \text{interitumque} \ \gamma \parallel 270 \text{ per cives} \ a\beta: \text{a} \ (om. \ \mathbf{x}) \text{ perditis civibus} \ \gamma: \text{per cives} \ 1' \text{ a perditis civibus} \ o \parallel 272 \text{ a nefariis civibus} \ \cdot \mathbf{q} \cdot (i.e. \ \text{quirites}) \ \mathbf{V} \parallel 273 \text{ esse} \ aly: om.$ sb $\parallel 274 \ \text{optimi} \ \text{maximi} \ Prisc. \ \mathbf{Ahy}: \text{optimi} \ \text{maximi} \ \text{omnium} \ \mathbf{sb}: \ i \mid \text{omnium} \ 1: om. \ \mathbf{a} \ (i\bar{a} \ scr. \ \mathbf{f}): non \ liquet \ \mathbf{V} \parallel 276 \ \text{eo} \ Prisc. \ \mathbf{sb}\gamma: \text{et} \ \mathbf{AVaho}: \text{et} \ \text{eol} \ 1 \parallel 278 \ \text{et} \ \text{senatus} \ \text{et} \ \text{vos} \ om. \ \mathbf{g} \ Halm^1; \ Kasten \mid \text{salutem} \ a\gamma: \text{senatum} \ \text{senatum$

pla, ille cunctam urbem, ille vos omnis salvos esse voluit. 285 dis ego immortalibus ducibus hanc mentem voluntatemque suscepi atque ad haec tanta indicia perveni. iam vero illa Allobrogum sollicitatio: iam ab Lentulo ceterisque domesticis hostibus tam dementer tantae res creditae et ignotis et barbaris commissaeque litterae numquam essent profecto, 290 nisi ab dis immortalibus huic tantae audaciae consilium esset ereptum. quid vero? ut homines Galli ex civitate male pacata, quae gens una restat quae bellum populo Romano facere et posse et non nolle videatur, spem imperi ac rerum maximarum ultro sibi a patriciis hominibus oblatam negle- 295 gerent vestramque salutem suis opibus anteponerent, id non divinitus esse factum putatis, praesertim qui nos non pugnando sed tacendo superare potuerunt?

Quam ob rem, Quirites, quoniam ad omnia pulvinaria supplicatio decreta est, celebratote illos dies cum coniugibus 300 ac liberis vestris, nam multi saepe honores dis immortalibus

285 cunctam $\alpha\beta o$: hanc $\gamma \parallel 286$ ego $\alpha \gamma$: ergo $AV\beta x \mid$ ducibus $\beta \gamma$: om. a | mentem voluntatemque AVBy : mentem quirites voluntatemque a $Ha^{1} \parallel 287$ haec tanta $A\beta\gamma$: haec haec tanta a : tanta haec Vo $\parallel$ 287-288 illa ... sollicitatio iam (sic y) aby cf. Ercole: <in> illa ... sollicitatione Sternkopf: genus y secutus suscepta sim. e.g. post 289 hostibus addendum censet Ernesti: his ut ex 14,176-177 ductis deletis plura emendare vult Mommsen ap. Halm¹, i.e. [illa ... sollicitatio iam] ab Lentulo c. q. d. h. tam dementer tantae res creditae [et] ignotis, et barbaris commisae[que] litterae numquam essent (cf. Levi): illa ... sollicitatio <numquam esset tentata a Gabinio>, iam proposuit Sydow 226 coll. supra 14,178-179 a quo primum Gallos ad Gabinium perductos esse constabat | 289 tantae res creditae a\beta : tanta (tam x) res credita y | 290 commissaeque aly: commissae sb cf. supra Mommsen || 294 et posse γ : posse $\mathbf{Aa}\boldsymbol{\beta}$: possit $\mathbf{V} \mid \text{non } \mathbf{AV}\gamma$: om. $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}\mathbf{u} \parallel 295$ maximarum $\boldsymbol{ao}$: amplissimarum $\beta y \parallel 295-296$ neglegerent (-rint u) ... anteponerent βy : neglegeret ... anteponeret V: negligere ... anteponere Aa || 297 esse factum aly ob claus. prob. iam Wuest 68 adn. 1 (= V3 ap. Zielinski): factum esse sb | putatis $\beta y : om$. $\alpha \parallel 297-298$ praeterquam quod (pro praesertim qui) ... potuerunt post 292 Galli transp. Reis : secl. Eberhard 298 potuerint Ernesti.; Madvig¹. at v. TLL X 2, 865,47, ubi de praesertim qui cum indic. agitur (cf. v.c. fam. 10,31,6), et May 133

iusti habiti sunt ac debiti sed profecto iustiores numquam. erepti enim estis ex crudelissimo ac miserrimo interitu et erepti sine caede, sine sanguine; sine exercitu, sine dimicati-305 one togati me uno togato duce et imperatore vicistis, etenim 24 recordamini. Ouirites, omnis civilis dissensiones, non solum eas quas audistis sed eas quas vosmet ipsi meministis atque vidistis. L. Sulla P. Sulpicium oppressit: eiecit ex urbe C. Marium, custodem huius urbis, multosque fortis viros 310 partim eiecit ex civitate, partim interemit. Cn. Octavius consul armis expulit ex urbe conlegam: omnis hic locus acervis corporum et civium sanguine redundavit. superavit postea Cinna cum Mario: tum vero clarissimis viris interfectis lumina civitatis exstincta sunt, ultus est huius victoriae crudelita-315 tem postea Sulla: ne dici quidem opus est quanta deminutione civium et quanta calamitate rei publicae. dissensit M. Lepidus a clarissimo et fortissimo viro, Q. Catulo: attulit non tam ipsius interitus rei publicae luctum quam ceterorum. atque illae tamen omnes dissensiones erant eius modi 25

307-308 sed eas ... vidistis Arus. 367 || 308 L. Sulla ... oppressit Schol. Clun. p. 270,12 St. || 310-311 Octavius expulit Cinnam collegam Schol. Gron. p. 286,19 St. || 312-313 superavit ... Mario Schol. Gron. p. 286,1 St. || 313 clarissimis viris Schol. Gron. p. 286,20 St. || 315-316 ne dici ... deminutione (di-complures codd.) civium Prisc. inst. GL III 61,1 et 16; 96,9 || 315 ne dici quidem opus est Prisc. inst. GL III 84,17

303 ac miserrimo accedit C || 303-304 et erepti γ v. Naegelsbach 768-769. cf. Eberhard et 15,184-186 decreta est ... et ... decreta ... est; 1,4,42 vivis et vivis; 2,17,198 de uno hoste ... et de eo hoste; 4,16,245-246 quidam hic nati et summo nati loco : erepti ao : om. β prob. Mueller fortiore interpunct. post interitu posita || 307 audistis $\mathbf{AV}\beta\gamma$: auditis $\mathbf{Ca}$ || 308 vidistis] audistis a | eiecit ex urbe a β o : ex urbe eiecit γ : del. Lb. || 311 expulit om. $\mathbf{xu}$ | ex urbe om. Schol. Gron. o | collegam Schol. Gron. als : collegam suum (cinnam et suum sscr. in s) $\mathbf{s}^2\mathbf{b}\gamma$: collegam cinnam h || 312 post $\mathbf{V}$ || 315-316 deminutione $\mathbf{Halm}^1$: di- $\mathbf{C}^c\mathbf{Aa}\beta\gamma$ et plerique Prisc. codd.: demutatione $\mathbf{CV}$: dimicatione $\mathbf{x}$ || 316 clamitate $\mathbf{C}$ || 317 et $\mathbf{a}\beta\gamma$: ac st $\mathbf{Halm}^1$ || 319 atque illae tamen omnes $\mathbf{CAa}\beta\gamma$: atque ille tamen $\mathbf{V}$: atque ille $\mathbf{x}$: secl. Clark | eius modi $\mathbf{a}\beta$: huius modi $\mathbf{b}x$

quae non ad delendam sed ad commutandam rem publicam 320 pertinerent, non illi nullam esse rem publicam sed in ea quae esset se esse principes, neque hanc urbem conflagrare sed se in hac urbe florere voluerunt. atque illae tamen omnes dissensiones, quarum nulla exitium rei publicae quaesivit, eius modi fuerunt ut non reconciliatione concordiae sed 325 internecione civium diiudicatae sint, in hoc autem uno post hominum memoriam maximo crudelissimoque bello, quale bellum nulla umquam barbaria cum sua gente gessit, quo in bello lex haec fuit a Lentulo, Catilina, Cethego, Cassio constituta, ut omnes qui salva urbe salvi esse possent in hosti- 330 um numero ducerentur, ita me gessi, Quirites, ut salvi omnes conservaremini, et, cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent quantum infinitae caedi restitisset, tantum autem urbis quantum flamma obire non potuisset, et urbem et civis integros incolumisque servavi. 335

11 Quibus pro tantis rebus, Quirites, nullum ego a vobis praemium virtutis, nullum insigne honoris, nullum monu-

320 quae α : quirites quae $\beta\gamma\parallel$ 321 pertinerent $\alpha l\gamma$: pertinebant $sb\mid$ nullam] $\bar{n}$ ullam $s\mid$ ea] illa ea $V\parallel$ 322 se esse principes $CAa\beta\gamma$: principes se esse V: se esse principes voluerunt b || 322-323 conflagrare sed se (se om. I) in hac urbe (urbe hac o) βy : ante neque hanc inseruit a: ante principes posuit f: om. CAV || 323 florere si (= se) voluerunt post 319 eius modi transp. A (solus) | se hic asby : post florere hab. CA : se omisso non ante florere hab. V: om. 1 || 323-326 atque illae tamen ... diiudicatae sint secl. Bloch; Madvig² 11⁹; Nohl³ 287-289 et 1189-1190. iterata verba ipsi Cic. editori vitio vertenda adfirmant Norden et Sonnenburg (cf. etiam Fuchs 467 adn. 2). Sonnenburgi ut vid. disputatione usus egregie verba tradita defendit Sternkopf, q.v.: quae tamen ... [eius modi fuerunt ut] non reconciliatione ... diiudicatae sunt Rau 158-160 326 internecione aly: internicione sbo | 329 Catilina] Gabinio Luterbacher^{2 et 5} 252 et 124 ob 4,13,200-201 attribuit nos (i. senatum) trucidandos Cethego et ceteros civis interficiendos Gabinio. aliter de h.l. censet Sternkopf | 331-332 salvi omnes ao : salvi esse (errore pro omnes?) 1: omnes salvi y : salvi $\beta \parallel 333$ infinita e caede Mommsen ap. $Halm^1 \parallel$ 335 integros incolumesque (incolomesque CAVt) ay: omnes (-is 1) incolumesque 1: omnes (omnes ante cives transp. s) incolumes quirites sb 336 quirites sscr. C

mentum laudis postulabo praeterquam huius diei memoriam sempiternam. in animis ego vestris omnis triumphos meos, 340 omnia ornamenta honoris, monumenta gloriae, laudis insignia condi et conlocari volo, nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum, nihil denique eius modi quod etiam minus digni adsequi possint. memoria vestra, Quirites, nostrae res alentur, sermonibus crescent, litterarum monumentis invete-345 rascent et conroborabuntur; eandemque diem intellego. quam spero aeternam fore, propagatam esse et ad salutem urbis et ad memoriam consulatus mei unoque tempore in hac re publica duos civis exstitisse quorum alter finis vestri imperi non terrae sed caeli regionibus terminaret, alter eius-350 dem imperi domicilium sedisque servaret. Sed quoniam ea- 12 rum rerum quas ego gessi non eadem est fortuna atque con- 27 dicio quae illorum qui externa bella gesserunt, quod mihi cum iis vivendum est quos vici ac subegi, illi hostis aut interfectos aut oppressos reliquerunt, vestrum est, Ouirites, si 355 ceteris facta sua recte prosunt, mihi mea ne quando obsint

341–342 nihil me ... delectare *Schol. Gron. p. 286,21 St.* || **347** unoque tempore *Schol. Gron. p. 286,22 St.*

338 postulabo aly: postulo sbx $Halm^1$, alii, nimirum memores 4,23,341 postulo. at futurum ex usu sermonis Latini est, licet praesens tempus ex nostro sensu exspectetur; cf. Sternkopf et Mur. 58 deprecabor; ib. 63 et Planc. 89 fatebor. cf. etiam infra 4,12,173 praebebo | memoriam ay: memoriam vestram β x || 341 me mutum] monimentum V | delectare Schol. Gron. aly: -ari sb || 343 possint sbxu: possunt alto | nostrae res aly: res nostrae (vestre s) fsb || 346 propagatam (-a a) esse hic a\beta: propagatam (-a t: -andam u) post 347 mei hab. γ || 347 uno[que] Benecke et Madvig\(^1; cf. etiam Eberhard: uno <eodem> que coni. Eberhard || 348 civis a\beta: dies (duces? x) \gamma || 349-350 eiusdem \beta \gamma: huius a || 351 ego gessi] ago V | eadem est a\beta o: est eadem \gamma || 351-4,8,117 atque condicio ... impiis deficit C || 352 quae \beta \gamma: quam a | illorum aly: eorum sb || 353 iis D: his a\beta o: illis \gamma | est a\beta o: sit \gamma || 355 facta sua recte a\beta o: recte facta sua \gamma cf. Liv. 28,25,6 suis recte factis gratiam qui exsolvat sqq.; Rhet. Her. 1,14,24 cuius multa recte facta exstant

providere, mentes enim hominum audacissimorum sceleratae ac nefariae ne vobis nocere possent ego providi, ne mihi noceant vestrum est providere. quamquam, Quirites, mihi quidem ipsi nihil ab istis iam noceri potest. magnum enim est in bonis praesidium quod mihi in perpetuum compara- 360 tum est, magna in re publica dignitas quae me semper tacita defendet, magna vis conscientiae quam qui neglegunt, cum 28 me violare volent, se ipsi indicabunt. est enim in nobis is animus, Ouirites, ut non modo nullius audaciae cedamus sed etiam omnis improbos ultro semper lacessamus, quod si 365 omnis impetus domesticorum hostium depulsus a vobis se in me unum converterit, vobis erit videndum, Quirites, qua condicione posthac eos esse velitis qui se pro salute vestra obtulerint invidiae periculisque omnibus: mihi quidem ipsi quid est quod iam ad vitae fructum possit adquiri, cum 370 praesertim neque in honore vestro neque in gloria virtutis 29 quicquam videam altius quo mihi libeat ascendere? Illud perficiam profecto, Quirites, ut ea quae gessi in consulatu privatus tuear atque ornem, ut, si qua est invidia in conservanda re publica suscepta, laedat invidos, mihi valeat ad 375 gloriam. denique ita me in re publica tractabo ut meminerim semper quae gesserim curemque ut ea virtute, non casu gesta esse videantur. vos, Quirites, quoniam iam est nox, venerati Iovem illum, custodem huius urbis ac vestrum, in

358-359 nihil mihi ab istis noceri potest Diom. GL I 399,23

356-358 mentes ... providere om. AV || 357 possent $a\gamma$: possint β || 359 iam om. Diom. || 359-360 enim est $Aa\beta\gamma$: est enim Vo || 360 bonis $l\gamma$: nobis asb || 362 defendet $al\gamma$: -it sb: -at o | neglegunt $a\beta o$: negligent γ || 363 ipsi γ : om. $a\beta o$ cui lect. favet Zielinski 203 | enim $a\beta o$: etiam γ : denique Eberhard: autem coni. Mueller, Praef. lxxvii | in nobis γ : nobis Aal: vobis b: om. Vs | is γ : om. $a\beta$ || 367 videndum $a\beta$: providendum β R. β R. β B. β Obtulerint β Dividendum β Providendum β Provide

380 vestra tecta discedite et ea, quamquam iam est periculum depulsum, tamen aeque ac priore nocte custodiis vigiliisque defendite. id ne vobis diutius faciendum sit atque ut in perpetua pace esse possitis providebo, Quirites.

380 iam aly: om. sb | est periculum a β o: periculum est γ || **381** priore aly: priori β | nocte $\alpha\beta\gamma$: nocte fecistis xh | vigiliisque al γ : vigiliis sb || **382** ut om. V || **383** providebo quirites AVl γ cf. p. red. ad Quir. I ubi in codd. periodus terminatur in Quirites quod Madvig³ 214 transitus ad novam sententiam supplendi causa in qua re mutavit; neque id male, propterea quod ibi eadem periodus ab eadem appellatione incipit. hic vero satis apte haec vox extremo loco in optimis codd. cum emphasi posita perorationem ecferre videtur: providebo asbo

subscr. IN LVTIVM CATILINAM LIBER TERTIVS EXPLICIT ...... A: M· tvlli ciceronis in catilina(m) lib(er) ·iii· explic(it) a: Explicit Liber Secundus (sic) f: ·M·T· CICERON(is) IN CATILINA(m) LIB(er) ·III· EXPLICIT· x et fere l: EXPLICIT LIBER·III· suo: om. Vbit

M. TVLLI CICERONIS IN L. CATILINAM ORATIO OVARTA

TESTIMONIA

Cic. Att. 12,21,1 legi Bruti epistulam eamque tibi remisi, sane non prudenter rescriptam ad ea quae requisieras. sed ipse viderit. quamquam illud turpiter ignorat: Catonem primum sententiam putat de animadversione dixisse, quam omnes ante dixerant praeter Caesarem, et, cum ipsius Caesaris tam severa fuerit qui tum praetorio loco dixerit, consularium putat leniores fuisse, Catuli, Servili, Lucullorum, Curionis, Torquati, Lepidi, Gelli, Vulcati, Figuli, Cottae, L. Caesaris, C. Pisonis, M.' Glabrionis, etiam Silani, Murenae, designatorum consulum. cur ergo in sententiam Catonis? quia verbis luculentioribus et pluribus rem eandem comprehenderat. me autem hic laudat quod rettulerim, non quod patefecerim, cohortatus sim, quod denique ante quam consulerem ipse iudicaverim. quae omnia quia Cato laudibus extulerat in caelum perscribendaque censuerat, idcirco in eius sententiam est facta discessio (cf. 4,7 sqq.).

Plutarch. Cic. 20,3-21,1-2 τῆ δ΄ ὑστεραία γενομένων ἐν συγκλήτω λόγων περὶ τιμωρίας τῶν ἀνδρῶν, ὁ πρῶτος ἐρωτηθεὶς γνώμην Σιλανὸς εἶπε τὴν ἐσχάτην δίκην δοῦναι προσήκειν ἀχθέντας εἰς τὸ δεσμωτήριον. καὶ προσετίθεντο τούτω πάντες ἐφεξῆς μέχρι Γαΐου Καίσαρος ... Ἐπεὶ δ΄ οὖν ἡ γνώμη περιῆλθεν εἰς αὐτὸν, ἀναστὰς ἀπεφήνατο μὴ θανατοῦν τοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ τὰς οὐσίας εἶναι δημοσίας, αὐτοὺς δ΄ ἀπαχθέντας εἰς πόλεις τῆς Ἰταλίας ᾶς ἄν δοκῆ Κικέρωνι, τηρεῖσθαι δεδεμένους ἄχρι ἄν οὐ καταπολεμηθῆ Κατιλίνας (cf. 4,7). οὕσης δὲ τῆς γνώμης ἐπιεικοῦς καὶ τοῦ λέγοντος εἰπεῖν δυνατωτάτου, ῥοπὴν ὁ Κικέρων προσέθηκεν οὐ μικράν. αὐτός τε γὰρ ἀναστὰς ἐνεχείρησεν εἰς ἑκάτερον, τὰ μὲν τῆ προτέρα, τὰ δὲ τῆ γχώμη Καίσαρος συνειπών (cf. 4,9-13).

Pluarch. Cat. min. 22,1 et 23,1 αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Κατιλίνας ὁλέθριόν τε καὶ παντελῆ μεταβολὴν ἐπάγων τοῖς Ῥωμαίων πράγμασι καὶ στάσεις ὁμοῦ καὶ πολέμους ταράττων ἐξελεγχθεὶς ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος ἐξέπεσε τῆς πόλεως. ... ὁ Κάτων πρὸς τὴν γνώμην ἀναστὰς εὐθὺς εἴτο τῷ λόγω μετ΄ ὀργῆς καὶ πάθους, τόν τε Σιλανὸν κακίζων τῆς μεταβολῆς, καὶ καθαπτόμενος τοῦ Καισαρος ... (cf. 4,7 sqq.).

App. civ. 2,6 Κάτων ἤδη σαφῶς ἀνακαλύπτων τὴν εἰς τὸν Καίσαρα ὑποψίαν καὶ ὁ Κικέρων δεδιώς ἀμφὶ τῷ νυκτὶ προσιούση, μὴ τὸ συνεγνωκὸς τοῖς ἀνδράσι πλῆθος αἰωρούμενον ἔτι κατ΄ ἀγορὰν καὶ δεδιὸς περί τε σφῶν αὐτῶν καὶ περὶ ἐκείνων ἐργάσηταί τι ἄτοπον, ἔπεισαν ὡς αὐτοφώρων ἄνευ κρίσεως καταγνῶναι.

Cass. Dio 37,35,4 αὐτὸς δὲ (sc. Cicero) ἐν τούτῳ τὴν βουλὴν ἤθροισε, καί σφας συνταράζας τε καὶ ἐκφοβήσας ἔπεισε θάνατον τῶν σνειλημμένων καταγνῶναι (cf. 4,11–13; 19).

ib. 36,1-3 ὁ γὰρ Καῖσαρ ... γνώμην ἔδωκε .... καὶ τοῦτο πάντες οἱ μετὰ ταῦτα ἀποφηνάμενοι μέχρι τοῦ Κάτωνος ἐψηφίσαντο, ὥστε καὶ τῶν προτέρων τινὰς μεταγνῶναι. ἐπεὶ δὲ οὕτος αὐτός τε τὸν θάνατον αὐτῶν κατεδίκασε καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας ὁμοψήφους ἐποιήσατο, οὕτω δὴ ἐκεῖνοί τε ἐκ τῆς νικώσης ἐκολάσθησαν ... (cf. 4,7 sqq.).

ARGVMENTVUM SCHOLIASTAE GRONOVIANI

Hoc libro de poena conjuratorum agitur. Et ausi sunt plerique commentatores negotialem dicere. Ubi enim de qualitate poenarum quaeritur, negotialis status est, sed accidens cum ... Melius est ut dicas demonstrationem esse. Status enim negotialis est, ubi intentio et depulsio est. Nihil est tale: quomodo potest esse negotialis? Magis demonstrationis partem esse scilicet orationem debemus dicere. Secunda denique Actio secundi diei Actio est. Nam cum relatum esset ad senatum ante et more maiorum interrogati essent sententias consules designati, prior interrogatus est Silanus consul designatus: morte multavit coniuratos. Interrogatus post eum Caesar dissuasit. Necdum Caesaris sententiam solvit Cicero; nam postea Cato solvit sententiam Caesaris. Sed Cicero ante rettulit, et sic auctoritas crevit Catonis post Ciceronis relationem. Denique consul non debet referre nisi quod 'rei deprehensi sunt: poenam statuite. Duae dictae sententiae sunt: poenam eligite'. Sed laborat orator occidendos esse quantum potest, et suadet aliud agendo quantum potest. Laudando vituperat eius sententiam. Sed quoniam illa sententia crudelior est, morte multari, laborat ostendere crudeliorem esse sententiam Caesaris quam Silani. Deinde plerique timebant ad gratiam Ciceronis iudicare, ne ipsis negotium fieret, quia contra leges occidebantur rei; lex enim vetabat Sempronia. Timebat ergo ne ad gratiam suam non damnarentur. Dicebant enim: 'quam necessitatem habet Cicero? quid est hoc? si non occiderit, periculosum est civitati: si occiderit, contra leges facit'. Ergo omnes sive parcendo Ciceroni parcebant coniuratis sive vituperando crudeliorem sententiam parcebant coniuratis. Debet ergo orator ostendere se securum esse adversus omne periculum: ne contra gratiam ipsius parcant et illam lenem sententiam, quae morte multavit.

Video, patres conscripti, in me omnium vestrum ora atque 1 oculos esse conversos; video vos non solum de vestro ac rei publicae verum etiam, si id depulsum sit, de meo periculo esse sollicitos. est mihi iucunda in malis et grata in dolore vestra erga me voluntas, sed eam, per deos immortalis, deponite atque obliti salutis meae de vobis ac de vestris liberis cogitate. mihi si haec condicio consulatus data est ut omnis acerbitates, omnis dolores cruciatusque perferrem, feram non solum fortiter verum etiam libenter, dum modo meis laboribus vobis populoque Romano dignitas salusque pariatur. ego sum ille consul, patres conscripti, cui non forum in 2 quo omnis aequitas continetur, non campus consularibus auspiciis consecratus, non curia, summum auxilium omnium gentium, non domus, commune perfugium, non lectus ad 15 quietem datus, non denique haec sella curulis, sedes hono-

1-2 video ... conversos Aug. rhet. 19 RhL p. 149,20 || 1 video P. C. Schol. Gron. p. 287,18 St. || 1-2 ora ... conversos Schol. Gron. p. 287,19 et 20 St. || 3 verum si id depulsum sit Schol. Gron. p. 287,22 St. | de meo periculo Schol. Gron. p. 287,23 St. || 11-12 ego sum ille patres ... continetur Prisc. inst. GL II 583,18 || 11 ego sum P. C. ... forum Schol. Gron. p. 287,25 et 27 St. || 12-13 non campus ... consecratus Schol. Clun. p. 270,17 St. || 12 non campus Schol. Gron. p. 287,28 St. || 13-14 non curia ... gentium Schol. Gron. p. 287,29 St. || 15 sella curulis Schol. Clun. p. 270,20 St.

Inscr. INCIPIT LIBER QUARTUS (Tertius f) FELICITER ...... Aaf itemque fere lsy: INCIPIT LIBER .III. (sic) INVECTIVARV(m) OR(ati)O AD SENATV(m) b: Oratio Quarta i: om. Vt

1-117 video ... impiis deficit $\mathbb{C} \parallel 1$ vestrum omnium $\mathbb{V} \parallel 5-6$ deponite $\mathfrak{a}\beta\gamma$: queso deponite $\mathbf{x}$ cf. $Madvig^2$ 155-157 $\parallel 6$ vestris liberis $\mathfrak{a}\gamma$: liberis vestris $\mathbf{b}\mathbf{x}$: vestris $\mathbf{s}\mathbf{b} \parallel 7-197$ mihi si ... armatus $om. \mathbf{x}$ lac. in mg. indicata: 'hic multum abest orationis' $\parallel 8$ post acerbitates usque ad finem textum ex cod. generis γ sumptum suppl. alia manus in $\mathbf{l}$. quo familiae β teste deficiente in auxilium vocatur $\mathbf{i} \parallel 10$ populoque Romano] $\mathbf{P}.\mathbf{Q}.\mathbf{R}.$ scr. auo: $\mathbf{Q}.\mathbf{P}.\mathbf{R}.$ scr. $\mathbf{l}\mathbf{i}$: populoque romano $\mathbf{p}.$ $\mathbf{c}.$ $\mathbf{t}$: quirites $\mathbf{s}\mathbf{b} \parallel 11$ ille consul] ille Prisc.: om. Schol. Gron. $\parallel 13$ omnium om. $\mathbf{A} \parallel 15-16$ sella curulis sedes honoris Reis: sedes (cedes $\mathbf{a}$) honoris sella (id est sella $\mathbf{t}$) curulis (curilis $\mathbf{V}$) $a\beta\gamma$: sedes honoris [sella curulis] Muretus 639

ris, umquam vacua mortis periculo atque insidiis fuit. ego multa tacui, multa pertuli, multa concessi, multa meo quodam dolore in vestro timore sanavi, nunc si hunc exitum consulatus mei di immortales esse voluerunt ut vos populumque Romanum ex caede miserrima, coniuges liberosque 20 vestros virginesque Vestalis ex acerbissima vexatione, templa atque delubra, hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma, totam Italiam ex bello et vastitate eriperem, quaecumque mihi uni proponetur fortuna subeatur, etenim si P. Lentulus suum nomen inductus a vati- 25 bus fatale ad perniciem rei publicae fore putavit, cur ego non laeter meum consulatum ad salutem populi Romani 2 prope fatalem exstitisse? qua re, patres conscripti, consulite 3 vobis, prospicite patriae, conservate vos, coniuges, liberos fortunasque vestras, populi Romani nomen salutemque de- 30 fendite; mihi parcere ac de me cogitare desinite, nam primum debeo sperare omnis deos qui huic urbi praesident pro eo mihi ac mereor relaturos esse gratiam; deinde, si quid obtigerit, aequo animo paratoque moriar, nam neque

16 vacua mortis Schol. Gron. p. 287,31 St. || 17 multa tacui Schol. Gron. p. 287,22 St. || 20 ex caede miserrima Schol. Gron. p. 287,34 St. || 25-26 inductus a vatibus Schol. Gron. p. 287,36 St. || 28-29 qua re ... vobis Schol. Gron. p. 288,1 St. || 33-34 deinde ... obtigerit Schol. Gron. p. 288,2 St. || 34-36 (neque turpis mors ... sapienti) cf. Quint. inst. 6,3,109† ... cum dixerit† Cicero neque gravem mortem accidere viro forti posse nec inmaturam consulari nec miseram sapienti. Sen. contr. 7,2,10 Cicero scit mortem nec inmaturam esse consulari nec miseram sapienti; Sen. suas. 6,12 Cicero dicit: mors nec immatura consulari nec misera sapienti. Cic. Phil. 2,119 negavi posse mortem immaturam esse consulari

16 umquam mihi $V \parallel 18$ sanavi hic ab^2iy : ante in posuit b^1 : ante vestro $s \parallel 20$ miserrima Schol. Gron. $AV\beta^{12}$: miseria (misera t) $ay \parallel 24$ proponeretur $a \parallel 25-26$ inductus a vatibus Schol. Gron. ay: inductus vatibus sb: a vatibus inductus $i \parallel 27$ populi R.] reip. $A \parallel 28$ prope $ut \ ext{ exp.r. natum del. Eberhard} \parallel 29$ prospicite patriae aiy: patriae prospicite sb

35 turpis mors forti viro potest accidere neque immatura consulari nec misera sapienti. nec tamen ego sum ille ferreus qui fratris carissimi atque amantissimi praesentis maerore non movear horumque omnium lacrimis a quibus me circumsessum videtis. neque meam mentem non domum saepe 40 revocat exanimata uxor et abiecta metu filia et parvolus filius quem mihi videtur amplecti res publica tamquam obsidem consulatus mei, neque ille qui exspectans huius exitum diei stat in conspectu meo gener. moveor his rebus omnibus, sed in eam partem, uti salvi sint vobiscum omnes, et-45 iam si me vis aliqua oppresserit, potius quam et illi et nos una rei publicae peste pereamus.

Qua re, patres conscripti, incumbite ad salutem rei publi- 4 cae, circumspicite omnis procellas quae impendent nisi providetis. non Ti. Gracchus quod iterum tribunus plebis fieri 50 voluit, non C. Gracchus quod agrarios concitare conatus est, non L. Saturninus quod C. Memmium occidit, in discrimen aliquod atque in vestrae severitatis iudicium adducitur: tenentur ii qui ad urbis incendium, ad vestram omnium caedem, ad Catilinam accipiendum Romae restiterunt, tenenstru litterae, signa, manus, denique unius cuiusque confessio; sollicitantur Allobroges, servitia excitantur, Catilina accersitur; id est initum consilium ut interfectis omnibus nemo ne ad deplorandum quidem populi Romani nomen atque ad lamentandam tanti imperi calamitatem relinquatur. haec 3

43 stat in conspectu Schol. Gron. p. 288,4 St. || 47 qua re ... incumbite Schol. Gron. p. 288,6 St. || 49 non Tiberius Gracchus Schol. Gron. p. 288,7 St. | Ti. Gracchus Schol. Clun. p. 270,24 St.

35 turpis] gravis Quint. | accidere $a\beta lo$: accedere $ut \parallel 36$ nec local aiy cf. Zielinski 203: neque sb | sapienti ht Quint; Sen: aspicienti $a(f)\beta\gamma$: aspicient $a \parallel 37$ atque A: et $Va\beta\gamma$ | praesenti $local Eberhard \parallel 44$ uti $Aa\beta\gamma$: ut $V \mid 45$ quam et aiy: quam sbl: quam ut et coni. $Clark \parallel 49$ Ti. Schol. Clun. et Gron. AVo: t ahs: titus $bi\gamma \parallel 50$ C: $(vel\ G.)$ $a\gamma$: om. sb: tiberius i | conatus est h: est conatus V: conatus $Aa\beta\gamma \parallel 53$ ii Alu: hi(i) $Va\betao$: il: scn: t | 56-57 arcessitur t: cf: 3,6,69-70 | 57 id est ilt: $id\bar{e}$ asbu: item: o | 58 plorandum A | 59 lamentandum t

omnia indices detulerunt, rei confessi sunt, vos multis iam 60 iudiciis iudicavistis, primum quod mihi gratias egistis singularibus verbis et mea virtute atque diligentia perditorum hominum coniurationem patefactam esse decrevistis, deinde quod P. Lentulum se abdicare praetura coegistis, tum quod eum et ceteros de quibus iudicastis in custodiam dandos 65 censuistis, maximeque quod meo nomine supplicationem decrevistis, qui honos togato habitus ante me est nemini; postremo hesterno die praemia legatis Allobrogum Titoque Volturcio dedistis amplissima. quae sunt omnia eius modi ut ii qui in custodiam nominatim dati sunt sine ulla dubitatione a 70 vobis damnati esse videantur.

Ged ego institui referre ad vos, patres conscripti, tamquam integrum, et de facto quid iudicetis et de poena quid censeatis. illa praedicam quae sunt consulis. ego magnum in re publica versari furorem et nova quaedam misceri et con-75 citari mala iam pridem videbam, sed hanc tantam, tam exitiosam haberi coniurationem a civibus numquam putavi. nunc quicquid est, quocumque vestrae mentes inclinant atque sententiae, statuendum vobis ante noctem est. quantum facinus ad vos delatum sit videtis. huic si paucos putatis ad-80 finis esse, vehementer erratis. latius opinione disseminatum est hoc malum: manavit non solum per Italiam verum etiam transcendit Alpis et obscure serpens multas iam provincias occupavit. id opprimi sustentando et prolatando nullo pacto potest; quacumque ratione placet celeriter vobis vindican-85 dum est.

60–61 vos iam multis iudiciis *Schol. Gron. p. 288,8 St.* $\parallel$ **78** nunc quidquid est *Schol. Gron. p. 288,10 St.* $\parallel$ **83** et obscure serpens *Prob. inst. G.L. IV 141,36 et 186,1*

63–64 deinde ... coegistis *om.* **t** $\parallel$ **64** se abdicare **asbuo** : ut se abdicaret **il** $\parallel$ **68** titoque β **t** : **t** · Q: *scr.* **alu** : t q a *scr.* A : ·T·Q· ac V : itemque **o** $\parallel$ **69** ut ii h : ut i A : uti *fere* Va $\beta\gamma$ $\parallel$ 73 integrum <sit> coni. Clark $\parallel$ 76 tam Aai γ : om. Vsb $\parallel$ 78 mentes a β ut : se (ante vestrae o) mentes lo $\parallel$ 84 et AV β o : ac γ : aut a Mueller

Video duas adhuc esse sententias, unam D. Silani qui cen- 4 set eos qui haec delere conati sunt morte esse multandos, 7 alteram C. Caesaris qui mortis poenam removet, ceterorum 90 suppliciorum omnis acerbitates amplectitur, uterque et pro sua dignitate et pro rerum magnitudine in summa severitate versatur. alter eos qui nos omnis, qui populum Romanum vita privare conati sunt, qui delere imperium, qui populi Romani nomen exstinguere, punctum temporis frui vita et 95 hoc communi spiritu non putat oportere atque hoc genus poenae saepe in improbos civis in hac re publica esse usurpatum recordatur. alter intellegit mortem a dis immortalibus non esse supplici causa constitutam, sed aut necessitatem naturae aut laborum ac miseriarum quietem, itaque eam sa-100 pientes numquam inviti, fortes saepe etiam libenter oppetiverunt. vincula vero, et ea sempiterna, certe ad singularem poenam nefarii sceleris inventa sunt. municipiis dispertiri iubet. habere videtur ista res iniquitatem, si imperare velis, difficultatem, si rogare. decernatur tamen, si placet. ego 8 105 enim suscipiam et, ut spero, reperiam qui id quod salutis omnium causa statueritis non putet esse suae dignitatis recusare. adiungit gravem poenam municipiis, si quis eorum

89–90 ceterorumque suppliciorum ... amplectitur *Schol. Gron.* p. 288,13 St. || **92** alter eos *Schol. Gron.* p. 288,15 St. || **97–98** alter ... ab dis non esse *Schol. Gron.* p. 288,18 St. || **102–103** municipiis ... iubet *Schol. Gron.* p. 288,21 St. || **103** habere ... iniquitatem *Schol. Gron.* p. 288,23 St. || **104** decernatur ... placet *Schol. Gron.* p. 288,26 St.

87 post duas intercidisse dictas susp. Mueller, Praef. lxxvii $\parallel$ 91 sua $\alpha\beta$ 0: sui γ cf. K.- S. II 1,599 $\parallel$ 92 qui populum R. del. Bloch; Madvig¹, at cf. May^2 27: p.c. coni. Nohl¹ $\parallel$ 94 exstinguere <voluerunt> Münscher 727 $\mid$ ad punctum $\mathbf{b} \parallel$ 97 ab dis Schol. Gron. $\parallel$ 99 ac miseriarum om. A $\mid$ quietem α sb γ : quietem esse it Mueller $\parallel$ 100-101 oppetiverunt Aa β : optinuerunt $\mathbf{V}$: appetiverunt (-tierunt o) $\gamma \parallel$ 101 certe α i γ : om. sb $\parallel$ 104 cernatur a $\mid$ tamen (tunc h) si Schol. Gron. $\alpha\gamma$: si tamen $\beta \parallel$ 105 id om. $\mathbf{V} \mid$ quod salutis $\alpha\gamma$: salutis quod $\beta \parallel$ 106 putet $\alpha\beta$ to: putat lu: putent Ernesti $\parallel$ 107-108 -re adiungit ... ruperit horribi- (i.e. legitur recusales) om. $\mathbf{u} \parallel$ 107 municipibus t

vincula ruperit; horribilis custodias circumdat et dignas scelere hominum perditorum. sancit ne quis eorum poenam quos condemnat aut per senatum aut per populum levare 110 possit; eripit etiam spem quae sola homines in miseriis consolari solet. bona praeterea publicari iubet; vitam solam relinquit nefariis hominibus. quam si eripuisset, multos una dolores animi atque corporis et omnis scelerum poenas ademisset. itaque ut aliqua in vita formido improbis esset 115 cpro>posita, apud inferos eius modi quaedam illi antiqui supplicia impiis constituta esse voluerunt, quod videlicet intellegebant his remotis non esse mortem ipsam pertimescendam.

Nunc, patres conscripti, ego mea video quid intersit. si 120 eritis secuti sententiam C. Caesaris, quoniam hanc is in re publica viam quae popularis habetur secutus est, fortasse minus erunt hoc auctore et cognitore huiusce sententiae mihi populares impetus pertimescendi; sin illam alteram, ne-

113–114 multas uno dolore Schol. Gron. p. 288,30 St. || 115–116 (itaque ... apud inferos) cf. Schol. Gron. p. 288,31 St. itaque si esset etiam apud inferos aliqua formido (sc. verba per Christianum aliquem retractata, ut affirmat St.) || 122 quae popularis habetur Schol. Gron. p. 289,1 St. || 122–124 fortasse ... huius sententiae populares ... pertimescendi Schol. Gron. p. 289,3 St. || 123 hoc ... cognitore Schol. Clun. p. 270,28 St.

108 dignas i Lb^1 : digna (indigna b) asby || 109 omnium a | poenam om. V || 110-111 levare possit aiy: possit levare sb Zielinski 203 || 111 etiam] enim Vo | hominem RZ ed. V. et R. (etiam Clark; errore typogr.?) || 113-114 multos una dolores Kayser ap. Halm¹, p. 1447: multas uno dolore Schol. Gron. aβy, quo recepto aerumnas post corporis suppl. Halm², acerbitates coll. 7,90 Hirschfelder 428; Busche 437, miserias Clark: multos uno dolore post corporis transp. h: multos uno dolore <dolores> Graevius || 116 proposita Mueller, Praef. lxxviii: posita aβy: opposita Sternkopf coll. Quinct. 47 formidines opponantur || 117 constituta esse accedit C || 120 P·C· (C. om. t) ego (egomet Vo pro ego mea: ego mea et A) ay: ego P·C· β | videbo A || 121-122 re·p·sbo: rem p. aiy || 123 cognitore (-re·om. V) Schol. Clun. et Gron. asbl²o: genitore iy | huiusce aβy: huius Schol. Gron. 1 || 124 alteram asby: alteram secuti eritis iu

125 scio an amplius mihi negoti contrahatur. sed tamen meorum periculorum rationes utilitas rei publicae vincat. habemus enim a Caesare, sicut ipsius dignitas et maiorum eius amplitudo postulabat, sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis. intellectum est quid interesset in-130 ter levitatem contionatorum et animum vere popularem saluti populi consulentem. Video de istis qui se popularis ha-10 beri volunt abesse non neminem, ne de capite videlicet civium Romanorum sententiam ferat. is et nudius tertius in custodiam civis Romanos dedit et supplicationem mihi de-135 crevit et indices hesterno die maximis praemiis adfecit. iam hoc nemini dubium est, qui reo custodiam, quaesitori gratulationem, indici praemium decrerit quid de tota re et causa iudicarit. At vero C. Caesar intellegit legem Semproniam esse de civibus Romanis constitutam; qui autem rei publicae

140 sit hostis eum civem esse nullo modo posse; denique ipsum latorem Semproniae legis iussu populi poenas rei publicae

- 125-126 sed tamen ... vincat Schol. Gron. p. 289,6 St. || 132 abesse non neminem Schol. Clun. p. 270,31 St. || non neminem Schol. Gron. p. 289,19 St. || 133-134 is ... tertius cives Romanos dedit Schol. Gron. p. 289,20 St. || 138 legem Semproniam Schol. Clun. p. 271,3 St. cf. Schol. Gron. p. 289,10 || 140-141 illum latorem Schol. Gron. p. 289,26 St.
- 125–126 sed ... vincat om. u || 126 vincat Schol. Gron; Muretus 643: vindicat $a\beta\gamma$ || 128 postulabat $a\gamma$: postulat β || 129 rem ·p· $CAV\beta\gamma$: re p. (·r·p· scr. f) ao || 129–130 inter $a\gamma$: om. β || 132 de om. A || 133 is et (is in V praecedenti ferat ita adiectum est ut feratis. et legatur) Schol. Gron. $a(f)\beta\gamma$: set a $Halm^1$: <at> is et Kayser. at cf. Verr. II 5,162 hac se commemoratione civitatis omnia verbera depulsurum ... arbitrabatur; is non modo hoc non perfecit ... sed crux infelici comparabatur || 134 civis R.] coniuratos i || 136 quaesitori αu : quaestori $\beta\gamma$ || 137 decrerit Ca: decreverit AV: decrevit $\beta\gamma$ Kayser || 140 esse nullo modo aiy: nullo modo esse sb: nullo modo u | illum Schol. Gron. || 141 latorem Schol. aiy: latronem sb | iussu codd. defendit W. Drumann (ed. P. Groebe), Geschichte Roms 5, Hildesheim 1964 (repet. ed. Leipzig 21919), 527–8, adn. 4: iniussu Bucher; Ernesti

dependisse. idem ipsum Lentulum largitorem et prodigum non putat, cum de pernicie populi Romani, exitio huius urbis tam acerbe, tam crudeliter cogitarit, etiam appellari posse popularem. itaque homo mitissimus atque lenissimus non 145 dubitat P. Lentulum aeternis tenebris vinculisque mandare et sancit in posterum ne quis huius supplicio levando se iactare et in pernicie populi Romani posthac popularis esse possit. adiungit etiam publicationem bonorum, ut omnis animi cruciatus et corporis etiam egestas ac mendicitas conse- 150 quatur.

Quam ob rem, sive hoc statueritis, dederitis mihi comitem ad contionem populo carum atque iucundum, sive Silani sententiam sequi malueritis, facile me atque vos a crudelitatis vituperatione prohibebo atque obtinebo eam multo leni- 155 orem fuisse. quamquam, patres conscripti, quae potest esse in tanti sceleris immanitate punienda crudelitas? ego enim de meo sensu iudico. nam ita mihi salva re publica vobis-

142 prodigum *Schol. Gron. p. 289,28 St.* || **152–153** dederitis mihi comitem populo carum *Schol. Gron. p. 289,29 St.* || **156** quamquam patres conscripti *Audax GL VII 351,5*

142 ipsum lentulum (t hoc ordine, ipsum largitorem lentulum)] ipsum illum Eberhard, at vide ne hoc probato C. Gracchus intellegatur (sic Luterbacher² 252): ipsum Lentulum, illum coni. Clark: del. Mommsen ap. Halm¹; prob. Sternkopf | 144 etiam | iam Madvig³ 208 | posse aiy : non posse sb | 147 se y : a se $\alpha\beta$ o | 148 in perniciem i $Halm^1$ | 154 a aiy: om. sb | 155 prohibebo Kornitzer 628; cf. Id. 2 et 3 211 et 541. praeterea cf. Manil. 18 est enim humanitatis vestrae magnum numerum eorum civium calamitate prohibere; ib. 19 a quo periculo prohibete rem p.; Caes. Gall. 6,23,9 eos ab iniuria prohibent; civ. 1,23,3 hos omnes productos a contumeliis militum prohibet : P·R· scr. a (etiam a) : P·R· exsolvitis (in s post hoc iteratur $(P \cdot R \cdot)$ sb : defendetis $\gamma : (p \cdot R \cdot)$ eripiam i : populo Romano <purgabo> Mueller: a cum sb omisso populus R. exsolvet (liberabit coll. har. resp. 49 Clark) Madvig² 121-122 et 670; Clark, <apud> populum R. exsolvam Halm1: removebo ego; cf. Verr. II 3,136 illam suspicionem levare atque ab sese removere : populo R.† Haury: plura excidisse putat W. Richter 769

cum perfrui liceat ut ego, quod in hac causa vehementior 160 sum, non atrocitate animi moveor - quis enim est me mitior? - sed singulari quadam humanitate et misericordia. videor enim mihi videre hanc urbem, lucem orbis terrarum atque arcem omnium gentium, subito uno incendio concidentem, cerno animo sepulta in patria miseros atque inse-165 pultos acervos civium. versatur mihi ante oculos aspectus Cethegi et furor in vestra caede bacchantis, cum vero mihi 12 proposui regnantem Lentulum, sicut ipse se ex fatis sperasse confessus est, purpuratum esse huic Gabinium, cum exercitu venisse Catilinam, tum lamentationem matrum familias. 170 tum fugam virginum atque puerorum ac vexationem virginum Vestalium perhorresco et, quia mihi vehementer haec videntur misera atque miseranda, idcirco in eos qui ea perficere voluerunt me severum vehementemque praebebo. etenim quaero, si quis pater familias liberis suis a servo in-

160-161 (quis enim est me mitior) cf. Iul. Vict. p. 89,8 de poena coniuratorum fingit se mitiorem || 161-164 videor mihi ... atque (atque om. Mart. Cap.) ... concidentem Schem. dian. l. 72; Mart. Cap. 5,505 || 164 cerno ... in patria (-am cod.) miseros Schol. Gron. p. 290,1 St. || 164-165 insepultos ... civium Schol. Gron. p. 290,1 St. || 168 purpuratum ... Gabinium Schol. Gron. p. 290,5 St. || 172 misera atque miseranda Schol. Gron. p. 290,6 St. || 172-173 in eos qui haec perficere ... praebebo Arus. 320 || 174-177 etenim ... de servo non nunquam (i.e. non quam : nunquam var. l.) acerrimum ... an inhumanus et ... videatur (ubi non nunquam ex non ad corrigendum nun-supra adpicto ortum est, ut non quam legi corrector iuberet; quae lectio in cod. Bononiensi 701 saec. v/vi servatur) Lact. ira 17,9

160 moveor $CAVsbl^2$: movear (-at t) ay: admoveor i | enim est aiy: est enim sb || 164 sepulta in patria CAa (etiam C!): sepultam patriam $V\beta\gamma$ || 167-168 ipse... huic u in mg. || 167 se (om. a) ex fatis (ex fastis lo) sperasse alo: se sperare ex fatis (fastis s) sb: ex fastis (fatis edd.) se sperasse iu: manis cū factis sperasse t || 168 huic Schol. Gron. $CAab^1l^2$: hunc $Vb^2si\gamma$ || 170 atque... virginum om. to | vexationem CV: vexantium Aasl: vexantiam biu | virginum ut glossema del. voluit $Halm^1$, at cf. May^2 28 || 173 praebeo b prob. Eberhard coll. 11,159-160 vehementior sum. at v. supra 3,26,338 postulabo ubi item praesens tempus exspectatur

terfectis, uxore occisa, incensa domo supplicium de servo 175 <non> quam acerbissimum sumpserit, utrum is clemens ac misericors an inhumanissimus et crudelissimus esse videatur. mihi vero importunus ac ferreus qui non dolore et cruciatu nocentis suum dolorem cruciatumque lenierit. sic nos in his hominibus qui nos, qui coniuges, qui liberos nostros trucida- 180 re voluerunt, qui singulas unius cuiusque nostrum domos et hoc universum rei publicae domicilium delere conati sunt, qui id egerunt ut gentem Allobrogum in vestigiis huius urbis atque in cinere deflagrati imperi conlocarent, si vehementissimi fuerimus, misericordes habebimur; sin remissio- 185 res esse voluerimus, summae nobis crudelitatis in patriae 13 civiumque pernicie fama subeunda est. Nisi vero cuipiam L. Caesar, vir fortissimus et amantissimus rei publicae, crudelior nudius tertius visus est, cum sororis suae, feminae lectissimae, virum praesentem et audientem vita privandum 190 esse dixit, cum <iure> avum suum iussu consulis interfec-

179-181 sic nos ... voluerunt Arus. 321 | 181 singulas unius cuiusque domos Prisc. inst. GL III 304,17 | 184-185 si vehementissimi ... habebimur Arus. 321 || 187-188 nisi vero L. Caesar Schol. Gron. p. 290,9 St. || 189 sororis suae Schol. Gron. p. 290,13 St. | 191 avum suum Schol. Gron. p. 290.14 St. | jussu consulis Schol. Gron. p. 290.15 St.

175 de servo Lact. Ug, cui lect. favere videtur infra 179 nocentis (non nocentium) (cf. Sternkopf ad h.l.): de servis $a\beta y$: om. $t \parallel 176 < non>$ quam Lact.; $Lb.^1$: quam $a\beta y$ | accerimum Lact. | ac βy : an Lact. a | 177 inhumanus Lact. | 178-179 dolore ac (et p edd.) cruciatu nocentis suum $\mathbf{b}^2 \mathbf{sil}^2$: dolore ac cruciatu $\mathbf{b}^1$: dolore nocentis suum $\mathbf{o} : om$. ay 179 cruciatumque (-que om. V) ailo: ac cruciatum (-que non deleto ac sscr. C^c) C^csb²: cruciatu ut : (dolorem ac cruciatum om. b¹) | 180 hominibus] omnibus i lo ^{1} | 183 qui id $\mathbf{C}^{c}\mathbf{A}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$: quid $\mathbf{Cat}$: qui $\mathbf{V}$ | 186 summae γ : summa $\alpha \beta 1^2 \parallel 189$ sororis $V\beta \gamma$: sorori CAa $\parallel 190$ lectissimae C^c: electissimae (-imum s) aby cf. Quinct. 5 | 191 iure hic add. Eberhard, post suum Bornecque: merito ante interfectum suppl. Kraffert 117: e re p. necatos post 193 necatum add. Clark | suum Schol. Gron. B1²: om. αy

tum filiumque eius impuberem legatum a patre missum in carcere necatum esse dixit. quorum quod simile factum, quod initum delendae rei publicae consilium? largitionis vo195 luntas tum in re publica versata est et partium quaedam contentio. atque illo tempore huius avus Lentuli, vir clarissimus, armatus Gracchum est persecutus. ille etiam grave tum volnus accepit, ne quid de summa rei publicae minueretur; hic ad evertenda fundamenta rei publicae Gallos accersit, 200 servitia concitat, Catilinam vocat, attribuit nos trucidandos Cethego et ceteros civis interficiendos Gabinio, urbem inflammandam Cassio, totam Italiam vastandam diripiendamque Catilinae. vereamini censeo ne in hoc scelere tam immani ac nefando nimis aliquid severe statuisse videamini: 205 multo magis est verendum ne remissione poenae crudeles in

192 filiumque ... missum *Prisc. inst. GL II 250,3* | filiumque eius inpuberem *Prob. cath. GL IV 20,5*; *Phoc. GL V 418,11 (XIX 1 Casaceli)*; *Beda GL VII 285,12* | legatum missum *Schol. Gron. p. 290,16 St.* || 194–195 largitionis voluntas *Schol. Gron. p. 290,12 St.*

192 filiumque om. s | 193 dixit del. Eberhard | 194 initum ait : initium sby || 195 tum in αy : tantum β : tantum in 1^2 || 196 illo αy : eo β | vir clarissimus β_0 : clarissimus vir γ : viri clarissimi (-umi A_a) $\alpha \parallel 197$ Gracchum accedit x | est consecutus u | ille] ille avus lentuli lt | 198 rei p CAVy (vide infra vv. 198-9) : dignitate rei p. βx : rei p. dignitate a : re .p. cod. Harl. 4927; Halm¹ | 198-199 minueretur ... rei p. aby : ob iteratam voc. rei p. om. CAV (in lac. 30 litt. A) | 198 minueretur ay : diminueretur β : de- $Halm^1 \parallel 199$ hic asixu: hic lentulus lto: om. b | ad evertenda asl²xo: ad vertenda l¹ut | fundamenta rei p. By cf. Kornitzer² 211 : rei ·p· fundamenta a $Halm^1 \parallel 201$ et om. $\mathbf{x} \parallel 202$ cassio fixo : om. asblut | totam italiam aix : italiam totam s : italiam b | 204 nefando ax : tam nefando β : nefario x | nimis aliquid (-t i) severe β x: nimis aliquid (-t C) severius ay: aut nimis [aliquid] severe aut [nimis] aliquid severius scribendum putat Ernesti: (lectionem \(\beta \) pro glossa vocem severius explicante habendam, quae codicum generis & genuina verba plane expulerit, generis ay aliquanto, i. voce nimis, auxerit, arbitratur Eberhard, al.) 205 multo ... est] cum multo ... sit x 205-206 poenae ... animadversionis om. t | 205 crudeles (-is CA) av : crudeliores 80

patriam quam ne severitate animadversionis nimis vehementes in acerbissimos hostis fuisse videamur.

7 Sed ea quae exaudio, patres conscripti, dissimulare non 14 possum. iaciuntur enim voces quae perveniunt ad auris meas eorum qui vereri videntur ut habeam satis praesidi ad ea 210 quae vos statueritis hodierno die transigenda. omnia et provisa et parata et constituta sunt, patres conscripti, cum mea summa cura atque diligentia tum multo etiam maiore populi Romani ad summum imperium retinendum et ad communis fortunas conservandas voluntate, omnes adsunt omnium or- 215 dinum homines, <omnium generum>, omnium denique aetatum. plenum est forum, plena templa circum forum, pleni omnes aditus huius templi ac loci. causa est enim post urbem conditam haec inventa sola in qua omnes sentirent unum atque idem praeter eos qui cum sibi viderent esse 220 pereundum, cum omnibus potius quam soli perire volu-15 erunt. hosce ego homines excipio et secerno libenter, neque in improborum civium sed in acerbissimorum hostium numero habendos puto, ceteri vero, di immortales! qua frequentia, quo studio, qua virtute ad communem salutem dig- 225 nitatemque consentiunt! quid ego hic equites Romanos commemorem? qui vobis ita summam ordinis consilique

210 ut habeam praesidii Schol. Gron. p. 290,18 St. || 221-222 cum omnibus ... voluerunt Diom. GL I 470,24

207 videamur ay: videamini $\beta \parallel 209$ iaciuntur asby: iactantur ix $\parallel 210$ ut Schol. Gron. ay: ne non β : ut non β ! $\parallel 211$ hodierno CVay: -a $A\beta \parallel 212$ sunt $\beta \ell^2 x$: om. $ay \parallel 213$ multo etiam aiy: etiam multo $sb \parallel 215-216$ ordinum homines ay: hominum ordines β : ordines homines $o^1 \parallel 216$ omnium generum add. Putsche; Fr. $Richter^1$ 18 | denique om. A $\parallel 218$ templi ac (et ut) loci ay: loci ac templi $\beta x \parallel 219$ sentirent xlo: sentire aut: sentiunt $\beta \parallel 222-223$ neque in CVay: neque enim b^1i : neque enim in b^2sx : neque A $\parallel 225$ qua virtute usque ad finem deficit $C \parallel 225-226$ dignitatem salutemque $x \parallel 226$ ego $a\beta x$: ergo $y \mid$ hic ay: om. $\beta \parallel 227$ commemorarem $V \mid$ ita ay: om. $\beta \mid$ consiliique (-iumque o) $a\beta xlo$: auxiliique ut

concedunt ut vobiscum de amore rei publicae certent, quos ex multorum annorum dissensione huius ordinis ad societa-230 tem concordiamque revocatos hodiernus dies vobiscum atque haec causa coniungit. quam si coniunctionem in consulatu confirmatam meo perpetuam in re publica tenuerimus, confirmo vobis nullum posthac malum civile ac domesticum ad ullam rei publicae partem esse venturum, pari studio de-235 fendendae rei publicae convenisse video tribunos aerarios. fortissimos viros, scribas item universos quos cum casu hic dies ad aerarium frequentasset, video ab exspectatione sortis ad salutem communem esse conversos. omnis ingenu- 16 orum adest multitudo, etiam tenuissimorum. quis est enim 240 cui non haec templa, aspectus urbis, possessio libertatis, lux denique haec ipsa et commune patriae solum cum sit carum tum vero dulce atque iucundum? operae pretium est, patres 8 conscripti, libertinorum hominum studia cognoscere qui sua virtute fortunam huius civitatis consecuti vere hanc suam 245 patriam esse iudicant quam quidam hic nati, et summo nati loco, non patriam suam sed urbem hostium esse iudicaverunt, sed quid ego hosce ordines atque homines commemo-

236-237 (scribas ... frequentasset) cf. Schol. Gron. p. 290,21 St. scribae ad aerarium

231-232 in consulatu (consolatu ti) confirmatam (-a l) aiy: confirmatam in consulatu sb: consulatu confirmatam x idem coni. Fr. Richter¹ 18. cf. Sest. 9 || 237 frequentasset] frequentes advocavit x | sortis] huius sortis x || 238-239 ingenuorum ab^2iy : ingeniorum sb^1 || 239 est enim Aaiy: enim est sb: enim Vx || 241 et ay: et hoc βl^2x | cum fxo: om. a\beta lut || 243 qui AV\beta y: quia ax || 244 vere hanc Vay: verum hanc A: hanc vere iam x: hanc (ex hac b^2) \beta || 244-245 patriam suam b || 245 esse hic a(etiam a)y: post iudicant hab. t: om. \beta u || 245-247 quam ... iudicaverunt sscr. in l || 245 quidam \beta xlo: quā V (i.e. velociter legenti quamquam habere videtur V): qui Aaut || 245-246 et ... loco om. x | nati loco aut: loco nati \beta lo: plura om. x || 247 hosce ordines atque homines V: hosce ordines hominesque i: huiusce ordinis q· homines Aa: hosce (hos x) homines ordinesque sbx: huiusce ordinis homines (homines om. u) y | commemorem x

ro quos privatae fortunae, quos communis res publica, quos denique libertas ea quae dulcissima est ad salutem patriae defendendam excitavit? servus est nemo, qui modo tolerabi- 250 li condicione sit servitutis, qui non audaciam civium perhorrescat, qui non haec stare cupiat, qui non quantum audet et quantum potest conferat ad communem salutem voluntatis. 17 Qua re si quem vestrum forte commovet hoc quod auditum est, lenonem quendam Lentuli concursare circum tabernas, 255 pretio sperare sollicitari posse animos egentium atque imperitorum, est id quidem coeptum atque temptatum, sed nulli sunt inventi tam aut fortuna miseri aut voluntate perditi qui non illum ipsum sellae atque operis et quaestus cotidiani locum, qui non cubile ac lectulum suum, qui denique non 260 cursum hunc otiosum vitae suae salvum esse velint, multo vero maxima pars eorum qui in tabernis sunt, nisi vero - id enim potius est dicendum - genus hoc universum amantissimum est oti. etenim omne instrumentum, omnis opera atque quaestus frequentia civium sustentatur, alitur otio; quo- 265 rum si quaestus occlusis tabernis minui solet, quid tandem incensis futurum fuit?

255 lenonem quendam Lentuli Schol. Gron. p. 290,25 et 26 St. || 259 sellae atque operis Schol. Gron. p. 290,28 St.

250 modo $\beta \gamma$: nunc modo AV: non modo $a \parallel 252$ quantum Aalut: tantum V: tantum quantum $\beta xo \mid$ audet γ : audeat $\alpha \beta \parallel 253$ quantum $sbxl^1$: in quantum $all^2uto \mid$ communem salutem βx of. Luterbacher³ 227. aliter censet May^2 30: salutem $a\gamma \parallel 256$ sperantem ed. R.; $Lb.^1$; dubitanter coni. Eberhard | sollicitari (sollitari A) $\alpha \beta t$: -are $\gamma \mid$ posse hic $\alpha \gamma$: ante sollicitari sb: ante egentium i: om. o | 259 ipsum illum x | 260 ac $\alpha \gamma$: atque $\beta \mid$ lectulum (lentulum o) $\alpha \beta luo$: lectum $xt \mid$ suum $\alpha \gamma$: illum suum βl^2x || 261 velint $\alpha \gamma$: velit $\beta \parallel$ 262 nisi] immo sscr. cod. Oxon. Dorvill. 79, quod praeter Kasten prob. edd. omnes || 264 otio $x \mid$ post oti ex Cic. off. 1,76 desumpta haec leguntur in sb (s in mg.), parvi sunt foris arma nisi est consilium domi | etenim $\alpha \gamma$: et $\beta \mid$ instrumentum $\alpha \beta lut$: eorum instrumentum $\alpha lout$: sustantur $\alpha lout$: sustantur $\alpha lout$: sustantur $\alpha lout$: sustantur $\alpha lout$: est $\alpha lout$: eleminary: est $\alpha lout$: sustantur $\alpha lout$: eleminary: est $\alpha lout$: eleminary: ele

Quae cum ita sint, patres conscripti, vobis populi Romani praesidia non desunt: vos ne populo Romano deesse vide- 18 270 amini providete, habetis consulem ex plurimis periculis et insidiis atoue ex media morte non ad vitam suam sed ad salutem vestram reservatum, omnes ordines ad conservandam rem publicam mente, voluntate, studio, virtute, voce consentiunt, obsessa facibus et telis impiae conjurationis vo-275 bis supplex manus tendit patria communis; vobis se, vobis vitam omnium civium, vobis arcem et Capitolium, vobis aras Penatium, vobis illum ignem Vestae sempiternum, vobis omnium deorum templa atque delubra, vobis muros atque urbis tecta commendat. praeterea de vestra vita, de 280 coniugum vestrarum atque liberorum anima, de fortunis omnium, de sedibus, de focis vestris hodierno die vobis iudicandum est. habetis ducem memorem vestri, oblitum sui, 19 quae non semper facultas datur; habetis omnis ordines, omnis homines, universum populum Romanum, id quod in civi-

268 quae ... conscripti Schol. Gron. p. 290,29 St. || 272-274 (omnes ordines ... consentiunt) cf. Lucif. moriund. 1,54 tulisti responsum a me ad conservandam salutem omnes dei servos calcata frivola auctoritate tua mente, voluntate, studio, virtute, voce consentire || 281 hodierno die Schol. Gron. p. 290,31 St.

273 voluntate studio virtute Lucif. βx prob. Ferreres¹ (Id.² 101-102) (cf. etiam 15,225 quo studio, qua virtute) haud male; hic enim postremum membrum (i.e. voce consentiunt) idem ac prima illa quattuor valere mihi videtur, non fere aliter ac de orat. 2,186 omni mente in ea cogitatione curaque versor, ut odorer ... quid sentiant, quid existiment, quid exspectent, quid velint, quo deduci oratione facillime posse videantur (v. Naegelsbach 719-722, in primis 721-22): voluntate $\alpha y \parallel 274$ facibus $\Delta V \beta x$: faucibus $\Delta y \parallel 275$ vobis se om. $x \parallel 276-277$ vobis aras penatium om. $V \parallel 277$ aras om. $x \mid$ illum ignem αy : ignem illum $\beta x \mid$ sempiternum] perpetuum ac sempiternum $x \parallel 278$ omnia $x \parallel 280$ atque] ac de $x \parallel 281$ omnibus x (solus): aut omnium <vestrum> aut omnibus Fr. Richter¹ 18 | de sedibus om. $x \mid$ hodierno Schol. Gron. Vabixo: -a Aslut || 282-283 habetis ... datur|| $f : om. a \parallel 283$ quae non $\alpha(f)y$: quae o: non β : cui hec $x^2 \mid$ datur|| datur ut sui oblitus alii (sic) memoretur $x \mid$ omnis ordines om. t

li causa hodierno die primum videmus, unum atque idem 285 sentientem. cogitate quantis laboribus fundatum imperium, quanta virtute stabilitam libertatem, quanta deorum benignitate auctas exaggeratasque fortunas una nox paene delerit. id ne umquam posthac non modo confici sed ne cogitari quidem possit a civibus hodierno die providendum est. at-290 que haec, non ut vos qui mihi studio paene praecurritis excitarem, locutus sum, sed ut mea vox quae debet esse in re publica princeps officio functa consulari videretur.

Nunc ante quam ad sententiam redeo, de me pauca dicam. ego, quanta manus est coniuratorum, quam videtis es- 295 se permagnam, tantam me inimicorum multitudinem suscepisse video. sed eam esse iudico turpem et infirmam et contemptam et abiectam. quod si aliquando alicuius furore et scelere concitata manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas, me tamen meorum factorum atque 300 consiliorum numquam, patres conscripti, paenitebit. etenim mors, quam illi fortasse minitantur, omnibus est parata; vitae tantam laudem quanta vos me vestris decretis honesta-

297–298 (eam ... abiectam) cf. Lucif. moriund. 2,1 ea (sc. dominatio) iudicetur esse infirmis (infirma coni. Tilius, in ed. sua Parisiis 1568), contemptibilis, inanis, debilis et abiecta

287 quanta $a\beta x$: quanam u: vel quanta quanam t: quanam l' quanta lo || 288 nox una x || 289 non modo lo cf. 1,25,292–293 numquam tu non modo otium sed ne bellum quidem nisi nefarium concupisti. v. K.
S. II 2,64 (perperam inter exempla p. 63 Anmerk. 9 positum); TLL VIII

1319,72: non modo non (nemo non lo) asbo || 290 civibus] vobis lo0 est lo0 lo0

stis nemo est adsecutus, ceteris enim bene gesta, mihi uni 305 conservata re publica gratulationem decrevistis. sit Scipio 21 clarus ille cuius consilio atque virtute Hannibal in Africam redire atque Italia decedere coactus est: ornetur alter eximia laude Africanus qui duas urbis huic imperio infestissimas, Carthaginem Numantiamque, delevit; habeatur vir 310 egregius Paulus ille cuius currum rex potentissimus quondam et nobilissimus Perses honestavit; sit aeterna gloria Marius qui bis Italiam obsidione et metu servitutis liberavit; anteponatur omnibus Pompeius cuius res gestae atque virtutes isdem quibus solis cursus regionibus ac terminis conti-315 nentur: erit profecto inter horum laudes aliquid loci nostrae gloriae, nisi forte maius est patefacere nobis provincias quo exire possimus quam curare ut etiam illi qui absunt habeant quo victores revertantur. Quamquam est uno loco condicio 22 melior externae victoriae quam domesticae, quod hostes 320 alienigenae aut oppressi serviunt aut recepti beneficio se obligatos putant; qui autem ex numero civium dementia ali-

305 (Scipio) cf. Schol. Gron. p. 290,32 St. superior Africanus || 308-309 Africanus Carthaginem ... delevit Schol. Gron. p. 290,33 St. || 310 Paulus Schol. Gron. p. 290,32 St. || 311 Marius Schol. Gron. p. 290,34 St. || 313 Pompeius Schol. Gron. p. 290,34 St. || 316-318 nisi forte maius (melius var.l. Diom.; Char.) ... nobis (vobis Diom.; Char.) ... possimus (possitis var.l. Diom; Char.) quam curare (providere Dosith.) ... absunt (absint Diom.; Dosith.) ... revertantur Diom. gramm. GL I 395,7; Char. ars p. 296.10; Dosith. 58

304 enim $a\beta\gamma$: enim semper **x** et app. silente Clark | gesta **ai** γ : gestae **AVsbxl**² || **305** conservata re ·p· **ai** γ : conservatae (-a **A**: -ā **l**) rei ·p· **AVsbxl** at cf. 3,15,189; fam. 15,4,11 tu Cato mihi supplicationem decrevisti togato, non, ut multis, re p. bene gesta, sed, ut nemini, re p. conservata || **306** clarus ille $\alpha\gamma$: ille clarus β || **307** italia $\alpha\gamma$: ex italia β x | recedere **Vo** | ornetur α i γ : orietur β || **309** habeatur **Aasi** γ : habetur **Vb** || **310** paulus Schol. Gron. $\alpha\beta$ lut: ·L. paulus **xo** || **313** anteponatur α i γ : anteponitur **sb** || **314** ac terminis $\alpha\gamma$: et terminis i: om. **sb** | continentur **Aa\betax**: continetur **V\gamma** || **319** quod $\alpha\gamma$: quia β || **320** recepti α i γ : recepti in amicitiam **sb** fort. recte

qua depravati hostes patriae semel esse coeperunt, eos cum a pernicie rei publicae reppuleris, nec vi coercere nec beneficio placare possis. qua re mihi cum perditis civibus aeternum bellum susceptum esse video. id ego vestro bonorum- 325 que omnium auxilio memoriaque tantorum periculorum, quae non modo in hoc populo qui servatus est sed in omnium gentium sermonibus ac mentibus semper haerebit, a me atque a meis facile propulsari posse confido. neque ulla profecto tanta vis reperietur quae coniunctionem vestram equi- 330 tumque Romanorum et tantam conspirationem bonorum omnium confringere et labefactare possit.

Quae cum ita sint, pro imperio, pro exercitu, pro provincia quam neglexi, pro triumpho ceterisque laudis insignibus quae sunt a me propter urbis vestraeque salutis custodiam 335 repudiata, pro clientelis hospitiisque provincialibus quae tamen urbanis opibus non minore labore tueor quam comparo, pro his igitur omnibus rebus, pro meis in vos singularibus studiis proque hac quam perspicitis ad conservandam rem publicam diligentia nihil a vobis nisi huius temporis to- 340 tiusque mei consulatus memoriam postulo. quae dum erit in vestris fixa mentibus, tutissimo me muro saeptum esse arbitrabor. quod si meam spem vis improborum fefellerit atque superaverit, commendo vobis parvum meum filium, cui profecto satis erit praesidi non solum ad salutem verum etiam 345 ad dignitatem, si eius qui haec omnia suo solius periculo 24 conservarit illum filium esse memineritis. Quapropter de

325 id $a\beta y$: quod ix || 326-327 auxilio ... in omnium om. s || 327 sed in **R**: sed etiam i²: sed etiam in **x**: sed $abi^1 y$ || 330 coniunctionem βx : conductionem ay || 336 hospitiisque asbluo: hospitesque AV: hospiciisque pro t: corruptiora in ix || 338 pro² ay: et pro βx : ac pro i || 339 proque aiy: et pro sb | perspicitis AVsxo: pro- ablut: con- i || 341 postulabo AV: AV:

summa salute vestra populique Romani, de vestris coniugibus ac liberis, de aris ac focis, de fanis atque templis, de 350 totius urbis tectis ac sedibus, de imperio ac libertate, de salute Italiae, de universa re publica decernite diligenter, ut instituistis, ac fortiter. habetis eum consulem qui et parere vestris decretis non dubitet et ea quae statueritis, quoad vivet, defendere et per se ipsum praestare possit.

348 vestra] vestra .P.C. ix || **349** ac focis $a\beta xo$: de focis t: ac de focis lu | atque Vabiy: ac Afs cf. ad h.l. J. Wolff, Jahrb. f. class. Philol. Suppl. 26, 1901, 637-640 || **350** ac¹] ac de x | ac²] de x || **353** decretis $a\beta y$: in lac. 15 litt. om. A: sine lac. om. V || **354** possit $a\beta y$ v. Münscher 725-727: del. Heumann et Madvig² 122-123. at servato posssit etiam claus. potior efficitur, h.e. V3 (cf. Zielinski 203)

subscr. IN LVTIVM CATILINA(m) LIB(er) ·IIII · EXPLICIT FELI-CITER ......A: Explicit Liber Tertius (sic) Invectivarum Marcii Tullii Ciceronis Contra Catilinam f: EXPL(icit) LIB ·IIII · INVECTI-VARVM s: M.T. CICERONIS IN CATILINA(m) LIB(er) ·IIII · EX-PLIC(it) · xl : EXPLICIVNT INVECTIVA CICERONIS u: explicit i: AMEN t: om. Vaho

APPENDIX ORTHOGRAPHICA

(demonstratur quomodo codd. optimi **B**ITICAVa in rebus orth. se gerant)

Oratio Prima

3 effrenata CAVa | 4 palatii CAVa | 6 voltusque A : vultusque CVa | consilii CAVa | 13 consili A : -ii CVa | 17 omnis Aa : -es CV | amplissimus CVa : -issumus Af | 18 maximus C : M AVa | 25 acerbissimum CAVa | 26 coercerent V : cohercerent CAa | 33 clarissimo CAVa | 38 vicesimum CAa : vigesimum V | 46 condemno CAa: condempno Vf | 47 conlocata CAa: col-V | 50 cotidie CAVa | 51 comprehendi V : con- C : co Aa | 56 improbus V : in-Aa | 63 expectes AVa | 65 infustrantur A : il- Va | 71 ·c· Aa : ·G· V | 75 optimatium AV : optu- a | 79 commovere AVa : conmove[re B || 91 complures AV: con- a : plures B || 93 immortales V : in- Aa | 96-97 sanctissimo gravissimoque AV: -issumo -issumoque a : san[ctissimo elt -issimo B | 100 volnero A : vulnero BVa | 101 catilina AVa : catillina B | partes AVa | 104 partes AVa | 117 omnis AVf: -es a | 121 immortalibus AV: in- af | 122 antiquissimo Va: -issumo Af | 125 quam diu Aa: quandiu V | 127 proximis AV: -umis a | 129 compressi AV: con- a | 134 immortalium Va : in- Af | 137 imperii AVa | 141 exhaurietur Vf : exaurietur Aa | | 145 exilium $\mathbf{Aa}: p\hat{l}. om. \mathbf{V} \parallel 152$ libido $\mathbf{V}: \text{lu-} \mathbf{Aa} \parallel 153$ afuit $\mathbf{AV}:$ abfuit a | 154 inlecebris Aa : il- V | inretisses Aa : ir- V | 155 libidinem V: lu- Aa | 159 inmanitas AVa | 161 omnis AVa | impendere V: in- Aa | proximis V: -umis Aa | 174 quot Va: quod A | 176 adsequeris Aa : as- V | 178 sica Aa : sicca V | 187 expectas AVa | gravissimo Va: -issumo Af | 191 adsedisti Aa: pl. om. V | 192 ferendum AV: -undum a | 200 mentes CAVa | volneras C²A: vulneras C^{1+3} Va || 207 loquitur CAVa : locuitur Γ || 208 aliquot $\mathbb{C}^2$ AVa : aliquod $\mathbb{C}^{1+2}$ | extitit a (v. app. cr.) || 210 inpunita $\mathbb{C}$ AVa || 211 neglegendas (negli- V) $C^{1+3}V$: -undas $\ddot{C}^2$: negleguendas A212 perfringendasque $C^{1+3}V$: -undasque $C^2Aa \parallel 213$ ferenda $\Gamma C^{1+3}Va$: -unda $C^2A \parallel 214$ quicquid Va: quidquid $CA \parallel 216$ ferendum BCV: -undum Aa || 217 atque CAVa: adque B || 226 isdem C: iisdem Aa : hisdem V | 227 isdem CA : iisdem a : hisdem Vf | 229 optimum $C^{1+3}V$: -umum $C^2Aa \parallel 230$ diligentissimum $C^{1+3}V$: -issumum $\mathbb{C}^2 \mathbf{Aa} \parallel 231$ sagacissimum $\mathbb{C}^{1+3} \mathbf{A}$: -issumum $\mathbb{C}^2$: nl. om. V | fortissimum $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{a}$: -issumum $\mathbb{C}^2\mathbf{A} \parallel 233$ iudicarit $\mathbf{BCAVa}$: [iudica]verit $\Gamma \parallel 234$ catilina CAVa : catil]lina B $\parallel 238$ inquis V : inquit Ca: inquid BA | 239 exilium CAVa | obtemperaturum a: op- CAV | 243 exilium CAVa | expectas CAVa | 244 attendis (aten- $\overrightarrow{V}$) CAVf: ad- a || 245 expectas CAVa || 247 optimo $C^{1+3}Va$: -umo $\mathbb{C}^2\mathbf{Af}$ | fortissimo $\mathbb{C}^{1+3}$: -issumo $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa}$ | 249 optimo $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{AVa}$: -umo $\mathbb{C}^2\mathbf{f} \parallel \mathbf{252}$ vilissima $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{AVa}$: -issuma $\mathbb{C}^2 \parallel \mathbf{252}$ honestissimi $\mathbb{C}^{1+3}$: -issumi $\mathbb{C}^2\mathbf{AVa}\parallel 253$ optimi $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{Aa}:$ -umi $\mathbb{C}^2\mathbf{V}\mid$ fortissimi $\mathbb{C}^{1+3}:$ -issumi C²Aa || 260 colligas CAV || 261 exilium CAVa | immortales V : in- (in- ex im- corr. C^1) CAa || 262 exilium CAVa || 264 at VAa : ad C | 265 impendeat A : in- CVa | 270 revocarit CAa : -averit V | 272 exilium CAVa | 274 exilium CAVa | 275 inportuna CAVa | 277 civis Aa : -es CV | 277 exulta BCAVa | 278 impio $\mathbb{C}^2$ AVa : in- $\mathbb{C}^{1+3} \parallel 282$ manlio $\mathbb{C}$ AVa : mal | [lio $\mathbb{B} \parallel 287$ impiam $\mathbb{C}^2$ AVa : in- $\mathbb{C}^{1+3}$ || 289 effrenata BAV : ec- $\mathbb{C}$ a | adfert $\mathbb{C}$ AVa || 293 nactus C²AVa: nanctus C¹⁺³ || 295 improborum AVf: in- Ca || 296 exultabis CAVa | bacchabere CAa : bachabere Vf | 305 consulatu BCAa: consolatu V | reppuli CAV: repuli a | exsul A: exul CVa | 306 atque CAVa : ald | [que B | 315 comperisti CAVa : con-B | 316 exspectari Ba (v. app. cr.) | 319 immissus C : in- BAVa | 320 vincla CAVa : vincula B | 321 imperabis CAV : in- a | tandem CAVa: talmdem B | impedit CAVf: in- a || 322 civis a: -es BCAV || 328 omnis $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa}$: -es $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{V} \parallel 332$ pertimescenda $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{Va}$: -unda $\mathbb{C}^2\mathbf{A} \parallel 334$ existimas $\mathbb{C}\mathbf{Va}$: -umas $\mathbb{A} \parallel 335$ sanctissimis $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{a}$: -issumis $\mathbf{C}^2\mathbf{Af} \parallel 337$ optimum $\mathbf{BC}^{1+3}\mathbf{Va}$: -umum $\mathbf{C}^2\mathbf{A} \parallel 339$ clarissimi BC1+3AVa: -issumi C2 | 340 complurium AVa: con-C | 344 maxime BVa: -ume CA | impende- V: inpende- CAa (v. app. cr.) | 346 quamquam BCVa: quanquam A | 347 imminent Ca: in- AV | dissimulent BCAa: dissimilent V | 348 catilinae CAVa: catillinae B | 349 corroboraverunt BCAVa | 350 improbi AV : in- BCa | 351 imperiti $\mathbf{B}(\mathbf{AV})$: in- $\mathbf{Ca}$ (v. app. cr.) || 353 manliana $\mathbf{AVa}$: malliana $\mathbf{BC}$ || 355 improbum AV : in- BCa | 357 comprimi AVa : con- BC | 358 c[o]nlectos B : col- CAVa | adgregarit BCAV : ag- a | 359 extinguetur CAVa | 370 adflictantur BCAVa | 372 improbi BVa: in-CAf | 376 obsidere CAVa : op- B | 377 comparare AVa : con- BC | 382 catilinae CAVa: catellinae B | inlustrata BCAV: il- a | 384 catilina CAVa : catillina B | 387 iuppiter CAVa : iupiter B | isdem C¹A : iisdem a : hisdem C²V | 389 imperi A : -ii BCVa | 392 hostis CAVa: -es B

Oratio Secunda

2 anhelantem AVa : anhellantem C : hanellantem B | nefarie a : nefari*e (a eras.) C : -ae BA : -e V | 5 abiit AVa : abit BC | 7 comparabitur CAV: con- B: comparatur a | 12 inpediente BCAVa | 17 incolu[mes civ]es B : -es civis AVa : incolomes -es C | reliquit $\mathbf{Va}$: rei | quit $\mathbf{B}$: reliquid $\mathbf{CA} \parallel \mathbf{18}$ adflictum $\mathbf{BCAa}$: af- $\hat{\mathbf{V}} \parallel$ 24 quales BCAVa | omnis f : -es (oms a) BCAVa (v. app. cr.) 25 exultat BCAVa | 26 comprehenderim AVa : con- BC | 28 et gravissimo CVa: -issimoque B: et -issumo Af || 29 adfectum CAVa: (adflictum B) | 30 imperi A : -ii BCVa | 34 improbitatem AVa : in- BC | 36 catilinam CAVa : catillinam B | 44 omnis C¹AVa : -es BC² | 48 adferre BCAVa | reliquit BCVa : reliquid A | 49 valentis C^1AVa : -es BC^2 | nobilis C^1AVa : -es (obiles $\hat{B}$) BC^2 | 50 dilectu (-o a) BC1AVa : delectu C2 | 52 cotidie CVa : quotidie A : cottidiae B | comparantur AV : con- BCa | magno opere CAa : magnopere BV | contemno BC : contempno Va : contempo A | 53 collectum BCAVa | 54 iis CA: his BVa | 58 unquentis BCVa: ungentis A | 64 attributa AV : ad- BCa | 68 catilina CAVa : catillina B expectant BCAVa | 71 exspectavi f : exp- CAVa : expectabi B adsecutus BCAVa | 73 catilinae CAVa : catillinae B | catilina CAVa : catillina B | 76 catilinam CAVa : catillinam B | 77 accelerare Va : ad- BCA | 80 catilina CAVa : catillina B | 86 catillina B (v. app. cr.) || 90 inlecebra BCAa : il- V | turpissime $C^{1+3}Va$: -issume C^2A || 91 libidinum Ca: lu- AV: libidinis B | 92 inpellendo BCVa: -undo A | 95 collegerat BCAVa | 98 adsciverit BCAVa | atque CAVa : adque B | 103 adsuefactus CA: as- Va | 104 perferendis C1+3V: -undis $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa} \parallel \mathbf{105}$ libidine (-ne V) $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{V}$: lu- $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa} \parallel \mathbf{109}$ libidines $\mathbf{BC}^{1+3}\mathbf{V}$: lu- $\mathbf{C}^2\mathbf{Aa} \parallel \mathbf{114}$ libido $\mathbf{BC}^{1+3}$: lu- $\mathbf{C}^2\mathbf{AVa} \parallel \mathbf{116}$ ferendi BCa: -undi AV | 117 inertes (incertes B) BCAVa | fortissimis **BC**¹⁺³: -issumis **C**²**A** | stultissimos **BCAVa** | prudentissimis **BCAVa** | 118 dormientis C¹A: -es BC²Va | 119 complexi CAV: con- Ba impudicas V: in- BCAa | 120 unguentis BCVa: ungentis A | 122 inpendere BCAVa | 123 improbitati CAV : in- Ba | 124 libidini (et -is B) BC¹⁺³a : lu- C²AV | adpropinguare BCAVa | 137 expectent (-ant V) BAVa | 138 exilium BAVa | 139 adsequi BAVa | 140 locuntur (lu- B) BVa : loquntur A | 142 exilium BAVa | 145 catilina AVa : catillina B | 147 importunissimum BV : inportunissumum Aa | 151 exilium BAVa | catilina AVa : catilina B | 152 apud AVa : aput B | audacissimus BVa : -issumus Af || 154 proximam (-a B) BVa: -umam Af | 157 secures BAVa | 158 fasces BAVa | 160 exilium BAVa | 161 manlius AVa : mallius B | 164 catilinam AVa : catillinam B | expectant BAVa | exsilium B : exilium AVa |

167 catilina AVa : catillina B | 170 faciendi Va : -undi A | 171 atque AVa : adque B | exilium BAVa | converterit BVa : convor- Â || 172 obstupefactus AVa : op- B | 173 indemnatus B∏A : indempnatus Va | 174 exilium BAVa | 175 improbum B : in- AVa | 176 diligentissimum BAVa | 177 crudelissimum Ba: -issumum A: om. V | existimari BVa : -umari A | 179 nefarii BIIVa : -i A | 181 exilium BAVa | 182 immortalibus BV : in- Aa | 183 catilinam AVa : catillinam B | 184 atque AVa : adque B | 189 catilinam CAVa : catillinam B | 191 manlium CAVa : mallium B | massilienses (masse- B : masi- V) BCAVa | 193 exsulem B : exulem CAVa | 196 exsilium B : exilium CAVa | 198 cur BCVa : quur A | 206 comparentur AVa : con- (-antur B) BC | consili (consuli B) BA : -ii CVa | 207 adferam BCAVa | 210 honestissima BC1+3AVa : -issuma C² || 211 inpudentissima (inpo- B) BC¹⁺³V : inpudentissuma C²A || 214 adquirere CAVa | expectas (ex- habet etiam B) BCAVa || 217 catilina CAVa: catillina B | expectant BCAVa | 220 stultissimum $\mathbf{BC}^{1+3}\mathbf{Va}$: -issumum $\mathbf{C}^2\mathbf{A} \parallel 222$ his $\mathbf{BVa}$: is $\mathbf{CA} \parallel 223$ pertimescendos (B)CVa : -undos A || 227 exspectant $\mathbb{C}^2$: exp- $\mathbf{BC}^{1+3}\mathbf{AVa} \parallel \mathbf{233}$ maximam $\mathbf{BC}^{1+3}\mathbf{AVa}$: -umam $\mathbf{C}^2 \parallel \mathbf{234}$ immortalis a: in- A: inmortales BC: im- V | 235 clarissimo (B)CAV: -issūmo scr. a | 236 presentis AV: praesentes BCa | 242 adfectum BCAVa | 243 manlius CAVa: mallius B | 244 catilina CAVa: catillina B | 245 sulla C²A : svlla BC¹⁺³ : silla Va | optimorum BCVa : -umorum A | fortissimorum CAV: -issumorum a || 251 sulla C^2A : sylla BC1+3: silla Va || 252 agrestis (agg- V) CAVa: -es B | tenuis CVa: -es BA | egentes BCAVa | 253 impulerunt BAV : in- Ca | 254 direptorumque B: de- CAVa | 261 gerundo CAVa | 263 defetigati A: defaetigati $\mathbf{a}$: defa- $\mathbf{BCA}^2\mathbf{Vf} \parallel \mathbf{264}$ acris $\mathbf{C}^2\mathbf{Aa}$: acres $\mathbf{C}^{1+3}\mathbf{V}$: acros B || 266 conruant B : cor- CAVa || 267 proximi BCAVa || 271 facinerosum (i.e. facineros<or>um) B : facinoro- CAVa | 272 catilina CAVa : catillina B | 275 atque CAVa : adque B | 276 catilinae CAVa: catillinae B | dilectu BCa: delectu A(V) | 277 complexu CAV : con- Ba | 278 inberbis CAVa : inbarbes B | 281 impuri V : in- BCAa | impudicique V : in- BCAa | 285 catilina CAVa : catillina B || 289 appenninum (B)CAa : apenninum V || 290 nives BCAVa || 293 magno opere C²Aa : magnopere BC¹V | pertimescendum BCAVa | 294 catilina CAVa : catillina B | 295 catilinae CAVa : catillinae B | 297 imperatoresque CAV(a): in- B | 300 catilinae CAVa: catillinae B | 304 suppeditamur BCA: sub- Va | 312 libido BCV: lu- Aa | 318 di Va : dii BCA | immortales BCV: in- Aa | 319 praeclarissimis (pre- V) BCV: preclarissumis Aa | 324 psidi A: -ii (prasidii B) BCVa | 326 catilinae CAVa: catillinae B urbes (urves B) BCAVa | finesque BCAVa | 327 certissimam (B)CV: -issumam Aa || 331 omnis CAVa: -es (B) || 332 constituendis BC1+3 β : -undis C2AVa || 333 agendis BC1+3: -undis C2AVa || 334 atque CAVa: adque B || 335 catilina CAVa: catillina B || 337 atque CAVa: adque B | cui CAVa: qui B || 341 vivendum BC1+3V: -undum C2Aa || moriendum BCAV: -undum a || 345 vigilantis C2AVa: -es C1 || 349 atque CAVa: adque B || maximae (-a B) BC1+3V: -umae C2Aa || 351 crudelissimum (B)C1+3V: -issumum C2Aa || 352 maximum (B)C1+3V: -umum C2Aa || 353 administrabo BCAVa || 354 improbus V: in- BCAa || 356 impendens V: in- BCAa || 362 immortalium (B)CV: in- Aa || 364 atque bis CAVa: adque B || 367 implorare CAVa: in- B || pulcherrimam BC1+3V: -umam C2Aa || 368 florentissimam potentissimamque BC1+3: -issumam -issumamque C2: florentissimamque Va: -issumamque Aa (v. app. cr.) || 369 perditissimorum (perti- B) BC1+3V: -issumorum C2Aa ||

Oratio Tertia

3 clarissimi C¹⁺³V: -issumi C²Aa | imperi C²Aa: -ii C¹⁺³V | fortunatissimam pulcherrimamque $C^{1+3}V$: -issumam -umamque C^2Aa 4 immortalium V: in- CAa | 7 iucundi Aa: io- V | 7 inlustres (-is V) AVa | 11 immortalis V : in- Aa | 16 restinximus Va : restincximus A | 18 inlustrata AVa | 19 comperta A : con- Va | 21 expectatis AVa | 31 debiles AVa | 32 maximo V : -umo Aa | 34 omnis (oms a) AVa | 37 comprehenderem (c-V) AV: con- a | 39 comperi A: con- Va | 40 allobrogum Va: adlo- A | 42 civis: -es V | 45 difficillimum Va : -illumum A | 46 diis AVa | immortalibus V : in- Aa | 49 fortissimos V: -issumos Aa | amantissimos V: -issumos Aa | 54 proximis V : -umis Aa | 55 tiberis Aa : tyberis V | 56 fortis Aa : -es V | 57 complures A : con- Va | 58 adsidue A : as- Va | 67 delucesceret AVa | 68 improbissimum V : inprobissumum Aa | 72 proxima AVa | clarissimis AV : -issumis a | 81 pertimescendam AV: -undam a | 82 allobrogum Aa: adlebrogum V | 84 maximum V : -umum Aa | 85 sicarum Aa : siccarum V | 94 fugientis AVa | 99 pedestres AVa | 100 sibyllinis A : sibillinis Va | 103 sullam C^2Aa : syllam C^{1+3} : sillam $V \parallel 104$ imperi Aa: -ii CV || 105 capitoli Aa : -ii CV || 115 aliquid $\mathbb{C}^2$ AVa : aliquit $\mathbb{C}^{1+3}$ || 122 adnuit CAVa | 123 clarissimi $C^{1+3}V$: -issumi C^2Aa | 124 civis f: -es CAVa | 133 sibyllinis A: sybillinis Ca: sibillinis V | locutus CAV : loquutus a | 137 dicendi C¹⁺³Va : -undi C²A | 138 inpudentia CAVa | 139 omnis Aa : -es CV | inprobitasque CAVa | 141 vehementissime C¹⁺³AVa : -issume C² | 146 gavinius CAVa |

147 inpudenter (inpru- V) CAVa | 149 certissima CVa: -issuma A | 152 voltus C²A: vultus C¹⁺³Va || 152 obstupuerant a: obsti- CAV || 158 acerrimae $C^{1+3}V$: -umae C^2Aa | fortissimae $C^{1+3}V$: -issume $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa}\parallel \mathbf{161}$ amplissimis $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{V}$: -issumis $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa}\parallel \mathbf{163}$ maximis $\mathbb{C}^{1+3}\mathbf{V}$: -umis C²Aa || 166 collegae CAVa | impertitur Va : in- CA || 170 gavinius CAVa | 172 incendendae $\hat{C}^{1+3}Va$: -undae $\hat{C}^2A$ | 174 attributam CAa: ad- V | 175 sulla CAVa | 181 perditissimorum $C^{1+3}V$: -issumorum $C^2Aa \parallel 182$ mentes $CAVa \parallel 183$ dis a : diis CAV | immortalibus C : in- AVa | 186 civis A : -es CVa | 190 faciendum CV: -undum Aa | 198 consceleratissimi (cum s. V) C¹⁺³V: -issumi $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa}$ | periculosissimique $\mathbb{C}^{1+3}(\mathbb{V})$: -issumique $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa}$ | 199 comprehensos (c- V) AV: con- Ca || 200 existimare C^{1+3} : -umare C²AVa | omnis¹ C²Aa : -es C¹V | omnis² CAVa || 204 pertimescendam CAVa | 210 conficiendas C¹V: -undas C²Aa | 216 compulissem AV: con- Ca | 219 exitii CAVa | 212 commississet f: comississet $\mathbb{C}^2 AV$: conmissed $\mathbb{C}^{1+3}$: comisset $\mathbf{a} \parallel 227$ levissime $\mathbb{C}^{1+3} A\mathbf{a}$: -issume C²V | 231 administrata CAa : am- V | 232 immortalium C : in- AVa | 234 consili A : -ii CVa | 241 dii CAVa | immortales CV : in- Aa | 242 pretermittendum C¹⁺³V: -undum C²Aa | relinquendum $C^{1+3}V$: -undum $C^2Aa \parallel 243$ cotta Cf: cocta AV: quotta $a \parallel$ 244 complures Aa : con- CV | 248 lactentem V : lactantem CAa | 250 caedes CAVa | 252 imperi Aa : -ii V | appropinguare Vf : ad-Aa | dii AVa | immortales V : in- Aa | 257 conlocare a : col- AV || 261 imperi AVa | inlustrarentur A : il- Va | 263 conlocandum v. app. $(\hat{r}) \parallel 265$ collocaretur AVa $\parallel 268$ immortalium V : in- Aa $\parallel$ 270 comparari Aa : con- V | cives AVa || 277 conlocato Aa : col- V | 279 inlustrata A : il- Va | 282 ignis Aa : -es V | 283 ferendus V: -undus Aa | 284 juppiter AVf: jupiter a || 285 omnis AVa || 286 diis AVa | immortalibus V : in- Aa | 291 diis AVa | immortalibus V: in- Aa | 294 imperi Aa: -ii V | 295 maximarum V: -umarum Aa | 301 diis AVa | immortalibus V : in- Aa | 303 crudelissimo V : -issumo Aa | miserrimo C¹⁺³V : -umo C²Aa || 306 omnis CAVa | civiles CAVa | 308 sulla $\mathbb{C}^2$ Aa : svlla $\mathbb{C}^{1+3}$: silla $\mathbb{V}$ | 309 fortis CAa : -es $\mathbf{V} \parallel \mathbf{310}$ ·Cn· $\mathbf{C}^2\mathbf{A}$: ·G·N· $\mathbf{C}^{1+3}\mathbf{V} \parallel \mathbf{311}$ collegam $\mathbf{CAVa} \parallel$ 313 clarissimis $C^{1+3}V$: -issumis $C^2Aa \parallel 314$ extincta $CAVa \parallel$ 315 sulla $\mathbb{C}^2\mathbf{Aa}$: sylla $\mathbb{C}^{1+3}$: silla $\mathbb{V}$ | 317 clarissimo $\mathbb{C}^{1+3}\mathbb{V}$: -issumo C²A | fortissimo C¹⁺³V : -issumo C²Aa || 327 maximo $\mathbb{C}^{1+3}\mathbb{V}$: -umo $\mathbb{C}^2\mathbb{A}\mathbf{a}$ | crudelissimoque $\mathbb{C}^{1+3}\mathbb{V}$: -issumoque $\mathbb{C}^2\mathbb{A}\mathbf{a}$ | 335 civis CAa : -es V | incolumesque a : incolomesque CAV || 337 monumentum CAa: moni- V | 339 omnis CAVa | 340 monumenta CAa: moni- V | 341 conlocari CAVa | 343 adsequi CAVa | 344 monumentis CAa : moni- V | inveterascent C²Aa : inveterescent C¹V || 345 corroborabuntur CAVa || 347 consulatus AVa : consolatus C $\parallel$ 348 civis C²Aa : -es C¹⁺³Va $\mid$ extitisse CAVa $\mid$ finis CAa : fines V $\parallel$ 349 imperi Aa : -ii CV $\parallel$ 350 imperi Aa : -ii CV $\parallel$ 350 imperi Aa : -ii CV $\mid$ sedesque CAVa $\parallel$ 353 vivendum Va : -undum Af $\parallel$ 356 audacissimorum a : -issumorum f ν . app. cr. $\parallel$ 360 comparatum (cō) AVa $\parallel$ 365 omnis AVa $\mid$ improbos a : in- AV $\parallel$ 367 converterit V : convor- Aa $\parallel$ 370 adquiri AVa $\parallel$ 372 quicquam AVa $\mid$ libeat V : lu- Aa $\parallel$ 382 faciendum V : -undum Aa $\parallel$

Oratio Ouarta

5 inmortalis a : -es Af : imm- scr. V || 7 omnis Aa : oms V || 8 omnis Aa : oms V | 9 libenter V : lu- Aa | 19 di Aa : dii V | immortales AV : in- a | 20 miserrima V : -uma A : miseria a | 21 vestales AVa | acerbissima V: -issuma Aa || 22 pulcherrimam V: -umam Aa || 23 foedissima V : -issuma Aa | 26 cur Va : quur A | 28 extitisse AVa | 32 omnis Aa : oms V | 35 immatura V : in- Aa | 37 carissimi V: -issumi Aa | amantissimi V: -issumi Aa || 38 lacirimis V: -umis Aa | 40 parvulus AVa | 41 tamquam Aa : tan- V | 42 expectans AVa | 45 oppresserit Aa : ob- V | 48 omnis a : -es AV | inpendent (-ant V) AVa | 50 c Va : g A | 51 c AVa | 54 accipiendum V: -undum Aa | 59 imperii AVa | 66 maximeque V: -umeque Aa | 69 amplissima V : -issuma Aa | 71 damnati A : dampnati Va | 72 tamquam (tā- a) Aa : tan- V | 78 quicquid AVa | 79 statuendum V: -undum Aa | 80 adfines AVa $\Gamma\Gamma\Gamma$ | 87 silani (-la. i.e. -lani V) AV : sillani a | 89 · c· AVa | 90 omnis AVa | 92 omnis Aa : oms V | 96 improbos a : in- AV | civis Aa : -es V | 97 dis a : diis AVf | inmortalibus ÂVa | 100 libenter V : lu- Aa | 101 vincula Aa : vincla V | 105 repperiam AVa | 108 vincula AVa | horribiles AVa | 110 condemnat A: condempnat Va | 114 omnis AVa | 115 improbis V: in- A: inprobi a | 116 apud V: aput Aa | 117 impiis Va: in- A | 118 pertimescendam AV : -undam a | 121 ·c· CAVa | 124 pertimescendi CAV : -undi a | 125 negoti C¹A : -ii C²Va | 128 tamquam CAa: tan- V | 131 popularis CAVa | 133 ·C·R· scr. CAVa | 135 maximis CVa: -umis A | adfect CAVa | 138 ·c· CAVa | 145 mitissimus $C^{1+3}V$: -issumus C^2Aa | lenissimus $C^{1+3}V$: -issumus C^2Aa | 153 silani (-lā, i.e. -lani V) CAV: sillani a | 157 immanitate CV: in-Aa | 168 gabinium a : gavinium CAV | 176 acervissimum $\mathbb{C}^{1+3}$: -bissumum C²AVa | 177 inhumanissimus C¹⁺³V : -issumus C²Aa | crudelissimus $C^{1+3}\ddot{V}$: -issumus $C^2Aa \parallel 178$ inportunus $CAVa \parallel$ 184 imperi Aa: -ii CV | colocarent A: col- CVa | vehementissimi $\mathbb{C}^{1+3}\mathbb{V}$: -issumi $\mathbb{C}^2\mathbb{A}$ a || 187 cuipiam $\mathbb{A}^2\mathbb{V}$ a : cupiam $\mathbb{C}\mathbb{A}^1$ || 188 fortissimus $C^{1+3}V$: -issumus C^2Aa | amantissimus $C^{1+3}V$: -issumus C²Aa | 192 inpuberem CAVa | 198 vulnus CAVa | 199 evertenda a (v. app. cr.) | accersit CAVa | 200 attribuit a : ad- CAV | 201 civis $\mathbf{C}^2\mathbf{Aa}$: -es $\mathbf{C}^{1+3}\mathbf{V}$ | gabinio $\mathbf{Aa}$: gavinio $\mathbf{CV}$ | 202 diripiendamque CV: -undamque Aa | 203 immani CAVa | 204 aliquid AVa: aliquit C || 207 acerbissimos (acervi- C) CV: -issumos Aa | hostis C²Aa: -es $\mathbb{C}^{1+3}\mathbb{V} \parallel 209$ auris $\mathbb{C}^{2}\mathbb{A}a$: -es $\mathbb{C}^{1+3}\mathbb{V} \parallel 210$ psidi $\mathbb{A}a$: presidii $\mathbb{C}\mathbb{V} \parallel$ 211 transigenda $C^{1+3}V$: -unda $C^2Aa \parallel 214$ communis a: -es CAV $\parallel$ 215 adsunt CAVa | 218 omnes a : -is CAV | 222 libenter C¹⁺³V : lu- $\mathbb{C}^2$ Aa || 223 improborum $\mathbf{f}$: in- $\mathbb{C}$ AVa | acerbissimorum $\mathbb{C}^{1+3}\mathbb{V}$: -umorum C²Aa || 224 di Ca : dii AV | immortales CV : in- Aa || 227 consiliique AVa | 234 defendende AV : -undae a | 236 fortissimos V: -issumos Aa || 237 expectatione AVa || 239 tenuissimorum V: -issumorum Aaf | 249 dulcissima V: -issuma Aa | 250 defendendam (-andam V) V : -undam Aa | 256 imperitorum AVa | 259 cotidiani AVa || 262 maxima V : -uma Aa || 263 amantissimum V : -issumum Aa || 264 oti Aa : -ii V || 283 omnis¹ Aa : om̄s V | omnis² Aa : oms V || 304 adsecutus AVa || 306 hannibal Aa : annibal V | 308 africanus Va : affricanus A | urbes AVa | infestissumas Aa | 309 carthaginem Aa : kartaginem V | 310 paulus AVa | potentissimus AV : -issumus a || 311 nobilissimus AV : -issumus a || 314 iisdem Aa: hisdem V | 330 reperietur a: repperietur AV | 342 tutissimo AV: -issumo a | 343 inproborum AVa | 345 presidi Aa: -ii V

INDEX NOMINVM

M'. Aemilius Lepidus cos. a. 66 [RE I 550,61] 1,15,167; 1,19,222-223

M. Aemilius Lepidus cos. a. 78 [RE I 554,9 et 46] 3,24,317

L. Aemilius Paulus Macedonicus cos. a. 182 et 168 [RE I 576,44; 578,13] 4,21,309

Africa pars orbis terrarum [cf. RE I 713,57] 4,21,306

Africanus v. Cornelius

Allobroges gens provinciae Narbonensis [RE I 1587,38] 3,4,40. 3,6,61. 3,8,82. 3,10,112. 3,11,126. 3,14,177. 3,22,288. 4,4,56. 4,5,68. 4,12,183

Alpes 4,6,83

Q. Annius Chilo Catilinae socius [RE I 2263,1] 3,14,176

Appenninus mons 2,23,289

L. Apuleius Saturninus tr. pl. aa. 103 et 100 [RE II 261,22] 1,4,36. 1,29,340. 4,4,51

Apulia 2,6,63. 3,14,174

Aurelia via [RE I 2430,32] 2,6,77

L. Aurelius Cotta cos. a. 65 [RE II 2485,59] 3,19,243

M. Caecilius Metellus Catilinae sodalis [RE III 1206,32. pr. a. 69? cf. Sternkopf; Shackleton Bailey, Onomasticon 25] 1,19,229

Q. Caecilius Metellus Celer pr. a. 63, cos. a. 60 [RE III 1208,66] 1,19,228. 2,5,51. 2,26,329

M. Caeparius Terracinensis Catilinae socius [RE III 1279,34] 3,14,173

Caesar v. Iulius

Capitolium i.q. collis Capitolinus [RE III 1531,20; cf. 1537,15] 3,19,244 et 248. 3,22,284. i.q. templum Iovis Capitolini (deflagratum a. 83) [ib. 1532,17] 3,9,105. 4,18,276.

Carthago [RE X 2150,14; 2232,50; 2235,11] 4,21,309

L. Cassius Longinus pr. a. 66 Catilinae socius [RE III 1738,54] 3,9,98. 3,14,172. 3,16,204. 3,25,329. 4,13,202

Catilina v. Sergius

Catilinarum (seminarium) 2,23,286

Catulus v. Lutatius

Cethegus v. Cornelius

Cimber v. Gabinius

Cinna v. Cornelius

M. Claudius Marcellus cos. a. 51 [RE III 2760,67] 1,21,247

Concordiae (aedes) [RE IV 831,52; in primis 832,10] 3,21,276

- C. Cornelius Cethegus Catilinae socius [RE IV 1278,12] 3,6,70. 3,8,84. 3,9,96. 3,10,106; 108; 111; 115. 3,14,170. 3,16,204. 3,25,329. 4,11,166. 4,13,201
- L. Cornelius Cinna cos. a. 87 [RE IV 1282,60] 3,9,103. 3,24,313
- L. Cornelius Sulla Felix dictator [RE IV 1522,47; 1555,25] 2,20,245; 251. 3,9,103. 3,14,175. 3,24,308; 315
- P. Cornelius Lentulus Sura cos. a. 71, pr. iterum a. 63 [RE IV 1399,45] 3,4,41. 3,6,71; 3,8,89. 3,9,96; 99. 3,10,107; 122. 3,12,140; 142. 3,14,168. 3,15,191; 196. 3,16,203. 3,22,288. 3,25,329. 4,2,25. 4,5,64. 4,10,142; 146. 4,12,167. 4,13,196. 4,17,255
- P. Cornelius Scipio Aemilianus Africanus cos. aa. 147. 134 [RE IV 1439,4] 4,21,308
- P. Cornelius Scipio Africanus maior cos. aa. 205. 195, avus Ti. et C. Gracchorum [RE IV 1462,21] 4,21,305
- P. Cornelius Scipio Nasica Serapio cos. a. 138 [RE IV 1501,47] 1,3,18

Cotta v. Aurelius

Etruria [RE VI 720,17 (725,14 s.v. Etrusca disciplina)] 1,5,47. 2,6,64. 3,19,250

Faesulae oppidum Etruriae [RE VI 1965,20] 3,14,175 Faesulanus (ager) 2,14,162 Flaccus v. Fulvius vel Valerius Forum Aurelium in Etruria situm [RE VII 65,2] 1,24,280 M. Fulvius Flaccus cos. a. 125 [RE VII 241,50] 1,4,34. 1,29,340 P. Furius Catilinae socius [RE VII 317,36] 3,14,174; 176

P. Gabinius Capito *Catilinae socius* (Cimber Gabinius) [RE VII 431,1] 3,6,68. 3,12,146. 3,14,170; 178. 4,12,168. 4,13,201

Galli *i.q.* Allobroges 3,8,86. 3,9,95. 3,11,129. 3,12,148. 3,14,178. 3,22,292. 4,13,199

Gallia i.q. provincia Narbonensis [RE VII 639,31; 653,66] 3,4,41 Gallicanae legiones 2,5,50

Gallicus (ager) [RE VII 669,9] 2,5,51. 2,6,65. 2,26,330

Gallicus (tumultus) 3,4,40

Glaucia v. Servilius

Gracchi 1,29,340

Gracchus v. Sempronius

Hannibal [RE VII 2323,30] 4,21,306

Italia [cf. RE Suppl. III 1246,21] 1,5,46. 1,9,102. 1,12,135. 1,27,313. 1,29,333. 1,33,392. 2,7,82. 2,8,96. 2,24,299. 2,25,305. 3,9,98. 3,15,186. 4,2,23. 4,6,82. 4,13,202. 4,21,307; 311. 4,24,351

C. Iulius Caesar dictator [RE X 186,40; in primis 193,4] 4,7,89. 4,9,121; 127, 4,10,138

L. Iulius Caesar cos. a. 64 [RE X 468,60; 469,33] 4,13,188

D. Iunius Silanus cos. a. 62 [RE X 1090,8] 4,7,87. 4,11,153

Iuppiter [RE X 1126,7; 1142,25 'Index'] Optimus Maximus 3,21,273. Stator 1,11,121. 1,33,387. 3,22,284. 3,29,379. Iovis Statoris aedes 2,12,144. Iovis simulacrum antiquum 1,33,387. recens 3,20,256

Laeca v. Porcius

Lentulus v. Cornelius

Lepidus v. Aemilius

Q. Lutatius Catulus cos. a. 78 [RE XIII 2082,30] 3,24,317

Sp. Maelius eques a. 439 ab Ahala interfectus [RE XIV 239,24] 1.3.23

Manliana castra 1,10,116. 1,30,353.

C. Manlius centurio Sullanus [RE XIV 1156,17] 1,7,71. 1,23,276. 1,24,282. 2,14,161. 2,16,191. 2,20,243

L. Manlius Torquatus cos. a. 65 [RE XIV 1199,48] 3,19,243

Marcellus v. Claudius

C. Marius cos. aa. 107, 104-100, 86 [RE XIX 1811,34; cf. RE Suppl. VI 1363,41] 1,4,35. 3,15,194. 3,24,309; 313. 4,21,311

Massilia Galliae Narbonensis urbs [RE XIV 2130,18 s.v. Massalia] 2,14,165. 2,16,189

Massilienses 2,16,191

C. Memmius tr. pl. a. 111, a Saturnino a. 100 interfectus [RE XV 604,40] 4,4,51

Metellus v. Caecilius

Minucius Catilinae socius [RE XV 1941,7] 2,4,46

Mulvius (pons) [RE XVI 516,61] 3,5,54. 3,6,60

Numantia [RE XVII 1254,39] 4,21,309

Cn. Octavius cos. a. 87 [RE XVII 1814,31] 3,24,310 L. Opimius cos. a. 121 [RE XVIII 673,36] 1,4,30 Palatium i.q. mons Palatinus [RE XVIII 3,5,19] 1,1,4

Paulus v. Aemilius

Penatium arae [RE XIX 417,15; in primis 440,9] 4,18,277

Perses i.q. Perseus Philippi V filius, rex Macedoniae [RE XIX 996,59] 4,21,311

Picenus (ager) [cf. RE XX 1186,25] 2,5,51. 2,6,64. 2,26,330

Cn. Pompeius Magnus triumvir [RE XXI 2062,56] 4,21,313

C. Pomptinus pr. a. 63 [RE XXI 2421,3] 3,5,49. 3,6,64. 3,14,164

M. Porcius Laeca Catilinae socius [RE XXII 213,28] 1,8,90. 1,9,101. 2,13,152

Praeneste oppidum Lati [RE XXII 1549,56] 1,8,82 Publicius Catilinae socius [RE XXIII 1896,56] 2,4,46

Reatina (praefectura) [RE I² 345,67 s.v. Reate] 3,5,57

Roma 1,7,76. 1,9,103. 2,8,95. 2,16,196. 2,17,201. 3,3,25. 3,4,33. 4,4,54 Romani (cives) 1,28,323. 4,10,133: 134: 139

Romani (equites) 1,9,106. 1,21,252. 1,32,381. 2,25,304. 4,15,225. 4,22,330

Romanus (populus) 1,5,46–47. 1,15,171. 1,28,326. 2,11,128. 2,14,162–163. 2,25,304. 3,20,262. 3,22,293. 4,1,10. 4,2,19–20; 27. 4,3,30. 4,4,58. 4,7,92; 93–94. 4,10,143; 148. 4,14,213–214. 4,18,268; 269. 4,19,284. 4,24,348

Romulus [RE I² 1074,56] 1,33,388. 3,19,247

Saturnalia (a.d. xvi Kal. Ian.) [RE II² 201,11] 3,10,108. 3,17,218 Saturninus v. Apuleius

Scipio v. Cornelius

Sempronia (lex) de provocatione a C. Graccho lata [RE II² 1385,48 s.v. C. Sempronius Gracchus] 4,10,138; 141

C. Sempronius Gracchus tr. pl. aa. 123-122 [RE II² 1375,31] 1,4,33. 4,4,50. 4,13,197

Ti. Sempronius Gracchus tr. pl. a. 133 [RE II² 1409,42] 1,3,19. 4,4,49

L. Sergius Catilina pr. a. 68 [RE II² 1693,3] 1,1,1. 1,2,16. 1,3,20. 1,3,27. 1,4,42. 1,5,51. 1,6,63. 1,7,72. 1,9,101. 1,10,114. 1,11,126. 1,13,143; 147. 1,15,165. 1,18,207; 215. 1,20,234; 242. 1,21,249. 1,22,269. 1,29,337. 1,30,348. 1,32,382. 1,33,384. 2,1,1. 2,3,28; 36. 2,6,68; 73 bis; 76. 2,7,80; 86. 2,9,100. 2,12,139; 145. 2,13,151. 2,14,164; 167. 2,15,183. 2,16,189. 2,18,217. 2,20,244. 2,22,272; 276. 2,23,285. 2,24,294; 295; 300. 2,26,326. 2,27,335. 3,3,23; 27. 3,4,43; 44. 3,8,89. 3,12,141. 3,16,200; 203. 3,17,225. 3,25,329. 4,4,54; 56. 4,12,169. 4,13,200; 203

C. Servilius Ahala Cincinnati magister equitum a. 439 [RE II² 1768,38] 1,3,22-23

C. Servilius Glaucia pr. a. 100 [RE II² 1796,35] 1,4,37. 3,15,195

P. Sestius (adulescens) tr. pl. a. 57 [RE II² 1886,11] 1,21,247

Sibyllina (fata) [$RE\ II^2\ 2103,56\ s.v.$ Sibyllinische Orakel; 2105,12] 3,9,100. 3,11,133

Silanus v. Iunius

L. Statilius Catilinae socius [RE III² 2185,54] 3,6,70. 3,9,96. 3,10,119. 3,14,170

Stator v. Iuppiter

Sulla v. Cornelius

C. Sulpicius pr. a. 63 [RE IV2 734,66] 3,8,83

P. Sulpicius Rufus tr. pl. a. 88 [RE IV2 843,65] 3,24,308

Tiberis amnis [RE VI² 792,67] 3,5,55 Tongilius Catilinae socius [RE VI² 1710,33] 2,4,45 Torquatus v. Manlius Transalpinum (bellum) 3,4,40 M. Tullius Cicero cos. a. 63 [RE VII² 827,31; 865,63] 1,27,314 Tullus v. Volcacius

- P. Umbrenus libertinus homo Catilinaeque socius [RE IX² 593,51] 3,14,177
- L. Valerius Flaccus cos. a. 100 cum Mario [RE VIII² 22,60] 1,4,35
- L. Valerius Flaccus pr. a. 63 [RE VIII² 30,66] 3,5,48. 3,6,64. 3,14,163

Vesta dea [RE VIII2 1717,52] 4,18,277

Vestales (virgines) [RE VIII² 1732,24] 4,2,21. 4,12,171

- L. Volcacius Tullus cos. a. 66 [RE IX² 754,65)] 1,15,167
- T. Volturcius [RE IX² 857,33] 3,4,44. 3,6,61. 3,8,86. 3,11,131. 3,12,139. 4,5,68

BIBLIOTHECA TEVBNERIANA

PLVTARCHVS, Moralia

Vol. I.

De liberis educandis · De audiendis poetis · De audiendo · De adulatore et amico · De profectibus in virtute · De capienda ex inimicis utilitate · De amicorum multitudine · De fortuna · De virtute et vitio · Consolatio ad Apollonium · De tuenda sanitate praecepta · Coniugalia praecepta · Septem sapientium convivium · De superstitione

Vol. II.

Regum et imperatorum apophthegmata · Apophthegmata Laconica · Instituta Laconica · Apophthegmata Lacaenarum Mulierum virtutes · Aetia Romana · Aetia Graeca · Parallela minora · De fortuna Romanorum · De Alexandri Magni fortuna aut virtute oratio I et II · De gloria Atheniensium · De Iside et Osiride

Vol. III.

De E apud Delphos · De Pythiae oraculis · De defectu oraculorum · An virtus doceri possit · De virtute morali · De cohibenda ira · De tranquillitate animi · De fraterno amore · De amore prolis · An vitiositas ad infelicitatem sufficiat · Animine an corporis affectiones sint peiores · De garrulitate · De curiositate · De cupiditate divitiarum · De vitioso pudore · De invidia et odio · De laude ipsius · De sera numinis vindicta · De fato · De genio Socratis · De exilio · Consolatio ad uxorem

Vol. IV.

Quaestionum convivalium libri IX · Amatorius · Amatoriae narrationes

Vol. V. Fasc. 1.

Maxime cum principibus philosopho esse disserendum · Ad principem ineruditum · An seni sit gerenda res publica · Praecepta gerendae rei publicae · De tribus rei publicae generibus ·

De vitando aere alieno

Vol. V. Fasc. 2. Pars 1.

Vitae X oratorum · Placita philosophorum

Vol. V. Fasc. 2. Pars 2.

De comparatione Aristophanis et Menandri · De Herodoti malignitate

Vol. V. Fasc. 3.

Aetia physica · De facie in orbe lunae · De primo frigido

Vol. VI. Fasc. 1.

Aqua an ignis utilior $\cdot$ De sollertia animalium $\cdot$ Bruta ratione uti $\cdot$ De esu carnium I $\cdot$ De esu carnium II $\cdot$ Platonicae quaestiones $\cdot$ De animae procreatione in Timaeo $\cdot$ Epitome libri de animae procreatione in Timaeo

Vol. VI. Fasc. 2.

Libri contra Stoicos et contra Epicureos scripti

Vol. VI. Fasc. 3.

De musica · De libidine et aegritudine · Parsne an facultas animi sit vita passiva

Vol. VII.

Fragmenta

K · G · SAUR MÜNCHEN · LEIPZIG